

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของ

บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

ANALYSIS OF THE PRESENTATION TECHNIQUES AND IDEAS IN
LOVE MOVIES OF GDH 559., LTD

CHOUR SEREYLYFA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรัก ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

CHOUR SEREYLYFA

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อาจารย์ ดร.จันทร์สุภา ไชยประเสริฐ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด และเพื่อวิเคราะห์แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ตั้งแต่ พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563 จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง..ที่รัก* 4) *โฮมสแตย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* และนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ใช้กลวิธีนำเสนอความรักผ่านองค์ประกอบของภาพยนตร์ 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่อง โดยนำเสนอความรักผ่านการเปิดเรื่องในลักษณะความสัมพันธ์เพื่อนและครอบครัว นำเสนอผ่านเหตุการณ์ความบังเอิญแบบรักแรกพบ นำเสนอผ่านเหตุการณ์ซ้ำรอยลักษณะเหตุการณ์เดิม ๆ นำเสนอผ่านความขัดแย้งระหว่างคู่รัก คนในครอบครัว และเพื่อน และการนำเสนอความรักผ่านการปิดเรื่อง 3 แบบ คือ ปิดเรื่องโดยให้ผู้ชมคาดเดาความสัมพันธ์ของตัวละคร ปิดเรื่องโดยมีอารมณ์สุขและเศร้าพร้อมกัน และปิดเรื่องโดยความสุขสมหวัง 2) การนำเสนอความรักผ่านตัวละคร โดยผ่าน คำพูด การกระทำ สีหน้า และลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร 3) การนำเสนอความรักผ่านฉาก ผ่านฉากภายในบ้าน สถานที่นอกบ้านที่ตัวละครใช้ชีวิตประจำวัน และสถานที่สร้างความทรงจำ และ 4) การนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์ โดยนำเสนอความรักผ่านเพลงรักแบบเศร้า และเพลงรักบอกความในใจ การวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอพบว่า ผู้สร้างใช้กลวิธีนำเสนอความรักทำให้ผู้ชมสัมผัสความรู้สึกของเนื้อเรื่องได้อย่างชัดเจน

แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มี 5 แนวคิดสำคัญ ได้แก่ 1) แนวคิดที่เกี่ยวกับความรัก โดยมีความรักของคู่รัก ครอบครัว และมิตรภาพ 2) แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง คือความมุ่งมั่นเพื่อความฝัน และการเป็นตัวของตัวเองทำให้มีเอกลักษณ์ 3) แนวคิดความเชื่อของคนไทยในสังคมเมือง การไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการสร้างขวัญกำลังใจ พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจของมนุษย์ และวัดเป็นที่พึ่งได้เสมอ 4) แนวคิดในด้านคุณธรรมในสังคม มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และความสามัคคีการนำไปสู่ความสำเร็จ และ 5) แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม โดยมีปัญหาการหลอกลวงในสังคม และการยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม แนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้ชมได้รับแนวทางการใช้ชีวิตในเรื่องความสัมพันธ์ และสามารถนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

คำสำคัญ: ภาพยนตร์แนวรัก บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด กลวิธีการนำเสนอ และแนวคิด

**ANALYSIS OF THE PRESENTATION TECHNIQUES AND IDEAS IN
LOVE MOVIES OF GDH 559., LTD**

Chour Sereylyfa

Master of Arts (Communicative Thai as a Second Language)

Thesis Advisory: Dr. Jansuda Chaiprasert

ABSTRACT

This research aimed to analyze of the presentation techniques of love and ideas in seven love movies, during 2016 – 2020, of GDH 559 Co., Ltd, including *One Day; The Promise; Brother of the Year; Homestay; Friend Zone; Happy Old Day;* and *The Con-HeartistLiar*. The research was reported as a descriptive analysis.

The research found that the love themes in studied movies were presented through four main elements, as follows: 1) Plot, through four types of opening scenes – relationships of friends and family members; the love at first sight; repeating events; conflicts between lovers, family members and friends; and three types of ending scene – suspicious; happy and sad; and contended happiness. 2) Character, through conversations; actions; countenance; and characterization. 3) Setting, indoor and outdoor of households; and memorable scenes. 4) Original soundtrack, sad love songs; and love conveying songs. All presentation techniques were distinguishing and perceived by the audience.

For ideas, five ideas were presented including 1) loves of lovers, family members and friends; 2) living in Thai urban society, showing dream hunting and identity of oneself; 3) beliefs of Thai people in urban society, relating to superstitious rites, Buddhism and temples; 4) social morals, including gratitude and unity for success; and 5) social problems, showing deceptions and coping. All ideas seemed adopted among audiences and related to their ways of life and relationships.

Keywords: love movies; GDH 559 Co., Ltd; presentation techniques and ideas

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ดร.จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยช่วยให้ความรู้ คำปรึกษา ชี้แนะในทุกกระบวนการ และแนะนำการแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์นี้ รวมถึงได้ให้กำลังใจเสมอมา จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จ สมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณกรรมการสอบเค้าโครงและสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ อาจารย์ ดร. พชรินทร์ บุรณะกร อาจารย์ ดร.อิมธิรา อ่อนคำ และอาจารย์ ดร.จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ ที่ได้สละเวลาในการสอบเค้าโครงและสอบป้องกัน วิทยานิพนธ์ซึ่งได้ให้แนวคิดและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ “กองทุน ดร. อุเทน เตชะไพบูลย์” อย่างยิ่ง ที่สนับสนุนทุนการศึกษาในระยะเวลาสองปี และขอขอบพระคุณ Mr.Li Yilin และคณาจารย์ที่มอบทุนหอพักให้แก่ผู้วิจัยในระยะเวลาอยู่ที่ประเทศไทย

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา และให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยในการมาศึกษาเล่าเรียนในประเทศไทย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและการดำรงชีวิตอยู่ประเทศไทย

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณพี่ ๆ เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ที่ช่วยเหลือ ดูแล ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาอยู่ที่ประเทศไทย และขอบคุณเพื่อน ๆ ทั้ง 10 คน ในชั้นเรียนสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สอง ซึ่งได้เรียนร่วมกันตลอด 2 ปี และให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งเป็นกำลังใจอย่างดีในทุก ๆ ด้านตลอดมา

CHOUR SEREYLYFA

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ความรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์	8
2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์	8
2.1.2 องค์ประกอบของภาพยนตร์	9
2.1.3 ประเภทของภาพยนตร์	11
2.1.4 ความหมายและลักษณะของภาพยนตร์แนวรัก	15
2.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับสังคม	16
2.2 ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอ	17
2.2.1 ความหมายของกลวิธีการนำเสนอ	17
2.2.2 องค์ประกอบของกลวิธีการนำเสนอ	18
2.3 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด	23
2.3.1 ความหมายของแนวคิด	23
2.3.2 ประเภทของแนวคิด	24
2.3.3 การศึกษาวิเคราะห์แนวคิด	26
2.4 ความรู้เกี่ยวกับบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด	27

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4.1 ประวัติความเป็นมาของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด	27
2.4.2 ผลงานของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด	29
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอและแนวคิด	31
2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์	35
บทที่ 3 กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์รักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด	40
3.1 การนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่อง	41
3.1.1 การนำเสนอความรักผ่านการเปิดเรื่อง	41
3.1.2 การนำเสนอความรักผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบ	43
3.1.3 การนำเสนอความรักผ่านเหตุการณ์ซึ้งร้อย	45
3.1.4 การนำเสนอความรักผ่านความขัดแย้ง	48
3.1.5 การนำเสนอความรักผ่านการปิดเรื่อง	58
3.2 การนำเสนอความรักผ่านตัวละคร	66
3.2.1 การนำเสนอความรักผ่านคำพูดตัวละคร	66
3.2.2 การนำเสนอความรักผ่านการกระทำของตัวละคร	70
3.2.3 การนำเสนอความรักผ่านสีหน้าของตัวละคร	76
3.2.4 การนำเสนอความรักผ่านลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร	81
3.3 การนำเสนอความรักผ่านฉาก	86
3.3.1 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่ภายในบ้าน	86
3.3.2 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่นอกบ้าน	88
3.3.3 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่แห่งความทรงจำ	91
3.4 การนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์	94
3.4.1 การนำเสนอความรักผ่านเพลงรักแบบเศร้า	94
3.4.2 การนำเสนอความรักผ่านเพลงรักบอกความรักในใจ	97
บทที่ 4 แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด	101
4.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก	102
4.1.1 แนวคิดความรักระหว่างคู่รัก	102
4.1.2 แนวคิดความรักระหว่างครอบครัว	118

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1.3 แนวคิดความรักระหว่างมิตรภาพ	127
4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง	134
4.2.1 ความมุ่งมั่นเพื่อความฝัน	134
4.2.2 การเป็นตัวของตัวเอง	136
4.3 แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยในสังคมเมือง	138
4.3.1 สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นขวัญและกำลังใจ	139
4.3.2 พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจ	141
4.3.3 วัดเป็นที่พึ่งเสมอ	142
4.4 แนวคิดด้านคุณธรรมในสังคม	143
4.4.1 ความกตัญญู	143
4.4.2 ความสามัคคี	146
4.5 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม	148
4.5.1 ปัญหาการหลอกลวงในสังคมไทย	148
4.5.2 การยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม	149
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	153
5.1 สรุปผลการวิจัย	153
5.2 อภิปรายผล	156
5.3 ข้อเสนอแนะ	158
บรรณานุกรม	159
ภาคผนวก ก	164
เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย	165
ภาคผนวก ข	166
เรื่องย่อภาพยนตร์	167
หนังสือยินยอมการเผยแพร่ผลงานวิจัย	173

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่	
1 ความรักระหว่างบุ่มและอ๊ิบเพื่อนสนิท	41
2 มินที่จำอะไรไม่ได้เจอกับพายครั้งแรกในห้องสมุด	44
3 สีหน้าของจินหลังจากสนทนากับฟิงค์เพื่อนสนิท	61
4 ชัซกับจินกลับมาติดต่อกัน แล้วเล่นเบสบอลด้วยกัน	63
5 น้อยจูบเด่นชัยเพื่อแสดงความรู้สึกรัก	71
6 กิ่งจูบปาล์มเพื่อแทนคำว่ารัก	71
7 พายให้มินจูบเป็นของขวัญวันเกิดและตกลงเป็นแฟนกัน	72
8 บุ่มปลอบใจอ๊ิบที่เสียใจจากเรื่องที่บ้าน	73
9 เจนเห็นพี่ชายร้องไห้ จึงมาปลอบใจโดยการกอดชบไหล่	73
10 เจย์พี่ชายจินปลอบใจน้องที่โทรศัพท์ไปหาพ่อแต่พ่อไม่สนใจ	74
11 น้อยเดินจูบมือเด่นชัยเที่ยวเทศกาลหิมะอย่างมีความสุข	75
12 โมจิพูดปลอบใจเจนไม่ให้เจนรู้สึกเกรงใจ	76
13 มินและพายจ้องตากันเพื่อแสดงความรู้สึกรักที่มีให้กัน	77
14 แม่โมจิมองเจนด้วยสีหน้าบอห์น	77
15 เบลให้กำลังใจแม่ผ่านรอยยิ้ม แม่ยิ้มตอบอย่างมีความสุข	78
16 น้อยทำวันเกิดให้เด่นชัยทำให้เด่นชัยมีความสุข	79
17 รูปภาพอดีตของจินกับเอ็มที่เคยมีความสุขด้วยกัน	79
18 ทาวเวอร์สารภาพรักทำให้ทั้งสองคนยิ้มอย่างมีความสุข	80
19 เด่นชัยเข้าร่วมงานปีใหม่แต่ไม่มีใครสนใจเขา	82
20 มินกอดแม่เพื่อแสดงความรักอยู่ในบ้าน	87
21 จินกับครอบครัวคุยกันเรื่องปรับปรุงบ้านใหม่	87
22 เจนกับครอบครัวถ่ายรูปด้วยกันเพื่อเก็บเป็นความทรงจำ	88
23 มินเห็นพายนั่งกังวลคนเดียวในห้องเรียนมินจึงเข้ามาปลอบใจและให้กำลังใจพาย	89
24 เจนกับโมจิยื่นหาวิธีแก้ปัญหาเพื่อไม่ให้แยกกัน	90
25 ทาวเวอร์และอนิาแสดงความรักที่พวกเขามีให้กันให้พีโจรับรู้	90
26 เด่นชัยกับน้อยยืนมองตากันในบรรยากาศโรแมนติกบนหุบเขาจิโงคุดานิ (Jigokudani)	92

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
27	ปาล์มกับกิ่งตกลงเป็นแพนกันในสนามปั่นจักรยานเจริญสุขมงคลจิตสุวรรณภูมิ	93
28	มินมองดูพายที่ยืนตรงข้ามกันกับบรรยากาศที่สวยงามบนสะพานพระพุทธยอดฟ้า	93
29	เด่นชัยและนุ้ยนั่งรถเมลิไปเที่ยวเทศกาลหิมะ	103
30	ซัซกับเจนปรับความเข้าใจกันโดยการให้อภัยซึ่งกันและกัน	124
31	เจนกับโมจิทำบุญตักบาตรหลังจากแต่งงาน	141
32	การซ่อมโซ่รูปภาพแปรรหัสในสนามกีฬาโดยต้องใช้คนจำนวนมาก	147

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรักเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ที่ต้องพบเจอตลอดทั้งชีวิต เช่น วัยเด็กได้รับความรักจากพ่อแม่ ญาติมิตร พี่น้อง เมื่อเข้าถึงวัยศึกษาได้รับความรักจากเพื่อนฝูง ครู อาจารย์ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นวัยทำงานมีความรักแบบหนุ่มสาว และเมื่อเข้าสู่วัยชราก็ยังมีความรักจากลูกหลาน แม้ว่าบางคนจะสมหวังได้รับความรักตามที่ปรารถนา บางคนผิดหวังตามชะตาที่เกิดขึ้นกับชีวิต ความรักทำให้ชีวิตสดใสได้แต่ก็สามารถทำให้ทุกข์ได้เช่นกัน ความสำคัญของความรักที่เกี่ยวข้องกับหลายช่วงชีวิตมนุษย์ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวความรักในสื่อสังคมไทยปัจจุบัน

ภาพยนตร์เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่มีการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความรักที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมากมายหลายแนว ภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ถือได้ว่าเป็นสื่อให้สาระบันเทิงต่อผู้ชมและมีความสำคัญในการถ่ายทอดแนวคิดต่อสังคม และภาพยนตร์ยังเป็นสื่อให้ความบันเทิงที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคในทุกยุคทุกสมัย เมื่อชมสื่อบันเทิงประเภทนี้ทำให้รู้สึกผ่อนคลายจากความทุกข์วิธีหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงการทำหน้าที่เชิงบวกในแง่ของการรับชมสื่อบันเทิง (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545, น. 12) สอดคล้องกับที่ ประกายกาวิล ศรีจินดา (2554, น. 2) ได้อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของภาพยนตร์ว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่ช่วยผ่อนคลายความเครียดและเปรียบเสมือน “ความบันเทิงนอกบ้าน” ได้รับความนิยมจากทุกเพศทุกวัยมีหลากหลายประเภทให้เลือกชม โดยสื่อภาพยนตร์เป็นการสื่อสารชนิดหนึ่งที่มีการเล่าเรื่องราวผ่านภาพและเสียง นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังเป็นส่วนหนึ่งในการถ่ายทอดวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนในสังคม ภาพยนตร์ถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะร่วมของคนในแต่ละชนชาติ สะท้อนศิลปวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ ออกมาผ่านชิ้นงานได้อย่างแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของแต่ละชาติ วิสิฐ อรุณรัตน์ นานนท์ (ม.ป.ป, น. 92) ได้อธิบายไว้ว่า ภาพยนตร์เป็นศิลปะที่รวบรวมเอาคุณลักษณะของศิลปะหลายแขนงเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อทำหน้าที่หลัก 4 ประการ ได้แก่ การเล่าเรื่อง (Narrative Function) การเร้าอารมณ์ (Emotional Function) การสร้างความตื่นตาตื่นใจ (Spectacle Function) และการเป็นสื่อทางปัญญา (Interlectual Media)

นอกจากนี้สื่อภาพยนตร์ยังเป็นสื่อหนึ่งที่สามารถเข้าถึงง่าย และได้รับความนิยมจากประชาชนเป็นอันดับต้น ๆ ยังเป็นสื่อที่มอบความบันเทิงให้กับผู้ชมในสังคมไทยมายาวนาน ด้วยการนำเสนอเนื้อหาของภาพยนตร์ที่มีความหลากหลาย อาทิ ภาพยนตร์แนวแอ็กชั่น (Action) ภาพยนตร์แนวตลก (Comedy) ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama) ภาพยนตร์แนวสยองขวัญ (Horror) เป็นต้น

(ณัฐปคัลภ์ อัครภูริณาคินทร์, 2563, น. 209) ภาพยนตร์แบ่งเป็นหลายประเภท ภัทราวดี เสนา และฉลองรัฐ เหมอมาลัยชลมารค (2564, น. 114) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์แบ่งตามสายพันธุ์ของ Genre ภาพยนตร์ไทยเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ได้แก่ ภาพยนตร์ประเภทต่อสู้ ภาพยนตร์การ์ตูน ภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์ประเภทอิงประวัติศาสตร์ ภาพยนตร์ประเภทเกย์หรือกระเทย ภาพยนตร์ประเภทยองขวัญ ภาพยนตร์ประเภทเพลง ภาพยนตร์ประเภทชีวิต ภาพยนตร์ประเภทวัยรุ่น และภาพยนตร์ประเภทนอกกระแส แม้ว่าภาพยนตร์มีหลายแนวหลายสไตล์แต่ก็ไม่เคยพลาดที่จะผสมเนื้อหาความรักในงานวิจัยเรื่อง ดังที่ ชโลธร โภยมยล (2552) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ “ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักตระกูลภาพยนตร์ไทย” พบว่า “เรื่องราวความรักสามารถเข้าไปอยู่ได้ในภาพยนตร์ทุกประเภท ต่างกันในรูปแบบและวิธีการนำเสนอ” ถ้าเล่าถึงเรื่องราวความรักในภาพยนตร์ ภาพยนตร์แนวรักได้ว่าเป็นภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมในอันดับต้น ๆ ดังที่ ปรัชญา เปี่ยมการุณ และพฤทธิศุภเศรษฐศิริ (ม.ป.ป, น. 142) ได้กล่าวว่า แนวคิดกระแสความนิยมของภาพยนตร์ไทยคือมุ่งตรงกับภาพยนตร์รัก ส่วนมากที่ปรากฏในภาพยนตร์รักคือเป็นภาพสะท้อนเรื่องราวความรักในรูปแบบต่าง ๆ มีความเสมือนจริงกับชีวิตมนุษย์ ที่เข้ามาเป็นส่วนเติมเต็มความรู้สึกของผู้คนทั่วไปที่มักจินตนาการถึงความรัก แต่ภาพยนตร์รักหรือ “หนังรัก” ในโลกวิชาการรวมถึงโลกภาพยนตร์แล้ว ถือได้ว่าเป็นเพียงตระกูลย่อยของภาพยนตร์ (Sub-genre) เท่านั้น กล่าวง่าย ๆ คือ Plot หรือโครงเรื่องที่มาผสมจากหลาย ๆ ส่วนยังไม่สามารถเรียกว่า “ตระกูลภาพยนตร์” (Film Genre) ได้

เมื่อกล่าวถึงภาพยนตร์รัก บริษัทจีดีเอช อาจเป็นบริษัทแรก ๆ ที่คนไทยนึกถึง หลังจากปิดบริษัท GTH ในปลาย พ.ศ. 2558 จากความเห็นที่ต่างกันเป็นสาเหตุทำให้บริษัท จีดีเอชมีตัวตนขึ้นมาในวงการภาพยนตร์ใน พ.ศ. 2559 โดยมีผลงานสร้างสรรค์เกี่ยวกับภาพยนตร์แนวรักออกมามากมายหลายแบบ ภาพยนตร์แนวรักของบริษัทจีดีเอชมักปรากฏอยู่ในประเภทภาพยนตร์โรแมนติกและดราม่าเป็นหลัก บางเรื่องผสมประเภทอื่นเพื่อสร้างอรรถรสต่อเนื้อเรื่อง James J. Dowd and Nicole R. Pallotta. (2000, p. 552) ได้กล่าวถึง ภาพยนตร์โรแมนติกว่า ความรักต้องมีลักษณะสู้ดิ้นรนกับปัจจัยภายนอกบางอย่างไม่ว่าเกิดจากการตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจ เพื่อเป็นสิ่งขัดขวางคู่รัก แต่ความรักของพวกเขาจะเอาชนะอุปสรรคที่มาขัดขวางนั้นได้แล้วทำให้ความรักนั้นยังมีความหมายมากขึ้น ภาพยนตร์รักโรแมนติกจะสื่ออารมณ์ต่อผู้ชมได้ครบรสทั้งเศร้าและสุข ส่วนเรื่องประเภทรักดราม่าหรือในภาษาไทยเรียกว่าภาพยนตร์ชีวิต นิชาภัทร ศรีสุคนธ์ (2560, น. 15) ได้อธิบายไว้ว่า ภาพยนตร์ชีวิต (Drama) เป็นภาพยนตร์ที่เน้นการสะท้อนชีวิตตัวละครสะท้อนใจในการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากที่สุด ภาพยนตร์ประเภทนี้จะแบ่งเป็นอีกหลายแนว คือภาพยนตร์ชีวิตรักมักจะเป็นความรักของผู้ใหญ่ที่ไม่สมหวัง ตอนจบมักจะเน้นในแง่สะท้อนอารมณ์

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นได้เห็นว่าภาพยนตร์แนวรักที่ผลิตจาก บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอภาพความรักหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะความรักในรูปแบบครอบครัว ความรักของพี่น้อง

ความรักระหว่างเพื่อน และความรักของคู่รัก เช่น ในเรื่อง “แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว” ใน พ.ศ. 2559 เป็นภาพยนตร์ที่เล่าถึง ความสัมพันธ์ความรักของผู้หญิงและผู้ชาย ที่เป็นความรักข้างเดียว เรื่อง “เพื่อนที่ระลึก” พ.ศ. 2560 เป็นเรื่องแนวรักดราม่าและสยองขวัญ โดยเนื้อหาเล่าถึงเรื่องราวความรักและความสำคัญในครอบครัว หรือใน เรื่อง “น้อง.ที.ที่รัก” พ.ศ. 2561 เป็นภาพยนตร์แนวรัก โรแมนติก คอมเมดี้ และ ดราม่า ที่เล่าถึงความรักในรูปแบบคู่รักที่น่ารัก และความรักของพี่น้อง (GDH, 2559) จากความหลากหลายของเนื้อหาและรูปแบบของความรักที่นำเสนอในภาพยนตร์ของบริษัท บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาในเรื่องกลวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิด ในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

โดยทั่วไปองค์ประกอบของกลวิธีการนำเสนอในภาพยนตร์มีมากมาย การนำเสนอความรัก สามารถนำเสนอผ่าน โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา ดนตรี เสียง และแนวคิด ธิดา ผลิตผลการ พิมพ์ (2556, น. 20-81) ได้อธิบายไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในภาพยนตร์ประกอบด้วย 1) โครงเรื่อง (Plot) คือเหตุการณ์วิธีการออกแบบเรื่องราวของผู้สร้าง 2) ตัวละคร คือองค์ประกอบในการบอกเล่า เรื่องของหนัง เป็นตัวที่ทำให้ผู้ชมคล้อยตามเหตุการณ์ของเรื่องราวกับตัวเองเป็นตัวละครคนนั้น 3) ฉาก คือการกระทำของตัวละครในเวลาและสถานที่โดยผ่านความขัดแย้งต่าง ๆ 4) บทสนทนา เป็นคำพูดของตัวละคร บทสนทนาที่ดีต้องมีความสมจริง และ 5) แนวคิด คือการให้สาระในภาพยนตร์ ส่วน วรณีย์ สาราญเวทย์ (2544, น. 163-165) ได้เขียนอธิบายถึง เสียง ประกอบภาพยนตร์ไว้ว่า เสียง จะช่วยให้ภาพยนตร์สมจริงมากขึ้น และจะช่วยบอกเรื่องราวที่เกิดขึ้นนอกจากจอภาพ ส่วน เสียงดนตรี เป็นองค์ประกอบที่ช่วยกระตุ้นอารมณ์ของผู้ชม องค์ประกอบเหล่านี้มีความสำคัญในการ นำเสนออารมณ์ความรู้สึก โดยเฉพาะความรักที่มีอยู่ในภาพยนตร์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสนใจแนวคิดที่นำเสนอในเรื่อง โดยการให้แนวคิดหรือแก่นเรื่องใน ภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำมาจากความจริงในสังคมไม่ว่าในเรื่องความรัก ความเป็นอยู่และปัญหาที่มีในสังคม ดังที่ จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย (2544, น. 1) กล่าวว่า ภาพยนตร์ทำ หน้าที่ดังภาพสะท้อนความเป็นอยู่ของสังคมนั้น ๆ ไว้อย่างสม่าเสมอเท่ากับว่าภาพยนตร์ได้บันทึก วัฒนธรรมแวดล้อมชีวิตของผู้คนมาตลอดทุกกาลเวลา ดังในเรื่อง “อ้าย..คนหล่อลวง” ให้แนวคิดในการ ระมัดระวังคำพูดของคน อย่าเชื่อคนอื่นง่ายเกินไป เพราะนี่อาจจะเป็นการหลอกลวง โดยแนวคิดนี้มีส่วน หนึ่งที่นำมาจากเรื่องจริงที่ผู้สร้างได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในช่อง YOUTUBE ทางการของจีดีเอชว่า “เรื่องราว ของสาวแบงค์ มารินา แสงฉาย อดีตสาวแบงค์ที่เคยโดนหลอกลวงจากสำนักงาน” (GDH, 2563) เรื่องราว นี้ก็ปรากฏอยู่ในฉากหนึ่งของภาพยนตร์เช่นกัน จากความเป็นจริง สู่เนื้อหาในภาพยนตร์ทำให้รู้ว่า ผู้ผลิตต้องการมอบแนวคิดที่เกี่ยวกับสังคมส่งต่อให้ผู้ชม โดยเฉพาะแนวคิดในเรื่องความรักที่นำเสนอ ในหลายรูปแบบ เช่น แนวคิดรูปแบบคู่รักในเรื่อง “แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว” ให้แนวคิดในเรื่อง ความรักไม่ใช่เป็นเจ้าของ แต่เป็นการมองเห็นคนที่เรารักมีความสุข

การสร้างภาพยนตร์อย่างละเอียดอ่อนสามารถสร้างจากเรื่องธรรมดาคล้ายเป็นเรื่องมีเนื้อหา ดึงดูดผู้ชม ของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทำให้เกือบทุกเรื่องที่สามารถสร้างรายได้จำนวนมาก จากเว็บไซต์ BIZ & MARKETING NEWS (2563) ที่สัมภาษณ์ข้อมูลจากบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้บอกว่า บริษัทนี้ทำรายได้จากโรงหนังมากที่สุดในปี พ.ศ. 2562 อันดับ 1 คือ “ตุ๊ดซี่ส์ & เดอะเพค” ทำรายได้ 141 ล้านบาท ตามมาด้วย “Friend Zone.. ระวังสิ้นสุดทางเพื่อน” ทำรายได้ 134 ล้านบาท และปิดท้ายที่ “ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ” ทำรายได้ 57 ล้านบาท นอกจากนี้ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ยังได้รับรางวัลมากมาย เช่น เรื่อง “ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ” ได้รับรางวัลในวงการเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ Grand Prix, Osaka Asian Film Festival 2020 (15th) และ Best Costume Design, 14th Asian Film Awards, 2020 และยังได้รับรางวัลอีกมากมาย (Fandom, 2562) รายได้และรางวัลที่ได้รับ เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของบริษัทที่สามารถสร้างภาพยนตร์ได้รับความชื่นชอบและความสนใจจากผู้ชมจำนวนมาก

จากความเป็นมาและผลงานดังกล่าว นับตั้งแต่สร้างบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จนถึงปัจจุบัน ได้นำเสนอภาพยนตร์ ได้อย่างน่าติดตามผลงาน ไม่ว่าจะเป็น โครงสร้าง ตัวละคร ฉาก เสียง และดนตรีประกอบ ที่ถ่ายทอดความรู้สึก พร้อมกันแนวคิดที่ผู้สร้างต้องการจะส่งต่อให้ผู้ชม ทำให้ผู้วิจัสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิดในการผลิต ภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เพื่อให้รู้จักวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิดภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เป็นบริษัทผลิตหนังใหม่มีเนื้อหาที่มีความเฉพาะตัว

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด
2. เพื่อวิเคราะห์แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอ

กลวิธีการนำเสนอ เป็นวิธีหรือกระบวนการที่นำเสนอเหตุการณ์ตามลำดับ ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบเรื่อง เพื่อชี้แนะแนวทางการทำงานภาพยนตร์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้สร้างส่งต่อคนดู กลวิธีนำเสนอมีหน้าที่ในการทำให้งานออกมาอย่างงดงาม และช่วยเพิ่มความเข้าใจในงาน กลวิธีการนำเสนอในภาพยนตร์ประกอบด้วย โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา เหตุการณ์ การปิดเรื่อง เสียง และดนตรีประกอบ เป็นต้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิดในภาพยนตร์

แนวคิดหรือแก่นเรื่อง เป็นการเสนอความคิดที่สำคัญของภาพยนตร์ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ชมได้รับทราบถึงสาระที่ผู้สร้างอยากจะทำมอบให้ ข้อคิดส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สิ่งแวดล้อม เช่น ความรัก ความผิดพลาด ความเสียสละ ความพยายาม และความอาฆาตพยาบาท เป็นต้น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาภาพยนตร์ที่เน้นจุดประสงค์การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ในภาพยนตร์ ประเภทโรแมนติคและดราม่า ของบริษัท จีดีเอช จำกัด จำกัด ตั้งแต่ พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563 จำนวน 7 เรื่อง ดังต่อไปนี้

พ.ศ.	ชื่อเรื่อง	ผู้กำกับ	ประเภท
2559	แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว	บรรจง ปิสัญธนะกุล	โรแมนติค, ดราม่า
2560	เพื่อน..ที่ระลึก	โสภณ ศักดาพิศิษฏ์	ดราม่า, สยองขวัญ
2561	น้อง..พี.ที่รัก	วิทยา ทองอยู่ยง	โรแมนติค, คอมเมดี้, ดราม่า
2561	โหมสแตย์	ภาควงศ์ภูมิ	ดราม่า, แฟนตาซี, ระทึกขวัญ
2562	Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน	ชยนพ บุญประกอบ	โรแมนติค, คอมเมดี้
2562	สาวทุทึง..ทุทึงอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ	นवल ชำรงรัตนฤทธิ์	โรแมนติค, ดราม่า
2563	อ้าย..คนหล่อลวง	เมฆ ธรารธร	โรแมนติค, คอมเมดี้

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องนี้มีการนิยามคำศัพท์ดังนี้

1. ภาพยนตร์แนวรัก หมายถึง หนังหรือภาพเคลื่อนไหวที่ให้ความสำคัญในการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ความรัก ไม่ว่าจะในรูปแบบคู่รัก ครอบครัว หรือมิตรภาพ

2. กลวิธีการนำเสนอ หมายถึง กระบวนหรือวิธีการที่ผู้สร้างใช้ถ่ายทอดความคิด เพื่อให้ผู้ชมประทับใจอยากชมเนื้อเรื่อง กลวิธีการนำเสนอภาพยนตร์ประกอบด้วย โครงสร้างของเรื่อง การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง การปิดเรื่อง ฉากหรือบรรยากาศ เสียง ดนตรี และบทสนทนา เป็นต้น

3. แนวคิด หมายถึง ทศนคติ ความคิด หรือข้อคิดที่ผู้สร้างได้นำเสนอในเรื่อง เพื่อสื่อต่อผู้ชมเห็นภาพชีวิตและทรศนะของผู้สร้าง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์จากภาพยนตร์แนวรัก ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด (Textual Analysis) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาความรู้และเอกสารที่เกี่ยวกับภาพยนตร์
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอและแนวคิดในภาพยนตร์
3. ศึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด
4. คัดเลือกภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563 ในภาพยนตร์ประเภท โรแมนติกและดราม่า ที่นำเสนอเนื้อหาหลักเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง.พี.ที่รัก* 4) *โหมสแตย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง*
5. วิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด
6. วิเคราะห์แนวคิดในภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด
7. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้รับความรู้กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัดที่สร้างตั้งแต่ พ.ศ.2559 ถึง พ.ศ. 2563
2. ทำให้ได้รับความรู้แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัดที่สร้างตั้งแต่ พ.ศ.2559 ถึง พ.ศ. 2563
3. สามารถนำผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดที่เสนอในภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ไปปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวិเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์
 - 2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์
 - 2.1.2 องค์ประกอบของภาพยนตร์
 - 2.1.3 ประเภทของภาพยนตร์
 - 2.1.4 ความหมายและลักษณะของภาพยนตร์แนวรัก
 - 2.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับสังคม
- 2.2 ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอ
 - 2.2.1 ความหมายของกลวิธีการนำเสนอ
 - 2.2.2 องค์ประกอบของกลวิธีการนำเสนอ
- 2.3 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด
 - 2.3.1 ความหมายของแนวคิด
 - 2.3.2 ประเภทแนวคิด
 - 2.3.3 การศึกษาวิเคราะห์แนวคิด
- 2.4 ความรู้เกี่ยวกับบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด
 - 2.4.1 ประวัติความเป็นมาของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด
 - 2.4.2 ผลงานของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอและแนวคิด
 - 2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์

โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์

ภาพยนตร์ เป็นภาพที่เคลื่อนไหวเป็นวิดีโอที่มีภาพ และมีเสียงประกอบ เป็นสื่อที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนเนื้อเรื่อง โดยภาพยนตร์ใช้กลวิธีการนำเสนอและให้แนวคิดที่น่าสนใจมากมายเพื่อเป็นประโยชน์ต่อคนดู ดั่งนักวิชาการอธิบายดังต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์ เป็นความบันเทิงที่เข้าใจง่ายที่ผู้สร้างสร้างขึ้น โดยถ่ายทอดตามภาพที่เคลื่อนไหวที่เรียกว่าวิดีโอ ซึ่งมีการผสมเสียงและเนื้อหาเป็นเรื่องราวต่าง ๆ โดยบางเรื่องเป็นมโนคติของผู้แต่งโดยตรง หรือผู้แต่งได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งจริงซึ่งนักวิชาการได้อธิบายและให้ความหมายของภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556, น. 867-868) ให้ความหมายของภาพยนตร์ไว้ว่า เป็นภาพฉายด้วยเรื่องทำให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวได้, หนึ่งฉาย

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2546ก, น. 14-15) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อบันเทิงสร้างความสุขสนุกสนานต่อผู้ชม และยังสามารถสะกดจิตความสนใจคนดูให้หลงใหล คล้อยตามอารมณ์โดยภาพยนตร์เป็นได้ 3 บทบาทด้วยกัน

1. ภาพยนตร์เป็นศิลปะ คือศิลปะชนิดใหม่แขนงที่เจิดจ้ารวมเข้าไว้ด้วยกัน เช่น คีตศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม นาฏกรรม และวรรณกรรม ทุกอย่างที่เป็นขั้นตอนองค์ประกอบของภาพยนตร์ล้วนเป็นศิลปะ

2. ภาพยนตร์เป็นวิทยาศาสตร์ ที่มีกำเนิดจากการประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ แล้วค่อย ๆ พัฒนาเครื่องมือในการใช้ให้ทันสมัยขึ้น และยังมีประโยชน์ต่อวงการอื่น ๆ ด้วย เช่น แพทย์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม อวกาศ บทบาทวิทยาศาสตร์คือมีหน้าที่ทำให้งานศิลปะมีรูปธรรมขึ้นมา ทำให้คนดูเห็นภาพ

3. ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชน โดยภาพยนตร์มีภาษาเฉพาะตัวไม่เหมือนใคร รูปแบบในการเคลื่อนไหวทำได้หลายแบบจากทั้งนักแสดงและกล้อง พร้อมทั้งภาษาที่ใช้ และองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาพยนตร์ย่อมเข้าถึงคนดูง่าย แม้ว่าจะเป็นผู้ที่ไม่ออกเขียนไม่ได้

วรชัย รังสิยานิช (2552, น. 21) ได้อธิบายไว้ว่า ภาพยนตร์เป็นภาพชุดที่เรียงติดต่อกันบนแผ่นฟิล์มยาวอันเกิดจากการถ่ายทอดด้วยกล้องของภาพยนตร์ (movie cinema เมื่อฉายด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์ movie projector) ไปที่จอขาว screen เรามองเห็นภาพที่ปรากฏเคลื่อนไหวติดต่อกันได้เหมือนที่เราเห็นของจริงตามธรรมชาติ

ติสนีย์ อิทธิธีรณวงศ์ (2553, น. 13) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์ได้รับการยกย่องให้เป็นงานศิลปะ แต่นอกจากการเป็นงานศิลปะแล้ว ยังจัดเป็นงานด้านสื่อสารมวลชนอีกด้วย ถ้ามองในขอบเขต

ของความเป็นสื่อมวลชนก็จะพบว่าผู้สร้างมีลักษณะเป็นกลุ่มไม่ใช่ปัจเจกบุคคล ความหลากหลายในภาพยนตร์ที่ผสมกันจึงถือว่าเป็นงานของ “กลุ่มคน” ที่ถูกสร้างเพื่อ “กลุ่มคน”

ณัฐพร พวงเกตุ (2559, น. 10) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์ (Film) หมายถึง กระบวนการบันทึกภาพ แล้วนำออกฉายในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture) ตามเรื่องราวที่ผ่านกระบวนการบันทึกภาพที่ติดต่อกัน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นการแสดงให้เหมือนจริง ที่อาจเป็นการแสดงและการสร้างภาพจากจินตนาการของผู้สร้าง

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์ เป็นสื่อบันเทิงชนิดหนึ่งที่น่าเสนอเนื้อหาด้วยภาพและเสียงฉายในลักษณะตามภาพที่เคลื่อนไหว เรื่องราวนั้นต้องผ่านกระบวนการบันทึกภาพที่ติดต่อกันอาจจะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงหรือเป็นจินตนาการของผู้สร้าง มีบทบาทในด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์ และเป็นสื่อมวลชนที่มีความเฉพาะตัวเข้าถึงง่าย พร้อมเป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการสื่อสารในสังคม

2.1.2 องค์ประกอบของภาพยนตร์

ในการผลิตภาพยนตร์ การถ่ายทำภาพยนตร์ต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ภาพยนตร์ออกมาอย่างมีคุณภาพ โดยมีนักวิชาการได้แบ่งองค์ประกอบของภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2547, น. 3-4) อธิบายว่า องค์ประกอบที่สำคัญของภาพยนตร์มีทั้งหมด 3 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ ขั้นตอนแรกคือเป็นปัจจัยสำคัญในองค์ประกอบ ได้แก่ เรื่องราว (story) โครงสร้าง (structure/plot) ฉาก (scene) ตัวละคร (character) ความต้องการ (need) ความขัดแย้ง (conflict) บทสนทนา ทั้งหมดเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นในการเขียนบทเล่าเรื่องเช่นเดียวกับงานเขียนนวนิยายเพื่อช่วยในการนำเสนอเนื้อหาเรื่อง แต่ภาพยนตร์มีความเป็นอิสระเสรีมากกว่า หรือเรียกได้ว่าเป็นวิธีการเขียนถ่ายทอดความรู้สึก ขั้นตอนที่สอง คือกล่าวถึงกระบวนการเขียนบทภาพยนตร์ตั้งแต่เริ่ม โดยมี โครงร่าง โครงเรื่องขยาย การเขียนบทสามองก์ (three-act structure) ขั้นตอนนี้จะทำให้เรื่องราวยังมีอรรถรสมากขึ้น ขั้นตอนที่สาม คือเป็นเทคนิคการเขียนบทภาพยนตร์ เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญ ต้องทราบถึงรูปแบบในการเขียนเพื่อจัดหน้าพิมพ์

ชโลธร โปยมยล ได้เขียนสรุป (2552, น. 30-35) องค์ประกอบสำคัญต่าง ๆ ตามแนวทางของภาพยนตร์โดยดูจากองค์ประกอบพื้นฐานทั้ง 7 ประการ ได้แก่

1. โครงเรื่อง เป็นการลำดับเหตุการณ์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องเล่า ตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งโครงเรื่องทีเล่านี้มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเปิดเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ภาวะวิกฤต การคลี่คลาย และจุดจบของเรื่อง

2. แก่นเรื่อง เป็นแนวคิดหลักในเรื่องราวทั้งหมดที่ผู้กำกับต้องการที่จะบอกแก่คนดู
 3. บทสนทนา คือการถ่ายทอดเรื่องราวและแนวคิดของผู้ประพันธ์ออกมาตามคำพูดของ ตัวละคร เชื่อว่าเป็นกลวิธีในการส่งผ่านข้อมูลจากตัวละครไปสู่ผู้ชม
 4. ฉาก เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเล่าเรื่องเพราะฉากทำให้มีสถานที่รองรับเหตุการณ์ ต่าง ๆ ของเรื่อง
 5. ตัวละคร เป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในเรื่องเล่า จำเป็นต้องมีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมกับตัวละคร โดยทั่วไปตัวละครแบ่งเป็น 2 ประเภท ตัวละครหลัก และตัวละครรอง
 6. ความขัดแย้ง เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เราเข้าใจเรื่องราวมากยิ่งขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม และความขัดแย้งมนุษย์กับธรรมชาติ
 7. สัญลักษณ์ เป็นการสื่อความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง ภาพยนตร์มักจะมี 2 ชนิด สัญลักษณ์ คือมีในภาพและเสียง
 8. มุมมองในการเล่าเรื่อง เป็นพฤติกรรมของตัวละครและการมองเหตุการณ์ผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง
- อัญชลี ชัยวรพร (2556, น. 238) ได้เขียนในเอกสารชุดการสอน ทฤษฎีและชุดการวิจารณ์ภาพยนตร์เบื้องต้น ที่กล่าวถึง กุสตาฟ ได้เล่าเรื่องของงานภาพยนตร์ที่มีโครงเรื่องสร้างตามลักษณะดังนี้
1. การวางฐานเรื่อง (exposition) เป็นการให้ที่มาของตัวละครและเหตุการณ์ในเรื่อง ตัวละครเอก และฝ่ายตรงข้าม
 2. การเพิ่มสถานการณ์ (rising action) ตัวละครทั้งสองฝ่ายพบกัน โดยแต่ละสถานการณ์จะเพิ่มความเข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ
 3. จุดสูงสุด (climax) เป็นจุดที่สถานการณ์เพิ่มความเข้มข้นสูงสุดของตัวละคร
 4. สถานการณ์คลี่คลาย (resolution) เหตุการณ์ของเรื่องได้พัฒนาขึ้นสู่ความเข้มข้นสูงสุดแล้วก็เป็นช่วงคลี่คลายสถานการณ์
 5. การปิดเรื่อง (closure) เป็นการจบเรื่องอาจจะจบด้วยสุขหรือทุกข์
- นพมาศ แวหงส์ (2558, น. 3-14) ได้กล่าวว่า ละครและภาพยนตร์มีความเกี่ยวข้องกัน โดยจากรากฐานของงานภาพยนตร์ มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันกับละคร ซึ่งประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ คือ
1. โครงเรื่อง (Plot) คือลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง นับตั้งแต่จุดเริ่มเรื่อง การพัฒนาเรื่อง และจุดจบในเรื่อง

2. ตัวละคร (Character) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สามารถสื่อเนื้อหาเรื่องและอารมณ์ที่มีในเรื่องต่อผู้ชมได้

3. ความคิด (Thought) คือความหมายของเรื่อง และเป็นเนื้อหาสาระมุ่งจะสื่อสารต่อผู้ชม

4. ภาษา (Diction) เป็นคำพูดและบทสนทนาของตัวละครที่ใช้สื่อสารในเรื่อง

5. เสียง (Sound) เป็นสิ่งที่ผู้ชมได้ยินจากเรื่อง โดยแบ่งเป็นเสียง 3 ประเภทได้แก่ เสียงที่นักแสดงพูด เพลงและดนตรี เสียงประกอบเรื่อง

6. ภาพ (Spectacle) เป็นสิ่งที่ผู้ชมมองเห็น เช่น ฉาก แสง เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า เครื่องตบแต่งฉาก สิ่งให้เห็นตลอดทั้งเรื่อง

ณัฐพร พวงเกตุ (2559, น. 40-41) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาพยนตร์ไว้ว่า โดยทั่วไปองค์ประกอบของภาพยนตร์แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

1. ส่วนแรกการเปิดเรื่อง (Step Up) เป็นส่วนที่ทำให้เห็นจุดเริ่มต้นและการเริ่มเข้าสู่ปัญหาของเรื่อง ส่วนนี้จะทำให้เห็น อารมณ์ เหตุการณ์ ปัญหา ที่เป็นจุดกระตุ้นของเรื่องเพื่อบอกให้คนดูรู้ก่อนที่จะนำไปพบเรื่องราวต่าง ๆ

2. ส่วนที่ 2 เรียกว่าเผชิญหน้า (Confrontation) เป็นช่วงที่เห็นตัวละครตอนเผชิญกับอุปสรรค ต้องให้ตัวละครหลักเป็นแรงขับเคลื่อนเรื่องราวทั้งหมดให้ดำเนินไปข้างหน้า

3. ส่วนที่ 3 ตอนสุดท้ายของเรื่อง (Climax & Resolution) คือการกล่าวถึงตัวละครหลักว่าคนลงเอยอย่างไรหลังจากที่เผชิญหน้ากับอุปสรรคต่าง ๆ แล้ว เช่น ตัวละครอาจตาย ล้มเหลว หรือประสบความสำเร็จ อาจจะมีพิธีการแต่งงานเกิดขึ้น หรือต้องแยกทางกันเดิน

ธัญยศ โล่ห์พัฒนานนท์, วรลักษณ์ กล้าสุคนธ์ และศักดิ์สิทธิ์ ทวีกุล (2561, น. 149) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพยนตร์กับทฤษฎีแห่งความบันเทิง ได้อธิบายไว้ว่า ภาพยนตร์บันเทิงคืองานซึ่งทำหน้าที่ช่วยปรุงอารมณ์ผู้ชม โดยองค์ประกอบ ได้แก่ ภาพ เสียง บทในภาพยนตร์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญช่วยสร้างอารมณ์ให้ผู้ชม

จากการแบ่งองค์ประกอบของนักวิชาการ สรุปได้ว่าภาพยนตร์ ไม่ใช่สร้างขึ้นได้ง่าย ๆ แต่ต้องผ่านขั้นตอนและองค์ประกอบหลายประการ การสร้างภาพยนตร์นอกจากองค์ประกอบที่เป็นภาพและเสียงแล้ว การผลิตภาพยนตร์ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบตามขั้นตอนต่าง ๆ ของภาพยนตร์อีกด้วย เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร ความคิดหรือแก่นเรื่อง เป็นต้น

2.1.3 ประเภทของภาพยนตร์

คำว่า Genre เป็นคำที่ปรากฏในการแบ่งประเภทของภาพยนตร์ในบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด อ่านว่า (Jaan-re) คำว่า Genre เป็นภาษาฝรั่งเศส ที่ออกเสียงว่า มงง ถ้าแปลเป็น

ภาษาอังกฤษคือคำว่า “Type” หรือ “Kind” ในภาษาไทยมีความหมายว่า ประเภท ชนิด (พจนานุกรมแปล อังกฤษ-ไทย อาจารย์ สอ เสถบุตร, 2564) นักวิชาการได้แบ่งประเภทของ ภาพยนตร์ไว้ดังนี้

กฤษดา เกิดดี (2547, น. 6) กล่าวว่า ตระกูลภาพยนตร์ (Film Genre) เป็นการ จำแนกภาพยนตร์ใช้เพื่อตอบสนองความพยายามในการหาข้อสรุปสั้น ๆ ว่าภาพยนตร์เรื่องหนึ่งมี ลักษณะและเนื้อหาเป็นเช่นไร โดยตระกูลภาพยนตร์เป็นการจำแนกประเภทภาพยนตร์โดยยึดถือ ส่วนประกอบของเนื้อหาเป็นหลัก ส่วนประกอบดังกล่าว ได้แก่ ลักษณะตัวละคร ความขัดแย้ง ฉาก เหตุการณ์ แบบแผนของโครงเรื่อง และแก่นเรื่อง

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2546ข, น. 8-9) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปภาพยนตร์ไทย แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ภาพยนตร์ตลก เป็นภาพยนตร์ที่เน้นเนื้อหาตลกไม่จริงจังกับข้อเท็จจริงเล่นกัน สร้างความบันเทิงเป็นหลัก ครอบคลุมถึงหนังชีวิตตลก หนังผีตลก
2. ภาพยนตร์หนังบู๊ หรือหนังแนวแอคชั่น เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาอาชญากรรม ความรุนแรงต่อสู้ การสังหาร และการล้างแค้นกัน
3. ภาพยนตร์ชีวิต เป็นภาพยนตร์ที่มีแนวเหมือนจริงอาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหา ชีวิตมนุษย์ในสังคม การต่อสู้กับชีวิตที่ขื่นแค้น หนังรักทั่วไปของสาวหนุ่มทั้งโศกนาฏกรรมและ สุขนานาฏกรรม ที่สร้างความรักอบอุ่นซึ่งกันและกัน
4. ภาพยนตร์ผี เป็นหนังที่ถ่ายทอดความน่ากลัว สยองขวัญ
5. ภาพยนตร์โป๊ เป็นภาพยนตร์เน้นเนื้อหาทางเพศ เรื่องของกามารมณ์

สมาน งามสนิท (2548, น. 182-202) ได้แบ่งหมวดหมู่ของภาพยนตร์เป็น 2 ประเภท ใหญ่ ๆ คือจำแนกประเภทตามลักษณะการนำเสนอ และจำแนกประเภทตามหน้าที่ หลักของการสื่อสาร

1. การจำแนกประเภทตามลักษณะการนำเสนอ
 - 1.1 เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นจริง 3 ประเภทด้วยกัน ได้แก่
 - 1) ภาพยนตร์ข่าว (newsreel) เป็นภาพยนตร์ที่บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เช่น ภูเขาไฟระเบิด แผ่นดินไหว ไฟไหม้ป่า การประชุมทางการเมือง ตลอดจนถึงวัฒนธรรมและ ประเพณีท้องถิ่น
 - 2) ภาพยนตร์สารคดี (Documentary film) เป็นภาพยนตร์ที่มีรายละเอียด เกี่ยวกับเรื่องราวที่นำเสนอมากกว่าภาพยนตร์ข่าว จะมีรายละเอียดสิ่งที่เรามองไม่เห็นให้เราเห็นได้ ด้วยการวาดภาพ ภาพยนตร์ชนิดนี้จะให้เราเข้าใจมากขึ้นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3) ภาพยนตร์การศึกษา (Education film) เป็นภาพยนตร์คล้ายกับภาพยนตร์สารคดีแต่ออกแบบขึ้นมาเพื่อเหมาะกับกลุ่มที่ต้องใช้ภาพยนตร์นั้น เนื้อหาสาระของภาพยนตร์การศึกษาจะเป็นเนื้อหาจริง โดยมีคุณค่าทางด้านการศึกษามากมาย เช่น สามารถอธิบายวิชาที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่ออธิบายเนื้อหาวิชาการที่เป็นนามธรรมให้เห็นเป็นรูปธรรม เช่น เนื้อหาเรื่องศีลธรรม ความโลภ เป็นต้น เพื่อจำลองประสบการณ์ตรงมาไว้ในห้องเรียน เพื่อเป็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์

1.2 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาจากการประพันธ์ ได้แก่

- 1) ภาพยนตร์แบบบู๊ แอ็กชั่น (action) เป็นภาพยนตร์ที่ต่อสู้ ระทึกใจ
- 2) ภาพยนตร์แนวผจญภัย (Adventure) เป็นภาพยนตร์ที่ผจญภัย เข้าป่าฝ่าดง เจอกับปัญหาอุปสรรคมากมาย และต้องมีการแก้ไขปัญหาสถานการณ์
- 3) ภาพยนตร์การ์ตูนเคลื่อนไหว (Animation) เป็นภาพยนตร์การ์ตูนโดยใช้ภาพวาดเคลื่อนไหวโดยเทคโนโลยีอนิเมชัน
- 4) ภาพยนตร์ตลก (Comedy) เป็นภาพยนตร์ที่สร้างความสนุกสนานจากตลก 2 แบบ คือ ตลกแบบเยาะเย้ย ถากถาง และตลกแบบไม่ต้องอาศัยเค้าเรื่องเดิมที่เป็นจริงในสังคม เป็นกรอบ แต่เป็นการตลกขบขันที่ผู้สร้างภาพยนตร์คิดขึ้นมาเอง
- 5) ภาพยนตร์ประเภทสืบสวน (Crime/ Mystery /Thriller) เป็นภาพยนตร์ที่สร้างเงื่อนงำต่าง ๆ ไว้ ผู้ชมที่ดูต้องติดตามอย่างใกล้ชิดว่าเรื่องจะออกมาอย่างไร เช่น ภาพยนตร์ฆาตกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ หรือการต่อสู้คดีของตำรวจ
- 6) ภาพยนตร์ชีวิต (Drama) เป็นภาพยนตร์ที่ทำให้รู้สึกเศร้า ทำให้นึกถึงชีวิตของคนจริง ๆ ซึ่งบางเรื่องอาจทำให้ผู้ชมเกิดภาวะกดดันและเครียดไปกับเนื้อเรื่อง
- 7) ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศ (Erotic) เป็นภาพยนตร์ที่ไม่ค่อยเหมาะกับคนที่ไม่สามารถควบคุมสภาวะอารมณ์ของตัวเองได้ เช่น เด็ก และวัยรุ่น
- 8) ภาพยนตร์ครอบครัว (Family) เป็นภาพยนตร์ที่ทุกคนในครอบครัวสามารถชมได้ทุกเพศทุกวัย เป็นเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความผูกพันในครอบครัว ส่วนใหญ่จะแทรกแนวคิดเอาไว้ในเนื้อเรื่อง
- 9) ภาพยนตร์จินตนาการ (Fantasy) เป็นภาพยนตร์ที่เป็นเรื่องราวจินตนาการของผู้สร้างอาจไปไกลถึงอนาคตหรือในอดีต
- 10) ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องของความรัก (Romance) เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมและยุคสมัยต่าง ๆ ที่ผู้สร้างจินตนาการขึ้นมา
- 11) ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเป็นมหากาพย์ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับอภินิหาร ทำให้ผู้ชมเกิดความประทับใจและมหัศจรรย์ใจ

12) ภาพยนตร์ประเภทน่ากลัว เป็นภาพยนตร์ที่ทำให้ผู้ชมเกิดอาการขนพองสยองเกล้า เช่นภาพยนตร์ผี

2. ประเภทของภาพยนตร์ที่จำแนกตามหน้าที่หลักของการสื่อสาร ได้แก่

2.1 ภาพยนตร์ข่าว เป็นภาพยนตร์ที่บันทึกเหตุการณ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วมุมโลก

2.2 ภาพยนตร์เพื่อการศึกษา เป็นภาพยนตร์เสียงในฟิล์มที่มีบทบาทในวงการศึกษาเพื่อความรู้ ภาพยนตร์เพื่อการศึกษาครอบคลุมภาพยนตร์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ชนิดใดล้วนมีประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งสิ้น หากผู้ใช้รู้จักเลือกมาใช้ให้เหมาะกับชั้นเรียน และใช้อย่างถูกวิธี

2.3 ภาพยนตร์เพื่อการแสดงความคิดเห็นและชักจูงใจ เป็นภาพยนตร์สร้างตามแรงจูงใจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อหวังผลจากสิ่งที่เกิดโดยกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน เช่น ภาพยนตร์โฆษณา ภาพยนตร์ประชาสัมพันธ์ และภาพยนตร์โฆษณาชวนเชื่อ

2.4 ภาพยนตร์บันเทิง เป็นภาพยนตร์ที่มีความยาวไม่เกิน 2 ชั่วโมงเพื่อ มุ่งเน้นให้ความบันเทิงสนุก และผ่อนคลายอารมณ์คนดู บางเรื่องต้องการสร้างความเครียดและความกลัวให้แก่ผู้ชม เช่น เรื่องผี หรือเรื่องอภินิหารต่าง ๆ

นิชาภัทร ศรีสุคนธ์ (2560, น. 15) กล่าวว่า ประเภทของภาพยนตร์สามารถแบ่งเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. วิทยาศาสตร์และจินตนาการ (Science Fiction and Fantasy) เป็นเรื่องที่มีเนื้อหามหัศจรรย์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเพ้อฝันจินตนาการมักเกี่ยวข้องกับสัตว์ล้านปี มนุษย์นอกโลก หุ่นยนต์ หรือเกี่ยวข้องกับยอดมนุษย์

2. ต่อสู้ (Action) เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาในการต่อสู้ โดยรวมถึงการใช้อาวุธหรือการต่อสู้ด้วยมือเปล่า ตัวละครเอกอาจจะมีลักษณะเป็นวีรบุรุษต้องต่อสู้เพื่อพิทักษ์คุณธรรมหรือเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

3. ชีวิต (Drama) เป็นภาพยนตร์ที่เน้นเรื่องราวของชีวิตของตัวละคร เป็นภาพยนตร์ที่ทำให้สะเทือนใจโดยแสดงถึงการดำเนินชีวิตปกติของมนุษย์มากที่สุด ภาพยนตร์นี้จะครอบคลุมอีกหลายแนว เช่น ภาพยนตร์ชีวิตรักมักจะเป็นความรักของผู้ใหญ่ที่ไม่สมหวังกับตัวเอง อาจจะตายหรือเศร้าโศกเสียใจในตอนจบ

4. ตลก (Comedy) เป็นภาพยนตร์แนวตลกขบขัน ที่มีเนื้อหาตลก ส่วนใหญ่เกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่เป็นเรื่องราวให้ชวนหัวเราะ เนื้อหาจะทำให้เรารู้สึกผ่อนคลายเบาสมอง แฝงเนื้อหาสาระด้วย

5. ระทึกขวัญ (Thriller) เป็นภาพยนตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น ระทึกใจ พระเอกต้องคลี่คลายปัญหา เช่น การฆาตกรรม การสมรู้ร่วมคิดให้เกิดแผนชั่วร้ายและนำ สะพริงกั้ว

6. ผจญภัย (Adventure) เป็นเรื่องที่ต้องเดินทางผจญภัยเพื่อแสวงสิ่งที่ต้องการ เช่น โขดลมห ทรัพย์สินหรือสิ่งที่เป็นเป้าหมาย การผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ของตัวละคร

ปรัชญา เปียมการุณ (2560, น. 62) ได้แบ่งประเภทของภาพยนตร์รักของไทย ออกเป็น 4 ประเภทคือ ภาพยนตร์รักวัยรุ่นสนุกสนาน ภาพยนตร์รักโรแมนติก ภาพยนตร์รักแบบ ครอบครัว และภาพยนตร์รักหลากหลาย

หลังจากที่ได้ศึกษาค้นคว้าการแบ่งประเภทภาพยนตร์ของนักวิชาการ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า โดยรวมแล้วประเภทของภาพยนตร์มีความหลากหลาย โดยประเภทที่จำแนกตามเนื้อหาของ ภาพยนตร์ ส่วนมากที่มักจะเห็นในภาพยนตร์ไทย คือภาพยนตร์ตลก ภาพยนตร์ระทึกขวัญ ภาพยนตร์ ผจญภัย ภาพยนตร์รัก เป็นต้น

2.1.4 ความหมายและลักษณะของภาพยนตร์แนวรัก

ภาพยนตร์แนวรักเป็นหนังหรือภาพที่เคลื่อนไหวประกอบด้วยภาพและเสียง ที่เล่า เรื่องราวเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ของมนุษย์ ไม่ว่าจะในรูปแบบคู่รัก ครอบครัว หรือมิตรภาพ ภาพยนตร์แนวรักจะปรากฏอยู่ในเนื้อหาเรื่องราวเกือบทุกประเภทภาพยนตร์ โดยมีนักวิชาการอธิบาย เกี่ยวกับภาพยนตร์ดังนี้

กำจร หลุยยะพงศ์ และสมสุข หินวิมาน (2552, น. 189) อธิบายไว้ว่า ภาพยนตร์แนว รักไม่เพียงเป็นภาพยนตร์ที่สร้างความบันเทิงอย่างเดียวแต่ยังเป็นคำตอบของสังคม การเปลี่ยนแปลง ในบริบทสังคมไทยจึงทำให้หนังรักไทยมีหลายรูปแบบ เช่น หนังรักกับครอบครัว หนังรักกับความ ทันสมัย หนังรักตีความใหม่ หนังรักแบบใหม่ เป็นต้น

พรพิมล อาชายุทธ (2561, น. 17-18) อธิบายเกี่ยวกับ ความรักที่ปรากฏในภาพยนตร์ รักนั้นมี 8 รูปแบบ ได้แก่

1. ความรักไร้รัก (No Love) เป็นความรักที่ไม่มีองค์ประกอบความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง
2. ความรักชอบพอ (Liking) คือเป็นความรู้สึกใกล้ชิดกับใครบางคนสามารถสื่อสาร กันได้เป็นอย่างดี แต่ไม่มีความรู้สึกเสนาหาหรือไม่ผูกพันลึกซึ้งต่อกับคน ๆ นั้น
3. รักแบบโรแมนติก (Romantic love) เป็นการผสมระหว่างความใกล้ชิดกับความ เสนาหา เป็นความรักแบบหวิวหาว ที่พันนาการทางอารมณ์และทางร่างกาย
4. รักหลง (Fatuous love) เป็นการเกี่ยวกับรักผูกพันที่รวดเร็ว

5. รักแบบหลงใหล (Infatuation) เป็นความรักแบบหลงเสน่ห์หาอย่างเดียว ไม่มีความเข้าใจหรือไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน

6. รักแบบเพื่อน (Companionate love) เป็นความรักรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความผูกพันแบบการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน มีความสนใจร่วมกัน เป็นมิตรภาพ ไม่มีอารมณ์ทางเสน่ห์หามาเกี่ยวข้อง แต่มีความมั่นคงสม่ำเสมอ คือเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ในชีวิตรวมถึงความรักแบบพี่น้องด้วย

7. รักหลอก ๆ (Empty love) คือความรักที่ไม่สมครใจ คู่รักที่มีปัญหาหะหว่างกันแต่ยังฝืนใจอยู่ร่วมกัน

8. รักแท้ (Consummate love) คือความรักที่สมบูรณ์แบบและสมดุลต่อกัน

ปรัชญา เปี่ยมการุณ และพฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ (ม.ป.ป, น. 142) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์แนวรัก เป็นภาพถ่ายทอดเรื่องราวความรักในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านการดำเนินเรื่องอย่างเรียบง่าย ใกล้ตัว มีความเสมือนจริงกับชีวิตมนุษย์ ที่ช่วยเข้ามาเติมเต็มทางด้านอารมณ์ความรู้สึกของผู้คนทั่วไปมักจินตนาการถึง

ภาพยนตร์แนวรัก เป็นตระกูลภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก โดยปัจจุบันมีหลายรูปแบบความสัมพันธ์ โดยเฉพาะในเรื่องราวคู่รักที่มีอยู่ในสังคมไทย หนังรักไทยมีหลายรูปแบบ เช่น หนังรักกับครอบครัว หนังรักกับความทันสมัย หนังรักตีความใหม่ หนังรักแบบใหม่ เป็นต้น ความรักที่มีอยู่ในภาพยนตร์อาจจะมีหลายแบบในการนำเสนอเพื่อให้ภาพยนตร์มีความหลากหลาย

2.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับสังคม

ภาพยนตร์และสังคมไม่เคยคลาดกัน ภาพยนตร์ได้รับความคิดการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ส่วนมากได้แรงบันดาลใจจากเรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมจริง แล้วมักจบโดยการฝากข้อคิดเพื่อสะท้อนแนวคิดคนในสังคม นอกจากนี้สื่อภาพยนตร์ยังช่วยกระจายความรู้ให้คนดูในสังคมได้ด้วย ดังที่นักวิชาการได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับสังคม ดังต่อไปนี้

กำจร หลุยยะพงศ์ (2548, น. 2) อธิบายว่า กลุ่มนักวิชาการด้านภาพยนตร์มองว่า อานุกาพย์แห่งภาพยนตร์ได้สำแดงพลังเหนือกว่าสื่อแขนงใด ๆ สืบเนื่องจากภาพยนตร์มีทั้ง “ภาพและเสียง” ตลอดจนมี “ความก้ำกึ่งระหว่าง สื่อเก่าและสื่อใหม่” กล่าวคือ ใช้การเสนอเรื่องจากสื่อเดิม ๆ เช่น ลิเก การเล่านิทาน ละคร ผสมกับของใหม่คือ การใช้กล้อง การตัดต่อภาพ ประโยชน์ของภาพยนตร์จึงมีกลุ่ม คนดูมากมายมากกว่าสื่อประเภทอื่น ไม่จำกัดเพศ วัย ชนชั้น เชื้อชาติ พื้นที่ และแม้แต่คนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก็สามารถชมภาพยนตร์และเข้าใจได้โดยง่าย

ประกายกาวิล ศรีจินดา (2554, น. 1) เขียนอธิบายไว้ว่า ภาพยนตร์ไทย เป็นสื่อแห่งความบันเทิงนอกบ้านที่มีลักษณะเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งได้รับความนิยมนานตั้งแต่อดีต

จนถึงปัจจุบัน ภาพยนตร์จึงสามารถใช้สะท้อนภาพที่เกิดขึ้นในบริบทของสังคมไทยแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจน

ภัสสร สังข์ศรี (2559, น. 118) อธิบายว่า ภาพยนตร์เป็นส่วนหนึ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เป็นระบบอุตสาหกรรม และยังสามารถแตกแขนงไปสู่ธุรกิจอื่น ๆ เช่น ธุรกิจดนตรี แฟชั่น การท่องเที่ยว หรือแม้แต่ธุรกิจอาหาร ซึ่งแฝงตัวในรูปของโฆษณาในภาพยนตร์ ภาพยนตร์รับบทบาทเสนอแนวคิด ศิลปะ วัฒนธรรม ความเชื่อ ของแต่ละประเทศที่ผลิตภาพยนตร์ ดังนั้นการศึกษาจากภาพยนตร์สามารถเรียนรู้บริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม รวมทั้งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วิสิฐ อรุณรัตน์นันท (ม.ป.ป, น. 92) ได้อธิบายไว้ว่า ภาพยนตร์คือศิลปะที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันมีอิทธิพลต่อ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างกว้างขวางและล้าลึก กระทั่งถูกจัดให้เป็นศิลปะแขนงที่ 7 ซึ่งนับได้ว่าเป็นศิลปะที่กำลังเกิดขึ้นมาใหม่ที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปะแขนงอื่น ๆ ศิลปะทั้ง 7 แขนง ได้แก่ คีตศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม นาฏกรรม วรรณกรรม และภาพยนตร์

จากการอธิบายของนักวิชาการ ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมีลักษณะเป็นมรดกวัฒนธรรม ที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สามารถเข้าสู่กลุ่มคนง่ายกว่าสื่ออื่น ภาพยนตร์ถ่ายทอดจากสังคมและภาพยนตร์เป็นผู้ที่เสนอแนวคิดให้สังคมเช่นกัน

2.2 ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอ

กลวิธีการนำเสนอเป็นรูปแบบกระบวนการที่ศึกษาเกี่ยวกับการนำเสนอภาพยนตร์ที่ใช้ขั้นตอน หลายอย่างตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายและองค์ประกอบของกลวิธีการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความหมายของกลวิธีการนำเสนอ

กลวิธีการนำเสนอเป็นวิธีการถ่ายทอดเนื้อหาในภาพยนตร์ โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของกลวิธีไว้อย่างมากมาย ดังต่อไปนี้

นพพร ประชากุล (2542, น. 13) ได้กล่าวว่า กลวิธีการนำเสนอ เป็นการนำเสนอเหตุการณ์ชุดหนึ่ง ซึ่งมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ตอนต้นไปสู่สถานการณ์ตอนจบ

ศิวกันท์ ปทุมสูติ (2553, น. 260-262) ได้กล่าวว่า กลวิธีการนำเสนอ คือ กระบวนการต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ในการเขียนเรื่อง โดยทั่วไปใช้ประกอบด้วยวิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ การสร้างเรื่องและ

การนำเสนอเรื่อง (building and presenting story) การใช้รูปแบบ (form and usage) การใช้ภาษา (language in use) และการใช้สัญลักษณ์ (symbol usage)

James Thomas (2014, p. 19) ได้อธิบายไว้ว่า กลวิธีการนำเสนอเป็นการนำทางที่ใช้กับงานบันเทิงต่าง ๆ เพื่อเพิ่มคุณค่าของงาน และกระตุ้นความคิดนึกแสดง ผู้กำกับ พร้อมกับนักออกแบบแล้วทำให้เข้าใจจุดประสงค์มากขึ้น

วรัญญู วิจารณ์ (2561, น. 22) ได้กล่าวไว้ว่า การนำเสนอเรื่องหรือการเล่าเรื่องเป็นการเรียงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน โดยมีความสัมพันธ์ของเหตุและผล เป็นตัวดำเนินเรื่องในแต่ละช่วงเวลา ตั้งแต่เหตุการณ์แรกนำสู่เหตุการณ์ถัดไปเรื่อย ๆ ตามลำดับ ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบเรื่อง จุดประสงค์หลักของการนำเสนอเรื่องคือการถ่ายทอดจุดมุ่งหมายหวังต่อผู้รับสารหรือผู้ชม แค่เพียงบอกเล่ากันเฉย ๆ ไปจนได้รับอารมณ์ความรู้สึก และแม้กระทั่งโน้มน้าวปลูกฝังความคิดทัศนคติในใจของผู้รับชมอีกด้วย

สรุปได้ว่ากลวิธีการนำเสนอ เป็นวิธีหรือกระบวนการที่นำเสนอเหตุการณ์ตามลำดับ ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบเรื่อง เพื่อชี้แนะแนวทางการทำงานภาพยนตร์ โดยจุดประสงค์เพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้สร้างส่งต่อคนดู กลวิธีแตงมีหน้าที่ในการทำให้งานออกมามีความงดงาม และช่วยเพิ่มความเข้าใจในงาน

2.2.2 องค์ประกอบของกลวิธีการนำเสนอ

องค์ประกอบของกลวิธีการนำเสนอ เป็นลำดับขั้นตอนการนำเสนอตั้งแต่เริ่มจนจบตามที่นักวิชาการได้อธิบายดังต่อไปนี้

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543, น. 100-112) กล่าวถึงองค์ประกอบในการนำเสนอไว้ว่ามีองค์ประกอบจำนวน 6 องค์ประกอบดังนี้

1. แก่นเรื่อง คือ ทัศนคติของผู้แต่ง หรือสารที่ผู้แต่งอยากจะสื่อต่อผู้ชม
2. โครงเรื่อง คือ เหตุการณ์ที่มีอย่างต่อเนื่องในเนื้อเรื่อง โดยรวมแล้ว คือ กลวิธีการเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องให้ดำเนินต่อกันเป็นเรื่องราว ตั้งแต่ต้นจนจบ ตามความมุ่งหวังของผู้สร้าง โดยส่วนประกอบคือ การเปิดเรื่อง การผูกปม การหน่วงเรื่อง จุดสุดยอด การคลายปม และการปิดเรื่อง

3. ตัวละคร คือบุคคลที่ผู้แต่งสมมติขึ้นมาเพื่อให้กระทำพฤติกรรมตามเนื้อเรื่อง
4. บทสนทนา เป็นคำพูดของตัวละครที่ใช้โต้ตอบกันในเรื่อง
5. ฉาก คือสถานที่ เวลา และสภาพแวดล้อมทุกอย่างที่ปรากฏในเรื่อง
6. บรรยากาศ คือจินตนาการของผู้ชมที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามผู้แต่งจะชักพาไป เช่น เศร้าหมอง กราดเกรี้ยว ขมขื่น เยาะหยัน หรือขบขัน เป็นต้น

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2543, น. 116 - 122) กล่าวไว้ว่า กลวิธีการนำเสนอที่นิยมใช้ทั่วไปมี 3 วิธี ได้แก่

1. กลวิธีการเล่าเรื่อง เช่น ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่อง ตัวละครในเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องของตนเอง ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นผู้เล่า หรือผู้แต่งเลือกผู้เล่าเรื่องหลายแบบผสมกัน

2. กลวิธีการดำเนินเรื่อง รวมถึงฉาก มีหลากหลายวิธี เช่น เล่าเรื่องตามลำดับ เล่าเรื่องย้อนต้น (Flash Back) เล่าเหตุการณ์ต่างสถานที่สลับกันไปมา ด้วยการสร้างความอยากรู้เรื่องต่อไป การสร้างความขัดแย้งในการดำเนินเรื่อง การใช้เหตุบังเอิญหรือเหตุไม่คาดคิด การสื่อความคิดของ ผู้แต่งอย่างแจ่มแจ้ง การคลี่คลายสถานการณ์ของเรื่องไปตามลำดับขั้นตอนต่าง ๆ และการจบด้วยแบบใดแบบหนึ่งอย่างน่าสนใจ

3. กลวิธีการสร้างตัวละครในเรื่อง มีหลากหลายวิธี เช่น ให้ความสำคัญแก่ตัวละครถือว่า ตัวละครเป็นจุดศูนย์กลางของเรื่อง ตัวละครมีบทบาทไปตามเนื้อเรื่อง ใช้กลวิธีการเสียดสีประหัต เป็นการใช้ความคิดสีหน้าของตัวละครเป็นเนื้อเรื่อง การสร้างตัวละครให้สมจริง โดยใช้แนวจิตวิทยาและความเป็นจริงในชีวิต การสร้างตัวละครแบบเหนือจริง มีลักษณะเกินจากปกติมนุษย์ การสร้างตัวละครแบบร่างภาพ (Sketch) บรรยายลักษณะและเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวละครอย่างละเอียดหลายแง่มุม แต่ไม่มีการดำเนินเรื่องอย่างใดในตอนนั้น และการบรรยายแบบแนว เป็นวิธีการตรงข้ามกับแบบร่างภาพ การบรรยายแบบนี้ผู้ชมจะเข้าใจและรู้จักตัวละครได้เอง

สุภา จิตติวิสุรัตน์ (2545, น. 22-29) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการเล่าเรื่องหรือการนำเสนอเรื่องเป็นเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการนำเสนอเรื่อง โดยมีลำดับเหตุการณ์ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 การเริ่มเรื่อง หรือการเปิดเรื่อง (Exposition) เป็นการชักจูงใจให้ติดตามเรื่องราว หากมีการแนะนำตัวละครหรือสถานที่เป็นการเปิดประเด็นปัญหาหรือความขัดแย้ง ทำให้อยากติดตาม การเริ่มเรื่องอาจจะไม่ต้องเปิดตามลำดับเหตุการณ์ อาจจะเปิดด้วยกลางเรื่องหรือย้อนไปตอนท้ายเรื่องไปเป็นต้นเรื่องก็ได้

1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising action) เป็นเรื่องราวที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง สมเหตุสมผล หรือเป็นข้อขัดแย้งที่ดำเนินไปเรื่อย ๆ อาจจะมีความลำบากใจของตัวละครและสถานการณ์ที่ยุ่งยาก

1.3 ภาวะวิกฤต (Climax) เรื่องราวถึงจุดแตกหักและตัวละครตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ

1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling action) เป็นสถานการณ์ยากลำบากได้ผ่านพ้นไป ประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผย หรือความขัดแย้งได้รับการขจัดออกไป

1.5 การยุติเรื่องราวหรือการปิดเรื่อง (Ending) คือจุดจบทั้งหมดของเรื่องราว อาจจบด้วยความสุข ความสูญเสีย หรือทิ้งข้อคิดให้

2. ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นการสร้างปมปัญหาหรือหาหนทางแก้ไข ความขัดแย้งนั้นสามารถแบ่งเป็น 3 ประเด็นใหญ่ ๆ คือ

2.1 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คือตัวละคร 2 ฝ่ายไม่ถูกกัน หรือพยายามทำร้ายร่างกาย

2.2 ความขัดแย้งภายในจิตใจ คือความขัดแย้งที่เกิดจากภายในของตัวละคร เป็นความสับสนหรือยุ่งยากลำบากใจในการตัดสินใจกระทำ

2.3 ความขัดแย้งกับพลังภายนอก ได้แก่ความขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติหรือสิ่งเหนือธรรมชาติ

3. แก่นเรื่องหรือแนวคิด (Theme) เป็นสาระสำคัญของภาพยนตร์ที่ผู้สร้างต้องการบอกแก่คนดู

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับศีลธรรม (Theme as a Moral Statement) คือเป็นเรื่องที่แนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ทำโดยใช้เรื่องความจริงที่ปรากฏอยู่ทั่วไป

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับชีวิต (Theme as a Statement About Life) เป็นแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องจริงของชีวิตสังเคราะห์ ประสบการณ์ของมนุษย์ เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์

3.3 แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ (Theme as a Statement About Human Nature) เป็นแนวคิดที่เสนอพฤติกรรมของมนุษย์คนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการวิพากษ์ในสังคม (Theme as a Social Comment) เป็นแนวคิดที่สะท้อนสังคม ทั้งแนวตลก เสียดสี สมจริงเพื่อปฏิรูปสังคม

3.5 แนวคิดเกี่ยวกับศีลธรรมหรือคำถามเชิงปรัชญา (Theme as the Moral of Philosophical Riddle) เป็นแนวคิดที่เสนอเกี่ยวกับคำถามพร้อมคำตอบในเชิงปรัชญาซึ่งต้องวิเคราะห์จากคนดู

4. ตัวละคร (Character) คือองค์ประกอบที่เป็นมนุษย์ แบ่งได้ดังนี้

4.1 บทเด่น (Protagonist) หรือตัวละครหลัก เป็นตัวที่ศึกษาความเป็นแนวคิด และเป็นบทบาทของตัวละครที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงมากที่สุด มีการพัฒนาและเติบโต

4.2 บทเสริม (Modifier) เป็นตัวละครที่บังคับส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเติบโตของตัวละครหลัก เป็นส่วนหนึ่งของตัวละครหลัก มีบทบาทคอยแนะนำเรื่องใหม่ ๆ กับชีวิตของตัวละครหลัก

4.3 ตัวละครสนับสนุน (Supporting) เป็นตัวละครเหมือนตัวเคลื่อนไหวเพื่อส่องสว่างและสร้างสีสันให้ตัวละครหลัก เป็นตัวละครที่ช่วยในเรื่องภูมิหลัง และช่วยอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต

4.4 ตัวละครประกอบ (Lesser roles) เป็นตัวละครที่สร้างความจริงของเหตุการณ์และจะทำให้เกิดเนื้อหาของโครงเรื่องโดยรวม เพิ่มสีสัน และเป็นส่วนประกอบรอบ ๆ สถานการณ์ในเรื่อง

5. ฉาก (setting) เป็นองค์ประกอบที่ช่วยเล่าเรื่องทุกประเภทให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คือการถ่ายทอดเหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ฉากในภาพยนตร์มีดังนี้

5.1 ฉากที่เป็นธรรมชาติ คือสภาพแวดล้อมที่ล้อมตัวตัวละคร เช่น ทุ่งหญ้า ลำธาร บรรยากาศคำเช้าแต่ละวัน

5.2 ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ อาคารบ้านช่อง สิ่งที่มีมนุษย์ได้ใช้ประจำวันต่าง ๆ

5.3 ฉากเป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ยุคสมัยหรือช่วงเวลาที่เกิดเหตุตามเนื้อเรื่อง

5.4 ฉากเป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร คือสภาพแบบแผนและกิจวัตรประจำวันของตัวละคร หรือท้องถิ่นของตัวละครอาศัยอยู่

5.5 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม คือเป็นสภาพแวดล้อมที่จับต้องไม่ได้โดยมีความเชื่อ ความคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

6. มุมมองของการเล่าเรื่อง (Point of View) คือผู้ที่เล่าเรื่องราว ได้เป็นประเภทผู้เล่าเรื่องมีไว้ 4 แบบคือ

6.1 ผู้เล่าเรื่องเป็นบุรุษที่ 1 (The First-Person Narrator) คือตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องมักจะใช้คำว่า “ผม” หรือ “ฉัน” ปรากฏอยู่ตลอดทั้งเรื่อง

6.2 ผู้เล่าเรื่องเป็นบุรุษที่ 3 (The Third -Person Narrator) คือผู้เล่ามีความเกี่ยวข้องกับตัวละครเอก ผู้เล่าจึงเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง

6.3 เล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective Narrator) เป็นจุดยืนที่ผู้สร้างพยายามเล่าเรื่องออกมาให้มีความเป็นกลาง แต่เป็นการเล่าเรื่องที่ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เป็นการสังเกตเหตุการณ์จากคนวงนอก โดยผู้ชมต้องสังเกตและตัดสินเรื่องราวเอง มักเป็นภาพยนตร์ที่ขาดความสมจริง เช่น ภาพยนตร์สารคดี

6.4 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient Narrator) คือการเล่าเรื่องที่อาจใช้มุมมองทั้ง 3 แบบข้างต้นร่วมกัน การเล่าเรื่องในลักษณะที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถหยั่งจิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถเข้าถึงตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต การเล่าเรื่องในลักษณะนี้อาจพบได้ในหลายประเภทภาพยนตร์

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2547, น. 8-107) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของกลวิธีการเล่าเรื่อง หรือกลวิธีการนำเสนอว่ามี เรื่องราวที่เล่าถึงแนวคิด โครงสร้าง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา

1. แนวคิดหรือแก่นเรื่อง เป็นองค์ประกอบอันดับแรกที่สุดที่ผู้สร้างคิดค้นหา เป็นใจกลางที่สำคัญที่ต้องการสื่อสารต่อคนดูโดยเฉพาะความคิดหลักของเรื่อง

2. โครงสร้างหรือโครงเรื่อง เป็นการเล่าถึงประเด็นต่าง ๆ ที่ทำให้เรื่องยิ่งน่าสนใจมากขึ้น เช่น ความขัดแย้ง ความทันทุกข์ ความเครียด และความระทึกใจ เป็นต้น องค์ประกอบของโครงเรื่องมีทั้งหมด 3 องค์ คือ ตอนเริ่มเรื่อง ตอนกลางเรื่อง และตอนจบเรื่อง

1.1 องค์หนึ่ง (Beginning) เป็นการเปิดเรื่อง เป็นการแนะนำตัวละคร การวางเงื่อนไข พันธะผูกพันของเรื่อง การสร้างสถานการณ์ การวางฉาก ซีเควนส์ ที่ช่วยขยายเนื้อหาของเรื่อง หลังจากนั้นองค์แรกจะทำหน้าที่เป็นจุดหักเหหลักหนึ่ง คือการเริ่มสร้างเหตุการณ์

1.2 องค์สอง (Middle) เป็นความขัดแย้งหรือการเผชิญหน้า ตัวละครจะพบกับอุปสรรคที่ต้องแก้ไขหรือเอาชนะ และเป็นจุดหักเหหลักสอง เป็นจุดสูงสุดของเรื่อง คือช่วยผลักดันเรื่องให้ดำเนินไปข้างหน้า ซึ่งอาจเป็นอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ

1.3 องค์สาม (Ending) หรือเป็นจุดหักเหหลักสาม ในตอนสุดท้ายขององค์สอง ไปจนจบเรื่องในบทภาพยนตร์ โดยมีการคลี่คลายปัญหา ซึ่งเป็นการหาทางออกเพื่ออธิบายให้ความชัดเจน จุดจบนั้นอาจจะจบโดย ตัวละครเสียชีวิต ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ได้เดินทางไปหรือไม่ ได้รับสิ่งที่ต้องการหรือไม่ ได้แต่งงานหรือแยกทางกัน

3. ฉาก หรือ ฉีน เป็นสถานที่แอ็คชั่นในบทภาพยนตร์ ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงหรือหลายข้อเท็จจริง รวมกัน องค์สำคัญของฉากประกอบด้วยตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบคล้ายกับโครงสร้างเรื่อง

4. ตัวละคร เป็นการแสดงของคนตามจุดประสงค์สำคัญของการแสดง ตัวละครเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการบอกเหตุการณ์หรือเนื้อหาของเรื่อง เพราะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ต้องใช้ตัวละครเพื่อนำเสนอ องค์ประกอบนี้เป็นแรงดึงดูดคนดู ตัวละครเป็นหัวใจและวิญญาณของเนื้อเรื่องทั้งหมด การสร้างตัวละครให้น่าสนใจต้องให้คนดูรู้สึกตัวละครมีตัวตนอยู่จริงในโลก ต้องให้ผู้อ่านเชื่อกับการกระทำ พฤติกรรม เนื้อเรื่อง หรือตัวละครมีจริง จึงทำให้ผู้อ่านหลงใหลตาม

5. บทสนทนา คือคำพูดของตัวละครเป็นปัจจัยสำคัญของตัวละครที่จะช่วยส่งเสริมการกระทำของตัวละคร และบอกความเป็นตัวละครอย่างชัดเจน หน้าที่ของบทสนทนา คือทำให้เรื่องดำเนินไป สื่อสารข้อมูลกับคนอ่านหรือคนดู เผยให้เห็นลักษณะนิสัยของตัวละคร เชื่อมความสัมพันธ์กับตัวละคร ให้ข้อคิดของการกระทำ และใช้เชื่อมฉาก

สุทัศน์ วงศ์กระบกถาวร (2550, น. 105-125) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบกลวิธีการนำเสนอแบ่งเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. โครงเรื่อง คือ ชุดของเหตุการณ์ที่ปรากฏในการดำเนินเรื่องตั้งแต่เริ่มจนจบ ซึ่งในลำดับเหตุการณ์ดังกล่าวจำเป็นต้องเป็นเหตุผลต่อกันอย่างมีเอกภาพ และเงื่อนไขดังกล่าวนี้เกิดจากการจัดระเบียบทางความคิดของนักเขียนที่มองเห็นภาพรวมของเรื่องก่อนการลงมือเขียน โดยมีการสร้างความขัดแย้ง เพื่อชี้ให้เห็นถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของตัวละคร

2. แก่นเรื่อง เป็นแนวคิดหรือสาระสำคัญของเรื่องที่คุณเขียนต้องการจะนำเสนอ

3. ตัวละคร คือ ผู้ที่ให้เนื้อเรื่องดำเนินไปตามเหตุการณ์ในเรื่อง ตัวละครไม่จำกัดอยู่แต่เพียงมนุษย์ อาจเป็นอมมนุษย์ ภูตผีปีศาจ เทวดา สัตว์ หรือ สิ่งของไม่มีชีวิตที่ถูกสมมติขึ้นให้เป็นเหมือนสิ่งมีชีวิตก็ได้

4. บทสนทนา คือ ถ้อยคำในการสนทนาระหว่างตัวละครในเรื่องตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป หรือ มากกว่านั้น

5. มุมมอง หรือการเล่าเรื่อง หมายความว่าเรื่องที่เราสร้างขึ้นนั้น จะกำหนดให้ใครเล่าเรื่องหรือเล่าผ่านสายตาของใครนั่นเอง

6. ฉาก หมายถึง เวลาและสถานที่ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่ตัวละครแสดง

จากคำอธิบายองค์ประกอบของกลวิธีการนำเสนอ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่ากลวิธีการนำเสนอโดยทั่วไปมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบด้วยกันคือ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก บรรยากาศ และแก่นเรื่อง

2.3 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด

การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอและแนวคิดมีความสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งแนวคิดจะปรากฏอยู่ในตลอดทั้งเรื่องหรือแฝงอยู่ในบทภาพยนตร์ เพื่อเป็นข้อคิดให้แก่คนดู โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ความหมายของแนวคิด และประเภทของแนวคิด ดังหัวข้อต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของแนวคิด

แนวคิดเป็นแก่นเรื่องหรือสาระสำคัญของเรื่องที่คุณสร้างต้องการจะนำเสนอต่อผู้ชม โดยเป็นความคิดเห็นเกิดขึ้นจากผู้สร้าง ก่อนที่ออกมาเป็นภาพยนตร์ โดยมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

दनया वरुुसुनरुुसु (2542, น. 156) กล่าวว่า แก่นเรื่อง (Theme) คือแนวคิดหรือจุดสำคัญของเรื่องซึ่งจะปรากฏอยู่ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงปลายเรื่อง และเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงเรื่องทั้งหมดเข้าด้วยกัน

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, น. 71) ได้กล่าวว่า แนวคิดคือสาระสำคัญของเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เราสร้างมา แก่นเรื่องจะทำหน้าที่ถ่ายทอดให้เห็นประเด็นสำคัญของการนำเสนอและเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้สร้างต้องการสื่อสาร

นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. (2551, น. 102) ได้อธิบายถึง แนวคิดหรือแก่นความคิดหลักกว่า คือประเด็นหลัก หรือใจความสำคัญที่ภาพยนตร์ต้องการถ่ายทอดสู่ผู้ชม “สาร” ที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนอให้ผู้ชมรับรู้ คือเรื่องราวที่แฝง “สาระสำคัญ” ของผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ต้องการถ่ายทอดส่งต่อคนดู

สุรศักดิ์ บุญอาจ (2559, น. 84) อธิบายถึงความคิดของเรื่องในภาพยนตร์ (Theme) หมายถึง แก่นของเรื่อง หัวข้อหลัก วิธีคิดหลัก และสาระสำคัญที่ซ่อนอยู่ภายในเรื่องเล่า

ภัทรนันท์ ไททยะสิน (2561, น. 274) ได้อธิบายไว้ว่า ความคิด (Thought) หรือ แก่นเรื่อง (Theme) เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ภาพยนตร์ต้องการจะบอกแก่คนดูโดยมักจะเป็นข้อคิดบางอย่างซึ่งคนดูจะได้รับจากการชมภาพยนตร์ ส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สภาพแวดล้อม เช่น ความรัก ความพลัดพราก ความอาฆาตพยาบาท ความเอื้ออาทร ความเสียสละ ความอดทน ความฝัน ความพยายาม ฯลฯ

สรุปได้ว่าแนวคิดหรือแก่นเรื่อง เป็นการเสนอความคิดที่สำคัญของงาน เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ชมได้รับทราบถึงสาระที่ผู้สร้างอยากมอบให้ ข้อคิดส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สิ่งแวดล้อม เช่น ความรัก ความผิดพลาด ความเสียสละ ความพยายาม ความอาฆาตพยาบาท เป็นต้น

2.3.2 ประเภทของแนวคิด

ประเภทของแนวคิด คือการจำแนกแก่นเรื่องหรือแนวคิดไปตามชนิดความคิดของผู้สร้าง มีนักวิชาการได้รวบรวมและแยกเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2543, น. 105) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้ต้องมีทัศนคติมองดูโลกและชีวิตมนุษย์ในแง่มุมหลายอย่าง และมีแนวคิดต่อโลกแตกต่างกัน ผู้แต่งจึงพยายามแสดงความคิดของตนในวรรณกรรมและงานบันเทิงต่าง ๆ ที่แต่งขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาแนวคิดของผู้แต่งมีอยู่ในลักษณะ ดังนี้

1. แนวคิดที่มีลักษณะสมจริงต่อสภาพสังคมและของมนุษย์ ทำให้ผู้ชมเข้าใจมนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์ได้กว้างขวาง
2. ผู้แต่งสามารถถ่ายทอดความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ชัดเจนแจ่มแจ้ง
3. แนวคิดในรูปแบบสร้างสรรค์ ส่งเสริมยกระดับจิตใจ หรือตระหนักในอุดมการณ์ของมนุษย์ หรือช่วยให้เกิดความเข้าใจในชีวิต

ชฎารัตน์ สุนทรธรรม (2544, น. 188-189) ได้แบ่งแก่นเรื่องออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

1. แก่นเรื่องแสดงทัศนะ คือแนวคิดที่ผู้สร้างเสนอความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นทัศนะต่อค่านิยมในสังคม คุณธรรม และสภาพความเป็นอยู่ของผู้คนในชีวิตประจำวัน

2. แก่นเรื่องแสดงอารมณ์ คือ แนวคิดที่ผู้สร้างเสนอภาวะทางอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต หรือเมื่อประสบเหตุการณ์หรือชะตากรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. แก่นเรื่องแสดงพฤติกรรม คือ แก่นเรื่องที่ผู้สร้างเสนอพฤติกรรมบางอย่างหรือบางแง่มุมของตัวละคร ซึ่งแนวคิดแสดงพฤติกรรม เป็นแนวคิดที่คลี่คลายมาจากทัศนคติต่อค่านิยม คุณธรรมบางประการ หรือความรู้สึกนึกคิดอารมณ์ต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้ตัวละครต้องแสดงพฤติกรรมออกมา

4. แก่นเรื่องแสดงสภาพและเหตุการณ์ คือ แก่นเรื่องที่ผู้สร้างเสนอภาพบางอย่างหรือเหตุการณ์บางตอนของชีวิตตัวละคร เช่น ความร่ำรวย ความอดอยาก

ภัทริยา วิริยะศิริวัฒน์ (2558, น. 10-11) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์แบ่งแนวคิดเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรัก Love Theme เป็นความรักระหว่างคู่รัก สามภรรยา รวมถึงความรักของคนในครอบครัว

2. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาหลักศีลธรรม Morality Theme เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการทำความดี ที่สิ่งดี ๆ ต่อสังคม หรือผลที่ได้รับจากการทำความดีและความชั่ว

3. แนวคิดเกี่ยวกับการพยายามทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย Idealism Theme ผู้ที่มีอุดมการณ์ความคิด ซึ่งอาจเป็นผู้ที่มีความคิดแตกต่างจากคนทั่วไป และมีความต่อต้านกับสังคมที่มีอยู่

4. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจหรือความขัดแย้งเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง Power Theme ความขัดแย้งฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้อำนาจ

5. แนวคิดเกี่ยวกับความของคนทำงานเพื่อประสบความสำเร็จ Career Theme ฝ่าฟันเพื่อบรรลุเป้าหมายให้ได้ตามความปรารถนา

6. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่เกิดจากสาเหตุต่าง ๆ Outcast Theme เช่น คนพิการ รูปร่างหน้าตาไม่ดีโดนรังเกียจจากคนอื่น ซึ่งทำให้เห็นชีวิตของคนเหล่านี้ และสิ่งที่สังคมควรปฏิบัติต่อพวกเขา

สรุปได้ว่าประเภทของแนวคิดได้จำแนกตามมุมมองของผู้แต่ง จากสังคมสิ่งแวดล้อมอยู่รอบตัว จึงสรุปแนวคิดเพื่อถ่ายทอดให้ผู้ชมได้รับรู้ เอาไปคิดพิจารณาระหว่างที่ได้ชมภาพยนตร์ แนวคิดนั้นอาจจะเป็นในด้านสังคม วัฒนธรรม การเดินชีวิต ความพยายาม การปกครอง ความรัก เป็นต้น แต่ความคิดนั้นสร้างให้เกิดแง่คิดที่ดีให้ต่อผู้ชม

2.3.3 การศึกษาวิเคราะห์แนวคิด

การศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเป็นการแสวงหาสาระของเนื้อเรื่องที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ อาจจะเป็นคำสอน การถ่ายทอดทัศนคติของผู้สร้าง หรือการเล่าถึงปัญหาของสังคม เป็นต้น ดังมีนักวิชาการอธิบายต่อไปนี้

อิรวดี ไตลังคะ (2543, น. 66) ได้กล่าวว่า แนวคิดคือความคิดที่นำเสนอในเรื่อง ซึ่งสรุปจากเหตุการณ์เฉพาะของโลกบนเทียงคือออกมาเกี่ยวกับโลกในชีวิตจริง การหาแนวคิดมีความสำคัญมากเพราะทำให้ค้นพบความหมายของเรื่องที่สามารถนำไปสู่ความเข้าใจชีวิตได้ สรุปได้อย่างสั้น ๆ ว่าแก่นเรื่องหรือแนวคิดก็คือความหมายที่สรุปได้หลังจากรับชมงานนั้นจบลง โดยสรุปจากข้อความที่ปรากฏอยู่ในเรื่องในเหตุการณ์ การกระทำของตัวละคร หรือคำพูดของตัวละคร เป็นต้น

อิงอร สุพันธุ์วิช (2547, น. 110) กล่าวว่า เมื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอแนวคิด จะต้องพูดถึงโครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี และภาษาที่สื่อแนวคิดนั้น ๆ ออกมา เพราะแนวคิดจะปรากฏได้ก็ต้องมีองค์ประกอบช่วย ผู้สร้างอาจนำเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร ผ่านคำพูดบรรยายหรือบทสนทนา ด้วยการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยเน้นให้เข้าใจแนวคิดได้ดีขึ้น

สุทัศน์ วงศ์กระบกถาวร (2550, น. 157) ได้กล่าวว่า แนวคิดหรือแก่นเรื่องเป็นสาระสำคัญของเรื่องที่แสดงให้เห็นความจริงที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ มุมมองของแก่นเรื่องนั้นต้องการตีแผ่หรือพิสูจน์ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์อาจมีลักษณะคล้ายคำสอนและแก่นเรื่องก็มักจะเกี่ยวข้องกับ ตัวละครหลักเสมอ ซึ่งตัวละครจะแสดงบทบาทที่ถูกกำหนดโดยโครงเรื่อง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าแก่นเรื่องมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องโดยตรง

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2558, น. 68-82) ได้อธิบายไว้ว่า ประเด็นสำคัญของภาพยนตร์คือแนวคิดหรือแก่นเรื่อง โดยเฉพาะแนวคิดหลัก เพราะจะช่วยเชื่อมโยงทุกปัจจัย เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร สไตล์และรายละเอียดของภาพยนตร์ให้เข้าไว้ในทิศทางเดียวกัน ความคิดหลักมักจะเกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สภาพแวดล้อม เช่น ความรัก การจากกัน ความพยายามเอาชนะ ความเสียสละ ความอดทน ภาพยนตร์อาจมีมากกว่าหนึ่งความคิดหลักทำหน้าที่เป็นความคิดรอง ช่วยเสริมความคิดหลักเพียงประการเดียว ถ้ามีหลายประเด็นความคิดจะทำให้เรื่องมีความซับซ้อนมากขึ้น ความคิดหลักมีหลายประเภทเช่น

1. ความคิดหลักที่เน้นการมองโลก (Focus on World View) เช่น การมองโลกในเชิงยึดมั่นอุดมคตินิยม คือการจบเรื่องด้วยความหวัง และมองโลกในแง่ดี ความคิดการมองโลกในแง่ร้าย คือจบด้วยความโศกเศร้า ความสูญเสีย หรือให้เห็นด้านมืดในตัวมนุษย์ ความคิดมองโลกอย่างประชดประชัน คือเป็นการจบด้วยความหวังและสิ้นหวังไปพร้อม ๆ กัน

2. ความคิดหลักที่เน้นด้านอารมณ์ (Focus on Emotion) คือเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอเนื้อหาในด้านความรู้สึก มีผลต่อด้านจิตใจสูง เช่น ความรัก ความน่ากลัว ความตื่นเต้น

3. ความคิดหลักที่เน้นตัวละคร (Focus on Character) คือเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอเนื้อหาที่มีตัวละครโดดเด่น จะอธิบายเรื่องของตัวละครเป็นหลัก

4. ความคิดหลักที่เน้นโครงเรื่อง (Focus on Plot) คือเป็นภาพยนตร์ที่เน้นเนื้อหาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนมากจะเป็นเรื่องราวในโลกแห่งความจริง

5. ความคิดหลักที่เน้นสไตล์หรือรายละเอียดของอารมณ์ (Focus on Style and Texture) เป็นภาพยนตร์ที่สร้างความทรงจำให้ผู้ชมได้มากที่สุด จะกระทบจิตใจอย่างรุนแรง มีภาพที่โดดเด่นเฉพาะตัว

6. ความคิดหลักที่เน้นแง่คิด (Focus on Ideas) คือเป็นภาพยนตร์ที่เน้นเนื้อหาเชิงความคิด เสนอแง่มุมของชีวิตหรือสภาวะของมนุษย์ ส่วนใหญ่สร้างมาจากความหมายเชิงนามธรรม ภาพยนตร์ที่เน้นความคิดมีหลายประเภท ได้แก่ ความคิดเน้นในเรื่องปัญหาสังคม ให้ความเห็น การวิพากษ์ในสังคม ภาพยนตร์ที่เน้นความคิดด้านคุณธรรม ความคิดหลักที่เน้นด้านศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ภาพยนตร์ที่เน้นความคิดหลักในด้านจริยธรรมของมนุษย์ ภาพยนตร์ที่เน้นความคิดด้านปัญหาวัยรุ่น ความคิดหลักที่เน้นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของมนุษย์ และภาพยนตร์ที่เน้นความคิดด้านปรัชญา

สรุปได้ว่าการวิเคราะห์แนวคิดของภาพยนตร์ต้องอาศัยประเภทของภาพยนตร์ที่จะนำเสนอ โดยเชื่อมกับปัจจัยอื่น ๆ ของภาพยนตร์ เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก เป็นต้น ที่ประกอบด้วยแนวคิดหลัก และแนวคิดรองที่ถ่ายทอดข้อคิดของภาพยนตร์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สภาพแวดล้อม เช่น ความรัก การจากกัน ความพยายามเอาชนะความกลัว ความเสียสละ ความอดทน เพื่อเป็นสาระในการรับชมภาพยนตร์

2.4 ความรู้เกี่ยวกับบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัดถือว่าเป็นบริษัทที่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน โดยคนไทย และคนในต่างประเทศรู้จักคอยติดตามผลงานของบริษัทเสมอ ซึ่งเป็นผลงานภาพยนตร์ไทยที่แปลกใหม่ดึงดูดความสนใจของผู้ชม ไม่ว่าจะผู้ใหญ่หรือวัยรุ่นสามารถชมได้ และยังได้รับความคิดในเรื่องชีวิตและสังคมอย่างมากมาจากการสร้างสรรค์ของบริษัทนี้ ก่อนที่จะประสบความสำเร็จได้รับการยอมรับจากในวงการภาพยนตร์บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้ผ่านหลายสิ่งหลายอย่าง โดยข้อมูลภูมิหลังของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีดังต่อไปนี้

2.4.1 ประวัติความเป็นมาของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เป็นค่ายที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ได้รับการยอมรับอย่างรวดเร็ว เนื่องจากที่มีประสบการณ์มากมายของผู้บริหารและผู้ผลิตภาพยนตร์ จากการให้สัมภาษณ์ของ

ผู้บริหารบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ในหลายช่องทางและหลายเว็บไซต์ ทำให้รู้ว่าบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด สร้างขึ้นหลังจากที่ ปิดบริษัทผลิตภาพยนตร์ GTH ซึ่งตอนนั้นกำลังมีชื่อเสียง เบ็ญจวรรณ รัตนวิจิตร (2563) ได้เขียนบทความประวัติที่มาของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เผยแพร่ใน เว็บไซต์ Forbesthailand ดังต่อไปนี้

ในปลายปี 2558 บริษัท GTH ได้ปิดตัวลงเพราะ ไทเอ็นเตอร์เทนเมนต์ ของ วิสูตร พูลวรลักษณ์ กับบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ และ หับโห้หิ้น บางกอก เห็นไม่ตรงกันที่นำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อขยายธุรกิจให้เติบโตมากขึ้น จากนั้นเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2559 บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ก็มีตัวตนขึ้นมาในวงการภาพยนตร์ โดยมีการร่วมมือกันระหว่าง บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) และ บริษัท หับโห้หิ้น บางกอก จำกัด โดยมีผู้ถือหุ้น ประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้กำกับภาพยนตร์ นักแสดง และพนักงานในบริษัท จำนวน 59 รายชื่อ คำว่า GDH ย่อมาจากคำว่า “Gross Domestic Happiness” ซึ่งแปลเป็นคำไทยคือ “ความสุขมวลรวมประชาชาติ” เป็นหน่วยที่หลายคนเชื่อว่าเหมาะจะใช้วัดความสำเร็จในการทำภาพยนตร์ มากกว่าหน่วยวัดตัวเลขความสำเร็จทางธุรกิจแต่เพียงอย่างเดียว เพราะมันสื่อถึงความสุขที่ม้วนรวมกันของทั้ง “คนดู” และ “คนทำหนังไทย” GDH จะมุ่งสร้างความแปลกใหม่และยกระดับคุณภาพของภาพยนตร์ และซีรีส์ไทย ให้เทียบเท่ากับนานาชาติ และเราจะมุ่งสร้างรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และความรู้สึกดี ๆ ต่อผู้ชม จินา โอสดศิลป์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด (GDH) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่มุ่งมั่นกับการสร้างสรรค์งานคุณภาพออกสู่ตลาดเมืองไทยอย่างน้อยปีละ 3 เรื่อง ดังที่ จินา กล่าวไว้ว่า “บริษัทเติบโตอย่างมีความสุข และได้ทำงานอย่างมีคุณภาพ ซึ่งมองว่าการสร้างภาพยนตร์ ปีละ 3 เรื่องกำลังดี” ปี 2562 GDH ยังคงต่อยอดการสร้างงานคุณภาพด้วยภาพยนตร์ 3 เรื่อง ที่ทำรายได้สูงสุดของวงการภาพยนตร์ไทยในปี 2562 อันดับ 1) *ดัดซี่ส์ & เดอะเพค* ทำรายได้ 141 ล้านบาท 2) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* ทำรายได้ 134 ล้านบาท และ 3) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ทำรายได้ 57 ล้านบาทตอนฉายไปแรก ๆ นอกจากนี้ จินา กล่าวไว้ว่า สิ่งที่ทำให้ GDH ประสบความสำเร็จ ไม่ใช่แค่การใช้สัญชาติญาณในการสร้างสรรค์งานเท่านั้น แต่ยังมีการหาข้อมูล (Information) และ Insight ของผู้คน รวมไปถึงการวัดผล เพื่อจะเข้าใจอารมณ์ของผู้ชมให้มากขึ้น ซึ่งจะสะท้อนเป็นรายได้ที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ในโลกของภาพยนตร์ก็ยังคงมีความไม่แน่นอนสูง “ทุกวันนี้ไม่มีหน้าหนัง เราไม่รู้ว่าหนังแบบไหนจะถูกใจคนดู เราจึงเน้นทำงานคุณภาพ สร้างให้เกิดความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำเดิม อย่างภาพยนตร์ *พี่มาก..พระโขนง* ที่เรามาตีความใหม่ เล่าเรื่อง แม้จะเป็นเรื่องที่คุณคนไทยทุกคนรู้กันอยู่แล้ว ก็สามารถทำรายได้ถล่มทลายกว่า 1 พันล้าน เพราะฉะนั้นภาพยนตร์เป็นอะไรที่คาดเดายาก และประมาทไม่ได้ สิ่งที่เราทำคือการแข่งขันกับตัวเอง งานชิ้นสุดท้ายที่เราทำคือ คู่แข่งของเรา”

ช่อง YouTube ของ JSL Global Media (2559) สัมภาษณ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จินา โอสถศิลป์ ในหัวข้อ perspective EP 33: Jina Osothslip soon ซึ่งนั่นเป็น ในการสัมภาษณ์นี้ทำให้รู้ว่าภาพยนตร์ของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีความมุ่งมั่นในการทำภาพยนตร์เป็นอย่างมากเพื่อให้หนังไทยไปถึง ฮอลลีวูด เมื่อพิธีกรได้เห็นรูปปั้นของรัชกาลที่ 9 ตอนที่ท่านไปดูหนังเรื่อง Blues เกิดความสนใจขึ้นมา จินาได้อธิบายเกี่ยวกับรูปปั้นนี้ว่า “เราเห็นรูปปั้นนี้แล้วเรารู้สึกว่าโหนี่ ฮอลลีวูดนะเนี่ย วันหนึ่งเราจะเดินทางไปถึงสิ่งนั้นใหม่ พอเห็นแล้วเรารู้สึกประทับใจมาก ก็เลยอัญเชิญรูปปั้นนี้มา” พิธีกรถามว่า “คือพี่มีเป้าหมายอยากให้หนังไทยไปถึง ฮอลลีวูด ไซ้ใหม่” จินาตอบ “พี่ว่าทุกคนที่อยากทำหนัง อยากสื่อสารถึงคนดูอย่างกว้างขวางที่สุด พี่ว่าหนังเนี่ยะภาษาก็คือภาษาของภาพยนตร์ ถ้าเราสามารถที่จะสื่อสารไปทั่วโลก ได้ผู้ที่ดูหนังของเราได้มาก พี่ว่ามันคงเป็นความรู้สึกดี ๆ ของคนที่ทำหนังอย่างพวกเรา ทุกครั้งที่เห็นเราคิดว่าเราจะไปถึงได้” จินากล่าวอีกว่า “พวกเรามีความตั้งใจ เวลาที่เราทำอะไร ทำให้ดีที่สุด ไม่ว่าผลมันเป็นอย่างไรงี้ เรามีหน้าที่ยอมรับมันจะนั้นมีแค่ถ้า ถ้าหนังโชนคดีเราทำให้ดีที่สุดทุกเรื่อง เรื่องนี้สื่อสารได้กว้างขวางได้ พวกเราดีใจ ก็เหมือนความรักที่สมหวัง แต่ถ้าเกิดว่าหนังที่เราทำดีที่สุดแล้ว แต่คนดูเขาไม่ได้ตอบสนอง อาจจะดูยากเกินไป เราก็เหมือน คนอกหัก แต่ออกหักเราก็มีรักใหม่ได้นี้ เจ็บทำใจนิดนึง ลูกขึ้นมาใหม่ ทำตัวใหม่ ถ้าทำตรงนั้นเสร็จจึบ เราก็ค่อย ๆ เดินทางของมันไปเอง” นอกจากนี้พิธีกรได้เล่าถึงทัศนคติของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ไว้ว่า “จีดีเอช คือการรวมตัวกับคนที่มีความเชื่อในแบบเดียวกัน ที่สำคัญอยากให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ให้แต่ละคนนั้นสามารถทำหน้าที่ของตัวเองตามแบบที่ตัวเองเสนอ ได้อย่างเต็มที่ที่สุดนอกจากนั้น จินาในฐานะประธานบริหารกรรมการนั้น ยังทำหน้าที่ผลักดันให้ทุกคนทำงานอย่างเต็มที่ที่สุดด้วยความตั้งใจ ถึงแม้ว่าผลลัพธ์จะออกมาอย่างไรก็ตาม ซึ่งนั่นเป็นความคิดของจินาและทีมงานพร้อมจะอยู่เคียงข้างกัน อาจจะเป็นเคล็ดลับก็ได้ที่ทำให้ จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด และ GTH ในอดีตนั้นมีภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จ สร้างชื่อเสียง ไปยังต่างประเทศ หลายต่อหลายเรื่องด้วยกัน

จากบทสัมภาษณ์ที่บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้แสดงความคิดเห็นและเป้าหมายการทำภาพยนตร์ สามารถสรุปได้ว่า บริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ประสบความสำเร็จในการผลิตภาพยนตร์ ได้กระจายชื่อเสียงภาพยนตร์ของตนให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากที่มีผู้นำที่ตีเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตภาพยนตร์สามารถแสดงฝีมืออย่างเต็มที่พร้อมเป็นกำลังใจให้ผู้ร่วมงานเสมอ นอกจากนี้ยังใส่ใจทุกรายละเอียดในการผลิตภาพยนตร์เพื่อให้ออกมาอย่างมีคุณภาพ

2.4.2 ผลงานของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

บริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัดเป็นบริษัทผลิตภาพยนตร์ ซึ่งเข้าวงการบันเทิงไม่นานนัก แต่ได้สร้างผลงานดีเด่นหลายเรื่อง เป็นทั้งภาพยนตร์และซีรีส์ตั้งแต่ พ.ศ. 2559 ซึ่งเป็นปีแรกในการ

ผลิตภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ดังตารางข้อมูลจากเว็บไซต์ทางการของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด แบ่งผลงานเป็น 2 ประเภทคือ ภาพยนตร์ และ ซีรีส์ ดังนี้

1) ภาพยนตร์

บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เริ่มต้นผลิตภาพยนตร์มาในปี พ.ศ. 2559 และได้ผลิตมาอย่างต่อเนื่องดังรายชื่อภาพยนตร์ต่อไปนี้

พ.ศ.	ชื่อเรื่อง	ผู้กำกับ	ประเภท
2559	แพนเค้ก..แพนกันแค่วันเดียว	บรรจง ปิสิญชนะกุล	โรแมนติก, ดราม่า
2559	พรจากฟ้า	จิระ มะลิกุล, นิธิวัฒน์ ฐราชธ, ชยนพ บุญประกอบ, เกียรติกร วชิรธรรมพร	ดราม่า, โรแมนติก, คอมเมดี้
2560	ฉลาดเกมส์โกง	นัฐวุฒิ พูนพิริยะ	อาชญากรรม, ดราม่า
2560	เพื่อน..ที่ระลึก	โสภณ ศักดาพิศิษฏ์	ดราม่า, สยองขวัญ
2561	2,215 เชื่อ บ้า กล้า ก้าว	ณัฐพล บุญประกอบ	สารคดี
2561	น้อง.พี.ที่รัก	วิทยา ทองอยู่ยง	โรแมนติก, คอมเมดี้, ดราม่า
2561	โสมสเดย์	ภาควงศ์ วังศ์ภูมิ	ดราม่า, แฟนตาซี, ระทึกขวัญ
2562	Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน	ชยนพ บุญประกอบ	โรแมนติก, คอมเมดี้
2562	ตุ๊ดซี่ส์ แอนด์ เดอะเฟค	กิตติภักดิ์ ทองอ่วม	โรแมนติก, คอมเมดี้
2562	ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ	นवल อารังรัตนฤทธิ์	โรแมนติก, ดราม่า
2563	อ้าย..คนหล่อลวง	เมฆ ฐราชธ	โรแมนติก, คอมเมดี้
2564	Ghost Lab ฉีกกฎทดลองผี	ปวีณ ภูริจิตปัญญา	หนังผีสยองขวัญ
2564	ร่างทรง	บรรจง ปิสิญชนะกุล	สยองขวัญ

2) ซีรีส์

เนื่องจากปัจจุบันกระแสนิยมของวัยรุ่นที่ชอบชมซีรีส์ ทำให้บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้ผลิตซีรีส์เพิ่ม เพื่อเติมเต็มความนิยมของผู้ชม ตามแนวคิดของผู้บริหารบริษัทนี้ คือ

ส่งเสริมความคิดของผู้กำกับหรือผู้แต่งให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ตามที่ตัวเองอยากจะทำ ซึ่งผลที่ปรากฏออกมาคือได้รับความนิยม เช่น *ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะซีรีส์ ฉลาดเกมส์โกง* เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด พยายามสร้างรูปแบบความบันเทิงให้ได้ในหลายรูปแบบ ผลงานซีรีส์ ของบริษัท จีดีเอช มีดังนี้

พ.ศ.	ชื่อเรื่อง	ผู้กำกับ	ประเภท
2559	แก๊สโซฮัก..รักเต็มถัง	ม.ป.ช	คอมเมดี้
2559	ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะซีรีส์	ปิยะชาติ ทองอ่วม, พัฒน์ บุญนิธิพัฒน์	โรแมนติก, คอมเมดี้
2559	I See You พยาบาลพิเศษ..	ปริญญา กิรดิรัตน์ ลักษณ์	โรแมนติก, ตลก, ฟี ลิกชั่น
2560	ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะซีรีส์ 2	ปิยะชาติ ทองอ่วม	คอมเมดี้
2560	โปรเจกต์ เอส เดอะซีรีส์	พิชย จรัสบุญประชา, นฤเบศ ภูโน, พัฒน์ บุญนิธิพัฒน์, ธนิดา หาญทวิวัฒนา	รายการโทรทัศน์, ประเภทละครชุด, ชีวิตกับกีฬา
2562	One Year 365 วัน บ้านฉัน บ้านเธอ	จิรัชยา วงษ์สุทิน	โรแมนติก, แฟมิลี
2563	ฉลาดเกมส์โกง	Pat Boonitipat	ดราม่า, ระทึกขวัญ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิดในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอและแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอและแนวคิด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอและแนวคิด ที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าและสามารถเป็นแนวทางในการศึกษา มีดังต่อไปนี้

ปรัชญา เปี่ยมการุณ (2559) พัฒนากาพย์ยนตร์รักของไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2555 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์รักของไทยระหว่างปีพ.ศ. 2545-2555 ในประเด็นของแก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก อารมณ์ของภาพยนตร์ และภาพสะท้อนสังคม และเพื่อศึกษาทัศนคติของ

ผู้ผลิตภาพยนตร์ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และนักวิชาการด้านภาพยนตร์ที่มีต่อภาพยนตร์รักของไทย ซึ่งศึกษาจากภาพยนตร์จำนวน 22 เรื่อง ที่เป็นภาพยนตร์ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ และชมรมวิจารณ์บันเทิง ภาพยนตร์รักที่ทำรายได้สูง และภาพยนตร์ที่มีกระแสนิยม ประเด็นสังคม แล้วกลุ่มตัวอย่างบุคคลจำนวน 3 กลุ่มรวมทั้งหมด 15 คน ที่เป็นผู้ผลิตภาพยนตร์ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และนักวิชาการด้านภาพยนตร์ ผลงานวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์แรกแก่นเรื่องมีองค์ประกอบที่สำคัญกำหนดทิศทางของเรื่องประเด็นเนื้อหาสำคัญที่จะถ่ายทอดด้วยส่วนมากความรักที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยตระกูลอื่น ๆ โดยยังคงมีโครงเรื่องที่วนเวียนกับความรักในอุดมคติความรักพบเจอกับปัญหาต่าง ๆ ตอนที่จบด้วยความสุขสมหวัง โดยเขียนเรื่องรักคือ ความรักคือความเสียสละ ทำทุกอย่างเพื่อคนที่รัก และแนวคิดที่ได้มีรักที่นั่นมีทุกซ์ ส่วนตัวละครมีบทบาทสำคัญของภาพยนตร์ช่วยในการดำเนินเรื่องและถ่ายทอดความรู้สึกอารมณ์ในบทโดย สีหน้า การกระทำ บทสนทนาจากตัวละครหลัก หรือตัวละครประกอบ พร้อมกับ ฉากหรือสถานที่ ที่ช่วยนำอารมณ์ของผู้ชมให้ได้รับความรู้สึกรัก หรือเป็นพยานรักให้กับคู่รักในสถานที่ฉากโรแมนติก หรือเป็นสถานที่สร้างความทรงจำให้กับผู้ชม อารมณ์ของภาพยนตร์หรือภาษาภาพยนตร์เรียกว่า mood and tone จะนำถ้าผู้ชมให้คล้อยตามโดยผ่าน เสียง ภาพ เพลงประกอบ ตลอดจนถึง โทนี่ ของภาพยนตร์ในฉากที่สามารถกำหนดถึงสถานการณ์เรื่องราวของภาพยนตร์ และภาพสะท้อนสังคมมักจะสะท้อนวิถีชีวิตของผู้ผลิตจากประสบการณ์ หรือคนรอบตัว และสร้างตามกระแสสังคม

YAN HANLE (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง กลวิธีการแต่งและแนวคิดในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปีพ.ศ. 2556 - 2557 โดย มีจุดประสงค์ 2 ข้อ คือ เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและเพื่อวิเคราะห์แนวคิดในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปีพ.ศ. 2556 -2557 ขอบเขตการศึกษาคือ หนังสือรวมเรื่องสั้นรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ประจำปีพ.ศ. 2556 - 2557 จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ *อรุณสวัสดิ์ศิษย์ยาจรวดกระดาศกลางสายฝน* *โลกคู่ขนานหลังประตูบานนั้น* *หน้าต่าง* *ความทรงจำบางอย่างช่างรางเลื่อน* *ชายผู้อ้างตัวเป็นเซ็งทำน้ำ* *เสื่อกินคน* และ *หญิงสาวและเรื่องราวอื่น* ผลการวิจัยพบว่า หนังสือรวมเรื่องสั้นใช้กลวิธีการแต่งมี 1) กลวิธีการวางโครงเรื่องที่เป็นความขัดแย้ง โดยมีความขัดแย้งมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับธรรมชาติ และความขัดแย้งภายในจิตใจตัวเอง โครงเรื่องเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในชีวิต โดยมีโครงเรื่องตลกยากลำบาก ปัญหาครอบครัว การเมือง การเอาเปรียบ และอำนาจไม่ชอบธรรม 2) กลวิธีการดำเนินเรื่อง ด้านการเปิดเรื่อง มีการบรรยายฉากและบรรยายตัวละคร บทสนทนา และนาฏการ ด้านการดำเนินเรื่อง มีการสร้างความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร มนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับธรรมชาติ ด้านการลำดับเหตุการณ์มีตามปฏิทิน และย้อนต้น ด้านการเล่าเรื่อง มีการเล่าเรื่องแบบผู้แต่งเป็นผู้รู้แจ้ง ผู้แต่งเป็นผู้สังเกตการณ์และตัวละครเป็นผู้เล่าเรื่อง ด้านการปิดเรื่อง มีการปิดเรื่องแบบทิ้งปัญหาไว้ให้คิด

แบบโศกนาฏกรรม แบบสุขนาฏกรรม และแบบหักมุม 3) กลวิธีการสร้างตัวละคร ใช้กลวิธีแนะนำตัวละครแบบเล่าเรื่องและด้วยการกระทำของตัวละคร 4) กลวิธีการสร้างฉากและบรรยากาศใช้กลวิธีบรรยายฉากตามพรรณษาผู้แต่ง และพรรณษาของตัวละคร 5) กลวิธีการสร้างบทสนทนา ใช้เพื่อดำเนินเรื่องและบอกลักษณะของตัวละคร ในด้านแนวคิดในหนังสือรวมเรื่องสั้นพบว่า หนังสือรวมเรื่องสั้นมีแนวคิดเกี่ยวกับวิถีชีวิต มีวิถีชีวิตคนในชนบทและวิถีชีวิตในเมือง แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม มีปัญหาครอบครัว สถานภาพของผู้หญิง อำนาจไม่ชอบธรรม ค่านิยมในสังคมและทุนนิยมในสังคม แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อและแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม

LI ZIJUAN (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีแต่งและแนวคิดในวรรณกรรมบันเทิงคดีสำหรับเด็กของ ชมัยภร แสงกระจ่าง โดยมี 2 จุดประสงค์ คือ เพื่อศึกษากลวิธีแต่งของวรรณกรรม และศึกษาแนวคิดในวรรณกรรมบันเทิงคดีสำหรับเด็กของชมัยภร แสงกระจ่าง ขอบเขตการวิจัยศึกษาจากนวนิยาย 8 เล่ม ได้แก่ *บันทึกจากลูก (ผู้) ชาย อ่านหนังสือเล่มนี้เถอะ..ที่รัก บ้านนี้มีรัก ป่าจำ โก้ดีดีดี นะจ๊ะ สวัสดิ์...ข้างถนน เด็กหญิงแห่งกลางคืน ขวัญสงฆ์ และ คุณยายหวาน ช่าส์ส์ส์* ผลวิจัย จุดประสงค์แรกพบว่า 1) การตั้งชื่อบท ตั้งชื่อโดยเหตุการณ์สำคัญในเรื่อง ตามชื่อของบุคคล ตามสำนวนภาษา และตามสิ่งของใช้ทั่วไป 2) การวางโครงเรื่องมี 4 ลักษณะ ได้แก่ การวางโครงเรื่องตามลำดับขัดแย้ง จัดโครงเรื่องที่มีความขัดแย้งในเรื่องความผูกพัน โครงเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ และโครงเรื่องตามกำหนดเวลา 3) การเปิดเรื่องพบว่ามี 4 ลักษณะ ได้แก่ เปิดเรื่องโดยบรรยาย เปิดตัวเองโดยการเล่าเรื่อง เปิดเรื่องโดยใช้นวัตกรรม และเปิดเรื่องโดยบทสนทนา 4) การดำเนินเรื่อง วิธีสร้างความขัดแย้งตามลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ นิยมสร้างความขัดแย้ง 2 ประเภท ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์และความขัดแย้งภายในจิตใจของมนุษย์ 5) การปิดเรื่อง พบว่าปิดเรื่องโดย 4 ลักษณะ คือปิดเรื่องแบบสนทนา ปิดแบบโศกนาฏกรรม ปิดเรื่องแบบสุขนาฏกรรม และปิดเรื่องทิ้งปัญหาให้ผู้อ่าน 6) ตัวละคร มี 4 ลักษณะ ตัวละครเด็กและเยาวชน ตัวละครวัยรุ่น ตัวละครผู้ใหญ่ และตัวละครสัตว์ โดยบรรยายจากรูปร่างหน้าตาและความรู้สึกของตัวละคร 7) ฉากและบรรยากาศ มี 3 ประเภท ฉากและบรรยากาศที่เป็นสถานที่ ฉาก และบรรยากาศที่เป็นสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และฉากและบรรยากาศที่เป็นเหตุการณ์ 8) บทสนทนามี 3 ลักษณะ ได้แก่ บทสนทนาที่ช่วยดำเนินเรื่อง บทสนทนาที่บอกลักษณะนิสัยตัวละคร บทสนทนาที่ให้คติและข้อคิด ส่วนจุดประสงค์ที่ 2 ศึกษาแนวคิดในวรรณกรรมพบว่า มี 4 แนวคิด คือ 1) แนวคิดเกี่ยวกับความรักมี 4 ประเภท คือความรักระหว่างพ่อแม่ ความรักระหว่างคู่รัก ความรักระหว่างบุคคลอื่นและชุมชน ความรักหนุ่มสาว 2) แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม คือความกตัญญู การเคารพผู้ใหญ่ การช่วยเหลือผู้ใหญ่ การเห็นใจเข้าใจผู้ใหญ่ ความอดทน ความซื่อสัตย์ 3) แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาเด็ก คือปัญหาเด็กที่มีครอบครัวแตกแยกและเด็กมีพฤติกรรมไม่ดี 4) แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของ

การเรียน พบว่าในงานเสนอแนวคิดที่บอกว่าการเรียนไม่มีวันสิ้นสุด ความรู้สามารถพัฒนาได้ ไม่มีคำว่าเสียสำหรับการเรียนรู้

กาญจนา ปราบปัญจะ (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาลีลาการใช้ภาษาและกลวิธีการเขียนของ ว.วชิรเมธี โดยมี 2 จุดประสงค์ คือ การศึกษาด้านลีลาการใช้ภาษาในงานเขียนของ ว.วชิรเมธี และกลวิธีการเขียนในงานเขียนของ ว.วชิรเมธี ขอบเขตวิจัย จากหนังสือที่จัดพิมพ์รวมเล่มโดยบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด ใน ช่วงพ.ศ. 2547 – 2550 จำนวน 11 เล่ม 2547 – 2550 จำนวน 11 เล่ม จากหนังสือธรรมะ 2 ชุด ได้แก่ ชุดธรรมะประยุกต์สำหรับคนรุ่นใหม่ และ ชุดธรรมะในอากาศ โดยจุดประสงค์ที่ 2 มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีเขียนทั้งหมด 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านกลวิธีการตั้งชื่อเรื่องพบว่าผู้เขียนนิยมใช้กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องตามแบบตรงไปตรงมาที่สุด ส่วนด้านกลวิธีการเขียนนำเรื่อง พบว่าผู้เขียนนิยมใช้กลวิธีการเขียนส่วนนำเรื่องโดยกล่าวตรงไปตรงมาที่สุด กลวิธีการนำเสนอเนื้อหา พบว่า ผู้เขียนมีกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจและนิยมใช้อย่างสม่ำเสมอ 6 วิธี ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาด้วยการนิยาม การนำเสนอเนื้อหาด้วยการใช้ภาพพจน์ การนำเสนอเนื้อหาโดยสาธก การนำเสนอเนื้อหาโดยพู่ฉา วิสัยทัศน์ การนำเสนอเนื้อหาโดยยกหลักฐานมาอ้างอิง และการนำเสนอเนื้อหาด้วยแสดงทรรศนะ และด้านกลวิธีการเขียนสรุปเรื่อง ผู้เขียนนิยมใช้กลวิธีการเขียนสรุปด้วยการย้ำใจความสำคัญของเรื่องมากที่สุด

อารยา ทองเพชร (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญาธวัช มีจุดประสงค์ เพื่อวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญาธวัช โดยศึกษาจากวรรณกรรมจำนวน 10 เรื่อง ผลวิจัยพบว่า แนวคิดสำคัญของเรื่องมีจำนวน 4 แนวคิด คือ 1) แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่ ความกตัญญูกตเวที การประหยัดและอดออม ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน อดกลั้น เมตตากรุณาและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความไม่ประมาทและมีสติ ความละเอียดต่อการทำความชั่วและเกรงกลัวต่อบาป ความซื่อสัตย์สุจริต 2) แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพได้แก่การใฝ่เรียนรู้การพัฒนาอาชีพ การนำหลักธรรมของพุทธศาสนาใช้ในชีวิตประจำวัน การเข้าใจและมีศรัทธาในพระพุทธานุชา 3) แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่ การศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน ความสำคัญของการศึกษา 4) แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความสำนึกในหน้าที่และบทบาทของตน การรู้คุณค่าและรักชาติวัฒนธรรมประเพณี ส่วนกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญาธวัช มีกลวิธีนำเสนอแนวคิด 4 อย่าง คือ นำเสนอแนวคิดผ่านโครงเรื่อง แบ่งเป็น 4 ลำดับ ได้แก่ 1) โครงเรื่องที่แสดงถึงความพยายามของตัวละคร โครงเรื่องที่แสดงถึงความรักในครอบครัว โครงเรื่องที่แสดงถึงภัยจากธรรมชาติ และโครงเรื่องที่แสดง

ถึงการพัฒนาอาชีพและชุมชน 2) กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างตัวละคร ทั้งตัวละครเอกและตัวละครประกอบ 3) กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนา 4) กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการบรรยาย

สรุปว่าจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอและแนวคิด ที่ผู้วิจัยรวบรวมมาข้างต้นนี้ มีความเกี่ยวข้องและสามารถเป็นแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ของผู้แต่งที่มีผลงานโดดเด่น เป็นแนวการวิจัยที่นำไปใช้ในการศึกษากลวิธีการแต่งและแนวคิดของภาพยนตร์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ มีผู้วิจัยศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ไว้ดังต่อไปนี้

ทรงเกียรติ จรัสสันติจิต (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความเป็นประเภทภาพยนตร์วัยรุ่นของภาพยนตร์ไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสุนทรนิยามการเล่าเรื่องและศึกษาสถานะความเป็นมาประเภทของภาพยนตร์วัยรุ่นที่ออกฉายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2560 โดยศึกษาจากภาพยนตร์วัยรุ่นทั้ง 6 ประเภท และมีทั้งหมด 41 เรื่องซึ่งผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอการใช้ชีวิตของวัยรุ่นในช่วงกระบวนการเปลี่ยนแปลงและเติบโตเพื่อผ่านช่วงวัยในการแสวงหาอัตลักษณ์แห่งตน โดยโครงเรื่องดำเนินไป 5 ขั้นตอน 1) เสนอปัญหา 2) ผลกระทบปัญหา 3) การเผชิญหน้าเพื่อค้นพบ 4) การเอาชนะใจตนเอง และ 5) การจบเรื่อง ปิดโดยการมองเห็นความสำคัญในชีวิตตนเอง ได้รับสิ่งที่ตัวเองปรารถนา ด้านแก่นเรื่องพบว่า ความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์คือการทำให้ตัวเองสามารถขจัดปัญหาได้และเผชิญหน้ากับมัน ตัวละคร พระเอกนางเอกจะอยู่ในช่วงประมาณ 15 ถึง 21 ปี ศึกษาในระดับมัธยมถึงอุดมศึกษา หน้าตาดีอาศัยอยู่ครอบครัวชนชั้นกลาง ฉากเป็นสถานที่ภายใต้สถาบันทางสังคม ครอบครัวและพื้นที่ที่สร้างอำนาจของวัยรุ่น

ภัทรวดี ไชยชนะ (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารผ่านตัวแทนสตรีในภาพยนตร์ไทย งานวิจัยมีจุดประสงค์ เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องภาพตัวแทนสตรีในภาพยนตร์ไทย และเพื่อวิเคราะห์ภาพตัวแทนสตรีในภาพยนตร์ไทย ศึกษาจากภาพยนตร์จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ *รักริชยา สุรรัตน์ล่องหน* *ข้าวอกนา นวลฉวี* *เพียงเรา...มีเรา* *The Letter จดหมายรัก* และ *ฉลาดเกมส์โกง* ผลการวิจัยพบว่า โครงเรื่องของภาพยนตร์มี 5 ขั้นตอน การเปิดเรื่องของภาพยนตร์ เปิดเรื่องในลักษณะการขัดแย้ง เปิดเรื่องบรรยายชีวิตของตัวละครหลัก เปิดเรื่องโดยจุดจบของเรื่อง ส่วนการพัฒนาเหตุการณ์ ภาพยนตร์เล่าเหตุการณ์เกี่ยวกับครอบครัว เหตุการณ์เกี่ยวกับความรัก เหตุการณ์เกี่ยวกับชีวิตของตัวละคร ส่วนจุดสูงสุดของอารมณ์ เป็นความขัดแย้งเกี่ยวกับความรัก ความขัดแย้งเกี่ยวกับครอบครัว ความขัดแย้งเกี่ยวกับอารมณ์ของตัวละคร ส่วนการคลี่คลายเรื่องราว พบว่า ผู้แต่ง

ทำให้ตัวละครหญิงส่วนมากแก้ปัญหาด้วยตัวเอง และบางเรื่องมีปัจจัยในการช่วยแก้ปัญหา ส่วนจบเรื่อง พบว่า ผู้แต่งเรื่องได้ให้ตัวละครหญิงสมหวัง จบเรื่องในลักษณะมีความสุขแต่ไม่สมหวังตามที่ตัวละครหญิงปรารถนาตั้งแต่ต้น และมีบางเรื่องจบแบบไม่สมหวัง ส่วนแก่นเรื่องหรือแนวคิดของภาพยนตร์ พบว่า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ การทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว การสูญเสียไม่ใช่จุดสิ้นสุดแต่กลับเป็นจุดเริ่มต้น การเหยียดสีผิว ความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติที่ดีของคนทุกสังคม ส่วนฉาก พบว่า ในฉากทั้ง 7 เรื่อง มีฉากอยู่ในบ้าน ที่เล่าถึงครอบครัว โดยเฉพาะในจุดต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น ห้องครัว ห้องนอน ส่วนฉากนอกบ้าน มี ฉากริมแม่น้ำ ฉากทะเล ฉากไนต์คลับ ฉากโรงพยาบาล ฉากอยู่บนสะพาน ฉากอยู่ที่สถานที่ตำรวจ ฉากในโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งทุกฉากมีความสำคัญต่อเนื้อหาเรื่อง ส่วนสัญลักษณ์ภาพยนตร์นำเสนอผ่าน ภาพและเสียง เกือบทุกเรื่องนำเสนอมุมมองในการเล่าเรื่องที่แตกต่างกัน ส่วนจุดประสงค์ที่ 2 ศึกษาเรื่องภาพตัวแทนในภาพยนตร์ไทย โดยนำบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมมาใช้ในการวิเคราะห์ พบว่า ภาพตัวแทนสตรีมีความเมตตา มีความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ อาจมีความเชื่อในเรื่องพรหมจรรย์ ความเชื่อในเรื่องแม่เลี้ยง และความเชื่อในเรื่องทูจจริต นอกจากนี้พบว่าผู้หญิงมีความปรารถนาในเรื่องความรัก อย่างเช่น ปรารถนาในการยอมรับทางสังคมและปรารถนาในเรื่องเงินทอง ผู้หญิงมีความกตัญญูต่อบิดามารดา ทดแทนด้วยการเชื่อฟังเคารพนับถือและคอยตอบแทนบุญคุณท่าน

พลุทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาพยนตร์ตลก : กรณีศึกษาภาพยนตร์ตลกของไทยในช่วงปี 2548-2552 มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์ตลกของไทยในระหว่างช่วงพุทธศักราช 2548 ถึง 2552 ใช้ภาพยนตร์ตลกของไทยที่เผยแพร่และจัดทำเป็น DVD วางจำหน่ายในท้องตลาดจำนวน 42 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า อารมณ์ขันขันในภาพยนตร์ตลกของไทยในช่วงปี พ.ศ. 2548-2552 ส่วนมากเป็นอารมณ์ขันที่เกิดจากลักษณะของตัวละครที่ผู้สร้างนิยมนำมาใช้ได้แก่ ตัวละครที่เป็นกระเทย ตัวละครกลุ่มจากชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกลุ่มภาคอีสานของไทย และกลุ่มตัวละครที่มีลักษณะทางร่างกายพิกลพิการ ภาพยนตร์ตลกของไทยสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของผู้สร้างภาพยนตร์ จะมุ่งเน้นที่การสร้างอารมณ์ขันเป็นหลัก มีเพียงประเด็นแนวคิดเล็ก ๆ ให้คิด ผู้ชมส่วนใหญ่เสภาพยนตร์ตลกเพื่อการผ่อนคลายมากกว่าหวังว่าจะได้รับสารหรือแง่คิดจากเรื่อง ผลงานจำนวนหนึ่งยังใช้คำหยาบในการสร้างความตลกซึ่งผู้ชมส่วนมากเห็นว่าเป็นข้อเสียของภาพยนตร์ตลกของไทย โดยมีนักวิจารณ์บางคน เห็นว่าพຽ່ງนี้้งงานภาพยนตร์ตลกของไทย น่าจะมีการพัฒนาการให้ดีขึ้นและมีสาระมากกว่าที่จะเป็นแค่มุขตลกคาเฟ่

เมธญา ล้อมวงศ์ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ประเภทภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาวะความแปลกแยกในสังคม พ.ศ 2557-2559 โดยมีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องในประเภทภาพยนตร์ที่นำเสนอภาวะความแปลกแยกในสังคม 2) เพื่อวิเคราะห์การถ่ายทอดอุดมการณ์ในประเภทภาพยนตร์ที่นำเสนอภาวะความแปลกแยกในสังคม 3) เพื่อศึกษาถึง “ชนบ

(Convention) และ “ความแปลกใหม่” (Invention) ของตระกูลภาพยนตร์ที่นำเสนอสถานะ ความแปลกแยกในสังคม ขอบเขตงานวิจัยมีภาพยนตร์จำนวน 8 เรื่องได้แก่ *รถไฟฟ้า...มาหานะเธอ* *กวน มึน โฮ* *ฟรีแลนซ์...ห้ามป่วย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ* *แฟนเดย์... แฟนกันแค่วันเดียว* *วันเดอร์ฟูล ทาว์น* *แมรี ฮีส์ แอปเปิ้ล* *รักที่ซ่อนแก่น* และ *โรงแรมต่างดาว* โดยจุดประสงค์แรกพบว่า เริ่มเรื่อง ภาพยนตร์กระแสหลักแนะนำตัวละครเกี่ยวกับชีวิตที่มีความแปลกแยก พัฒนาเหตุการณ์ เดินเรื่อง ด้วยความตลก และเดินเรื่องด้วยความรัก ความขัดแย้งที่มี คือความแปลกแยกระหว่างความสัมพันธ์ ตัวละครกับสังคม ตอนคลี่คลาย คือทำให้ตัวละครยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นยอมจะแก้ปัญหาโดยการ เชื่อมต่อความสัมพันธ์กับสังคม และหลีกเลี่ยงความจริง และตอนปิดเรื่องหรือขึ้นการยุติเรื่องราว จบปัญหาด้วยตัวละครยอมรับเปลี่ยนแปลงตนเอง และตัวละครวิงหนีความแปลกแยกที่เกิดขึ้น การวิเคราะห์ชื่อตัวละครโดยผู้วิจัยวิเคราะห์จาก เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับคนที่ โดดเดี่ยวมีอายุประมาณ 30 ปีเข้ากับสังคมยาก เป็นตัวละครชนชั้นกลางไม่ชอบเชื่อมต่อกับสังคม สถานภาพคือโสด ส่วนแก่นความคิด คือแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการกำจัดความแปลกแยก ด้วยการสร้าง ความรัก และการหลีกเลี่ยงจากความแปลกแยก ฉากผู้วิจัยวิเคราะห์ถึงเวลาและสถานที่ โดยเวลาที่ มักจะมีก็จะจะเป็นช่วงกลางวันและช่วงกลางคืน โดยบรรยายวิถีชีวิตของตัวละครตอนช่วงกลางวัน และ ทบทวนชีวิตในช่วงตอนกลางคืน สถานที่มี 2 แบบ คือ สถานที่คุ้นเคย คือ สถานที่ที่ดำเนินชีวิตอยู่ ประจำวันเห็นหลายครั้ง สถานที่ที่แปลกใหม่ คือ อาจจะเป็นสถานที่ที่ตัวละครเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นเช่น ต่างประเทศ ส่วนสัญลักษณ์ ศึกษาจากมุกตลก ขนาดภาพ การจัดแสง การใช้เทคนิคตัดต่อ เสียงจากเครื่องดนตรี เสียงบรรยายภาค เพลงประกอบ เสียงบรรยาย ด้านตัวละคร ศึกษาจากการเข้า อารมณ์ของผู้ชม หลังจากที่ได้ชมได้รับอารมณ์ความรักเหมือนตัวละครเชื่อมต่อสายสัมพันธ์แบบชั่วคราว อารมณ์ตลกขบขัน อารมณ์เศร้า และอารมณ์ความแปลกแยก การศึกษาวิเคราะห์สุดท้ายคืออุดมการณ์ ในตระกูลภาพยนตร์แปลกแยกพบว่ามี 5 ประเภท ได้แก่ นิยามความแปลกแยก หาสาเหตุความแปลก แยก ประเภทของความแปลกแยก ผลลัพธ์ของความแปลกแยก และวิธีจัดการความแปลกแยก

ชโลธร โปยมยล (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรักและกระบวนการสร้างความ หมายความรักในภาพยนตร์ไทย ขอบเขตการวิจัยมีภาพยนตร์ทั้งหมด 27 เรื่องซึ่งประกอบด้วย ภาพยนตร์รัก 17 เรื่อง ภาพยนตร์ชีวิต 1 เรื่อง ภาพยนตร์ต่อสู้ 2 เรื่อง ภาพยนตร์ตลก 2 เรื่อง ภาพยนตร์ สยองขวัญ 2 เรื่อง ภาพยนตร์เพลง 1 เรื่อง ภาพยนตร์วัยรุ่น 2 เรื่อง โดยมี 3 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อสำรวจความหมายความรักที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยประเภทรัก
- 2) เพื่อเปรียบเทียบ ความหมายความรักที่ปรากฏในภาพยนตร์แต่ละประเภท
- 3) เพื่อวิเคราะห์ถึงกระบวนการสร้างความ หมายความรักในประเภทภาพยนตร์ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนสำคัญสองอย่าง ส่วนแรกพบว่า ความหมายความรักมีมากมายแต่ส่วนมากนำเสนอในเชิงบวก มากกว่าเชิงลบ โดยทำให้เห็นว่ารักที่ ขาดสติและตั้งอยู่ในความไม่สมดุลจนทำให้เกิดโศกนาฏกรรมและการสูญเสีย ส่วนที่สองพบว่า

กระบวนการสร้างความหมายความรักในภาพยนตร์ไทยมี 3 องค์ประกอบหลัก 1) การเล่าเรื่องที่มีส่วนสำคัญ ได้แก่ แก่นเรื่อง โดยภาพยนตร์รักมีข้อคิดเกี่ยวกับความรัก ที่นำไปสู่ความหมายความรัก โครงเรื่อง เล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในด้านความรัก การสร้างความขัดแย้ง โดยมีความขัดแย้งเกิดจากภายในจิตใจตัวละคร หรือสังครรอบข้าง ตัวละคร โดยมีความสำคัญในการชี้แนะความหมายความรัก ที่เห็นได้จากพฤติกรรมของตัวละคร บทสนทนาที่ทำให้นิสัยของตัวละคร ฉากที่ประกอบเพื่อช่วยส่งเสริมความรู้สึก สัญลักษณ์ที่เปรียบเทียบกับความรักและช่วยสร้างความหมายและมุมมองในการเล่าเรื่องความรักของตัวละคร 2) องค์ประกอบทางด้านผู้สร้างภาพยนตร์ โดยการเล่าเรื่อง ผู้สร้างให้ความสำคัญกับการเล่าเรื่องความรัก ที่จากการแสดงเนื้อหาเรื่องให้มีความสมจริงและช่วยทำให้ผู้ชมเชื่อถือ แล้วผู้สร้างจำเป็นต้องมีแนวคิดเริ่มต้น และแรงบันดาลใจ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว ประสบการณ์คนรอบข้าง เรื่องราวกระแสสังคม ทศนคติและมุมมองความรักกับการนำเสนอในภาพยนตร์ ที่ทำให้เกิดความหมายความรัก 3) องค์ประกอบทางด้านภาพ ที่สร้างอารมณ์และความรู้สึกให้กับผู้ชม และช่วยส่งเสริมความหมายความรัก 4) องค์ประกอบทางด้านเพลง ช่วยส่งเสริมความหมายในเรื่องต่าง ๆ และบรรยายความรู้สึกของตัวละคร เช่นเวลาสุข และเศร้า ซึ่งทำให้รู้ว่าความรักไม่ได้มีแต่ด้านสุขสมหวังเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้แสดงให้เห็นว่าในมุมมองความรักสามารถเข้าไปอยู่ได้ในภาพยนตร์ทุกประเภท แต่แตกต่างกันเพียงในรูปแบบนำเสนอโดยแต่ละประเภทนั้นสามารถกำหนดทิศทางความหมายในความรักได้

รศ.ศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2546) ศึกษาวิจัยเรื่อง ทศนคติเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ไทยของผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจุดประสงค์ของงานวิจัยเพื่อศึกษาทศนคติเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์และทศนคติเกี่ยวกับคุณค่าภาพยนตร์ไทยของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร ยุคหลังเศรษฐกิจระหว่างปี 2545-2546 ศึกษาจากภาพยนตร์ไทยจำนวน 67 เรื่อง และศึกษาจากผู้ชมในย่านกรุงเทพมหานคร 18 ย่าน โรงภาพยนตร์จำนวน 220 กลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่สนใจเกี่ยวกับภาพยนตร์ส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18-25 ปี สนใจทั้งภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างชาติ ภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ภาพยนตร์แนวชีวิต ส่วนความนิยมกับ 3 ขั้นตอนในการทำภาพยนตร์ ขั้นตอนเตรียมถ่าย ขั้นตอนถ่ายทำ และขั้นตอนหลังถ่ายทำ คือผู้ชมมีทศนคติในระดับปานกลางถึงดี ยกเว้นการเขียนบทผู้ชมชอบในระดับต่ำ ส่วนทศนคติเกี่ยวกับคุณค่าหรือแนวคิดต่อชีวิต แนวคิดต่อสังคม แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะ และแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ของภาพยนตร์ โดยทั่วไปผู้ชมชอบในระดับปานกลาง นอกจากนี้ภาพยนตร์ไทยยังเป็นรองภาพยนตร์ฮอลลีวูดอยู่มาก แต่ก็ยังมีผู้ชมภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ยินดีที่จะชมภาพยนตร์ไทยต่อไป

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ภาพยนตร์มีการศึกษาวิเคราะห์ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การกลวิธีเล่าเรื่องและแก่นในภาพยนตร์ วิเคราะห์กลวิธีเล่าเรื่องและภาพตัวแทนสตรีในภาพยนตร์ การวิเคราะห์ตัวละครในภาพยนตร์ การศึกษาตามประเภทของภาพยนตร์ และการศึกษาเกี่ยวกับ

กระบวนการสร้างความหมายความรักในภาพยนตร์ไทย ทำให้รู้ว่าภาพยนตร์สามารถศึกษาในหลายรูปแบบ เอกสารและงานวิจัย ผู้วิจัยจะนำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย เรื่องกลวิธีนำเสนอความรักและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักในบริษัท จีดีเอส ห้าห้าเก้า จำกัด เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีแนวทางการวิจัยที่ชัดเจน

บทที่ 3

กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์รักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

กลวิธีการนำเสนอ เป็นกระบวนการที่ถ่ายทอดเนื้อเรื่องให้ผู้ชมรับรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วภาพยนตร์ จีดีเอช ห้าห้าเก้า ได้นำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักอย่างน่าสนใจ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิธีการนำเสนอความรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง.พี.ที่รัก* 4) *โอม สเตย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *สาวทุทึง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* โดยการนำเสนอความรักนั้นนำเสนอผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ของกลวิธีการนำเสนอ เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และเพลงประกอบในเรื่อง ที่ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ถึงความรักได้ ซึ่งพบกลวิธีการนำเสนอความรักมีดังต่อไปนี้

- 3.1 การนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่อง
 - 3.1.1 การนำเสนอความรักผ่านการเปิดเรื่อง
 - 3.1.2 การนำเสนอความรักผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบ
 - 3.1.3 การนำเสนอความรักผ่านการสร้างเหตุการณ์ซึ้งร้อย
 - 3.1.4 การนำเสนอความรักผ่านความขัดแย้ง
 - 3.1.5 การนำเสนอความรักผ่านการปิดเรื่อง
- 3.2 การนำเสนอความรักผ่านตัวละคร
 - 3.2.1 การนำเสนอความรักผ่านคำพูดตัวละคร
 - 3.2.2 การนำเสนอความรักผ่านการกระทำของตัวละคร
 - 3.2.3 การนำเสนอความรักผ่านสีหน้าของตัวละคร
 - 3.2.4 การนำเสนอความรักผ่านลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร
- 3.3 การนำเสนอความรักผ่านฉาก
 - 3.3.1 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่ภายในบ้าน
 - 3.3.2 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่นอกบ้าน
 - 3.3.3 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่แห่งความทรงจำ
- 3.4 การนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์
 - 3.4.1 การนำเสนอความรักผ่านเพลงรักแบบเศร้า
 - 3.4.2 การนำเสนอความรักผ่านเพลงบอกความในใจ

โดยมีรายละเอียดผลการวิจัยดังนี้

3.1 การนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่อง

การนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่อง คือการจัดลำดับการนำเสนอความรักของเนื้อเรื่อง ภาพยนตร์ที่ทำให้ผู้ชมได้รับรู้วิธีถ่ายทอดความรักผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบเรื่อง ของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง มีการนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่อง 5 วิธี ได้แก่ การเปิดเรื่อง การสร้างเหตุการณ์รักแรกพบ การสร้างเหตุการณ์ซึ้งรอม ความขัดแย้งในเรื่อง และการปิดเรื่อง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 การนำเสนอความรักผ่านการเปิดเรื่อง

การนำเสนอความรักผ่านการเปิดเรื่อง คือส่วนแรกที่เริ่มต้นในเนื้อเรื่องของ ภาพยนตร์ที่ทำให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงอารมณ์รัก โดยการเปิดเรื่องของภาพยนตร์ในบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 7 เรื่องมี 5 เรื่องเปิดเรื่องโดยการแนะนำตัวละครไม่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอความรัก และ 2 เรื่องเปิดเรื่องโดยนำเสนอความรัก ได้แก่ *เพื่อน..ที่ระลึก* และ *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *เพื่อน..ที่ระลึก* เปิดเรื่องด้วยวิดีโอเกี่ยวกับเสียงดนตรีเล่าเรื่องความสัมพันธ์ของ อีบบั้มที่เป็นเพื่อนกันเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1996 สองคนสนิทกันมากทำกิจกรรมหลายอย่างด้วยกัน ดังภาพ

ภาพที่ 1 ความรักระหว่างบั้มและอีบบั้มเพื่อนสนิท

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2560). *เพื่อน...ที่ระลึก*. ค้นคืนจาก

<https://www.nung2hdd.com/the-promise-2017>

จากตัวอย่างภาพข้างต้น เป็นภาพที่บรรยายชื่อเรื่อง “*เพื่อน..ที่ระลึก*” หมายถึง การระลึกถึงช่วงเวลากับเพื่อนสนิทที่เรารัก เพราะมีเวลาถ่ายปรากฏในภาพของทั้งสองคน เป็นภาพที่ระลึกถึงเรื่องราวอดีต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเปิดเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้อธิบาย

ชื่อเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับมิตรภาพอันยาวนาน และการแสดงความรักของเพื่อนที่มีต่อกันผ่าน คลิปวิดีโอเพื่อนสนิทใช้เวลาด้วยกันอย่างมีความสุข ที่ถ่ายทอดผ่านสีหน้า รอยยิ้มที่ตัวละครทั้งสอง คนที่ใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างสนุกสนาน เพื่อให้ผู้ชมรับรู้ว่าจะเล่าถึงความสัมพันธ์ของ ตัวละครทั้งสองคน

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* พ่อของกิ้งขับรถส่งกิ้งหรือนางเอกไป โรงเรียนประจำก่อนออกไปทำงานในต่างจังหวัด ระหว่างทางทั้งสองคนพูดคุยกันอย่างสนิทสนม และมีความสุขดังความว่า

กิ้ง : “ป้าจะขับรถไปชลบุรีเลยเปล่า”

พ่อกิ้ง : “ฮือ ว่าจะขับรถไปเลย”

กิ้ง : “ซื้อปูม้ามาฝากกิ้งด้วย”

พ่อกิ้ง : “เอาตั้งค์มาสิ”

กิ้ง : “โห งก”

พ่อกิ้ง : “พรงนี้ ล้างท้องรอไว้เลยนะ เดี่ยวป้ากลับมา จัดเต็ม ขอขอบคุณครับ ลูกที่เคารพ”

กิ้ง : “ครับ”

พ่อกิ้ง : “บายบาย”

(*Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน*, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนา พ่อลูกพูดคุยกันเรื่องการเดินทางไปทำงานของพ่อที่ ต่างจังหวัดอย่างสนิทสนมกัน แสดงถึงความรักระหว่างพ่อกับลูก ซึ่งชื่อเรื่อง “*Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน*” แม้ว่าชื่อเรื่องไม่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของครอบครัว แต่เป็น การนำไปสู่เหตุการณ์ต่อไปของเรื่อง นอกจากนี้การเปิดเรื่องเช่นนี้ทำให้ผู้ชมตั้งคำถามระหว่างชื่อ เรื่องกับการเปิดเรื่อง และเป็นการบ่งบอกให้รู้ว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้นอกจากนำเสนอเรื่องราวความ รักของคู่รักและเพื่อนแล้ว ยังมีการเล่าถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวด้วย

สรุปได้ว่าการเปิดเรื่องในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง มี 5 เรื่องเปิดเรื่องโดยการแนะนำตัวละครไม่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอความรัก และ 2 เรื่องเปิดเรื่องโดยนำเสนอความรัก “*เพื่อน..ที่ระลึก*” เปิดเรื่องโดยการอธิบายเรื่องโดย นำเสนอความรักของเพื่อน และ “*Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน*” เปิดเรื่องโดยไม่ เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง แต่เปิดเรื่องโดยนำเสนอความรักความสัมพันธ์หรือความรักของคนใน ครอบครัว เพื่อให้ผู้ชมสนใจตั้งคำถามระหว่างชื่อเรื่องกับการเปิดเรื่องและเหตุการณ์ว่ามีความ เกี่ยวข้องกันอย่างไรกับความสัมพันธ์คู่รักและเพื่อน

3.1.2 การนำเสนอความรักผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบ

การนำเสนอความรักผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบ คือการพบกันครั้งแรกของตัวละคร แต่เกิดความรู้สึกอึดอัดใจและความประทับใจขึ้นมา ในเนื้อหาภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอสฯ ห้าห้าเก้า จำกัด 4 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *น้อง.พี.ที่รัก* 3) *โหมสเดย์* และ 4) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ที่ตัวละครพบเจอกันโดยความตั้งใจในการนัดหมายกันครั้งแรกแล้วมีความรู้สึกประทับใจขึ้นมา โดยเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับการเริ่มต้นการนำเสนอความสัมพันธ์คู่รัก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* เด่นชัยแนะนำตัวเองที่เป็นคนที่ไม่มีความสนใจและเด่นชัยได้เล่าถึงคนที่เขารักตั้งแต่ได้คุยกันครั้งแรกคือน้อยคนที่มีเจ้าของแล้ว เด่นชัยชอบเธอเพราะน้อยเรียกชื่อของเด่นชัย ไม่รังเกียจเขาและเห็นเขามีตัวตนในที่ทำงานทั้งที่คนอื่นไม่ชอบเด่นชัย ตั้งแต่นั้นเด่นชัยกลายเป็นแฟนคลับคนหนึ่งของน้อย เขาารู้เรื่องของน้อยทุกอย่างทั้งนิสัยและสิ่งที่เธอชอบดังความว่า

“ในที่สุด ก็มีคนหนึ่งมองเห็นผม ตั้งแต่นั้นมา ผมก็กลายเป็นแฟนพันธุ์แท้คุณน้อย ผมว่าสิ่งแรกที่เธอทำ ตอนมาถึงออฟฟิศ คือเยี่ยมชมฟาร์มของเธอก่อน เธอกินกาแฟแค่ครึ่งช้อน เธอฝันอยากจะไปญี่ปุ่นให้ได้สักครั้ง เธอต้องไปดูเทศกาลหิมะให้ได้ เธอเป็นคนขี้มึนแหม่มตลอดเวลา และจะขี้มึนมากกว่าปกติ เวลาที่ข้างในเธอไม่ได้ขี้มึนด้วย”

(แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ตัวละครชายเป็นคนที่คนอื่นไม่ชอบ แต่ตัวละครหญิงไม่ได้มองเขาเหมือนคนอื่น จึงทำให้เขาหลงใหลกับเธอ อยากรู้เรื่องของเธอทุกอย่าง ซึ่งทำให้รู้ว่าความรักสามารถนำเสนอผ่านเหตุการณ์การได้พูดคุยกันครั้งแรกแล้วความประทับใจเกิดขึ้นมาโดยไม่ได้ตั้งใจ เป็นการเริ่มต้นเนื้อหาความรักของคู่รักในเรื่อง แล้วเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรักของฝ่ายหนึ่งที่สนใจอีกฝ่ายหนึ่งก่อน

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* เจนมาสัมภาษณ์งานในบริษัทชิรุกุ ที่มีโมจิลูกครึ่งไทยญี่ปุ่นกับคนญี่ปุ่นอีกคนหนึ่งเป็นคนสัมภาษณ์ โมจิแค่พบเจนครั้งแรกก็รู้สึกชอบเพราะหน้าตาของเธอถูกใจเขา โมจิได้พูดเรื่องนี้กับเพื่อนร่วมงานที่เข้ามาสัมภาษณ์เจนด้วยกัน โดยพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นดังตัวอย่างแปลเป็นภาษาไทยว่า

โมจิ : *“นี่ คุณไควะ เธอดูเด็กมากเลยนะครับ เธอจะทำงานไหวหรือครับ แต่หน้าตาแบบนี้ ทางผมเลยนะครับ ฝรั่ง ๆ หน่อย”*

เพื่อนร่วมงานโมจิ : “ผมว่าเธอน่าจะฟังออกนะ คุณโมจิ”

(น้อง.พี.พีรัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา ทำให้เห็นความรักแรกพบที่ตัวละครชายเจอตัวละครหญิงครั้งแรกและหลงใหลกับความสวยของเธอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้สร้างใช้เหตุการณ์รักแรกพบเพื่อนำเสนอความรัก และทำให้ผู้ชมรู้ว่าเป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของคู่รัก และความรักความหลงใหลที่เกิดจากการมองเห็นเป็นอันดับแรก

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินที่ฟื้นตัวใหม่จากการฆ่าตัวตายทำให้จำทุกอย่างไม่ได้ ตอนที่เขากลับมาโรงเรียนคุณครูให้เขาสอบซ่อมเพราะเขาไม่ได้มาโรงเรียนหลายวัน พายรุ่นพี่ของมินรู้ว่ามินกลับมา ก็เขียนกระดาษโน้ตให้มินมาพบกันในห้องสมุด มินที่จำอะไรไม่ได้แค่เห็นพายก็ตกหลุมรักทันทีโดยเขาถ่ายทอดผ่านสายตาที่เขามองพายดังภาพ

ภาพที่ 2 มินที่จำอะไรไม่ได้เจอกับพายครั้งแรกในห้องสมุด

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). *โฮมสเตย์*. ค้นคืนจาก

<https://www.nung2hdd.com/homestay-2018>

จากตัวอย่าง ทำให้เห็นความรักที่นำเสนอผ่านความรู้สึกรักแรกพบ เหมือนที่ตัวละครไร่ความทรงจำเจอกับตัวละครหญิงครั้งแรกเขาก็หลงรักเธอทันที โดยรู้แค่เธอเป็นพี่รหัส ซึ่งผู้ชมรู้ผ่านสีหน้าที่มองอีกฝ่ายอย่างชื่นชม และความสุขจากรอยยิ้มปรากฏออกมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักสามารถนำเสนอผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบเพื่อนำไปสู่เหตุการณ์ความรักของคู่รักต่อไป และรักแรกพบสามารถถ่ายทอดผ่านสีหน้าและรอยยิ้มของตัวละคร

สรุปได้ว่าการนำเสนอความรักผ่านรักแรกพบในภาพยนตร์บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เป็นการนำเสนอการเริ่มต้นความสัมพันธ์ความรักของคู่รัก โดยการพูดคุยกันครั้งแรก และการเห็นหน้ากันครั้งแรก ทำให้ผู้ชมได้รับความรู้สึกรักจากการเล่าเรื่องของตัวละคร และสีหน้าที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม การนำเสนอผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบเพื่อนำไปสู่เหตุการณ์ความรักของคู่รักต่อไป

3.1.3 การนำเสนอความรักผ่านเหตุการณ์ซ้ำรอย

การนำเสนอความรักผ่านเหตุการณ์ซ้ำรอย คือการดำเนินเรื่องราวเกี่ยวกับความรักที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วมานำเสนอมากกว่าหนึ่งครั้งในเรื่อง เช่น การนอกใจ หรือการให้อภัยในเรื่องความรัก เหตุการณ์นี้จะเฉพาะในความสัมพันธ์คู่รัก โดยมี 4 เรื่องที่นำเสนอผ่านความรัก เหตุการณ์นี้ได้แก่ 1) *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *โสมสแตย์* 3) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* และ 4) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* นักรักที่อุปซึ่งเป็นสามีของคนอื่น โดยนักรักเชื่อว่าที่อุปจะรักเธออย่างจริงจังแล้วเขาจะยอมหย่ากับภรรยาของเขาเพื่อเธอ แต่ที่อุปไม่เคยคิดที่จะหย่ากับภรรยาของเขาจริง เขาเคยสัญญากับนักรักจะหย่ามาหลายครั้งแล้ว แต่ก็ยังทำไม่ได้ ส่วนนักรักรักเขามากเขาไม่เคยทำได้แต่ก็ยังให้อภัยครั้งแล้วครั้งเล่า ดังความว่า

[เหตุการณ์ที่ 1]

ที่อุป : “นักรักแต่งงานกับพี่นะ พี่รู้ว่านักรักซัพพอร์ต แล้วพี่ก็พูดเรื่องนี้มาหลายทีแล้วด้วย แต่กลับไปคราวนี้ พี่จะพยายามเสกแหวนวงนี้ให้หายไปให้ได้”

[เหตุการณ์ที่ 2]

นักรัก : “นักรักมาเข้าห้องน้ำค่ะ ไม่เป็นไรค่ะ ไปโตะเกี่ยวกับพี่ๆเถอะค่ะ หนูอยู่ต่อคนเดียวได้ แต่งไม่แต่งไม่สำคัญหรอกค่ะ นักรักรอได้ค่ะ ก็รอมาตั้ง 3 ปีแล้วนี่ นักรักไม่ได้ประชดค่ะ นี่นักรักก็พูดจริง ๆ นักรักโอเค”

(แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากคำพูดของตัวละคร ทำให้เห็นเรื่องราวความรักที่โกหกหลอกลวงที่เกิดขึ้นซ้ำในเนื้อเรื่อง โดยตัวละครชายสัญญาแล้วหลายครั้งและทำไม่ได้ กับเหตุการณ์ที่ตัวละครหญิงยังเชื่อใจทั้งที่การโกหกนั้นเหมือนเดิมหลายครั้งไม่เคยเปลี่ยน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรักในแนวทางไม่ถูกต้องหรือการทำผิดศีลธรรมในความรัก และการเชื่อใจโดยไร้ความคิดพิจารณา มานำเสนอหลายครั้งผ่านตัวละครคนเดิม เพื่อเป็นแนวคิดสำคัญของภาพยนตร์ให้กับผู้ชม

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* มีเหตุการณ์การนอกใจหลายครั้งที่กิ้งหรือนางเอกในเรื่องต้องเจอ โดยเหตุการณ์แรกที่กิ้งเจอนำไปสู่สาเหตุที่กิ้งรับไม่ได้กับการไม่ซื่อสัตย์ต่อกัน คือเหตุการณ์พ่อแอบนอกใจแม่แล้วกิ้งจับได้ กิ้งเสียใจมาก และเหตุการณ์สำคัญเรื่องครั้งที่ 2 ที่เต็ดคู่รักของเธอได้นอกใจไปมีคนอื่นเมื่อเธอไม่อยู่กับเขา ดังความว่า

[เหตุการณ์ที่ 1]

กิ้ง : “กว่ากูจะบอกแม่นะ”

ปาล์ม : “ฮือ”

กิ้ง : “เขาก็คงหย่ากัน”

ปาล์ม : “ตอนพ่อแม่กุเล็กกันนะ กูร้องให้เป็นอาทิตย์เลยนะเว้ย แต่มึงเชื่อกู
เดี๋ยวมันก็ดีขึ้น”

[เหตุการณ์ที่ 2]

เท็ด : “ใจเย็นก่อนคุณ พี่ไปกินข้าวกับปูเป้”

กิ้ง : “ปูเป้ไหน”

เท็ด : “ปูเป้ที่เป็นนิวจีวกับกิ้งไง พอดีเป้มันบินมาเที่ยวก็เลยออกไปกิน
ข้าวกัน แล้ว...”

กิ้ง : “แล้วทำไมตอนแรกบอกกิ้งว่าจะกลับโรงแรมแล้วไม่กลับ
แล้วทำไมถึงไม่รับโทรศัพท์กิ้ง”

เท็ด : “คือพี่กับปูเป้ เคยชอบ ๆ กันตอนมหาวิทยาลัย แล้วพอดีกลับมา
เล่นดนตรีด้วยกันที่งานแต่งงานวันนั้น ก็คุยกันมาเรื่อย ๆ แล้วที่พี่กิ้ง
ไม่ได้มาอัดเสียงกับพี่ ปูเป้เขาก็บินมาหา ก็แค่ว่าจะออกไปเที่ยว
ด้วยกันเฉย ๆ แต่มันก็เกินเลยกันไป”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างทั้งสองเหตุการณ์ ทำให้เห็นว่าการนำเสนอความรักที่เป็นปมปัญหา
ของตัวละครผ่านการสร้างเหตุการณ์หลายครั้งเดิม ๆ โดยเหตุการณ์แรกที่เกิดขึ้นจากพ่อของ
นางเอกทำให้นางเอกไม่ชอบคนที่นอกใจ และเหตุการณ์ครั้งที่ 2 นางเอกยังเจอเหตุการณ์นี้อีก
รอบคือคนรักของตัวเองแอบนอกใจ ซึ่งเธอยอมรับไม่ได้เสียใจอย่างหนัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า
ผู้สร้างใช้การสร้างเหตุการณ์ซ้ำรายนำเสนอความรัก เพื่อทำให้ผู้ชมรู้ว่านี่เป็นเหตุการณ์สำคัญ
ของเนื้อเรื่องและก็เป็นแนวคิดสำคัญที่ผู้สร้างอยากให้ผู้ชมจากเหตุการณ์นี้คือ “ความรักคือการ
ซื่อสัตย์ต่อกัน”

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ มีสองเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในเนื้อหา
เรื่องเกี่ยวกับความรักเหตุการณ์แรกจินเอกล่องไปคืนของให้เอ็มโดยไม่ได้ตั้งใจที่จะเจอเอ็ม
แต่บังเอิญเอ็มลงมาเจอ จินจึงใช้โอกาสนี้ขอโทษกับเรื่องที่ผ่านมาเพราะเธอรู้สึกผิดที่เห็นแก่ตัวไม่
คิดถึงคนอื่น จินนึกว่าการขอโทษของเธอจะทำให้เธอไม่รู้สึกผิดอีกต่อไป แต่ไม่นึกว่าการขอโทษ
ครั้งนั้นมีอิทธิพลต่อเอ็ม ทำให้เอ็มตัดสินใจไปอยู่ต่างประเทศที่มีคู่รักใหม่ เหมือนกับตอนที่จิน
ทิ้งเอ็มไปอยู่ที่ต่างประเทศ เมื่อรู้เรื่องเอ็มขอเลิกกับมีจินไปหาเอ็มทันที เอ็มได้ใช้คำพูดเหมือน
ตอนที่จินเคยพูดกับเอ็มตอนที่จินมาขอโทษ ดังความว่า

[เหตุการณ์ที่ 1]

จิ้น : “คือเราจะบอกว่า พี่เอ็มเราขอโทษที่เราหายไปนาน”

เอ็ม : “จริง ๆ เธอไม่ต้องพูดก็ได้นะ”

จิ้น : “เราขอพูดให้จบนะ”

เอ็ม : “จริง ๆ ไม่เป็นไรเลยเราไม่เป็นไรจริง ๆ”

จิ้น : “ขอพูดให้จบนะเรารอโอกาสนี้มานานมากแล้ว เราขอพูดให้จบ
หะ ขอโทษที่พอบินไปที่โน่นแล้วก็หายไปเฉย ๆ ตอนเธอเมล์
มาอะ เราเห็นข้อความเธอแล้วแต่ว่า เราไม่อยากจะตอบเราไม่
อยากรับรู้อะไรที่ต้องตามมา เราก็เลยบล็อกแล้วก็ อันเฟรนด์
เธอไป คือตอนนั้นเราคิดว่า ในเมื่อเรารู้สึกว่าเธอไม่ใช่แล้ว มันก็
เป็นเรื่องของเธอเปลวอะ มันไม่ใช่เรื่องของเรา ทำไมเราต้องมา
นั่งรับผิดชอบความรู้สึกคนอื่นด้วย เราก็แค่ เลือกสิ่งที่ถูกต้องที่
มันดีที่สุดให้กับตัวเอง แต่เธอรู้อะ พอเราไปเมืองที่เธอ
ฝากกล้องมาถ่ายรูป เรารู้สึกผิดจริง ๆ เราไม่ได้เอากล้องเธอไป
เลยด้วยซ้ำ เมื่อเราที่ไม่ใช่แล้วเราก็เก็บมันไว้ในบ้าน แค่หวังว่า
จะมีคนเคลียร์ห้องแล้วก็แบบทิ้ง ๆ มันไปอะ เรามาที่นี่เพื่อจะ
บอกว่า เราขอโทษที่ไม่เคยบอกลา ขอโทษที่ไม่เคยคิดจะติดต่อ
กลับมา ขอโทษที่ไม่เคยไถ่ถามอะไรเลย ขอโทษที่เป็นคนอย่างนี้
ขอโทษที่ไม่เคยขอโทษจริง ๆ ”

[เหตุการณ์ที่ 2]

เอ็ม : “ของมี เผื่อวันไหนเข้ามาจะเอาคืน”

จิ้น : “ทำไมเธอทำอย่างนี้”

เอ็ม : “วันนั้นเธอบอกใจ อะไรที่ไม่ใช่ก็อย่าเก็บไว้ ที่เราทำตามที่เธอ
บอกทุกอย่างเลยนะ จริง ๆ มันก็ถูกของเธออะ เก็บไว้แต่สิ่งที่
ดีที่สุดก็พอ”

จิ้น : “เฮ้ย ๆ นี่เธอไม่รู้ตัวหรือว่า ว่าเธอกำลังทิ้งสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตไปเลย”

เอ็ม : “เราพยายามแล้วมันไม่ดีที่สุดหรอกเธอ”

จิ้น : “เธอโทรหาผมเดี๋ยวนี้เลย เดี่ยวเราช่วยคุณ”

เอ็ม : “เธอจะโทรหาเขาทำไมมันเสียเวลา”

จิ้น : “นี่เรากำลังทำเพื่อเธออยู่นะเว้ย”

เอ็ม : “เธอทำเพื่อตัวเองเงิน ที่เอาของมาคืนเราก็เพื่อตัวเอง ที่มาขอโทษก็เพื่อตัวเอง ที่มาช่วยเรื่องมีวันนี้ก็เพื่อตัวเอง เธอจะได้ทิ้งเราแบบสบายใจใจ เงินเอาจริง ๆ นะ ตอนที่เธอมาขอโทษแล้วตอนแรกเราโกรธนะ มันเหมือนแบบ เธอแค่มาขอโทษแล้วเธอก็รอดเลยเดี๋ยวเราก็ต้องให้อภัยใช่ไหม คือถ้าเราไม่ให้อภัยก็กลายเป็นเรื่องของเรา กลายเป็นว่าตอนนี้เธอก็ไม่เกี่ยวมันเหมือนแบบ เธอเอาความรู้สึกผิดของตัวเองทั้งหมด มาทิ้งไว้ที่เราแทนนะ แล้วเธอก็ไป”
(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากเหตุการณ์ทั้งสอง ทำให้รู้ว่าการสร้างเหตุการณ์ซ้ำรอย เพื่อนำเสนอความรักที่เอาคืนต่อจากเหตุการณ์ที่ 1 ที่นางเอกทำกับพระเอก และเหตุการณ์ที่ 2 พระเอกทิ้งคู่รักใหม่เหมือนนางเอกเคยทำกับพระเอกมีความเชื่อมโยงกัน โดยการสร้างเหตุการณ์ซ้ำรอยในเรื่องนี้เพื่อสร้างความรู้สึกผิดให้นางเอกรับรู้ ทำให้เธอรู้ว่าสิ่งที่เธอทำกับเขาคือทำให้เขาลืมไม่ได้แม้ว่าขอโทษแล้วก็ตาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ซ้ำรอยเป็นการนำเสนอเหตุการณ์สำคัญของเนื้อเรื่อง โดยการทำให้ตัวละครรู้สึกผิดกับความคิดของตนสองครั้ง และเป็นแนวคิดความรักในภาพยนตร์

สรุปได้ว่าการนำเสนอความรักผ่านการสร้างเหตุการณ์ซ้ำรอยในภาพยนตร์บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เป็นการนำเสนอการเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้วหรือมีลักษณะเหมือนกันมากกว่าหนึ่งครั้ง โดยนำเสนอเฉพาะความรักจากความสัมพันธ์ของคู่รัก เช่นเหตุการณ์การความรักที่ไม่ถูกต้อง ความเชื่อใจที่ไร้ความคิดพิจารณา การโกหกไม่ซื่อสัตย์กับความรัก หรือตัวละครหลักถูกอกใจหลายครั้ง และการทำตามพฤติกรรมคนรักเก่าเพื่อแก้แค้นหรือสร้างความรู้สึกผิดเกี่ยวกับความรักให้กับตัวละครที่ไม่เคยคิดถึงคนอื่น ซึ่งเหตุการณ์ซ้ำรอยเป็นการนำเสนอเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับความรักในเนื้อเรื่อง และเหตุการณ์เกิดขึ้นหลายครั้งก็เป็นการบ่งบอกแนวคิดสำคัญของภาพยนตร์

3.3.4 การนำเสนอความรักผ่านความขัดแย้ง

การนำเสนอความรักผ่านความขัดแย้ง เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องราวของความรัก ระหว่างคู่รัก ครอบครัว และมิตรภาพ ความขัดแย้งในเรื่องทำให้มองเห็นความรักเกิดจากความใส่ใจ ความหึงหวง หรือความเห็นไม่ตรงกัน ที่มีในภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างคู่รัก ความขัดแย้งระหว่างสมาชิกครอบครัว และความขัดแย้งระหว่างของเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ความขัดแย้งระหว่างคู่รัก

ความขัดแย้งระหว่างคู่รัก คือเหตุการณ์ที่ตัวละครที่เป็นสามี ภรรยา หรือเป็น คู่รัก มีปัญหาต่อกัน หรือทะเลาะไม่ถูกใจกัน เช่น เกิดจากความคิดที่ไม่ตรงกัน หรือความหึงหวง ซึ่งการดำเนินเนื้อหาความขัดแย้งความสัมพันธ์คู่รักยิ่งทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงความรักที่ตัวละครมีให้กัน กลวิธีนี้ปรากฏในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *น้อง.พี.ที่รัก* 3) *โหมสแตย์* 4) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 5) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 6) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* หลังจากนุ้ยได้รับบาดเจ็บเพราะเธอพยายามฆ่าตัวตายที่ภูเขามิยะ ทำให้นุ้ยความจำเสื่อมกระทันหัน โดยโรคนี้ทำให้ความทรงจำระยะสั้นของเธอหายไปเธอจำเรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่ได้ แต่โรคนี้มีระยะเวลาเพียงวันเดียวเท่านั้น แล้วเธอจะกลับมาจำทุกอย่างได้เหมือนเดิม และความทรงจำหนึ่งวันนั้นจะหายไปหรือเธออาจจะจำได้เด่นชัยเมื่อรู้เช่นนี้จึงปลอมตัวโกหกว่าตัวเองเป็นคนรักของนุ้ย ส่วนนุ้ยยังยอมรับไม่ได้ที่เป็นคู่รักกับเด่นชัยเพราะหน้าตาของเด่นชัยธรรมดาไม่หล่อเหมือนคนอื่น เมื่อเด่นชัยจะจับมือนุ้ยทำให้เธอโกรธแล้วโมโหใส่เด่นชัย เด่นชัยเมื่อได้เห็นแบบนี้เสียใจมาก หลังจากที่คุยกันจบเด่นชัยก็เดินจากไป แต่ไม่นานเด่นชัยก็เดินกลับมาทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ส่วนนุ้ยเห็นเด่นชัยเดินกลับมาก็ดีใจและรู้สึกผิด ทั้งสองคนกลับมาดีต่อกันแล้วไปกินอาหารญี่ปุ่นด้วยกัน ดังความว่า

นุ้ย : “อะไรอะ”

เด่นชัย : “เหนียงเป็นอะไรครับ”

นุ้ย : “เลิกเรียกฉันว่าเหนียงสักทีได้หรือเปล่า ฉันไม่ชอบ”

เด่นชัย : “ทำไมอะครับปกติเราก็เรียกกันอย่างนี้ตลอดนะครับ”

นุ้ย : “คือเราอาจจะแฟนกันนะ แต่เอาเป็นว่าวันนี้เราเลิกกันก่อนก็แล้วกัน ว่าจะแฟนกันก็ค่อยเป็นวันอื่น แคะฉันตื่นมา ความจำเสื่อมก็แะพออยู่แล้ว แล้วยังจะต้องมาเจอคนอย่างคุณเป็นแฟนอีก”

เด่นชัย : “คนอย่างผมนี่มันยังไงหรือครับ”

นุ้ย : “ก็อย่างนี้ไง”

(เด่นชัยเดินจากไป แต่ไม่นานก็เดินกลับมาเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น)

นุ้ย : “คุณ..คือ..เมื่อกี่ฉัน...”

เด่นชัย : “ผมเจอร้านซูชิแล้วครับ อยู่ตรงหัวมุมนี่เองครับ ไปเถอะครับ
ไป”

(ทั้งสองกลับคืนดีกันแล้วเดินไปร้านซูชิ)

(แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างบทสนทนา หลังจากนางเอกที่เห็นหน้าของพระเอก เธอรู้สึกไม่
ชอบใจจึงพูดไม่ดีใส่เขาและขอเลิกเป็นแฟนกับเขา เพราะเธอรู้สึกอึดอัดกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอ
คำพูดของนางเอกทำให้พระเอกน้อยใจแล้วก็เดินจากไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการขัดแย้งของ
ตัวละครทำให้เห็นความรักของตัวละครฝ่ายที่ยอมแพ้หรือไม่ตอบโต้เมื่อมีการโต้เถียงกัน และทำ
ให้ผู้ชมเห็นความรักความห่วงใยที่มีในใจของตัวละครทั้งสองคนหลังจากทะเลาะกัน

เรื่อง โทมัสเตย์ มินที่ฟื้นจากการเสียชีวิตจำอะไรไม่ได้ คิดว่าตัวเองเป็น
วิญญาณเข้ามาอยู่ในร่างของมินเพราะถูกผู้คุมให้ไปหาปริศนาการฆ่าตัวตายของตัวเอง
แล้วหลังจากได้เปิดดูจดหมายลาตายของตัวเอง มินจึงแอบตามพายที่เป็นคนรักของตนเพราะ
สงสัยว่าพายอาจจะป็นสาเหตุที่มินอยากฆ่าตัวตาย มินตามพายไปถึงห้องเรียนเห็นครูพัฒนกับ
พายอยู่ในห้องด้วยกัน แล้วครูพัฒนได้ลวนลามเธอแต่พายก็ยอมให้เขาทำ มินเห็นเช่นนี้ยอมรับ
ไม่ได้ เข้าวันรุ่งขึ้นมินเข้ามาห้องเรียนของพาย เขาได้ต่อครูพัฒน แล้วดึงพายออกไปคุยกัน มิน
กับพายทะเลาะกันอย่างรุนแรง มินโกรธพายที่ยอมให้ครูลวนลาม ส่วนพายก็มีเหตุผลของเธอที่ทำให้
ทุกอย่างเพื่ออยากเป็นตัวแทนไปร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการที่ประเทศจีน ดังความว่า

มิน : “กับครูพัฒนนี่ยังง้อะ พายตอบสิคือยังง้อะพาย พายชอบมัน
หรือ”

พาย : “ไม่ใช่ ไม่ใช่มันไม่ใช่อย่างที่มินคิด”

มิน : “แล้วมันเป็นแบบไหนวะ”

พาย : “ครูเขาดีกกับพายมาก จริง ๆ นะมินเขาสอนพายทุกอย่าง มินที่
พายไปโอลิมปิกได้ก็เพราะครูเขาอะ”

มิน : “พายง้อปะเนี่ย พายไม่รู้หรือว่าพายโดนแฉ่งหลอกอยู่”

พาย : “มินไม่เป็นพายมินไม่เข้าใจหรอก พายนี่สายวิทย์ กว่าพายจะถึง
ตรงนี้ได้ กว่าพายจะ พายไม่...(พายร้องไห้)”

(โทมัสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา ตัวละครทั้งสองคนทะเลาะขัดแย้งกัน เพราะฝ่ายหนึ่ง
ทำเรื่องไม่คาดคิดขึ้นมาคือการทำให้ตัวเองเสียศักดิ์ศรีและไม่ซื่อสัตย์กับคนรัก จึงทำให้อีกฝ่าย
รู้สึกโกรธ แต่ต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทะเลาะกันเพราะความหึงหวง ทำให้รู้ว่า

สองคนมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างลึกซึ้ง และความขัดแย้งยิ่งทำให้เห็นความรักความห่วงใยของทั้งสองคนที่มิให้กัน

เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* ตอนที่เพชรกับอيناเป็นแฟนกัน เพชรได้ยืมเงินของอينا แต่อินาไม่มี จึงต้องไปกู้เงินจากธนาคารโดยใช้ชื่อของอيناเพื่อนำเงินมาให้เพชรยืม แต่เพชรกลับไม่สนใจคืนเงินที่ตัวเองยืมไป อيناโกรธมากอยากจะตีเพชรแต่เพชรกลับได้โอกาสหาข้ออ้างเล็กกับอينا อيناเห็นเพชรขอเลิก เธอจึงอ้อนวอนเพชรไม่ให้เลิกกันแล้วก็ไม่เอาเงินคืนด้วย แต่เพชรไม่ยอมแล้วเขาก็เดินจากไป ดังความว่า

เพชร : “ที่อينا เป็นที่ พี่จะคืนเงินที่พี่ไม่ได้ยืมหรือ ผมอยากจะดูแลที่ไปเรื่อย ๆ นะ แต่พอเห็นพี่ใช้กำลังแบบนี้แล้ว ผมว่าเราคงไปด้วยกันไม่รอดหรอก”

อينا : “เพชร พี่ไม่ทวงแล้วไม่ต้องคืนเงินพี่แล้ว แต่เราอย่าเลิกกันได้ไหม”

เพชร : “พี่ไม่เลิกก็ได้ แต่เพชรของเลิกนะ”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนา ตัวละครหญิงโกรธคนรักที่ไม่มีความรับผิดชอบกับสิ่งที่ตัวเองทำ ส่วนตัวละครชายเอาแต่แก้ตัวเอาตัวรอด แม้ว่าเขาทำอย่างนี้แล้วตัวละครหญิงก็ยังให้อภัย เพราะรักเขามาก จนมองข้ามสิ่งที่ไม่ดีของเขาไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความขัดแย้งจะนำเสนอความรู้สึกที่แท้จริงของตัวละครทั้งสองฝ่าย ร่วมกับความรู้สึกรักที่มีไม่เท่ากัน

2) ความขัดแย้งระหว่างสมาชิกครอบครัว

ความขัดแย้งระหว่างสมาชิกครอบครัว คือเหตุการณ์ทะเลาะโต้เถียงกันเพราะสาเหตุต่าง ๆ เช่น ทะเลาะกันเพราะความเป็นห่วง หรือทะเลาะเพราะความเห็นไม่ตรงกัน โดยความขัดแย้งอาจเกิดขึ้นระหว่างพ่อกับแม่ พ่อแม่กับลูก พี่น้อง และคนอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ทำให้มองเห็นความรักที่มีอยู่ในใจของตัวละครในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) *เพื่อน..ที่ระลึก* 2) *น้อง.พี่.ที่รัก* 3) *โฮมสเตย์* และ 4) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ได้นำเสนอความรักผ่านความขัดแย้งของคนในสมาชิกครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *น้อง.พี่.ที่รัก* เจนน้องสาวคนเดียวของซ้ชกลับจากประเทศญี่ปุ่น แต่เมื่อมาถึงบ้านก็เห็นพี่ชายของตัวเองกำลังมีอะไรกันกับผู้หญิงในบ้าน เจนโกรธพี่ชายที่ทำตัวเหลวไหลเอาคนอื่นที่ไม่รู้จักเข้าบ้าน และยังให้ผู้หญิงคนนั้นใส่ชุดของเจนอีก ซ้ชกับเจนสนิทกันมาตั้งแต่เด็ก แต่ทั้งสองคนชอบทะเลาะโต้เถียงกัน ยิ่งซ้ชทำผิดเช่นนี้เจนจึงกล้าลงโทษให้พี่ชายนอนในรถ

พี่ชายโต้เถียงกับน้องสาวจริงแต่เขาก็ไม่เคยโกรธน้อง แล้วก็ยอมแพ้น้องสาวของตัวเองเสมอ
ตั้งความว่า

เจน : “น้องไม่อยู่สี่ปี ทำแบบนี้ทุกวันหรือเปล่าเนี่ย”

ซัช : “ทำอะไร”

เจน : “ก็บอกแล้วไง ว่าอย่าเอาผู้หญิงมานอนที่บ้าน”

ซัช : “อ้าว แล้วทำไมล่ะ นี่ก็บ้านฉันเหมือนกัน”

เจน : “มีสมองหรือเปล่าเนี่ย หา หรือว่าเลือดลงไปเลี้ยงไขหมดแล้ว”

ซัช : “เฮ้ย พุดดี ๆ หน่อย อย่ายุ่งกับเครื่องเพศกู”

เจน : “ก็ได้”

ซัช : “เจนเปิด”

เจน : “ไม่เปิด จะเอากันนะ ก็ไปเอากันข้างนอก เข้าใจไหม”

ซัช : “อะไรเนี่ยฮะ จะเอาอย่างไรอะ ก็เขากลับไปแล้วนี่ไง หา”

เจน : “ถ้าไม่เกรงใจน้อง ช่วยเกรงใจเพื่อนน้องบ้างได้หรือเปล่า ถ้าทำ
อีกรอบหนึ่งนะน้องฟ้องไอ้มวยมันจริง ๆ ด้วยนะ”

ซัช : “อะ ๆ ขอโทษครับแม่จะไม่ทำอีกแล้ว นะไม่ทำอีกแล้วจริง ๆ
แค่นี้”

เจน : “คืนนี้นอนนอกบ้านนะ พี่ช้อยยย”

ซัช : “เจน ไม่เล่นใจ กูเป็นพี่มีงนะเว้ย”

[เจนกอดกุกุญแจปลดล็อกประตูรถให้ซัช]

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา น้องไม่พอใจการกระทำของพี่ชายตัวเอง จึงมีปาก
เสียงกันแม้พี่ก็ยอมน้องสาวโดยการขอโทษ แต่น้องสาวไม่ยอมให้อภัยง่าย ๆ จึงได้ลงโทษให้พี่ชาย
นอนนอกบ้าน แต่ก็ยังเห็นใจปลดล็อกประตูรถให้เพื่อให้พี่ชายมีที่นอน ซึ่งความขัดแย้งของคนใน
ครอบครัวการทะเลาะโดยกล้าพูดเรื่องส่วนตัวกันอย่างเปิดเผยเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นความ
สนิทสนม ความรักและความผูกพันกันในครอบครัว

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินที่ฟื้นขึ้นจากความตายอย่างปาฏิหาริย์จากผู้ที่เรียกตัวเองว่า
ผู้คุมแต่มินจำอะไรไม่ได้และคิดว่าตัวเองเป็นวิญญาณอื่นเข้ามาอยู่ในร่างมิน ส่วนผู้คุมให้มินฟื้นชีพ
มาใหม่โดยมีข้อแม้ให้ตามหาสาเหตุการฆ่าตัวตายของมินโดยกำหนดเวลาให้ 100 วัน ถ้าเขาหา
ไม่ได้มินจะต้องตายตลอดไป มินที่กำลังตามหาสาเหตุการฆ่าตัวตายของตัวเอง เมื่อรู้ว่ามี
คอมพิวเตอร์ตัวเองอยู่กับเม่นพี่ชาย มินจึงไปตามหาคอมพิวเตอร์นั้นที่ห้องของเม่น เมื่อมินเห็น

คอมพิวเตอร์และเม่นมาเห็นมินในห้องของตนทั้งสองจึงโต้เถียงกัน โดยเม่นไม่ยอมให้มินเห็นจดหมายที่มินเคยเขียน ส่วนมินคิดว่าเม่นเป็นสาเหตุที่ทำให้ตนตัดสินใจฆ่าตัวตาย แต่ความจริงคนในครอบครัวเป็นห่วงเขามากจึงไม่ยอมให้มินสนใจเรื่องเก่า ๆ ดังความว่า

เม่น : “มึงจะทำอะไร”

มิน : “มึงซ่อนจดหมายลาตายกูทำไม”

เม่น : “จดหมายเหี้ย ๆ เนี่ยนะ กูไม่ให้แม่อ่านหรอก”

มิน : “ทำไม มึงกลัวแม่รู้หรือว่ากูตายเพราะมึง มึงแค้นกูใช่เปล่า ที่มึงไม่ได้ไปเรียนต่อ”

เม่น : “มึงพูดเหี้ยอะไรวะ”

มิน : “ผิดหวังละสิ ที่กูไม่ตาย”

เม่น : “เออ กูอยากให้มึงตายไปเลย ไม่มีมึงคนหนึ่งอะ บ้านนี้คงมีความสุขมากกว่านี้”

[เม่นโยนคอมพิวเตอร์ออกนอกหน้าต่าง]

มิน : “เฮ้ย”

[...]

มิน : “มึงอยากทำอะไรก็ทำเถอะ อยากไปเรียนต่อก็ไปนะ เดี่ยวกูก็ไม่อยู่แล้ว”

เม่น : “มึงพูดอย่างนั้นทำไมวะ มึงรู้ปะ พ่อแม่ไม่ได้บังคับกูไม่ให้ไปเรียนนะเว้ย กูไม่ไปเองเว้ย ตอนนั้นกูรู้สึกโคตรเหี้ยเลยรู้เปล่า ที่กูทิ้งทุกอย่างแล้วมึงยังฆ่าตัวตายอะ มึงเลิกคิดได้แล้วนะเว้ย ว่าทุกคนเขาไม่รักมึง”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนาระหว่างพี่น้องทั้งสอง คนน้องสงสัยว่าพี่ชายอาจจะอยู่เบื้องหลังการฆ่าตัวตายของตนครั้งก่อน จึงแอบเข้าห้องเพื่อหาคอมพิวเตอร์ของตัวเอง พี่ชายเห็นเช่นนี้จึงมีปากเสียงกัน เนื่องจากพี่ชายไม่ต้องการให้น้องจำเรื่องฆ่าตัวตายของตัวเอง เพราะกลัวว่าน้องจะท้อใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความขัดแย้งในครอบครัวทำให้เห็นความหวังโย และความรักภายในใจของตัวละคร โดยความขัดแย้งระหว่างพี่น้องจะเป็นการกล่าวพูดตรงกับความคิดของตัวเองหรือคำพูดตรงไปตรงมาโดยไม่เล่ห์เหลี่ยม

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ จีนได้ไปอธิบายเรื่องการขอปรับปรุงซ่อมแซมบ้านเก่าให้เป็นออฟฟิศแบบมินิมอลในชั้น 1 และให้แม่กับพี่ชายอยู่สบายขึ้นในชั้น 2

เพราะแม่อยู่แบบเดิมนอนลำบาก แต่เธอพยายามอธิบายอย่างไรก็ถูกแม่ปฏิเสธ เนื่องจากแม่ยังติดอยู่กับสิ่งเดิม ๆ ดังความว่า

จิ้น : “ไม่เห็นหอรอของมันเต็มไปหมด ไม่ได้นี้ไง ก็ใช้ทุกวันนี้ละ เดี่ยวทุกคนก็ขึ้นกันหมดใจ เดี่ยวจิ้นทำห้องส่วนตัวให้กว้างขึ้นอยากได้อะไรบอกเลย เดี่ยวทำให้”

แม่จิ้น : “อยากขึ้น ขึ้นไปเองสิ”

จิ้น : “ไม่ได้สิมีาจะนอนเก้าอี้ บ้า ไม่ได้มา ตลก”

แม่จิ้น : “ทำไมตลกยังงั้น ก็นอนทุกที่ก็นอนได้”

จิ้น : “มันนอนไม่ได้”

แม่จิ้น : “ทำไมจะนอนไม่ได้ ก็นอนมาเป็นปีแล้วไหม”

จิ้น : “แล้วตื่นมาเป็นไงปวดหลังตลอดนอนไม่ได้”

แม่จิ้น : “รองเท้ามันไม่ดี”

จิ้น : “นอนมันเกี่ยวอะไรกับรองเท้าอะมีา ไม่เกี่ยวแล้วมีาไม่ฟังเลย”

แม่จิ้น : “ก็บอกแล้วไม่ว่าจะทำอะไรก็ทำไป แต่ห้องนั่งเล่นมันต้องอยู่ตรงนี้”

จิ้น : “ไม่ได้มีามันไม่มีนิมอล”

แม่จิ้น : “นิมอลอะไร นีมันบ้านฉัน”

(ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างของบทสนทนาระหว่างตัวละครทั้งสองคนแม่ลูก ที่ทะเลาะโต้แย้งกันในเรื่องการปรับแต่งบ้านใหม่ แม่ไม่เห็นด้วยที่จะปรับห้องนั่งเล่น ส่วนลูกก็พยายามอธิบายโต้แย้งกับแม่ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ในบ้าน คือความหวังใยของลูกจึงอยากจะเปลี่ยนแปลงให้กับแม่ แสดงให้เห็นว่าความขัดแย้งของตัวละครเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เรามองเห็นความสัมพันธ์ของตัวละครเป็นหนึ่งในการนำเสนอความรักความสัมพันธ์ที่มีต่อครอบครัว

3) ความขัดแย้งระหว่างเพื่อน

ความขัดแย้งระหว่างเพื่อน คือการทะเลาะโต้เถียงกันระหว่างเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่หวังดีต่อกัน โดยเกิดจากความรักความใส่ใจที่มีต่อกัน ความขัดแย้งที่ทำให้เห็นความรักระหว่างเพื่อนปรากฏในภาพยนตร์ของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) โทมัสเตย์ 2) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน และ 3) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินหายตัวไปหลายวัน ลีเพื่อนสนิทจึงไปตามถึงบ้าน แล้วก็พบเพื่อนที่บ้าน โดยในท้องมินของกระจกระจายไปหมดหน้ามินโทรมและมีแผล นอกจากนี้ลี้ตกใจเห็นรูปตั้งหน้างานศพของมินที่ตัวเองไม่เคยรู้ว่ามินเคยฆ่าตัวตายแล้วฟื้นจากความตาย ลีเป็นห่วงมิน มากจึงถาม แต่มินกลับไม่ยอมให้ลี้มายุ่งกับเรื่องของตัวเอง จึงพูดประชดลี้ ดังความว่า

ลี้ : “มิน มิน อยู่ห้องเปล่าวะ มิงหายหัวไปไหนมาตั้งหลายวันวะ โทรไปก็ไม่รับ แล้วนี่หน้ามิงเป็นอะไรอะ”

มิน : “มิงมาทำไม”

ลี้ : “ก็รู้มิงवादเสร็จจยังวะ เหลือของมิงอยู่คนเดียววะเว้ย จะถึงวันงานแล้ววะเว้ยมิน เฮ้ยเกิดอะไรขึ้นวะ มิงवादใกล้เสร็จแล้วนี่ รีบवादสิ กูจะได้ไปส่ง [มินฉีกรูปขาดทันที] เฮ้ย มิงเป็นเหยื่ออะไรทะเลาะกับพี่พายหรือ”

มิน : “มิงอย่ามายุ่งได้เปล่า”

ลี้ : “มิงเป็นอะไรวะ เฮ้ยมิงบอกกุสิ กูเพื่อนมิงนะเว้ย”

มิน : “แต่กูไม่ใช่เพื่อนมิง และไอ้มินก็ไม่เคยเห็นมิงเป็นเพื่อนด้วยอ้อ แล้วมิงเลิกแครงแครงได้แล้วนะ เพราะแครงไม่เคยชอบมิงเลย”

ลี้ : “มิงพูดเหยื่ออะไรวะ”

มิน : “มิงรู้หรือเปล่าวะที่ไอ้มิน มันหายตัวไปอะ มันไปฆ่าตัวตายมาแล้วเว้ย มันตายตรงที่มิงยืนเนียแหละ และมิงชอบแครงมากใช้ไหมหา มิงรู้อะไรไหม ขนาดจดหมายลาตาย แครงยังไม่เขียนถึงชื่อมิงเลยเว้ย”

ลี้ : “มิงทำแบบนั้นทำไม”

มิน : “มันทุกคนแครงเหยื่อกับกูไง”

ลี้ : “กูอะ เคยเหยื่อกับมิงไหมอะมิน”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา เพื่อนสนิทที่เป็นห่วงเพื่อน แต่ความหวังดีกลายเป็นไร้ค่า เพราะเพื่อนกำลังโกรธเคืองคนรอบตัว โดยคิดว่าทุกคนไม่ดีกับเขา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความขัดแย้งของเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่หวังดี เกิดจากความเป็นห่วงถึงทำให้มีปากเสียง และความน้อยใจต่อกัน ความขัดแย้งทำให้เห็นความรักที่มีในใจของตัวละคร

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* กิ่งสงสัยว่าพ่อแอบมีคนอื่น จึงชวนปาล์มเพื่อนสนิทแอบตามพ่อไปถึงเชียงใหม่ เมื่อทั้งสองคนเห็นพ่อเข้าไปในโรงแรมจึงตาม

เข้าไปอยู่ห้องข้าง ๆ เพื่อได้รู้สิ่งที่เกิดขึ้นภายในห้องที่พ่อพัก กิ่งพยายามเอาแก้วไปฟังแต่ไม่ได้ยินอะไร ปาล์มเอาแก้วไปช่วยฟังแล้วเหมือนได้ยินเสียงของพ่อกิ่ง แต่ไม่อยากให้เพื่อนรู้จึงบอกว่า “กำแพงหนา” จากสีหน้าของปาล์มทำให้กิ่งเดาได้ว่าปาล์มอาจจะยินเสียงอะไรบางอย่าง จึงทำให้สองคนมีความขัดแย้งกันดังความว่า

กิ่ง : “ได้ยินเปล่า ได้ยินเปล่า”

ปาล์ม : “กำแพงเม่งหนาจริงวะ กลับหะหะเดี๋ยวใครเข้ามาเห็นเรา
ช่วยเลยนะเว้ย”

กิ่ง : “ไหนกูฟังบ้างซี”

ปาล์ม : “ก็กูบอกไม่มีอะไร มึงจะฟังทำไมวะ”

กิ่ง : “ไม่มีอะไรมึงก็หลบสี แยะขนาดนั้นเลยหรอวะ”

ปาล์ม : “กลับหะ กิ่ง ๆ ไปไหนวะ กิ่ง”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครทั้งสองคน หลังจากนางเอกเห็นเพื่อนโกหกก็เริ่มขึ้นเสียง แต่ก็เข้าใจสิ่งที่เพื่อนทำเพราะไม่อยากให้ตัวเองเสียใจ ซึ่งแม้ว่าเป็นฉากความขัดแย้งเล็ก ๆ ของเนื้อเรื่อง แต่ก็ถ่ายทอดให้รู้ถึงความขัดแย้งเป็นส่วนหนึ่งในการถ่ายทอดความรักของตัวละคร โดยเฉพาะเกิดจากความหวังใยระหว่างกัน

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ พิงค์เพื่อนสนิทของจิ้น เห็นจิ้นกำลังทิ้งของเก่า ซึ่งบังเอิญไปเห็นของขวัญที่ตัวเองเคยให้รวมอยู่ด้วยทำให้พิงค์โกรธและน้อยใจที่เพื่อนไม่เห็นคุณค่าของขวัญที่ตนมอบให้แล้ว เมื่อจิ้นรู้ว่าพิงค์น้อยใจจึงโทรศัพท์ไปเพื่ออภัยให้หายโกรธ พิงค์จึงได้สอนจิ้นให้เข้าใจความรู้สึกของคนอื่นบ้างไม่ใช่เอาความคิดของตัวเองเป็นหลัก ดังความว่า

พิงค์ : “อันนี้มึงก็ทิ้งหรอ”

จิ้น : “ซีตีคนเขาไม่ใช่กันแล้วมึง มึงอยากได้มึงเอาไปเลย เก็บทำไมวะ
ซีตี อะไร”

พิงค์ : “ของกูมึงก็ไม่สปาร์คจอยแล้วหรอวะ”

จิ้น : “เดี๋ยวนะมึงใจเย็น ๆ คือกี้ คือมึงก็เห็นใช่ไหมว่าบ้านกูเม่งเต็ม
ขนาดไหน ซึ่งกูไม่สามารถเก็บของได้แล้วเว้ยมึง กูต้องเอาออก
แล้วคนเราทุกคนมันไม่สามารถเก็บของที่เขาให้มาทั้งชีวิตได้
เว้ย สุดท้ายมึงเองก็ต้องทิ้งเว้ย พิงค์”

พิงค์ : “เออที่มึงพูดเม่งถูกเว้ย ถูกหมดเลย กูเม่ง เป็นความผิดของกู
เอง กูเม่งอีโมไปเองเว้ย”

จิ้น : “มึงเข้าใจกูปาวเนี่ยที่กูพูดเนี่ย เป็นอะไรเนี่ย”

ฟิงค์ : “จริง ๆ แล้วถ้าเกิดว่ามึงจะไม่เอาแล้วอะ แล้วมึงกล้าเอามาคืนกู
กูอาจจะแค่เสียใจนะเว้ย แต่กูดังไมโกรธ”

จิ้น : “โอเคจั้นมึงเองจี่เลย ถ้าสมมุติว่าวันไหนมึงต้องทิ้งของใครสัก
คนนะ แล้วมึงเจอของกูแล้วบ้านมันเต็มอย่างนี้ มึงทิ้งเลยกูไม่
โกรธ”

ฟิงค์ : “มึงไม่โกรธเพราะมึงไม่แคร์ไง ถ้ามึงไม่เอาแล้วอะ ซิตินี่กูขอแล้ว
กัน กูเอากลับดีกว่า”

จิ้น : “ฟิงค์ ๆ”

[...]

จิ้น : “ฮัลโหลฟิงค์ ฟรุ้งนี่มึงว่างเปล่าวะ ห่าอะไรกินไหม”

ฟิงค์ : “มึงนี่นะ มันเหมือนเดิมเลยรู้เปล่า มึงแม่ง ทำเป็นปล่อย ๆ
เนียน ๆ สิม ๆ ไป มึงเคยถามคนอื่นปะวะ ว่าเขาลืมไปกับมึง
ด้วยหรือเปล่า”

จิ้น : “แล้วมึงจะให้กูทำอะไรวะ”

ฟิงค์ : “มึงก็รู้ว่ามึงควรจะพูดอะไร แต่มึงไม่พูดอะ มึงหัดมีความรู้สึก
เหมือนคนอื่นบ้างได้หรือเปล่าวะ มึงพูดเดี๋ยวนี้เลยนะไอ้เหี้ย”

จิ้น : “เออ กูขอโทษ”

ฟิงค์ : “เออ ก็แค่นี้แหละ เรื่องบางเรื่องอะมึงทำเป็นลืมไปคนเดียว
แม่งก็ไม่หายไปหรอกเว้ย อีกคนหนึ่งมันต้องลืมด้วย มันถึง
จะจบ”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนา เพื่อนสนิทน้อยใจกับการกระทำของเพื่อนที่ไม่คิดถึง
ความรู้สึกของคนอื่น แม้เพื่อนสนิทโกรธมากแต่ใช้น้ำเสียงปกติไม่ขึ้นเสียง แต่รู้ได้จากคำพูดที่เติม
ไปด้วยความน้อยใจและไม่พอใจกับการกระทำของเพื่อน แต่เขาก็ไม่ยอมได้อะไรนอกจากให้
เพื่อนรู้จักการ “ขอโทษ” เท่านั้น แล้วเขาก็ยอมที่จะให้อภัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อขัดแย้งสามารถ
ถ่ายทอดความรักได้ ความขัดแย้งทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวละครนั้นมากขึ้น ด้วยความ
ขัดแย้งระหว่างเพื่อนในเรื่องนี้เกิดจากความน้อยใจ และเป็นห่วงพฤติกรรมของเพื่อน

สรุปได้ว่า ความขัดแย้งมีส่วนหนึ่งในการนำเสนอความรัก โดยความขัดแย้ง
ระหว่างตัวละครจะถ่ายทอดความสัมพันธ์ของตัวละครได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ ความขัดแย้งของ

คู่รัก คือเกิดจากความหึงหวง แล้วมักจะทำให้เห็นว่าใครรักมากกว่าใคร ความขัดแย้งของคนในครอบครัว จะเป็นการทะเลาะระหว่างพ่อแม่ลูกหรือพี่น้อง เกิดจากความใส่ใจ หรือความคิดที่แตกต่างกัน และมักจะกล่าวพูดกล่าวทำกับคนในครอบครัวเพื่อให้เห็นความสนิทสนมกัน และความขัดแย้งระหว่างเพื่อน คือเรื่องของคนที่เป็นเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่หวังดีต่อกัน เกิดจากความเป็นห่วงใย และความน้อยใจ แต่ก็ยอมที่จะเข้าใจให้อภัยกัน

3.3.5 การนำเสนอความรักผ่านการปิดเรื่อง

การนำเสนอความรักผ่านการปิดเรื่อง คือจุดจบของความสัมพันธ์หลักในภาพยนตร์ ที่ผู้สร้างนำเสนอให้คำตอบเนื้อหาความรักตอนท้ายเรื่อง โดยเฉพาะความสัมพันธ์คู่รัก ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมคาดหวังกับเนื้อเรื่องมากที่สุดเมื่อชมภาพยนตร์แนวรัก เพราะผู้ชมมักจะอยากรู้ตอนจบในเรื่องว่าผู้สร้างจะจบด้วยวิธีใดบ้าง ในภาพยนตร์ทั้ง 7 เรื่อง ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอการปิดเรื่องที่น่าเสนอให้เห็นความรักผ่าน 3 กลวิธี คือ การปิดเรื่องด้วยให้ผู้ชมเดาเอง การปิดเรื่องโดยอารมณ์สุขและเศร้าพร้อมกัน และการปิดเรื่องด้วยความสุขสมหวัง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การปิดเรื่องโดยให้ผู้ชมเดาเอง

การปิดเรื่องโดยให้ผู้ชมเดาเอง คือการจบเรื่องที่ต้องให้ผู้ชมคิดเองว่าความรักนั้นจะเป็นไปเช่นไร โดยในภาพยนตร์ทั้ง 7 เรื่องมีเรื่องเดียวที่น่าเสนอการปิดเรื่องโดยให้ผู้ชมต้องคาดเดาเองว่าจะเป็นไปอย่างไร การจบเรื่องเช่นนี้จะปรากฏในภาพยนตร์ที่มีเนื้อหานำเสนอความรักที่มีความสัมพันธ์ไม่ชัดเจน คือเรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* ตอนจบก่อนเข้าเดินชีย์ได้ลบเรื่องราวระหว่างตัวเองกับนุ้ยในโทรศัพท์ของนุ้ยทั้งหมด นุ้ยตื่นขึ้นมาและปวดหัวจำเรื่องเมื่อวานกับเดินชีย์ไม่ได้ ทั้งสองคนต่างกลับมาประเทศไทยหลังจากไม่มีภารกิจต่อที่ญี่ปุ่น เมื่อมาถึงไทยเดินชีย์ได้ลาออกจากบริษัท ส่วนนุ้ยไปทำงานแล้วเพื่อนได้ขอภาพจากโทรศัพท์ของนุ้ย เพื่อนถามนุ้ยว่า ได้ไปเที่ยวเทศกาลหิมะไหม นุ้ยตอบโดยมั่นใจว่า ไม่ได้ไป แต่เมื่อหาภาพให้เพื่อนกลับเห็นคลิปของตัวเองในเทศกาลหิมะ แต่ไม่รู้ว่าใครไปด้วย เธอเริ่มสับสนในใจ ส่วนที่อ็อปที่เป็นแฟนของนุ้ยได้มาหาเธอแต่เธอกลับปล่อยมือที่อ็อปแล้วเดินจากไป

จากตอนจบของภาพยนตร์ ที่ไม่มีคำตอบระหว่างพระเอกและนางเอก ไม่รู้ว่าทั้งสองคนได้เจอกันอีกไหม หรือจะจบโดยไม่ได้ลา ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ผู้ชมต้องตั้งคำถามเช่นทำไมทั้งสองคนไปต่อไม่ได้ เป็นไปได้ไหมที่ยังเหลือบางรูปในโทรศัพท์ แล้วเป็นไปได้ไหมเธอกลับจำเรื่องที่เธอลืมวันเดียวได้ ซึ่งแสดงให้เห็นหลังจากดูเนื้อหาจบอาจทำให้ผู้ชมตั้งคำถามมากมาย

หลายแบบได้ เพราะอยากรู้เรื่องราวต่อไปในเรื่องความรักของพระเอกและนางเอก จนต้องคิดไปเองว่าคนสองคนจะไปต่ออย่างไร ซึ่งแสดงให้เห็นความรักที่ไม่ชัดเจนและไม่มีคำตอบ แล้วภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ผู้ชมอยากติดตามเนื้อเรื่องต่อไป

สองปีผ่านไปหลังจากฉายภาพยนตร์ *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว* บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้เผยแพร่เนื้อหาตอนจบของเรื่องนี้อีกครั้งใน พ.ศ. 2562 ในช่อง YouTube ทางการของบริษัท โดยตั้งชื่อว่า “ตอนจบอีกแบบของ ‘แฟนเดีย’ / ONE DAY: Alternative Ending” มีเนื้อหาเพิ่มเติม คือ

เด่นชัยได้มาเอาของที่ทำงานของตัวเองตอนค่ำ แล้วบังเอิญเจอกับนุ้ยที่ลิ้มของที่ออฟฟิศ เด่นชัยเห็นนุ้ยก็รู้สึกเกรงใจ เพราะนุ้ยที่ความทรงจำทุกอย่างได้กลับมาเป็นปกติแล้ว เธอไม่ค่อยชอบหน้าของเด่นชัยเท่าไร เพราะเด่นชัยเคยสารภาพรักและต่อว่านุ้ยไม่ควรไปเป็นมือที่สามของท็อปตอนวันปีใหม่ออกเดินทางไปเที่ยวที่ญี่ปุ่น ซึ่งทำให้นุ้ยหนีหน้าเด่นชัยตลอด แต่ครั้งนี้เธอกลับมาคุยกับเด่นชัยปกติ แล้วเธอชวนเด่นชัยกลับด้วยกัน ทั้งสองคนอยู่กันในลิฟท์ ได้พูดคุยกัน นุ้ยถามเด่นชัยว่า

นุ้ย : “แล้วพี่เด่น ย้ายไปที่ไหนแล้วหรอคะ”

เด่นชัย : “ยังไม่รู้เลยครับ”

นุ้ย : “ได้ที่ไหนดี ๆ อย่าลืมบอกนุ้ยบ้างนะพี่”

เด่นชัย : “คุณนุ้ยจะออกหรอครับ”

นุ้ย : “ก็..ว่าจะอะ ขอขอบคุณมากนะพี่เรื่องวันนั้นนะ ที่พี่พูดกับนุ้ย
ที่งานวันปีใหม่อะ พี่พูดทุกอย่างเลย นุ้ยแม่งโคตรโง่เลยอะ
ขอบคุณมากนะพี่ ที่ดีกับนุ้ยมาตลอด นุ้ยไปก่อนนะพี่”

(แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากเนื้อหาใหม่หรือเนื้อหาเพิ่มเติมของตอนจบในภาพยนตร์ *“แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว”* ทำให้รู้ว่าผู้สร้างยังมีจุดประสงค์ไม่ต่างจากการปิดเรื่องเนื้อหาของภาพยนตร์ตามแบบเดิม คืออยากให้ผู้ชมคิดเดาเอง เพียงเพิ่มแนวโน้มว่าทั้งสองคนอาจมีโอกาสได้เจอกันอีก โดยยังมีเป็นกลวิธีการให้ผู้ชมเดาเองต่อ หรืออยากให้ผู้ชมติดต่อผลงานต่อไป เป็นการปิดเรื่องที่น่าสนใจ แม้ว่าจะสร้างตอนจบในเรื่องนี้สองครั้งแต่ก็ยังรักษาวิธีการจบเช่นเดิม

2) การปิดเรื่องด้วยอารมณ์สุขและเศร้าพร้อมกัน

การปิดเรื่องด้วยอารมณ์สุขและเศร้าพร้อมกัน เป็นการสร้างความรู้สึกของตัวละครในตอนจบของเรื่องที่ทำให้ผู้ชมได้รับอารมณ์สองอย่างพร้อมกัน ทั้งสมหวังและผิดหวังในเรื่อง ซึ่งในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มี 2 เรื่องที่ปิดเรื่องในลักษณะนี้ ได้แก่

เพื่อน...ที่ระลึก และ ฮาวทูทิง...ที่อย่างไรไม่ให้เหลือเธอ โดยนำเสนอความสัมพันธ์หลักของเนื้อเรื่องคือ ครอบครัว และความสัมพันธ์คู่รัก ควบคู่กับชีวิตของตัวละคร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง เพื่อน...ที่ระลึก ตอนจบวิญญานของอ๊อบได้บังคับให้เบลยิงตัวเอง แม้ว่าเบลไม่ถึงเสียชีวิตแต่ต้องพิการทำอะไรไม่ได้ ต้องให้คนอื่นช่วยเหลือ คุณหมอบอกว่าเบลอาการสาหัส เพราะสมองกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง ฉะนั้นแม่ของเบลต้องเข้มแข็ง เพราะต้องดูแลลูกซึ่งในใจยังหวังว่าลูกจะสามารถกลับมาเหมือนเดิมได้ แม่เสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับลูก แต่หลังจากที่ได้ฟังเสียงของเบลที่แอบอัดไว้ให้กำลังใจแม่ก่อนที่เรื่องทุกอย่างเกิดขึ้น แม่ก็มีกำลังใจมากขึ้นเพื่อดูแลลูกต่อ ดังความว่า

แม่ของเบล : “ไ้เรา นี้รู้ใหม่ว่าวันนี้แม่ฟังได้เจอะอะไรมา แต่เนแต่ัน นี้เอาไปอัดได้ยังงี้ หือ รู้ไหมอ๊อบมันมันล้นตล้นเชียวนะ หาที่ไหนไม่ได้อีกแล้วด้วย แต่ขอบใจมากนะลูก แม่เข้มแข็งเสมอแหละ เบลรีบตื่นขึ้นมาหาแม่ละ... เดี่ยว แม่เอาน้ำให้ละลูก เบลจับมือแม่ทำไมหือ ไม่อยากให้แม่ไปทรอ เบล เบลได้ยินเสียงแม่ทรอลูก ถ้าเบลได้ยินเสียงแม่ เบลบีบมือสองที่ได้ใหม่”

[เบลบีบมือแม่ 2 ครั้ง]

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่าง แม่พยายามพูดคุยกับลูกที่นอนไม่รู้สึกรู้ตัว แม่คุยกับลูกเหมือนลูกไม่เป็นอะไร เธอพยายามให้กำลังใจลูก ให้ลูกรู้ว่าแม่เข้มแข็งแล้วอยากให้ลูกเข้มแข็งเช่นกัน ความเศร้าที่ปรากฏในเรื่องคือตัวละครต้องพิการไม่มีวันกลับมาเหมือนเดิมได้ ส่วนเรื่องนี้ความสุขคือ ตัวละครได้รอดชีวิตจากความตาย พร้อมกับความหวังเล็ก ๆ ตัวละครสามารถได้ยินเสียงแม่ แสดงให้เห็นว่าความรักที่นำเสนอผ่านการปิดเรื่อง ที่เป็นตอนจบในภาพยนตร์ที่มีเนื้อหานำเสนอความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นหลักจะจบควบคู่กับเรื่องราวชีวิตของตัวละครด้วยความโศกและสุขพร้อมกัน

เรื่อง ฮาวทูทิง...ที่อย่างไรไม่ให้เหลือเธอ ได้เริ่มต้นเรื่องด้วยการบอกตอนจบของเรื่อง โดยเขียนว่า Happy Ending แต่เนื้อเรื่องดำเนินถึงตอนจบจึงได้สมหวังกับสิ่งที่ตัวเองปรารถนาคือการทำบ้านของตัวเองให้เป็นออฟฟิศในสโตนีมิโมลสำเร็จตามความฝัน แต่กลับรู้สึกผิดและเสียใจกับเรื่องความสัมพันธ์กับคู่รักเก่าที่ทำให้เขาเสียใจแล้วเธอทำให้เขากลายเป็นคนเห็นแก่ตัวเหมือนกับเธอเคยทำกับเขาตอนที่เขาคือเพื่อนที่ดีต่อกัน ตอนนั้นเธอทั้งคนรักเก่าของเธอโดยไม่สนใจแค่รู้ว่าตัวเองหมดรักเขาแล้ว คนรักเก่าของเธอจึงทำเรื่องเช่นนี้กับคนรักใหม่ที่ไม่ว่างเรื่องด้วย

ทิ้งเธอแล้วไปสังคโพรคนเดียว แต่เงินกลับพูดไม่ตรงกับความจริง แล้วสีหน้าที่ปรากฏออกมาคือ โศกเศร้า ดังความว่า

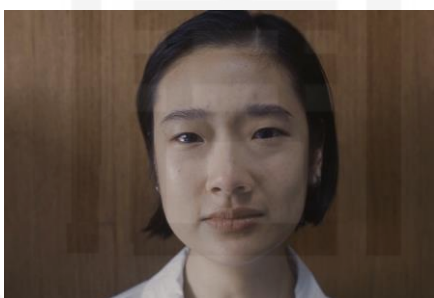
พิงค์ : “ทำสำเร็จแล้วอะ บ้านมึงพอเอาของหมดแล้วแบบ โคตรโล่งเลย ทำอะไรได้เยอะเลยอะ เออแล้วนี่มึงกับพีเอ็มเป็นไงเรียบร้อยดีเปล่า”

จิน : “เขาก็ ก็น่าจะลืมนึกได้แล้วจริง ๆ นะมึง เหมือนแบบ ล่าสุดที่ถูกคุยกับเขาใช่ปะ ก็คุยกันได้ปกติดีเว้ย น่าจะเป็นเพื่อนกันได้ นี่ก็ต้องมูฟออนกันไปวะ แล้วเนี่ยเดี่ยวเขาก็ย้ายไปแล้วทำงานที่นั่น ไปกับแฟนใหม่”

พิงค์ : “ก็ดีโล่งแล้วนี่ ดีใจด้วยนะ”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

ภาพที่ 3 สีหน้าของจินหลังจากสนทนากับพิงค์เพื่อนสนิท

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2562). ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/happy-old-year-2019/>

จากตัวอย่างบทสนทนาในตอนจบของเรื่อง นางเอกได้ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่ตัวเองต้องการ พร้อมคิดว่าตัวเองยอมรับได้แล้วกับสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวเองกับคู่รักเก่า แต่จริง ๆ แล้วต้องทำใจเข้มแข็งเพื่อเดินหน้าต่อไป ซึ่งรู้ได้จากคำพูดของนางเอกที่ว่า “น่าจะ...” ซึ่งเป็นการแสดงสิ่งที่ไม่ชัดเจนและไม่แน่นอน หลังจากที่เธอพูดจบเธอก็กลับเสียใจโดยแสดงออกทางสีหน้าของเธอเองเหมือนกับภาพในตัวอย่าง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ปิดเรื่องด้วยความสุขและความเศร้าของตัวเองละครด้วย ความสุขคือได้สมกับสิ่งที่ปรารถนาในเรื่องชีวิตแต่กลับล้มเหลวกับเรื่องความสัมพันธ์คู่รัก ทำให้ผู้ชมได้รับความรู้สึกทั้ง 2 แบบในตอนจบของเรื่องทั้งที่ตอนเปิดเรื่องได้เผยว่าเป็นเรื่อง จบด้วยความสุขสมหวัง การปิดเรื่องเช่นนี้ทำให้ผู้ชมคาดไม่ถึงถึงตอนจบเรื่อง

3) ปิดเรื่องด้วยความสุขสมหวัง

การปิดเรื่องด้วยความสุขสมหวัง คือการจบเรื่องโดยให้ตัวละครอยู่อย่างมีความสุขพ้นจากทุกข์ต่าง ๆ ความสุขนั้นจะสร้างรอยยิ้มให้ผู้ชม โดยเฉพาะเป็นคำตอบของเรื่อง ความสัมพันธ์ของคู่รัก ครอบครัว และเพื่อนโดยส่วนมากแล้วเมื่อผู้ชมดูภาพยนตร์เกี่ยวกับแนวรัก จะหวังให้เรื่องจบลงด้วยความรักสมหวังหรือ Happy Ending ซึ่งในภาพยนตร์ของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง มี 4 เรื่อง ที่จบด้วยความสุขสมหวัง ได้แก่ 1) *โหมสเดย์* 2) *น้องพี่ที่รัก* 3) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* และ 4) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *โหมสเดย์* ตอนจบนาฬิกาทรายที่ผู้คุมให้เขามาเพื่อกำหนดเวลาหา คำตอบการฆ่าตัวตายของมินก็หายไปเพราะมินหาคำตอบพบว่าเขาฆ่าตัวตายเพราะตัวเองที่ คิดว่าคนรอบตัวเขาไม่รักเขาจริงโดยเฉพาะคนในครอบครัว และที่เขาคิดมาตลอดว่าเขาเป็น วิญญาณอื่นมาอาศัยในร่างของคนอื่นที่เขาเรียกว่า โหมสเดย์ แต่ที่จริงเขาคือมินที่ได้โอกาสมีชีวิต อีกครั้งจากผู้คุมวิญญาณเพื่อหาคำตอบสาเหตุการฆ่าตัวตายของตัวเองเพื่อให้มินรู้ถึงคุณค่าของ ชีวิต ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักพายและมินเขาทั้งสองปรับความเข้าใจกัน แล้วเพื่อนสนิทที่ กับมินก็กลับมาดีต่อกัน และแม่กับมินก็ปรับความเข้าใจกัน ซึ่งจบด้วยความสุขสมหวัง สุดท้ายมิน ก็ขึ้นมาสะพานที่เคยมาด้วยกันกับพายเพื่อวิ่งแก้บนที่ตัวเองเคยขอให้พายให้ได้ไปสอบแข่งขัน โอลิมปิกวิชาการได้ และคิดในเรื่องคุณค่าชีวิตดังความว่า

(ความสัมพันธ์ระหว่างสี่เพื่อนสนิทกับมินก็กลับมาดีต่อกัน)

[มินตื่นมาจากการสลบ เห็นสี่เดินมาเขาวิ่งไปกอดสี่และชวนสี่ไปกินบิงซู]

(ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับมินกลับมาดีต่อกัน)

แม่มิน : “มิน แม่คุยกับพ่อแล้วนะ จากนั้นไป เราสี่คน คงไม่ได้อยู่ด้วยกัน เหมือนเดิมแล้วนะ มินจะอยู่กับพ่อก็ได้ มินเสียใจใช่ไหม ที่เกิด เป็นลูกแม่ วันที่มินนอนไม่หายใจแล้ว แม่ทำอะไรไม่ถูกเลย ได้แต่คิดอยู่อย่างเดียว ถ้ามินไม่อยู่แล้วจริง ๆ ขอให้มินกลับมา เกิดเป็นลูกแม่ แต่ตอนนี้แม่ไม่เอาแล้ว แม่ขอให้มินไปเกิดเป็น ลูกคนอื่น คนที่ดีกว่าแม่ คนอย่างแม่ ไม่สมควรจะเป็นแม่ใคร ทั้งนั้น แม่ขอโทษนะมิน”

มิน : “ผมไม่อยากเป็นลูกคนอื่น ยังไงผมก็เป็นลูกแม่ เป็นลูกแม่มา ตลอด”

[พายคุร์กมินส่งภาพเหรียญรางวัลจากการไปสอบแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ มินจึงมาวิ่งไม้ใส่เสื้อผ้าสระผมบนสะพานเพื่อแก้บนที่เคยขอให้พาย]

มิน : “ปีนี้ผมอายุ 18 ปี ดี๊ ดี๊ ดี๊ นาฬิกาเริ่มเดินหน้าต่อ แต่ถ้าถามว่าตอนนี้อายไหม อย่างที่เห็นแหละครับ ก็คิดเสียว่าอายุโฮมสเตย์แล้วกัน”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างของภาพยนตร์เรื่องนี้ที่สุดท้ายแล้วพระเอกได้สมหวังกับความรัก ทั้งสามรูปแบบทั้ง คุร์ก ครอบครัว และเพื่อน โดยสุดท้ายความรักระหว่างคุร์กก็ได้ปรับความเข้าใจกัน ส่วนตัวละครเอกกับเพื่อนกลับมาดีต่อกันเหมือนเดิม และแม่กับพระเอกปรับเข้าใจต่อกัน พระเอกให้อภัยเรื่องที่แม่เคยทำทุกอย่าง ซึ่งทำให้เห็นว่าการจบเรื่องโดยความสุขสมหวังเป็นการถ่ายทอดความรักได้อย่างดี และเป็นการจบเรื่องที่สร้างรอยยิ้มให้ผู้ชม

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* เจนทะเลากับซัชพี่ชายของตนเองก่อนจะย้ายไปอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นพร้อมกับสามี เจนเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนซัชน้อยใจคิดว่าตัวเองไม่มีค่าสำหรับครอบครัว ไม่เหมาะที่จะเป็นพี่ เวลาผ่านไปซัชได้ทบทวนเรื่องราวทุกอย่าง และสุดท้ายซัชก็ยอมไปญี่ปุ่นเพื่อเยี่ยมน้อง ซึ่งทำให้ซัชกับเจนได้ปรับความเข้าใจกัน แล้วสองคนก็เล่นเบสบอลด้วยกัน ดังภาพ

ภาพที่ 4 ซัชกับจินกลับมาดีต่อกัน แล้วเล่นเบสบอลด้วยกัน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ทำห่าแก้ว จำกัด. (2561). *น้อง.พี.ที่รัก*. ค้นคืนจาก

<https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากภาพตัวอย่างตอนจบของเนื้อเรื่อง สองคนยอมเปิดใจปรับความเข้าใจกัน เล่นเบสบอลด้วยกัน ด้วยรอยยิ้มที่มีความสุข เนื่องจากเนื้อเรื่องเสนอความรักในครอบครัวเป็นหลัก การจบโดยมีความสุขคือคนในครอบครัวรักกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจบโดยความสัมพันธ์ทุกอย่าง

ราบรื่นสิ่งที่คุณสร้างอยากจะทำเสนอให้ผู้ชมรับรู้คือความสุขที่เกิดจากคนที่เรารักยอมเข้าใจกัน เป็นกลวิธีที่สร้างรอยยิ้มให้ผู้ชม

เรื่อง *Friend Zone* ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน ปาล์มเพื่อนสนิทถึงไปรอกิ่งที่ วัดเวตาคองเพื่อรอคำตอบเธอว่าจะเลิกกับเท็ดมากับเขาหรือเปล่า แต่คำตอบคือกึ่งใจให้ โอกาสที่เธอคนรักเธอแล้วกลับไปเป็นแฟนเขาเหมือนเดิม ที่เธอเลือกเช่นนี้เพราะไม่อยากเสีย มิตรภาพกับปาล์มทั้งที่ใจกึ่งตอนนั้นมีปาล์มไปแล้ว การกลับไปคบกับเท็ดครั้งนี้เธอรู้สึก กับเท็ดไม่เหมือนเดิม เธอได้ขอเลิกกับเท็ด แล้วมาขอปาล์มเพื่อนสนิทที่สุดของเธอแต่งงาน ในสถานที่ทั้งสองคนชอบมาปั่นจักรยานออกกำลังกายด้วยกัน แล้วตอนจบในงานแต่งของ เพื่อนปาล์ม ปาล์มได้ขอถึงแต่งงานอีกครั้งกับบรรยากาศที่อบอุ่น ดังความว่า

ปาล์ม : “หาแหวนเจอแล้วครับ”

กึ่ง : “ทำไมมันกระเด็นไปไกลจังอะ”

ปาล์ม : “นั่นนะสิ”

กึ่ง : “อะไร”

ปาล์ม : “มีงเป็นคนขอกูแต่งงานก่อนหน้านี้ละ ให้กูขอบ้างสิ”

กึ่ง : “อะไร ไม่เล่น เขามองอายแล้ว ไม่เล่น”

ปาล์ม : “อยู่นิ่ง ๆ ”

กึ่ง : “ปาล์มไม่เล่น ไม่เล่นนะ”

ปาล์ม : “อยู่เป็นเพื่อนกันไปนาน ๆ นะมึง”

กึ่ง : “เอออะไร มีงลุกขึ้นสิบ้าเหอ”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากเนื้อเรื่องตั้งแต่เปิดเรื่องจนปิดเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้เห็นถึงการ ต่อสู้ของตัวละครพระเอกที่อยู่ในฐานะเพื่อนสนิทที่อยากกลายเป็นคูรัก สุดท้ายทั้งสองคนก็ได้รู้ว่า ชาติกันไม่ได้ และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงจากเพื่อนสนิทเป็นคนรัก ความสัมพันธ์นั้นก็กลายเป็น ความสุขส่งรอยยิ้มให้กับผู้ชมที่ว่าจบด้วยความสุขสมหวัง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลวิธีการปิดเรื่องโดย มีความสุขสมหวังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะสร้างรอยยิ้มให้ผู้ชมได้

เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* อินาได้ทำสัญญาให้ทาวเวอร์คนที่เธอชอบ ถ้าทาวเวอร์ สามารถเปลี่ยนตัวเองได้เธอก็จะลองเปิดใจยอมรับทาวเวอร์เป็นคนรัก เมื่อเวลาผ่านไปอินาได้พ้น จากการเป็นหนี้ ส่วนทาวเวอร์เลิกเป็นนักต้มตุ๋น วันหนึ่งอินาเห็นชื่อทาวเวอร์ในรายชื่อบุคคลที่ติด หนี้ธนาคาร เธอจึงโทรไปหาเขาและได้รู้ว่าทาวเวอร์เลิกเป็นนักต้มตุ๋นไปแล้ว เธอก็ได้เปิดใจให้กับ

ทาวเวอร์ ทั้งสองได้ไปเยี่ยมพีโจรที่คุก แล้วพีโจรได้ถามถึงความสัมพันธ์ของอินากับทาวเวอร์ จึงทำให้รู้ว่าทั้งสองคนได้คบหาใจกัน ดังความว่า

พีโจร : “ว่าไงวัยรุ่น”

ทาวเวอร์ : “ว่าไงโจนส์คุก”

พีโจร : “คุกลีครีบ ก็ตั้งแต่โควิดมา คนมันก็ตกใจ มารุมขอตัว เครื่องบินคืนโยกเงิน ไม่ทันลีครีบ เกม”

อينا : “เลิกตุ๋นใหม่ละพีโจร”

พีโจร : “คบกันปะเนี่ย”

ทาวเวอร์ : “ผมหลอกหลวงน้องเขาอยู่”

พีโจร : “แล้วเราอะ รู้ว่าเขาหลอก เต็มใจให้หลอกไหม”

อينا : “เต็มใจค่ะ”

พีโจร : “งั้นถ้าไม่มีใครคัดค้าน เจ้าบ่าวจูบเจ้าสาวได้”

(อ้าย..คนหลอหลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนา พระเอกนางเอกกลับมาเจอกันอีกครั้งแล้วตกลงคบกัน เป็นแฟน ซึ่งทั้งสองได้ผ่านอุปสรรคและความท้าทายมากมาย สุดท้ายจบด้วยความสุข ทั้งสองคน ยอมรับในซึ่งกันและกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปิดเรื่องด้วยการนำเสนอความสุขสมหวัง เป็นการ ทำให้มองเห็นความสำเร็จของตัวละครที่มีความรักเป็นแรงผลักดันจากสมาชิกครอบครัว เพื่อส่ง รอยยิ้มให้กับผู้ชม แล้วกลวิธีการปิดเรื่องโดยมีความสุขสมหวังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกที่ได้ อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่าจุดจบของเรื่องเป็นสิ่งที่สำคัญของการชมภาพยนตร์แนวรัก ซึ่งผู้ชมมักจะคาดหวังอยากรู้ในตอนสุดท้ายว่าเนื้อเรื่องจะเป็นไปอย่างไร ความรักที่นำเสนอผ่าน การปิดเรื่องของภาพยนตร์แนวรักในบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด พบว่ามีการปิดเรื่อง 3 แบบ ได้แก่ การปิดเรื่องโดยให้ผู้ชมเดา มี 1 เรื่องแต่มีตอนจบ ออกมา 2 ครั้งแต่ยังรักษาวิธีการปิดเรื่อง เหมือนเดิม เป็นการนำเสนอความรักของคู่รักโดยไม่มีจุดจบความรักที่แน่ชัด ปิดเรื่องโดยมี อารมณ์สุขและเศร้าพร้อมกัน มีภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง ทำให้ผู้ชมได้รับอารมณ์สองอย่างพร้อม กันทั้งสุขและเศร้าที่มีในภาพยนตร์ที่นำเสนอความรักของครอบครัวและเพื่อนเป็นหลัก และ ปิดเรื่องด้วยความสุขสมหวังมีภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง จบโดยทำให้เห็นความรักทุกแบบทั้ง ความรักของคู่รัก ครอบครัว และเพื่อนจบไปด้วยความสุขพร้อมกับความสัมพันธ์ที่ดี การปิดเรื่อง โดยมีความสุขจะสร้างรอยยิ้มให้ผู้ชม

3.2 การนำเสนอความรักผ่านตัวละคร

การนำเสนอความรักผ่านตัวละคร คือการถ่ายทอดอารมณ์รักในเรื่องผ่านตัวละครสำคัญหรือตัวละครประกอบในภาพยนตร์ เช่น คู่รัก ครอบครัว หรือตัวละครที่เป็นเพื่อนกัน โดยนำเสนอผ่านคำพูด การกระทำ สีหน้า และการสร้างตัวละคร ที่มีในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การนำเสนอความรักผ่านคำพูดตัวละคร

การนำเสนอความรักผ่านคำพูดของตัวละคร คือกลวิธีนำเสนอความรักของคู่รักคนในครอบครัว และเพื่อน โดยการถ่ายทอดความรู้สึกและบอกเล่าเหตุการณ์ ให้ทราบถึงความรักของตัวละคร โดยการใช้คำพูดที่ถ่ายทอดความรู้สึก และการใช้คำพูดที่อ่อนหวาน โดยปรากฏในภาพยนตร์ทั้ง 7 เรื่องดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การใช้คำพูดถ่ายทอดความรู้สึก

การใช้คำพูดถ่ายทอดความรู้สึก คือการเล่าหรือการสารภาพความรู้สึกของตัวละครใดตัวละครหนึ่ง ให้ทราบถึงความรู้สึกหรือเหตุการณ์ของตัวละคร ผ่านการบอกถึงการจับ และการแสดงความรู้สึกภายในใจของตัวละครที่มีบทบาท คู่รัก ครอบครัว และเพื่อน ที่มีอยู่ในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง..พี่..ที่รัก* 4) *โสมสเดย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว* นัยที่ความทรงจำหายไปจำอะไรไม่ได้ คิดว่าเด่นชัยเป็นแฟนจริง ๆ ของเธอ นัยจึงให้เด่นชัยลองจับและบอกความรู้สึกของตนต่อหน้า เพื่ออยากรู้สาเหตุที่เธอตกลงเป็นแฟนของเด่นชัย ดังความว่า

เด่นชัย : “คนช่วย ๆ อย่างผมแคว่มองคุณนัยก็ผิดแล้วครับ ผมชอบคุณนัยจริง ๆ นะครับ ผมชอบตาคุณนัยครับ เวลาคุณนัยคุยกับใคร ตาคุณนัยจะเป็นประกายเหมือน...เหมือนคุณนัยตื่นตื่นแล้ว แล้วก็สนใจฟังสิ่งที่เขาเล่าจริง ๆ แล้วผมก็ชอบรอยยิ้มของคุณนัยด้วยครับ เวลาคุณนัยยิ้มคุณนัยจะยิ้มตาหยี ๆ อย่างนี้ครับ เหมือนเด็ก ๆ เลยครับ แบบนี้เลย [...] ก่อนหน้านี้ครับ ผมไม่เคยเข้าใจเลยครับ ว่าเขาทำแบบนี้กันทำไมครับ จน...ผมได้มาเจอคุณนัยครับ ที่คุณนัยเคยถามผมว่า ทำไมผมถึงกล้ามาจับคุณนัยใช้ไหมครับ วันนี้ผมรู้แล้วครับ ว่าเวลาที่เรารักอะไรมาก ๆ นะครับ เราก็ไม่ต้องการเหตุผลหรอกครับ ความรักมัน

ทำให้เรากล้าทำสิ่งที่เร่า ๆ ได้ทุกอย่างเลยครับ คุณนุ้ย คือ
ยอดเขาเอเวอเรสต์ของผมนะครับ คุณคืออีกฝั่งหนึ่งของตึก
เวิร์ดเทรด ที่ผมอยากจะข้ามไปครับ”

(แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างที่พระเอกบอกความรู้สึกรักต่อนางเอก โดยใช้ถ้อยคำแสดงจาก
ความรู้สึกอย่างชัดเจนเช่น “ผมชอบคุณ” เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครมีให้กัน
ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คำพูดของตัวละครสามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้อย่างดีและชัดเจนโดยการพูด
ชมหรือการจีบ จะทำให้ผู้ชมยิ่งเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกรักของตัวละครที่พูดนั้นมากขึ้น

เรื่อง *Friend Zone* ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน ปาล์มได้เล่าเรื่องประสบการณ์การ
ตกลงรักเพื่อนสนิท ให้เพื่อนคนที่กำลังตกลงรักเพื่อนของตัวเองเหมือนกันฟัง โดยเล่าย้อนกลับไป
อดีตวัยเด็กของกิ้งเพื่อนสนิทปาล์มได้ให้ปาล์มบอกความรู้สึกจริงที่ปาล์มมีให้กิ้ง
แต่ปาล์มกลับตอบไม่ตรงกับใจว่า “เป็นเพื่อนกันก็ได้อยู่แล้ว” หลังจากรู้คำตอบของปาล์มไม่
นานกิ้งก็ตกลงคบกับหลุยส์เป็นแฟน จึงทำให้ปาล์มรู้ว่าเขารักกิ้งไม่ยอมเป็นแค่เพื่อนสนิท
ดังความว่า

ปาล์ม : “เป็นเพื่อนกันมันก็ได้อยู่แล้ว ทำไมฟังประโยคนั้นแล้วมัน เจ็บจี๊ด
ขึ้นมาซะงั้น ก็ไม่รู้จะครับความรู้สึกนั้นมันก็ฟ้องเลยอะ ว่าผมหึง
มัน ทั้ง ๆ ที่ผมขอเป็นเพื่อนกับมันเองแท้ ๆ”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ทำให้เห็นความรักอย่างชัดเจนผ่านคำพูดของ
ตัวละคร แม้ว่าตัวละครไม่ได้สารภาพความรักโดยตรงแต่ทำให้ผู้ชมรู้ถึงความรักภายในจิตใจของ
ตัวละครผ่านคำพูดแสดงความรู้สึกของตัวละครที่หึงเมื่อเห็นคนที่เขารักมีคู่รัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า
คำพูดแสดงความรู้สึกทำให้ผู้ชมรู้ถึงความรักในใจได้อย่างชัดเจน

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินไปเยี่ยมแม่ที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุรถชน
เม่นพี่ชายของมินเห็นมินยื่นมือแม่ จึงเดินมาคุยกับมินและเล่าเรื่องราวที่มินเข้าใจผิดมาตลอดว่า
ทุกคนไม่ต้องการมิน พร้อมกับบอกความจริงให้มินเข้าใจว่าทุกคนเป็นห่วงและรักเขามาก
ดังความว่า

เม่น : “มึงพูดอย่างนั้นทำไมวะ มึงรู้ปะ พ่อแม่ไม่ได้บังคับกูไม่ให้ไป
เรียนนะเว้ย กูไม่ไปเองเว้ย ตอนนั้นกูรู้สึกโคตรห่วยเลย

รู้เปล่า ที่กูทิ้งทุกอย่างแล้วมึงยังฆ่าตัวตายอะ มึงเลิกคิดได้
แล้วนะเว้ย ว่าทุกคนเขาไม่รักมึง”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างที่พี่ชายได้บอกน้องชายเรื่องราวในใจที่เข้าใจกันผิดมาตลอด ซึ่งการพูดช่วยให้เรื่องทุกอย่างที่อัดอั้นภายในใจได้คลี่คลาย แสดงให้เห็นว่าคำพูดแสดงความรู้สึกของตัวละครเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถบรรยายสิ่งในใจเพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงความรักในครอบครัว โดยการสารภาพความจริงภายในใจ และเป็นวิธีทำให้ผู้ชมได้รับรู้ความรักที่เนื้อเรื่องอยากเสนอให้อย่างชัดเจน

2) การใช้คำที่อ่อนหวาน

การใช้คำที่อ่อนหวาน เป็นการใช้อ้อยคำบอกความรู้สึกรัก ที่นำเสนอผ่านคำพูดของตัวละครเพื่อบ่งบอกเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง โดยใช้คำพูดที่สละสลวย คำพูดเปรียบเปรย การพูดชื่นชม คำพูดที่ให้กำลังใจ คำพูดปลอบใจกัน จากตัวละครที่นำเสนอความสัมพันธ์คู่รัก ครอบครัว และเพื่อน ในภาพยนตร์แนวรักทั้ง 7 เรื่องได้แก่ 1) แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว 2) เพื่อน..ที่ระลึก 3) น้อง..ที่รัก 4) โฮมสเตย์ 5) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 6) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ และ 7) อ้าย..คนหล่อลวง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว นัยที่ความทรงจำเสื่อมเชื่อว่าเด่นชัยเป็นแฟนจริงของเธอ นัยรู้สึกรักเด่นชัยมาก เมื่อกลับมาถึงโรงแรมเด่นชัยเห็นโบสถ์คริสต์ เขาได้พานัยเข้าไปและขอเธอแต่งงาน นัยเงินมากพร้อมทั้งรอยยิ้มดีใจมีความสุข ดังความว่า

เด่นชัย : “คุณนัยแต่งงานกับผมนะครับ”

นัย : “ฮะ”

เด่นชัย : “ตอนนี้เลยครับ”

นัย : “จะบ้าหรือ ไม่เอาอะ” [นัยพูดทั้งรอยยิ้มเงินอาย]

เด่นชัย : “ก็คุณนัยเคยบอก ไม่ใช่หรือครับอยากแต่งงานก่อนอายุ 30 นะครับ”

นัย : “ก็ใช่ แต่ไม่ได้หมายถึงวันนี้หรือเปล่า”

เด่นชัย : “แต่งงานที่ญี่ปุ่นอินเตอร์ดีออกนะครับ”

นัย : “ทำอะไร”

เด่นชัย : “คุณนัย จะรับผมเป็นสามีหรือเปล่าครับ”

นัย : “เอ็ม อีม” [นัยให้มือเด่นชัยใส่แหวน]

(แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างบทสนทนา ตัวละครชายขอตัวละครหญิงแต่งงานอย่างสุภาพในสถานที่ที่ทำให้บรรยากาศในตอนนั้นโรแมนติกอย่างน่าจดจำ โดยเห็นจากสีหน้าของตัวละครหญิงยิ้มอย่างมีความสุขและเชินกับคำขอแต่งงานของแฟน ทำให้เห็นว่าคำพูดการขอแต่งงานเป็นคำพูดที่อ่อนหวานทำให้เห็นความรักของตัวละครที่มีให้กัน ซึ่งคำอ่อนหวานจากคำพูดขอแต่งงานยังทำให้ผู้ชมได้รับความรู้สึกรักนั้นมากขึ้นถ้ามีควบคู่กับฉาก สถานที่ บรรยากาศที่มีความหมายสำหรับตัวละคร เพื่อช่วยส่งเสริมคำพูดให้ยิ่งโรแมนติกและอ่อนหวานมากขึ้น การขอแต่งงานแสดงให้เห็นความรักของความสัมพันธ์คู่อย่างชัดเจน และทำให้ผู้ชมคล้อยตามคำพูดของตัวละครที่ขอแต่งงาน

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* เท็ดคนรักของกิ้งเป็นนักร้องและทำเพลง โดยกิ้งเป็นผู้จัดการของเท็ด เท็ดให้กิ้งไปหยิบหูฟังให้แต่จริงเป็นนาฬิกาคู่พร้อมกับคำบอกรักอ่อนหวานทำให้เธอยิ้มอย่างมีความสุข ตั้งความว่า

เท็ด : “กิ้งคะ ช่วยหยิบหูฟังอันใหม่ให้ที่เท็ดหน่อยเร็ว ในกระเป๋าอะ”

กิ้ง : “ซื้อใหม่อีกแล้วหรอเนี่ย พี่เท็ดมีที่หูกันแน่”

เท็ด : “อยู่ในกล่องสิกรรมนะ”

กิ้ง : “นี่หรอคะ”

เท็ด : “อ้อ”

[กิ้งเปิดกล่องและเจอนาฬิกา longines แล้วเท็ดก็ใส่นาฬิกาอันเดียวกัน

ที่ให้]

กิ้ง : “ทำไมให้อะ”

เท็ด : “ก็รักอะ”

(*Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน*, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาและคำพูดของตัวละครที่บอกรัก ทำให้รู้ว่าการบอกรักเป็นคำที่อ่อนหวาน และยิ่งพิเศษมากขึ้นเมื่อใช้เวลามอบของขวัญหรือเวลาพิเศษ เช่นตัวละครที่ให้ของขวัญและบอกว่า รัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำพูดอ่อนหวานเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของคู่รักที่ถ่ายทอดออกมาอย่างชัดเจน

เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* ตอนที่เพชรเป็นแฟนกับอีนาก็พยายามพูดเสแสร้งเกลี้ยกล่อมให้อีนาง่ายเงินค่า transcript ให้ตน อีนายอมช่วยจ่ายให้ เพชรจึงพูดอ่อนหวานเพื่อเอาใจอีนางั้น ตั้งความว่า

เพชร : “ที่เพชรรักพี่มากขึ้นทุกวัน ๆ ก็เพราะว่าพี่ใจดี ใจกว้างเหมือนทะเลเลย”

(อ้าย..คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างที่ตัวละครพูดขมนางเอกเพื่อให้เธอยิ่งหลงใหลกับคำพูดของเขา ทั้งที่คำพูดนี้อาจจะเป็นแค่การหลอกลวง ซึ่งทำให้รู้ว่าคำพูดที่อ่อนหวานสามารถทำให้คนเชื่อว่าเป็นการถ่ายทอดความรัก แม้ว່านั้นเป็นเพียงความรักที่หลอกลวงก็ตามแต่ก็สามารถทำให้สื่อถึงความสัมพันธ์ที่ตัวละครมีให้ซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่าการนำเสนอความรักผ่านคำพูดของตัวละครในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เป็นการถ่ายทอดความรักโดยตรงชัดเจนด้วยการสารภาพหรือเล่าความในใจ โดยเป็นการใช้คำพูดเพื่อแสดงความรู้สึกของตัวละคร เช่น การบอกรัก ความรู้สึกหึงหวง ความรู้สึกที่ติดค้างกันในเรื่องความรัก การปลอบใจ และการใช้คำพูดที่อ่อนหวาน โดยการชม การพูดเอาใจ หรือการจีบใครสักคน ที่สามารถสร้างบรรยากาศรักหรือความรู้สึกรัก

3.2.2 การนำเสนอความรักผ่านการกระทำของตัวละคร

การนำเสนอความรักผ่านการกระทำของตัวละคร เป็นการถ่ายทอดความรักผ่านพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละคร เช่นการกอด จูบ จับมือ กอดจูบ การซบไหล่ เป็นต้น เพื่อยืนยันความสัมพันธ์ว่าตัวละครว่าสนิทสนมมากน้อยแค่ไหน ในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง มีแสดงความรักของตัวละครดังหัวข้อต่อไปนี้

1) การกอดจูบกัน

การนำเสนอความรักผ่านการกอดและจูบกัน เป็นพฤติกรรมที่ทำให้รู้ความสัมพันธ์ตัวละคร ที่พยายามถ่ายทอดให้ผู้ชมรับรู้ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก โดยนำเสนอผ่านภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *น้อง.พี.ที่รัก* 3) *โฮมสเตย์* 4) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 5) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 6) *อ้าย..คนหล่อลวง* ยกเว้นเรื่อง *เพื่อน..ที่ระลึก* ที่นำเสนอความสัมพันธ์ของครอบครัวเป็นหลัก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* นึกคิดว่าเด่นชัยเป็นแฟนของเธอจริง ๆ เพราะเขาทำให้เธอมีความสุขตอนที่อยู่ด้วยกัน เธอจึงจูบเด่นชัยเพื่อแสดงความรักที่มีต่อเขาดังภาพ

ภาพที่ 5 นั้ยจูบเด่นชัดเพื่อแสดงความรู้สึกรัก

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2559). แพนเดย์...แพนกันแค่วันเดียว.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/fanday>

จากภาพตัวอย่าง ที่พระเอกปลอมตัวเป็นแฟนของนางเอกได้จูบกัน ทำให้รู้ถึงความสัมพันธ์ของคนทั้งสองคนที่เป็นแฟนกัน แม้ว่าวันเดียวก็ตาม แสดงให้เห็นว่าการกอดและจูบกันในภาพยนตร์ยิ่งทำให้รู้ความสัมพันธ์ของตัวละคร และเป็นการกระทำที่แสดงให้เห็นความรักของคู่รักอย่างชัดเจน

เรื่อง *Friend Zone* ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน ตอนที่ กิ่งสารภาพความในใจให้ปาล์มได้รับรู้ กิ่งก็ขอแต่งงานกับปาล์มด้วย กิ่งได้ถ่ายทอดความรักของตนให้ปาล์มรู้โดยการจูบแทนคำพูด ดังภาพ

ภาพที่ 6 กิ่งจูบปาล์มเพื่อแทนคำว่ารัก

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2562). Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/friend-zone-2019>

จากภาพตัวอย่าง ตัวละครเอกจูบกัน ทำให้รู้ถึงความสัมพันธ์ของพวกเขาว่าพวกเขาพร้อมที่จะมอบความรักให้กัน แม้ว่าเมื่อก่อนเป็นแค่เพื่อนสนิท โดยตัวละครหญิงจูบตัวละครชายเพื่อแสดงความรักแทนคำพูด แสดงให้เห็นว่าการจูบกันในภาพยนตร์ยิ่งทำให้รู้ความสัมพันธ์ของตัวละคร การจูบสามารถแทนคำว่ารักได้

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินไปเจอกับพายคนที่เขารัก เพื่อแก้บนที่พายเคยขอไว้ให้มิน สอบผ่าน หลังจากนั้นพายได้จูบมินเพื่อตกลงเป็นแฟนกัน และเป็นของขวัญวันเกิดให้มิน ดังภาพ

ภาพที่ 7 พายให้มินจูบเป็นของขวัญวันเกิดและตกลงเป็นแฟนกัน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). *โฮมสเตย์*. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/homestay-2018>

จากภาพตัวอย่างตัวละครเอกจูบกัน เพื่อเป็นการตกลงเป็นแฟนกัน และเป็นของขวัญวันเกิด แสดงให้เห็นว่าการจูบสามารถแทนคำสารภาพรัก และคำบอกรักกัน นอกจากนี้ เป็นของขวัญที่คู่รักมอบให้กัน ซึ่งการจูบทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจความรู้สึกรักของตัวละครที่อยากจะสื่อให้ได้อย่างชัดเจน

2) การโอบกอดไหล่ของตัวละคร

การโอบกอดไหล่ของตัวละคร เป็นพฤติกรรมที่สามารถยืนยันความสัมพันธ์ ความรักของตัวละครให้ยิ่งชัดเจนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคู่รัก พ่อแม่ลูก พี่น้อง หรือเพื่อนที่สนิทกัน พฤติกรรมเช่นนี้จะอยู่ในช่วงเวลาปรับความเข้าใจกัน ปลอบใจกัน หรือการให้กำลังใจกันของตัวละคร ซึ่งเป็นช่วงเป็นเวลาที่ตัวละครอ่อนแอ และต้องการคนที่รักเราอยู่เคียงข้าง โดยมีในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง..พี่ที่รัก* 4) *โฮมสเตย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *เพื่อน...ที่ระลึก* ครอบครัวอ๊ิบและบุ่มต้องมาล้มละลายกะทันหัน จากคุณหนูที่มีพร้อมทุกอย่างกลายเป็นคนยากจน แต่ทั้งสองคนยังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน หลังจากล้มละลายพ่ออ๊ิบตีอ๊ิบอย่างหนักเกือบทุกวัน อ๊ิบทั้งโกรธและเกลียดพ่อของเขา บุ่มจึงพยายามปลอบใจอยู่ข้าง ๆ และให้กำลังใจอ๊ิบที่กำลังโศกเศร้า ดังภาพ

ภาพที่ 8 บุ่มพลอบใจอับที่เสียใจจากเรื่องที่บ้าน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2560). เพื่อน...ที่ระลึก. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/the-promise-2017>

จากภาพที่ตัวละครให้เพื่อนซบไหล่ เพื่อแสดงความใกล้ชิดสนิทสนมกันของตัวละคร อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ทำให้ผู้ชมรู้ว่าพวกเขาสนิทกันมาก พร้อมทั้งจะอยู่เคียงข้างกันเวลาทุกข์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการโอบหรือการซบไหล่กันสำหรับคนที่สนิทกัน และพร้อมที่จะอยู่เคียงข้างกันเวลาทุกข์ หรือเพื่อนกำลังโศกเศร้า ในภาพยนตร์ยังทำให้ผู้ชมได้รับความรู้สึกรักของเพื่อนที่แท้จริง

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* ชซ์ไปเยี่ยมเจนเป็นน้องสาวที่ญี่ปุ่นทั้งความคิดถึงที่ไม่ได้เจอกันนานและความรู้สึกผิด เพราะไม่เคยทำตัวเป็นพี่ชายที่ดี สนิมไปว่าตัวเองต้องดูแลและรักน้องแต่กลับให้น้องเป็นผู้รับผิดชอบแทน หลังจากที่เจนได้ยินพี่ชายสอนลูกชายของตน ให้รักน้องของตัวเองให้มาก ทำให้ทั้งสองคนกลับมาตักกันเหมือนเดิม และเข้าใจกันมากขึ้น ดังภาพ

ภาพที่ 9 เจนเห็นพี่ชายร้องไห้ จึงมาปลอบใจโดยการกอดซบไหล่

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). น้อง.พี.ที่รัก. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากภาพตัวอย่าง ตัวละครเอกนั่งร้องไห้ด้วยกัน เพราะความคิดถึงและเสียใจกับเรื่องที่ผ่านมาที่ไม่ยอมปรับความเข้าใจกัน น้องเพิ่งรู้ว่าพี่ชายเขารักเขามาก แต่ไม่รู้ถ่ายทอดอย่างไร หลังจากที่นั่งไต่ถามพี่ชายคุยกับหลาน เธอยิ่งเข้าใจพี่ชายมากขึ้น จึงเข้ามาอดไหล่พี่ชาย เป็นการปรับความเข้าใจกัน และเป็นการบ่งบอกให้รู้ว่าพี่น้องทั้งสองคนดีกันแล้ว แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมของตัวละครสามารถแทนพูดได้ในบางครั้ง แม้ว่าเป็นภาพที่ดูเศร้าแต่มีความสุข เพราะเป็นการปรับความเข้าใจกันระหว่างพี่น้อง เป็นการถ่ายทอดความรักที่อบอุ่น

เรื่อง *ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* จินอยากขายเปียโนของพ่อแต่ยังลังเล จึงตัดสินใจไปถามความเห็นของพ่อ ซึ่งคำตอบของพ่อทำให้จินเจ็บใจ เพราะพ่อจำเสียงของจินไม่ได้ แล้วพ่อก็มีครอบครัวใหม่ไม่ได้สนใจจินอีก พี่ชายเห็นสีหน้าของจินไม่ดีจึงเข้ามาปลอบใจดังภาพ

จิน : “เขาทิ้งเราแบบ ที่เลยจริง ๆ วะ จริง ๆ ไอ้เปียโนนี้ถ้าหลับตาขายตั้งแต่แรก ก็คงไม่เสียใจเท่าตอนนี้เนอะ”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

ภาพที่ 10 เจย์พี่ชายจินปลอบใจน้องที่โทรศัพท์ไปหาพ่อแต่พ่อไม่สนใจ

ที่มา: ผลงานของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2562). ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/happy-old-year-2019/>

จากตัวอย่างเนื้อหากับภาพ นางเอกเสียใจมากที่พ่อจำเขาไม่ได้ แล้วพี่ชายเมื่อเห็นสีหน้าของน้องไม่ดีหลังจากคุยกับพ่อ จึงเข้ามาปลอบใจโดยการให้น้องซับไหล่แล้วร้องไห้เพื่อสร้างความอบอุ่นใจให้น้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการโอบกอดและซับไหล่เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่ถ่ายทอดให้เห็นถึงความรัก โดยไม่ว่าความสัมพันธ์ใดก็ตาม จะสร้างความอบอุ่นต่อใจของตัวละคร

3) การจับมือหรือจูมมือกัน

การจับมือหรือจูมมือกัน เป็นการกระทำที่สามารถสื่อถึงความสัมพันธ์ที่ดีของตัวละครได้ โดยเฉพาะทำให้รู้ว่าเป็นคนที่สนิทกันไม่ว่าเป็น คนรัก คนในครอบครัว หรือเพื่อนที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง..พี.ที่รัก* 4) *โหมสแตย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* ตอนที่เด่นชัยกับนุ้ยในฐานะแฟนกันวันเดียวได้ไปเที่ยวด้วยกันที่ประเทศญี่ปุ่นในเทศกาลหิมะที่มีแค่ปีละครั้ง เขาสองคนได้เดินจับมือกันเที่ยวอย่างสนุกสนาน ดังภาพ

ภาพที่ 11 นุ้ยเดินจูมมือเด่นชัยเที่ยวเทศกาลหิมะอย่างมีความสุข

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2559). *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว*.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/fanday>

จากภาพตัวอย่าง ทำให้เห็นความรักผ่านการจูมมือหรือจับมือของตัวละคร เช่นตัวละครเอกทั้งสองคนจับมือกันเที่ยว พวกเขาดูมีความสุข แสดงให้เห็นว่า การจับมือกันทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของตัวละครว่า คนสองคนมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อกันคือความสัมพันธ์คู่รัก และทำให้เห็นความสุขของตัวละคร

เรื่อง *น้อง..พี.ที่รัก* เจนต้องผ่าตัดตาแล้วโมจิมารับ ซึ่งเจนเกรงใจเพราะโมจิเพิ่งถูกเจนปฏิเสธการขอแต่งงาน และเจนก็กลัวว่าเขาเข้าใจผิดว่าเธอไม่รักเขา โมจิจึงจับมือเจนเพื่อปลอบใจและพูดให้เจนรู้สึกดีขึ้น ดังภาพ

ภาพที่ 12 โมจิพูดปดใจเจนไม่ให้เห็นรู้สึกเกรงใจ

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). น้อง.พี.ที่รัก. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากภาพตัวอย่าง ทำให้เห็นความรักถ่ายทอดผ่านการจับมือกันปดใจกัน เช่นพระเอกที่จับมือของนางเอกเพื่อไม่อยากจะให้เธอคิดมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจับมือเป็นการแสดงความรัก และให้รู้ว่าตัวละครมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

สรุปได้ว่า การนำเสนอความรักผ่านการกระทำของตัวละครในภาพยนตร์แนวรัก ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรักผ่านพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้รู้ถึงความรักของตัวละครเช่น การกอดและจูบกัน เพื่อแสดงความรักหรือใช้แทนคำบอกรักของคู่รัก การโอบกอดไหล่เป็นการให้กำลังใจ ปรบความเข้าใจ หรือปดใจกัน ของคู่รักครอบครัว และเพื่อน และการจับมือหรือจูมมือกันเพื่อปดใจและเป็นการถ่ายทอดความสุขของตัวละคร

3.2.3 การนำเสนอความรักผ่านสีหน้าของตัวละคร

การนำเสนอความรักผ่านสีหน้าของตัวละคร เป็นการบ่งบอกความรู้สึกรักจากข้างในของตัวละครเพื่อให้ผู้ชมรับรู้อารมณ์ข้างในของตัวละคร ซึ่งการรับรู้ความรู้สึกนั้นสามารถมองเห็นผ่านสีหน้าที่มองเห็นกันอย่างอบอุ่นของตัวละคร ซึ่งมีในภาพยนตร์แนวรักทั้ง 7 เรื่อง ดังหัวข้อต่อไปนี้

1) ตัวละครจ้องตาด้วยสีหน้าอบอุ่น

ตัวละครจ้องตาด้วยสีหน้าอบอุ่น เป็นการมองดูด้วยความรักกับแววตาและสีหน้าที่มีความสุข ซึ่งผู้ชมสามารถมองเห็นได้จากสีหน้าของตัวละครที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เช่น คู่รัก คนในครอบครัว และเพื่อนในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัดจำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง.พี.ที่รัก* 4) *โฮมสเตย์*

5) *Friend Zone* ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินกับพายไปลอยกระทงด้วยกันในเทศกาลลอยกระทงของโรงเรียน ซึ่งบรรยากาศโรแมนติก ทั้งสองคนมองตากันอธิษฐานด้วยกันเหมือนกำลังสารภาพรักที่มีต่อกัน ดังภาพ

ภาพที่ 13 มินและพายจ้องตากันเพื่อแสดงความรู้สึกรักที่มีให้กัน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). *โฮมสเตย์*. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/homestay-2018>

จากภาพตัวอย่างทั้งสองคนได้ไปลอยกระทงด้วยกันและใช้สายตามองกันอย่างอบอุ่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในหัวใจทั้งสองคนมีซึ่งกันและกัน รู้สึกอบอุ่นเวลาอยู่ด้วยกัน สายตานั้นสามารถแสดงความรู้สึกรักที่มีให้กันของคนทั้งสอง

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* แม่ของโมจิได้มอบชุดแต่งงานของตัวเองให้กับเจนที่เป็นว่าที่ลูกสะใภ้ แม่มอบชุดแต่งงานทั้งรอยยิ้มกับสีหน้าอบอุ่นเพื่อต้อนรับสมาชิกใหม่ ดังภาพ

ภาพที่ 14 แม่โมจิมอบเงินด้วยสีหน้าอบอุ่น

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). *น้อง.พี.ที่รัก*. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากตัวอย่างในภาพ แวตาทั้งสามคนจ้องมองกันเป็นการบ่งบอกความในใจ สายตานั้นเต็มไปด้วยความอบอุ่น เหมือนเป็นการถ่ายทอดความรักผ่านสายตากับคนที่เรารัก เพราะพระเอกและแม่ของพระเอกชอบนางเอก ซึ่งสายตาจ้องมองกับสีหน้าที่ยืนยันได้อย่างชัดเจนในความรักที่มีให้กัน แสดงให้เห็นว่าตัวละครจ้องตาด้วยสีหน้าอบอุ่น เป็นการนำเสนอความรักได้โดยบ่งบอกจากความรู้สึกข้างในผ่านสายตาและสีหน้า

เรื่อง *เพื่อน...ที่ระลึก* บุ่มมีปัญหาเกี่ยวกับบริษัทนิดหน่อย เธอนั่งทำหน้าที่แคเรียคเบล ลูกสาวเห็นเช่นนี้ ได้แอบถ่ายเซลฟี่ลง Instagram ที่มีข้อความว่า “แคเรียคอะไรเบอร์นั่นคะ” แล้ว tag ให้แม่ บุ่มเปิดดูแล้วจึงรู้ว่าลูกอยากจะให้กำลังใจจึงหันไปมองลูกที่กำลังรอมอบรอยยิ้ม ให้แม่เป็นกำลังใจ บุ่มก็ยิ้มตอบรับลูกอย่างอ่อนโยนและมีความสุข ดังภาพ

ภาพที่ 15 เบลให้กำลังใจแม่ผ่านรอยยิ้ม แม่ยิ้มตอบอย่างมีความสุข

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2560). *เพื่อน...ที่ระลึก*. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/the-promise-2017>

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าแม่ลูกคู่นี้รักกันมาก เป็นแม่ลูกที่เข้าใจกัน ให้เวลาต่อกัน แม้ว่าแม่ยุ่งกับงานแต่เธอไม่เคยลืมลูก จากรอยยิ้มและสายตาที่ทั้งสองคนมองกันอย่างอบอุ่นทำให้เรามองเห็นความสัมพันธ์ที่สนิทสนมที่ทั้งสองคนมีให้กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสีหน้าที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มอบอุ่นเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรักของตัวละครจากความคิดภายในจิตใจ

2) รอยยิ้มแห่งความสุข

รอยยิ้มแห่งความสุข คือการถ่ายทอดความรู้สึกที่ตัวละครมีให้กันโดยการมอบรอยยิ้มอย่างมีความสุขจากการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งพร้อมกัน ผ่านความสัมพันธ์คู่รัก ครอบครัว และเพื่อน ในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน...ที่ระลึก* 3) *น้อง.พี.ที่รัก* 4) *โอมสแตย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว* น้อยกับเด่นชัยเป็นแฟนกันหนึ่งวัน น้อยได้รู้ว่าวันนี้เป็นวันเกิดของเด่นชัยโดยบังเอิญ เธอนำขนมมาทำเป็นเค้กวันเกิดให้เด่นชัย เด่นชัยดีใจมากเพราะไม่เคยมีใครมาทำวันเกิดให้ เด่นชัยรู้สึกมีความสุขมาก

ภาพที่ 16 น้อยทำวันเกิดให้เด่นชัยทำให้เด่นชัยมีความสุข

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2559). *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว*.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/fanday>

จากภาพตัวอย่างที่นางเอกได้ทำวันเกิดให้พระเอกทำให้เขามีความสุขที่อธิบายออกมาเป็นคำพูดไม่ได้ ได้แค่มอบรอยยิ้มแห่งความสุขเพื่อแสดงให้รู้ว่าเขาดีใจมากขนาดไหนที่มีคนที่เขารักมอบความสุขให้ แสดงให้เห็นว่ารอยยิ้มแห่งความสุขเป็นรอยยิ้มที่ได้จากการมอบความรักของคนที่เรารัก ซึ่งทำให้รู้ว่ารอยยิ้มที่สร้างความสุขเป็นการนำเสนอความรักในความหมายบวกเพื่อให้ผู้ชมได้รับรอยยิ้มตามเนื้อหาในภาพยนตร์แนวรัก

เรื่อง *ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* จินไปหาภาพให้เพื่อนที่บ้านของเอ็ม อดีตแฟนเก่าที่จับกันทั้งยังรักกันอยู่ เพราะสองคนเคยรักกันมาก ซึ่งจินได้พบภาพหนึ่งที่ทั้งสองคนถ่ายด้วยกันในวันเกิดของจิน จินดีใจมากที่เอ็มได้ทำให้ แต่เนื่องจากจินอยากไปเรียนที่ต่างประเทศตามความฝันของตนเอง จึงทิ้งเอ็มไป ดังภาพ

ภาพที่ 17 รูปภาพอดีตของจินกับเอ็มที่เคยมีความสุขด้วยกัน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2562). *ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ*.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/happy-old-year-2019/>

จากตัวอย่างภาพที่พระเอกและนางเอกเคยคบกันมาแล้วถ่ายไว้ด้วยกันในวันเกิดของนางเอกได้ทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ติดอกติดใจของตัวละครทั้งสองคน รอยยิ้มที่เต็มไปด้วยความสุข ทำให้เห็นความรักของคนทั้งสองคนเคยมีให้กัน ซึ่งการสร้างรอยยิ้มแก่กันของตัวละครเป็นการนำเสนอความรักที่อบอุ่นอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมเห็นถึงความรักนั้นได้

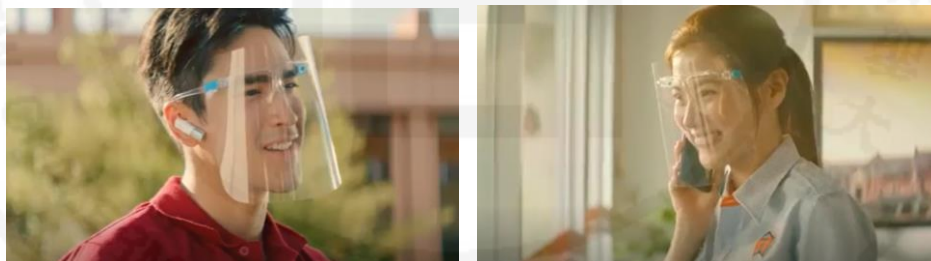
เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* ตอนที่ ทาวเวอร์ได้เริ่มทำงานอย่างจริงจังแต่ไม่ค่อยมั่นคงเพราะมีปัญหาโควิด-19 เขาได้ยืมเงินจากธนาคารที่อานาทำงาน อานาเห็นชื่อแล้วได้โทรไปหาเพื่อคุยเรื่องการชำระหนี้กับความรู้สึกคิดถึงด้วย ทาวเวอร์ขอเลื่อนเวลาคืนเงินให้ธนาคาร อานาได้ให้เขามาหาพุงนี้เพื่อทำเรื่องเลื่อนเวลาชำระหนี้ แล้วทาวเวอร์ก็ได้สารภาพรักกับอานาว่า เขารักเธอตั้งแต่ทำภารกิจร่วมกัน แต่ตอนนั้นทาวเวอร์ไม่กล้าสารภาพเพราะตัวเองเป็นนักต้มตุ๋น ส่วนอานาที่รอคอยคำสารภาพนี้มานานจึงยิ้มกว้างออกมาด้วยความดีใจ ดังความว่า

อานา : “มีอะไรจะสอบถามอีกไหมคะ”

ทาวเวอร์ : “มี มีแผนไปหรือยัง ถ้าบอกว่าชอบตอนนี้ จะเข้าไปไหม”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

ภาพที่ 18 ทาวเวอร์สารภาพรักทำให้ทั้งสองคนยิ้มอย่างมีความสุข

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2563). *อ้าย...คนหล่อลวง*. ค้นคืนจาก

<https://www.nung2hdd.com/the-con-artist-2020>

จากตัวอย่างภาพของพระเอกและนางเอกที่คุยโทรศัพท์กันอย่างยิ้มแย้มแจ่มใส เพราะสองคนมีใจให้กันอย่างลึกซึ้ง รอคอยคำสารภาพความในใจมานานทำให้ทั้งสองคนดีใจเป็นพิเศษที่ได้พูดและฟังสิ่งที่อยากจะรู้ ซึ่งรับรู้ได้ผ่านรอยยิ้มกว้างกับเสียงเขินอายของคนทั้งสองคนที่สร้างรอยยิ้มให้กันที่เกิดจากความรู้สึกข้างในของตัวละคร

สรุปได้ว่าการนำเสนอความรักผ่านสีหน้าของตัวละครในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เป็นการนำเสนอจากความรู้สึกภายในของตัวละครโดยมีการแสดงสีหน้าต่าง ๆ เพื่อบ่งบอกความในใจ โดยเฉพาะสื่อถึงความรักที่มีในเรื่อง เช่น ตัวละคร

จงดาด้วยสีหน้าอบอุ่น และรอยยิ้มแห่งความสุข ทำให้เห็นความรักที่ผู้สร้างอยากนำเสนอให้ผ่านตัวละคร ซึ่งสีหน้าและรอยยิ้มทำให้เนื้อเรื่องยิ่งดูสมจริงและสามารถทำให้ผู้ชมได้รับอารมณ์ของเนื้อเรื่องชัดเจน

3.2.4 การนำเสนอความรักผ่านลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร

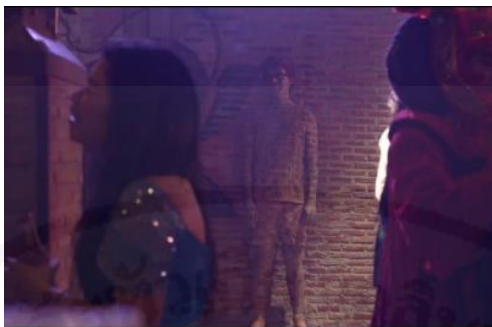
การนำเสนอความรักผ่านลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร คือพื้นหลังของตัวละครที่ถ่ายทอดความรู้สึกรัก และเป็นตัวละครสำคัญ ที่มีบุคลิกลักษณะ ตัวละครเป็นคนต่อต้านสังคมหรือ sociopath และตัวละครเป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับ แต่เป็นตัวละครที่นำเสนอความรัก ในภาพยนตร์ จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ตัวละครเป็นคนที่ต่อต้านสังคม

ตัวละครเป็นคนที่ต่อต้านสังคม คือตัวละครมีนิสัยเข้าสังคมยาก เก็บกด มีโลกของตัวเองสูง ชอบอยู่คนเดียว ไม่ชอบอยู่กับคนอื่น ไม่ค่อยรู้วิธีการพูด ไม่ค่อยคิดถึงความรู้สึกของคนอื่น พูดเฉพาะกับคนที่ต้องพูดด้วย คนรู้จักและคนที่สนิทสนมเท่านั้น น้อยมากที่จะพูดคุยกับคนแปลกหน้าถ้าไม่จำเป็น ไม่มีความรู้สึกผิด บางครั้งมีความเห็นแก่ตัวมาก ซึ่งตัวละครแบบนี้มีในภาพยนตร์ จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *โอมสเดีย* และ 3) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* ตอนเปิดเรื่องได้แนะนำให้รู้จักกับเด่นชัยหรือตัวละครเอกที่จะนำเสนอความรัก ในเนื้อเรื่องเด่นชัยไม่ชอบอยู่กับกลุ่มคนเข้าสังคมไม่เป็นเด่นชัยได้เรียกตัวเองว่า มนุษย์ล่องหน เด่นชัยอยู่ในโลกของตัวเองเป็นหลักไม่ใส่ใจกับคำพูดหรือความรู้สึกของคนอื่น เด่นชัยจะพูดตรง ๆ เช่น บทสนทนาของเพื่อนร่วมงานกับเด่นชัย เพื่อนร่วมงานได้มาขอเด่นชัยที่ช่วยดูคอมพิวเตอร์ให้แต่เด่นชัยกลับพูดเหมือนดูถูกเพื่อนร่วมงานของตัวเอง แต่เด่นชัยจะสนใจและใส่ใจกับคนที่เขารักเป็นพิเศษ เช่นความรักที่มีต่อณัฐ เด่นชัยสามารถทำได้ทุกอย่าง แม้ว่าต้องเสี่ยงอันตรายแทน

ภาพที่ 19 เคนซี่เข้าร่วมงานปีใหม่แต่ไม่มีใครสนใจเขา

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2559). แฟนเดย์...แฟนกันแค่วันเดียว.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/fanday>

จากตัวอย่างที่พระเอกเป็นคนต่อต้านสังคมหรือแปลกแยกจากสังคม ใช้การคิดของตัวเองเป็นหลัก ยากที่จะเข้าใจคนอื่น ไม่ยอมที่จะเข้ากลุ่มคน ไม่ใส่ใจกับคนอื่น แต่จริงจังทุ่มเทกับสิ่งที่ตัวเองชอบ เช่น นางเอก คอมพิวเตอร์ และสิ่งที่เขาคิดว่าถูกต้องและรัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวละครที่มีลักษณะเฉพาะตัวอย่างตัวละครเป็นคนต่อต้านสังคมซึ่งเป็นการสะท้อนชีวิตของคนปัจจุบัน เพื่อดึงดูดความสนใจของคนยุคใหม่ การที่นำเสนอผ่านตัวละครที่มีลักษณะแปลกแยกจากสังคมหรือเข้าสังคมยาก ยิ่งทำให้ผู้ชมรู้สึกอยากรับรู้เรื่องราวของตัวละครนั้นและตั้งคำถามกับตัวละครคนนี้มีมากมาย โดยเฉพาะกับเนื้อเรื่องความรัก ที่ตัวละครแปลกแยกจะแอบชอบจะแอบช่วยคนรักทุกอย่าง เพราะนั่นเป็นไปยากที่จะมีความรัก ทำให้เห็นว่าเป็นการสร้างพื้นฐานตัวละครที่น่าค้นหา และยังทำให้การนำเสนอความรักน่าสนใจมากขึ้น

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินเป็นพระเอกสำคัญที่นำเสนอความรักของเนื้อเรื่อง ซึ่งมินในอดีตเป็นคนที่เก็บกดไม่พูดคุยเรื่องในใจกับคนอื่น โดยเฉพาะกับคนที่ต้องคุยด้วยเท่านั้น เช่นฉากหนึ่งที่พายได้บอกมินบอกว่ามินอยู่กับพายมีความสุข แต่มินปกติจะยิ้มแต่ดูเศร้าตลอดเวลา นอกจากนี้มินไม่เข้าใจในความรู้สึกของคนอื่นเอาแต่ใจของตัวเองเป็นหลัก ในจดหมายลาตายของมินในอดีตคิดจะฆ่าตัวตายเพราะคิดว่าทุกคนโกหกไม่รักเขา มินคิดว่าตัวเองไร้ค่าในครอบครัวไม่เต็มใจกับการกระทำของคนในครอบครัว มินจึงพยายามเก็บสิ่งในใจและโกรธคนอื่นไว้ในใจคนเดียว จนกระทั่งอยากจะทำชีวิตตัวเอง ตั้งจดหมายลาตายของมิน ดังความว่า

“อยากจะหายจากโลกนี้ จะไม่เหลืออะไรไว้เลย ให้มันไม่เคยเกิดมาของในท้องก็จะทิ้งทั้งหมด เหลือไว้ก็ไม่มีประโยชน์ คนตายไม่ต้องใช้ของพวกนี้หรอก บ้านนี้มันน่าขยะแขยง ทำไมต้องเกิดมาในบ้านนี้ด้วยวะ แค่ต้องทนอยู่กับไอ้คนพวกนี้ก็วันเดียวก็ไม่ไหวแล้ว โคตรอายเลยวะที่มี

พ่อแบบนี้ แม่เห็นแก่ตัว ลาออกมาทำอะไร โง่ ๆ เอาเปรียบแม่ทุกอย่าง
 อยากจะเอาวิตามินกรอกใส่ปากแม่ อยากรู้มันตัวเองแล้วจะเป็นยังไง
 ไอ้แม่น มันคงอยากเกิดเป็นลูกคนเดียว โคตรเกลียดเลยเวลามันมองมา
 รู้สึกเหมือนโดนตูด เหมือนตัวเราเล็กมาก มันคงเกลียดกูมากอะที่พ่อแม่
 บังคับให้มันอยู่กับกู เดี่ยวกูตายให้เลย มันจะได้ไปเรียนต่อสักที คิดอยู่
 นานมากว่าจะตายยังไงดี จริง ๆ อยากหายตัวไปเลย หายไปเลยเหมือน
 ของพวกนี้ แต่คิดอีกที ไม่เอาดีกว่า ตายในห้องนี้แหละ อยากให้ทุกคนมา
 เห็น คงจะเป็นบ้ากันไปเลย เสียตายวะที่ไม่ได้อยู่ แต่เอาจริง ลึก ๆ ก็กลัว
 นะ กลัวไม่มีใครร้องไห้สักคนเลย แต่มั่นใจว่าแม่อาจจะร้องนะ แม่ต้อง
 ร้องไห้แน่ ๆ เลย แม่จำได้เปล่า ที่มัน เคยบอกว่าไปอยู่ระยองกับแม่
 แต่มันคงไปอยู่กับแม่ไม่ได้แล้ว มันอยากจะบอกแม่นะว่า มันรักแม่ที่สุด
 เลย แม่วันนี้มันไปยืนอยู่ที่สะพานนานมาก คิดอยู่นานว่าจะมีอะไรรั้ง
 ไม่ให้ตายได้ไหมแต่มันไม่มีเลยแม่ ไม่มีเลย ตื่นมาไม่เคยอยากไปโรงเรียน
 เลย จนเห็นพายบนสะพานวันนั้น ตอนขึ้นม.4 ที่ได้รู้ว่าเป็นสายรหัสกัน
 โคตรดีใจเลย เวลาอยู่ในห้องสมุดด้วยกันได้นั่งข้างกัน ได้มองพายุใกล้ ๆ
 มันเหมือนสิ่งรอบข้างเบลอไปหมด พายุทำให้ลืมความทุกข์ทุกอย่างที่มี
 แต่เพราะไปคืนเข็มกลัดอันนั้น ...”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างของเนื้อเรื่องที่แนะนำอุปนิสัยของตัวละคร หรือที่มาของปัญหา
 สำคัญของตัวละคร ในจดหมายเขาเป็นเด็กที่เก็บกด ไม่ชอบพูดเรื่องของตัวเองจะเก็บมันไว้
 คนเดียว ซึ่งตรงกับลักษณะของคนที่ต่อต้านสังคม ที่ชอบเอาแต่ความคิดของตัวเองเป็นหลักแล้ว
 ไม่ชอบเข้าสังคม ถ้าพูดถึงความสัมพันธ์ในเรื่องความรักแล้วจะเป็นไปยากมาก เพราะไม่กล้าที่จะ
 บอกความในใจของตัวเอง จึงทำให้เนื้อเรื่องน่าสนใจมากขึ้น เพราะทำให้ผู้ชมสร้างคำถามมาเอง
 เวลาชมเนื้อเรื่องจากลักษณะนิสัยของตัวละครทำให้เห็นความรักเข้าถึงยาก การสร้างตัวละคร
 หลักเพื่อนำเสนอความรักเช่นนี้มีความน่าสนใจน่าติดตามชม เสนอในลักษณะที่แอบชอบคนที่
 เขารัก และการสร้างตัวละครลักษณะนี้ยังได้สะท้อนปัญหาครอบครัวด้วย

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ จินนางเอกของเรื่องเป็นคนที่ไม่เคย
 คิดว่าตัวเองคิดผิด เอาแต่ใจตัวเองเป็นหลัก เป็นตัวของตัวเองสูงขอบอยู่ในโลกของตัวเอง เป็นคน
 ที่เห็นแก่ตัวโดยไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่น ไร้ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกรักหรือความรู้สึก

สงสาร แต่หลังจากถูกเพื่อนต่อว่า ก็เริ่มเข้าใจว่าสิ่งที่ตัวเองทำไม่ถูกต้อง จึงไปขอโทษกับสิ่งที่ตัวเองเคยทำมา ดังความว่า

จिन : “ขอโทษพอบินไปที่นั่นแล้ว ก็หายไปเลยเฉย ๆ ตอนเธอเมลมาอะ เราเห็นข้อความเธอแล้ว แต่ว่าเราไม่อยากจะตอบ เราไม่อยากจะรับรู้ อะไรที่จะตามมา เราก็เลยบล็อกแล้วก็อันแพรนต์เธอไป คือตอนนั้นเราคิดว่าในเมื่อเรารู้สึกว่าเธอไม่ใช่แล้ว มันก็เรื่องของเธอ เปล่าวะ มันไม่ใช่เรื่องของเราทำไมเราต้องมานั่งรับผิดชอบความรู้สึกคนอื่นด้วยวะ เราก็แค่เลือกสิ่งที่ใช้ที่ถูกต้องที่มันดีที่สุดให้กับตัวเราเอง”

[...]

จिन : “...นี่คือกูมีหัวใจแล้วใช่ไหมมึง กูถึงรู้สึกอย่างนี้เนี่ย แม่งเหนื่อย อารมณ์มากเหมือนกันนะ...”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างคำพูด ที่ตัวละครเป็นคนเอาแต่ใจตัวเองเป็นหลัก ชอบอยู่ในโลกส่วนตัว เขาคิดว่าความรู้สึกของตัวเองเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยไม่คิดถึงความรู้สึกของคนอื่น จนกระทั่งได้พูดสิ่งในใจทำให้เขาคิดว่าผิด เขาเริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเองเหมือนประโยคที่บอกว่า “นี่กูมีหัวใจแล้วใช่ไหมมึง” ทำให้เห็นว่าเมื่อก่อนเขาอาจจะเป็นคนไร้หัวใจ ซึ่งตรงกับคนที่พยายามต่อต้านสังคมที่สนใจแต่ความรู้สึกของตัวเองเอาใจตัวเองเป็นหลัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสร้างตัวละครให้แปลกแยกจากสังคมเป็นการนำเสนอความรักที่คาดเดายาก ทำให้ผู้ชมต้องคอยติดตามเข้าใจตัวละครนั้นตลอดทั้งเรื่อง

2) ตัวละครเป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับ

ตัวละครเป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับ เป็นตัวละครที่มีความสำคัญในเรื่องใน การนำเสนอความรักแต่กลับเป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับเพราะทำผิดศีลธรรม เป็นคนไม่ดีในสังคม เช่น เป็นคนที่แอบมีความสัมพันธ์กับสามี หรือภรรยาของผู้อื่น คนหลอกหลวง เป็นคนที่ใช้กำลัง ซึ่งมีในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัดจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* และ *อ้าย..คนหลอกลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* นุ้ยที่เป็นนางเอกในเรื่อง เป็นคนที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มแต่กลับไปแย่งความสุขครอบครัวคนอื่นคือการไปเป็นแฟนกับสามีของคนอื่น ทั้งที่รู้ว่าเขามีครอบครัวแล้วยังหวังในใจลึก ๆ ว่าเขาจะเลิกกับครอบครัวมาแต่งงานกับตัวเอง อย่างตอนที่

นุ้ยเห็นครอบครัวของท็อปได้มาตามท็อปถึงญี่ปุ่นแล้วได้ประกาศว่ากำลังมีลูกคนที่สอง นุ้ยได้ยินดีเสียใจมากจึงหนีออกจากที่นั่นมา แล้วท็อปก็โทรไปอ ดังความว่า

นุ้ย : “นุ้ยมาเข้าห้องน้ำค่ะ ไม่เป็นไรค่ะ ไปโตเกี่ยวกับพี่ชู่เถอะค่ะ
หนูอยู่ต่อคนเดียวได้ แต่ไม่แต่งไม่สำคัญหรอกค่ะ นุ้ยรอได้ค่ะ
ก็รอมาตั้ง 3 ปีแล้วนี่ นุ้ยไม่ได้ประชดค่ะ นี่นุ้ยก็พูดจริง ๆ นุ้ยโอเค”
(แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างที่นางเอกเป็นมือที่สามของคนอื่นซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ เพราะไม่ควรที่จะไปยุ่งกับครอบครัวของคนอื่น แม้ว่าเป็นความรักก็ตาม ซึ่งการกระทำเช่นนี้ผิดศีลธรรมและยังทำลายชื่อเสียงของตัวเองด้วย แต่กลับว่าตัวละครนี้เป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง ซึ่งตัวละครเช่นนี้ทำให้เห็นแนวคิดความรักในลักษณะไม่ตี แสดงให้เห็นว่าผู้สร้างอยากจะทำให้อ่านรู้ความรักที่ผิดศีลธรรมหรือความรักที่ไม่ถูกต้อง ผ่านตัวละครหลัก ซึ่งเป็นการนำเสนอความรักควบคู่กับแนวคิดในทางที่ผิดศีลธรรม

เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* ทาวเวอร์พระเอกในเรื่อง มีอาชีพเป็นนักต้มตุ๋นได้ไปหลอกหลวงอินานางเอก ทาวเวอร์ทำอาชีพการหลอกหลวงมากตั้งแต่เด็ก แล้วเคยโดนตำรวจจับด้วย เพราะทำผิดกฎหมาย ด้วยเขาไม่เคยมีความรักอย่างจริงจัง แต่เมื่อมาเจอกับอินานางเอกทำให้เขาตกหลุมรักเธอ แล้วยอมเปลี่ยนอาชีพของตัวเองเพื่อเธอ ดังความว่า

อินา : “เมื่อกี้พี่โจรมาอวด พาพี่เข้าวงการต้มตุ๋นตั้งแต่ 5 ขวบ
จริงหรือ”

ทาวเวอร์ : “มันเป็นเทคนิคการเบี่ยงเบนความสนใจของพี่โจรเขา”

อินา : “ยังงัยอะ”

ทาวเวอร์ : “ตอนเด็กพี่น่ารักจ๋ม่มาก พี่โจรมันก็พาพี่ไปร้านทอง
เอาไปเป็นตัวล่อ”

อินา : “ขออ้อมเมื่อเข้าก็...รำลึกความหลังอย่างนี้”

ทาวเวอร์ : “เจอทุกที่แม่งก็อ้อมทุกทีนะ”

อินา : “จึ้นที่บอกว่าคลานตามกันออกมาจากคุก เรื่องจริงอะดิ”

ทาวเวอร์ : “อือ”

[...]

พีโจร : “มีงมันนักต้มตุ๋น เขาน่ะคนปกติ ไปกันไม่รอดหรอก
เชื่อโจรเถอะ”

ทาวเวอร์ : “รู้น่า”

(อ้าย..คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนาทำให้เห็นพื้นฐานของพระเอกว่า ไม่ใช่คนดีเป็นคนดีที่สังคมไม่ยอมรับโดยการประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมาย โดยเรื่องที่น่าเสนอทำให้เห็นความรักที่มีอิทธิพลทำให้คนไม่ดี เปลี่ยนนิสัยและความคิดได้เพื่อคนที่เขารัก แสดงให้เห็นว่าความรักที่น่าเสนอลักษณะนิสัยของคนไม่ยอมรับ เพื่อสร้างความโดดเด่นในเรื่อง

สรุปได้ว่า การนำเสนอความรักผ่านลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร นำเสนอลักษณะของตัวละครสองแบบ ตัวละครที่มีความแปลกแยกต่อสังคมแต่เป็นตัวละครหลักที่นำเสนอความรัก แบบแอบชอบ และเห็นแก่ตัว และนำเสนอความรักผ่านตัวละครหลักที่สังคมไม่ยอมรับคือไปรักสามีผู้อื่น และเป็นมิฉฉาชีพ การนำเสนอความรักผ่านพฤติกรรมไม่ดีแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อความรัก และเป็นตัวแทนแนวคิดในเรื่องความรักและ การดำรงชีวิตในสังคม

3.3 การนำเสนอความรักผ่านฉาก

การนำเสนอความรักผ่านฉาก คือ การถ่ายทอดความรักโดยสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นส่วนช่วยส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้สึกรักให้เห็นชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสามารถนำเสนอผ่านสถานที่ภายในบ้าน สถานที่นอกบ้าน และสถานที่สร้างความทรงจำ ซึ่งมีในภาพยนตร์ทั้ง 7 เรื่อง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่ภายในบ้าน

การนำเสนอความรักผ่านสถานที่ภายในบ้าน คือการถ่ายทอดความรักของคนรักภายในบ้านหรือห้องพัก ที่ทำให้เห็นความรักความอบอุ่นมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความรักในรูปแบบครอบครัวหรือคู่รัก ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) เพื่อน..ที่ระลึก 2) น้อง..พี่..ที่รัก 3) โหมสเตย์ 4) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน และ 5) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ ยกเว้นเรื่อง แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว และ อ้าย..คนหล่อลวง ที่นำเสนอเฉพาะสถานที่นอกบ้านและสถานที่สร้างความทรงจำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง โหมสเตย์ ตอนที่มินคิดว่าตัวเองเป็นแค่วิญญาณที่มาพักอาศัยในร่างมิน ได้ยินแม่คุยกับพ่อที่เอาแหวนแต่งงานไปขาย แม่เสียใจและโกรธกับสิ่งที่พ่อทำ แต่ตอนนั้นแม่ของ

มินก็กำลังปอกทุเรียนด้วย มินเดินเข้ามาหาแม่ทำเหมือนไม่ได้ยินอะไร แล้วก็กินทุเรียนแม่ให้แม่สบายใจและกอดแม่เพื่อปลอบใจแสดงความอบอุ่น ดังภาพ

ภาพที่ 20 มินกอดแม่เพื่อแสดงความรักอยู่ในบ้าน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). โฮมสเตย์. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/homestay-2018>

จากตัวอย่างในฉากภายในบ้านที่มีแม่และลูก ทำให้เห็นความรักผ่านฉากอยู่ในบ้าน โดยตัวละครแม่ลูก ที่ลูกเดินไปปลอบใจแม่ ให้เปลี่ยนความรู้สึกไม่ให้นึกถึงเรื่องที่เขาทะเลาะกับพ่อ แล้วก็กอดแม่ข้างหลังเพื่อแสดงให้เห็นความสนิมสนมระหว่างแม่กับลูกในบรรยากาศที่อบอุ่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความรักในความครอบครัวนำเสนอผ่านฉากสถานที่ภายในบ้าน เพราะทำให้เห็นความอบอุ่นที่ไม่มีใครมอบให้ได้นอกจากคนในบ้าน

เรื่อง *ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* เวลากินข้าวมาถึง จินได้โอกาสคุยกับครอบครัวเรื่องการปรับปรุงแต่งบ้านใหม่ให้แม่กับพี่ชายรับทราบและแสดงความเห็น แม่ไม่ค่อยเห็นด้วยกับการปรับบ้านใหม่ แต่พี่ชายเห็นด้วยและคอยสนับสนุนน้องสาว แม้ว่าแม่จะปฏิเสธแต่ก็ยังยอมให้ลูกทำ ดังภาพ

ภาพที่ 21 จินกับครอบครัวคุยกันเรื่องปรับปรุงบ้านใหม่

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2562). *ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ*. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/happy-old-year-2019/>

จากตัวอย่างเหตุการณ์และฉาก ตัวละครทั้งสามคนนั่งกินข้าว และใช้เวลาด้วยกันเพื่อปรึกษากันในครอบครัว ทำให้เห็นการให้ความสำคัญกับคนในบ้านไม่ตัดสินใจเอง แล้วฉากนี้ค่อนข้างเหมือนความจริง ซึ่งแสดงให้เห็นการต้องการซึ่งกันและกันของคนในครอบครัว ภาพภายในบ้านจะให้เห็นความรักในครอบครัวเป็นพิเศษ

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* ครอบครัวของเจนมักจะมาเยี่ยมเจนที่ประเทศญี่ปุ่นทำให้เจนรู้สึกอบอุ่น และมีความสุขเวลาคนในบ้านมารวมตัวกันในบ้าน ดังภาพ

ภาพที่ 22 เจนกับครอบครัวถ่ายรูปด้วยกันเพื่อเก็บเป็นความทรงจำ

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). *น้อง.พี.ที่รัก*. ค้นคืนจาก

<https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากตัวอย่างของภาพ ทำให้เห็นความสุขและความอบอุ่นของคนในครอบครัวเดียวกัน ผ่านรอยยิ้มของคนในภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าฉากภายในบ้านทำให้เห็นความรักของคนในครอบครัวอย่างชัดเจน และสร้างรอยยิ้มให้ผู้ชม

สรุปได้ว่า การเสนอความรักผ่านสถานที่ภายในบ้าน เป็นฉากที่สามารถนำเสนอความรักภายในครอบครัวได้อย่างดี นอกจากนี้ทำให้รู้เรื่องความสัมพันธ์ของครอบครัว ตัวละครได้อย่างชัดเจน เช่น ครอบครัวอยู่กินข้าวด้วยกัน ครอบครัวปรึกษากัน ครอบครัวแบ่งปันเรื่องราวให้กัน หรือการอยู่พร้อมกัน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นวิธีการถ่ายทอดความรักของตัวละคร

3.3.2 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่นอกบ้าน

การนำเสนอความรักผ่านสถานที่นอกบ้าน คือการนำเสนอเหตุการณ์ในสถานที่ที่ตัวละครพบเจอกัน เช่น ที่ทำงาน โรงเรียน สถานที่ต่าง ๆ ที่ตัวละครจำเป็นต้องไปทำภารกิจ หรือต้องไปเผชิญหน้ากับปัญหา หรือสถานที่ที่ตัวละครต้องนัดเจอกันซึ่งการนำเสนอความรักผ่านสถานที่นอกบ้านส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ของคู่รัก และเพื่อน โดยนำเสนอใน

ภาพยนตร์ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ 1) แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว 2) เพื่อน..ที่ระลึก 3) น้อง.พี่.ที่รัก 4) โฮมสเตย์ 5) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 6) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ และ 7) อ้าย..คนหล่อลวง ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

เรื่อง โฮมสเตย์ ตัวละครทั้งสองคนได้ไปเจอกันที่ในห้องเรียนปฐมเพชรของพาย พายกำลังนั่งกังวลเรื่องการสอบแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ซึ่งมินเห็นเช่นนี้จึงเข้ามาปลอบใจและให้กำลังใจพาย ว่าพายทำได้อยู่แล้ว ซึ่งเป็นฉากที่โรแมนติกจุดหนึ่งที่คนสองคนอยู่ด้วยกันตามลำพังและได้พูดคุยความในใจ ดังภาพ

ภาพที่ 23 มินเห็นพายนั่งกังวลคนเดียวในห้องเรียนมินจึงเข้ามาปลอบใจและให้กำลังใจพาย

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ทำห่าแก้ว จำกัด. (2561). โฮมสเตย์. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/homestay-2018>

จากตัวอย่างของเนื้อเรื่องและภาพตัวละครทั้งสองคนได้นั่งคุยกัน ทำให้ผู้ชมรู้ว่า เป็นจุดที่ถ่ายทอดความรัก ผ่านสีหน้าของตัวละคร ซึ่งฉากนี้สัมผัสได้ถึงความอบอุ่นและการเอาใจใส่กันและกันของตัวละครทั้งสองคน เป็นฉากที่โรแมนติก แสดงให้เห็นว่าฉากสถานที่นอกบ้าน เป็นสถานที่ ที่ตัวละครต้องไปหรือต้องใช้ชีวิตประจำวัน แล้วนำเสนอความรักให้สอดคล้องกับอาชีพและความรักของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

เรื่อง น้อง.พี่.ที่รัก ในห้องทำงานเจนและโมจิเครียด เรื่องที่พี่ชายแอบพูดไม่ดีเกี่ยวกับบริษัท โมจิที่รู้แล้วไม่ยอมบอกบริษัทจึงถูกย้ายไปอยู่ที่ญี่ปุ่นและซัชพี่ชายต้องย้ายออกจากทีมทำโฆษณา โมจิกับเจนเครียดเพราะทั้งสองคนอาจจะต้องแยกทางกันเพราะเรื่องนี้ จึงพยายามนั่งหาวิธีแก้ไข แต่ไม่มีวิธีไหนสามารถช่วยได้นอกจากที่ต้องย้ายไปอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นด้วยกัน หรือโมจิต้องลาออกหางานใหม่ที่ไทย ดังภาพ

ภาพที่ 24 เจนกับโมจิยื่นหาวิธีแก้ปัญหาเพื่อไม่ให้แยกกัน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). น้อง.พี.ที่รัก. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากตัวอย่างเหตุการณ์และภาพ ทำให้เห็นปัญหาของความรักที่ทั้งสองคนต้องแก้ไขด้วยกันอย่างตึงเครียด เนื่องจากทั้งสองคนเป็นคู่รักที่อยู่ในวัยทำงาน ทำให้ผู้ชมเห็นกลวิธีการนำเสนอความรักของคนในวัยเริ่มต้นทำงานที่ต้องประสบกับปัญหาและใช้เหตุกับผลในการแก้ไข ฉากที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงปัญหา แต่เป็นการแก้ปัญหาเพื่อความรัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ฉากนอกบ้านที่ตัวละครต้องใช้ชีวิตประจำวันสามารถถ่ายทอดความรู้สึกความรักที่อยู่ในลักษณะที่ตึงเครียด

เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* พีโจรถูกจับไปที่เรือนจำ หลังจากที่แอบไปเปิดทัวร์หลอกลวงผู้อื่น ส่วนทาวเวอร์และอานาเพิ่งเป็นคู่รักกันจึงเอาข่าวนี้มาบอกพีโจร อานาได้แสดงความรู้สึกที่เต็มใจ พร้อมทั้งจะรักกับทาวเวอร์

ภาพที่ 25 ทาวเวอร์และอานาแสดงความรักที่พวกเขามีให้กันให้พีโจรรับรู้

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2563). *อ้าย...คนหล่อลวง*. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/the-con-heartist-2020>

จากตัวอย่างเนื้อเรื่องและภาพ ทั้งสองคนไปพบพีโจรเพื่อบอกให้รู้ความสัมพันธ์ของพวกเขาทั้งสองคน ซึ่งเป็นภาพที่น่ารักอบอุ่นเป็นจุดจบที่สวยงามของเนื้อเรื่อง ซึ่งที่จบในคุกอาจจะอยากให้รู้ผลลัพธ์ในการทำอาชีพทุจริต แม้ว่าการเสนอความรักในสถานที่ไม่ค่อยสมควรแต่

ตัวละครชายหรือพระเอกเคยทำอาชีพเป็นนักต้มตุ๋น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการนำเสนอความรักนอกบ้าน ต้องเป็นสถานที่ที่สำคัญกับภูมิหลังของตัวละคร

สรุปได้ว่าการนำเสนอความรักผ่านสถานที่นอกบ้านเป็นการนำเสนอเหตุการณ์ของตัวละครในสถานที่ที่ต้องพบเจอกัน เช่น ที่ทำงาน โรงเรียน สถานที่ต่าง ๆ ที่ตัวละครต้องไปทำภารกิจร่วมกัน การนำเสนอความรักผ่านสถานที่นอกบ้าน เป็นการช่วยส่งเสริมพื้นหลังของตัวละครยิ่งทำให้รู้จักตัวละครมากขึ้น เช่นตัวละครเป็นนักศึกษาสถานทีนอกบ้านที่มักจะเจอในการแสดงความรู้สึกนั้นมักอยู่ในโรงเรียน หรือว่าตัวละครอยู่ในอายุกลางคนมีอาชีพการงาน สถานที่นอกบ้านก็จะเป็นที่ทำงาน เป็นต้น นอกจากนี้แล้วสถานที่นอกบ้านจะทำให้เรามองเห็นความสัมพันธ์ของตัวละครด้วย โดยฉากนอกบ้านส่วนมากจะมีลักษณะนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักและเพื่อน

3.3.3 การนำเสนอความรักผ่านสถานที่แห่งความทรงจำ

การนำเสนอความรักผ่านสถานที่แห่งความทรงจำ เป็นการนำเสนอที่ทำให้ผู้ชมมองเห็นความรักนั้นชัดขึ้น แล้วเป็นสถานที่ที่สร้างภาพจำระหว่างตัวละคร และเป็นฉากที่สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมจดจำหรือเรียกว่า Love Scene ที่สร้างความหมายให้ตัวละครด้วย ซึ่งในภาพยนตร์แนวรักของ จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด้ทั้ง 7 เรื่องได้นำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวสร้างความทรงจำจำนวน 5 เรื่องได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *น้อง.พี.ที่รัก* 3) *โหมสเดีย* 4) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* และ 5) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* มีหลายฉากที่แสดงถึงความรักแต่หนึ่งในนั้นที่ทำให้ลึกลับภาพนั้นไม่ได้คือ ตอนที่เด่นชัยกับนุ้ยมีสถานะเป็นแฟนกัน เด่นชัยได้พานุ้ยไปเที่ยวสถานที่ที่นุ้ยได้จัดไว้ในกระดาษแผนการเที่ยว ซึ่งในนั้นก็มิฎุเขาฮาโกดาเตะ พวกเขาเดินดูอย่างสนุกสนาน ระหว่าง นุ้ยให้เด่นชัยมองตานุ้ยเพราะเห็นเด่นชัยไม่กล้ามองเธอ เด่นชัยเงินมากแต่ก็ยื่นมองตาด้วยความรักจนนุ้ยเงิน สิ่งนี้ทั้งสองคนทำเป็นฉากหนึ่งที่สวยงามในบรรดาฉากทั้งหมด ดังภาพ

ภาพที่ 26 เดินชั้ยกับนั้ยยืนมองตากันในบรรยากาศโรแมนติกบนหุบเขาจิงคุดานิ (Jigokudani)

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2559). แพนเดย์...แพนกันแค่วันเดียว.

ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/fanday>

จากตัวอย่างของเนื้อเรื่องและภาพที่เป็นฉากในภาพยนตร์ ทั้งสองคนได้ยืนจ้องหน้ากันอยู่บนสะพานในบรรยากาศสุดโรแมนติก ทำให้สร้างภาพที่ประทับใจให้กับผู้ชม เพราะสถานที่ ที่ทั้งสองคนไปเป็นสถานที่จริง ยิ่งทำให้เป็นภาพน่าจดจำของเนื้อเรื่อง พร้อมเป็นภาพโรแมนติกในเรื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าฉากสถานที่สร้างความทรงจำจะนำเสนอความรักได้อย่างดีและเป็นภาพจำให้กับผู้ชม

เรื่อง *Friend Zone* *ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* มีหลายฉากที่ตัวละครแสดงความรักต่อกันแต่มีไม่กี่ฉากที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสร้างความทรงจำให้กับตัวละคร เพราะในเรื่องมีฉากไปเที่ยวหลายสถานที่ในเอเชีย เพราะนางเอกก็เป็นผู้จัดการศิลปินผู้ทำเพลงต้องไปทำเพลงเกี่ยวกับหลายภาษาร่วมกัน จึงต้องบินไปหลายประเทศ และพระเอกเพื่อนสนิทของกิ้งชือปาล์มเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ทั้งสองคนมีภาพร่วมในสถานที่ท่องเที่ยวหลาย ๆ แห่งร่วมกัน ไม่ว่าจะในประเทศหรือในประเทศไทย แต่ฉากทั้งหมด ฉากในสนามปั่นจักรยานเจริญสุขมงคลจิต เป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่ทั้งสองคนชอบมาปั่นจักรยานเล่นด้วยกัน และเป็นสถานที่ที่กิ้งชืออมรักปาล์ม แล้วกิ้งชือก็เป็นฝ่ายขอปาล์มแต่งงานก่อนในสถานที่นี้ ซึ่งเป็นฉากที่สร้างรอยยิ้มให้กับผู้ชม เพราะเป็นเหตุการณ์ที่ผู้ชม อยากเห็นจากเรื่องนี้ ดังภาพ

ภาพที่ 27 ปาล์มกับกิ่งตกลงเป็นแพนกันในสนามปั่นจักรยานเจริญสุขมงคลจิตสุวรรณภูมิ

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2562). Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/friend-zone-2019>

จากตัวอย่างเนื้อหาและภาพ ในฉากนี้ตัวละครได้สารภาพความในใจที่เก็บเอาไว้มานาน เป็นฉากที่น่ารักของคนทั้งสองคน และนอกจากเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามแล้ว ก็ยังเป็นสถานที่ที่ทั้งสองคนได้สร้างความรักอย่างอบอุ่น เป็นสถานที่ที่สร้างความทรงจำของเรื่อง มีความสำคัญในการนำเสนอความรักเช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าฉากสถานที่สร้างความทรงจำจะเป็นสถานที่จริงและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าจดจำ ในเมื่อตัวละครได้ถ่ายทอดความรู้สึกในสถานที่นี้ยิ่งทำให้ผู้ชมได้รับภาพความรักที่สวยงาม

เรื่อง *โฮมสเตย์* ไม่มีฉากสถานที่ท่องเที่ยวมากนักแต่มีสถานที่หนึ่ง ที่สร้างความทรงจำให้กับตัวละคร คือมินกับพายมีช่วงเวลาอยู่ด้วยกันบนสะพานพระพุทธรยอดฟ้าหรือสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์มีหลายฉาก เช่น ตอนมินกับพายได้วิ่งแค้นบนสะพาน ตอนนั้นมินยื่นมองพายกับบรรยากาศของแม่น้ำเจ้าพระยา บังเอิญเธอก็หันมามองเขาเช่นกัน ฉากที่พายยืนบนสะพานนี้ก็เป็นภาพที่มินวาดให้พายด้วย ตอนที่พายหันมากับแววตาที่มีความสุขที่ได้เห็นมินอยู่บนสะพานเดียวกัน ดังภาพ

ภาพที่ 28 มินมองดูพายที่ยืนตรงข้ามกันกับบรรยากาศที่สวยงามบนสะพานพระพุทธรยอดฟ้า

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). โฮมสเตย์. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/homestay-2018>

จากตัวอย่างภาพ ตัวละครหันมามีอย่างมีความสุขกัน ทำให้เห็นความรักที่ตัวละครมีให้กัน กับบรรยากาศตอนพระอาทิตย์ตกอย่างสวยงาม เป็นภาพจำให้ผู้ชมที่ชมภาพยนตร์นี้ ซึ่งแสดงให้เห็นสถานที่ท่องเที่ยวสร้างความทรงจำให้กับตัวละครเป็นสถานที่ถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละคร เพื่อให้ผู้ชมได้รับความรู้สึกโรแมนติกมากขึ้น

สรุปได้ว่าการนำเสนอความรักผ่านฉากสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างความทรงจำ เป็นสถานที่ที่ตัวละครสร้างเหตุการณ์ที่ทำให้ประทับใจทั้งตัวละครและผู้ชมเรียกว่า Love Scene ซึ่งสถานที่นั้นจะมีเหตุการณ์พิเศษของทั้งสองคนแสดงความรักต่อกัน เช่น ฉาก โรแมนติกที่ตัวละครมองตากัน ฉากสารภาพรัก หรือเป็นฉากที่ตัวละครใช้สายตามองด้วยความรักและคิดว่าเป็นสิ่งที่สวยงาม ซึ่งนอกจากนี้ผู้สร้างเอาใจใส่ทุกเหตุการณ์ในสถานที่เป็นอย่างมาก โดยเลือกสถานที่ที่เหมาะสมกับตัวละครและสถานการณ์ และยังเป็นสถานที่ที่สวยงามจึงกลายมาเป็นจุดจำของผู้ชมได้ ส่วนมากสถานที่ที่ภาพยนตร์ของ จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอกลายมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้ชมอยากตามรอยไป

3.4 การนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์

การนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์ เป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการนำเสนอความรักในรูปแบบคู่รัก ครอบครัว และเพื่อน ผ่านเพลงประกอบ โดยเพลงภายในเรื่อง ช่วยอธิบายเรื่องราวในฉาก หรือนำเสนอความรู้สึกไม่ว่า จะเป็นเพลงประกอบที่มีลักษณะเศร้า หรือเพลงประกอบเพื่อบอกความรักในใจ จะช่วยส่งเสริมการถ่ายทอดความรักได้ แล้วยังสร้างบรรยากาศให้ตัวละครถ่ายทอดความรู้สึกนั้นได้อย่างดี โดยมีในภาพยนตร์ทั้ง 6 เรื่องยกเว้นเรื่อง *โหมสเตย์* ไม่มีเพลงประกอบมีแต่ ทำนองเสียง ดังหัวข้อต่อไปนี้

3.4.1 การนำเสนอความรักผ่านเพลงรักแบบเศร้า

การนำเสนอความรักผ่านเพลงรักแบบเศร้า เป็นการนำเสนอผ่านเพลงรักประกอบในเรื่องที่แสดงความรู้สึกโศกเศร้า ไม่สมหวัง ปรากฏในภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* และ 3) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* ตอนที่นุ้ยกับเด่นชัยกำลังเที่ยวด้วยกันอย่างสนุกสนาน แล้วมีเพลงที่ประกอบในเรื่องมีลักษณะเศร้าเล่าถึงการเทียบความฝันกับความจริง เพลงประกอบนั้นมีชื่อว่า “ฝันล่าเอียง” ของศิลปิน แจ้ ดนุพล แก้วกาญจน์ ทำไมในฝันช่างสวยงามแต่ความจริงคือไม่ใช่ ดังบทเพลง

“อยากข่มตานอนทั้งคืน แล้วฝันถึงกัน ไม่อยากตื่นพบใคร อยากนอนอยู่
รำไป อย่างนี้ทั้งคืน

จะหยุดเวลาไว้ฝัน ได้ไหมเออ จิตใจเราต้องกัน ผูกพันแต่แรกเจอ ต่างคน
ต่างรู้ดี

แต่ฝันลำเอียง ไม่เหมือนความจริง ทั้งเราให้หลงในภวังค์ เจอะกันเพียง
ครั้งเดียว พุดกันเพียงแป๊บเดียว ยังไม่พอ

อยากเหมือนในฝัน สุขนั้นเกินพอ สองเรายั่วเข้าพะนอน อยากเจอกันครั้งใด
หลับตาลงฝันไป ส่งใจถึงกัน”

(แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างเพลง ที่เล่าถึงความฝันที่ไม่ตรงกับความจริง ในความฝันช่างสวยงาม
แต่ความจริงกลับไม่ใช่ ซึ่งอยากแต่หลับตาเพื่อเห็นเธออยู่ในฝัน แสดงให้เห็นว่า เพลงมีลักษณะโร
แมนติกแต่เนื้อเพลงแฝงด้วยความเศร้าอยู่ในนั้น เป็นเพลงที่แสดงความรู้สึกรัก กับความรู้สึกไม่
สมหวังกับความจริง ตรงกับเนื้อหาในเรื่องที่พระเอกและนางเอกมีโอกาสนั้นเป็นแฟนกันได้แค่วัน
เดียว ทุกอย่างเปรียบเสมือนความฝัน แสดงให้เห็นว่าเพลงที่ประกอบในเรื่อง เป็นตัวช่วยส่งเสริม
การนำเสนอความรู้สึกภายในใจของตัวละคร

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ เพลง กลับไปที่เก่า ที่ร้องโดยศิลปิน
Singular Feat. ญารินดา ซึ่งเพลงนี้ออกในช่วงปิดเรื่อง โดยบรรยายความรู้สึกในใจของตัวละคร
ในตอนนั้น เพราะเนื้อเรื่องจินตนาการว่า “ดีใจ” ทั้งที่สีหน้าเต็มไปด้วยความเจ็บปวด เพราะจินตนาการ
ใจจากเอ็มคนรักเก่าไม่ได้ จึงมีเพลงประกอบเพื่อบรรยายความรู้สึกนึกถึงเรื่องเก่า ๆ ที่ไม่
สามารถกลับเหมือนเดิม ทำได้แค่ต้องทำใจเท่านั้น ดังบทเพลง

“กลับไปทีเก่า เหมือนว่าเรานั้นไม่เคยเดินก้าวผ่าน คืนวันที่โหดร้าย
ที่เคยทำร้ายกัน

ในความเงียบงัน มีเพียงเสียงของฉันทันวันสี่เทา ไม่มีทางกลับไปหา
จะไขว่คว้ามัน

ทุกสิ่งลอยคว้างไม่มีทิศทางระหว่างเรา คลื่นความเจ็บเหงา ชัดเจนขึ้น
ทุกที ถ้าจบลงไปตอนนี้ มันคงไม่มีความปวดร้าว

กลับไปทีเดิม ตรงที่เรานั้นเริ่มสร้างวันเวลาที่เจ็บซ้ำ กลับไปซ้ำ กลับไป
ซ้ำทีเดิม”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างของเพลงและเนื้อเรื่องที่ตัวละครพูดไม่ตรงกับใจ เพลงประกอบช่วยบรรยายความรู้สึกของตัวละครตอนนั้นว่าคิดถึงเรื่องในอดีตที่เคยผ่านมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพลงเป็นสิ่งที่ช่วยบรรยายความรู้สึกของตัวละครให้มองเห็นอย่างชัดเจนและพร้อมกับช่วยบรรยายเรื่องราวความรักของตัวละครด้วย

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* เนื้อเพลงท่อนหลักของเพลง “ฉันก็รักของฉัน” ที่ร้องโดยศิลปินนิวและจิว ปรากฏในตอนที่ยกได้ขึ้นไปร้องเพลง เนื่องจากที่เธอชอบนิวกับจิวมาก ซึ่งเวลามีคนให้ไปร้องเพลงของเขาทั้งสองคน เธอจะยินดีไปร้องด้วยเสมอ เมื่อวันหนึ่งก็ไปกับที่ต๋อรักได้เข้าร่วมงานแต่งของเพื่อนที่ต๋อ ตอนนั้นที่ต๋อชวนให้จิวไปร้องเพลง “ฉันก็รักของฉัน” ด้วยกันกับเพื่อนสมัยเรียนของที่ต๋อแล้วก็เป็นคนที่ที่ต๋อเคยชอบด้วย ก็ร้องทั้งที่ไม่รู้ว่าเนื้อเพลงนี้จะเหมือนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับเธอในอนาคต ซึ่งหลังจากวันนั้นที่ต๋อกับนักร้องที่ร้องกับจิว ติดต่อกันตลอดและยังแอบนอกใจเวลาจิวไม่อยู่ดังเนื้อเพลง

“ฉันก็รักของฉัน เข้าใจบ้างไหม เธอมีสิทธิ์อะไรมาบอกให้ทำใจ ฉันก็รัก
จนจะเป็นจนจะตายเธอไม่ต้อง เธอไม่ต้อง มาทำลายความรักเรา
เสียใจคนอย่างฉันก็มีหัวใจ ก็เจ็บก็ทนได้เหมือนกับเธอ ฉันหวังว่าคงเข้าใจ
ถ้าเธอจะมาเรียกร้อง ให้เข้าใจเธอ แล้วฉันล่ะจะเป็นยังไง เมื่อไม่มีใคร เธอจะ
เจ็บแทนฉันไหม”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างเนื้อเพลงกับเนื้อหาในเรื่องซึ่งเพลงนี้เป็นเพลงแนวทะเลาะวิวาทกัน โดยเนื้อเพลงทั้งโกรธและเศร้าพร้อมกัน ในเรื่องความรัก 3 คน ซึ่งในตอนที่ยกตัวละครร้องเรื่องราวนี้แค่เป็นความบันเทิง แต่กลับว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นจริงกลายเป็นสิ่งที่ทำนายเหตุการณ์ข้างหน้า ซึ่งผู้สร้างมีเจตนาให้เผยเนื้อหาเรื่องผ่านเพลง ทั้งที่ตัวละครร้องเพลงในตอนนั้นสนุกสนานกันมาก เพราะเนื้อเรื่องตรงนี้ถ้าไม่ได้สังเกตก็จะไม่รู้ว่าใครเป็นคนที่แอบคบกับแฟนนางเอก แสดงให้เห็นว่าเพลงประกอบนอกจากมีหน้าที่เพื่อช่วยส่งเสริมอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครแล้ว ยังสามารถบรรยายเหตุการณ์ความรักที่จะเกิดขึ้นกับตัวละครด้วย

สรุปได้ว่าการนำเสนอความรักผ่านเพลงรักแบบเศร้าในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด คือการประกอบเพลงเพื่อช่วยส่งเสริมฉากที่ถ่ายทอดความรู้สึกรักของตัวละคร ยังทำหน้าที่แทนคำพูดในใจของตัวละคร และช่วยบอกเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องด้วย ซึ่งการใช้เพลงประกอบความรักแบบเศร้าช่วยนำเสนอความเสียใจจากความรัก การสมหวังกับความรัก และการต้องการความรักความอบอุ่น โดยบรรยายความรู้สึกรักที่แสนเจ็บปวดที่ไม่สามารถบรรยายผ่านคำพูดได้ เป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมความรู้สึกของเนื้อเรื่องที่จะนำเสนอให้ผู้ชมได้รับรู้อย่างดี

3.4.2 การนำเสนอความรักผ่านเพลงรักบอกความรักในใจ

การนำเสนอความรักผ่านเพลงรักบอกความรักในใจ คือเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักหรือความในใจระหว่างตัวละคร 2 คนที่ไม่ได้พูดออกมาชัดเจน แต่ใช้เพลงเพื่อช่วยอธิบาย โดยมีบางเพลงเป็นเพลงใหม่ที่แต่งขึ้นสำหรับภาพยนตร์ และบางเพลงเป็นเพลงเก่าของศิลปินนักร้องชั้นนำในประเทศไทย แล้วภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ที่มีเพลงประกอบบอกความในใจนั้นมี 4 เรื่อง ได้แก่ 1) *น้อง.พี.ที่รัก* 2) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 3) *น้อง.พี.ที่รัก* และ 4) *อ้าย..คนหล่อลวง* โดยมีเพลงประกอบสำหรับคู่รัก และครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* มีเพลงประกอบคือเพลง “พี่ชายที่แสนดี” ของ รวิวรรณ จินดา เป็นเพลงเก่าที่ถ่ายทอดความรู้สึกรักของพี่น้อง แต่เพลงปรากฏตอนที่เจนโทษะว่าทำไมพี่ชายของเธอไม่ดูแลเธอเหมือนในเนื้อเพลง เพราะเจนคิดมาตลอดว่าอยากมีพี่ชายเหมือนในเพลงนี้

“...สองพี่น้องเดินไป น้องตามพี่ชาย จับมือจูงน้องไป มองฟ้าอันกว้างใหญ่
ฟ้าคงไกลไป... ซี่คือพี่สูงเอง...”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทเพลงและเนื้อเรื่อง ที่นางเอกอยากได้พี่ชายที่รักเหมือนในบทเพลงประกอบในเรื่องซึ่งแสดงให้เห็นว่านางเอกรักพี่ชายอยากให้พี่ชายดูแลเหมือนในบทเพลง เขาบรรยายความรักของพี่น้อง แต่ความจริงไม่ใช่ ยิ่งเง็กก็ตามทำให้เรามองเห็นความรู้สึกของตัวละครที่มีให้กัน แม้ว่าไม่ตรงกับบทเพลงแต่ได้เอาบทเพลงมาเปรียบเทียบความรู้สึกของตัวเองทำให้เรามองเห็นชัดเจนในความรักของพี่น้องทั้งสองคน

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* เพลง “Make It Happen” ของ DABOYWAY กับ ญาญา อรุณญา เสปอร์บันด์ เพลงนี้ประกอบตอนที่ โมจิน้อยใจเจนที่ไม่ยอมบอกความจริงให้พี่ซึ้งรู้ว่า เขาสองคนเป็นแฟนกันแล้วโมจิกก็ได้ร้องเพลงนั้นขึ้นมา ซึ่งเนื้อเพลงตอนที่โมจิจริงตรงกับสิ่งที่คิดตอนนั้น

“ก็ความรักไม่ใช่ความลับ ถ้าอยากจะรักทำไมต้องปิด คำว่ารักไม่ยากหรอก
นะ Just say it ก็ความรักไม่ใช่ความลับ ถ้าอยากจะรักทำไมต้องปิด Make it
happen Make it happen Make it happen”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างเนื้อเรื่องกับเพลง ที่ตัวละครได้ร้องเพลงนี้ขึ้นมา เนื่องจากเหตุการณ์ตอนนั้นแฟนสาวของเขาไม่แนะนำเขาให้พี่ชายเธอรู้จัก ไม่ว่าในฉากนี้อาจจะรู้สึกว่าเป็นฉากคอมเมดี้ แต่เป็นเพลงที่ช่วยบรรยายความรู้สึกรักของตัวละครตอนนั้นได้เช่นกัน แสดงให้เห็นว่า

เพลงประกอบในภาพยนตร์ช่วยในการถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครที่มีให้กันพร้อมกับบรรยายเหตุการณ์ตอนนั้นได้อย่างดี

เรื่อง *Friend Zone* ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน เพลง “คิดมาก” ของ Palmy เป็นเพลงประกอบในเรื่องนี้ซึ่งในเพลงสื่อถึงคนที่แอบรักใครสักคนแล้วไม่กล้าที่จะสารภาพความในใจ ทำให้อีกฝ่ายคิดไปเอง ซึ่งตรงกับเนื้อเรื่องที่ปาล์มแอบรักก๊ิงมาตลอดแต่ไม่กล้าบอก ทำให้ก๊ิงคิดไปเองแล้ว ส่วนปาล์มก็เช่นกันไม่รู้ว่ก๊ิงมีความรู้สึกอย่างไรต่อตนแล้วไม่กล้าจะถาม และทั้งสองคนกลัวเสียเพื่อน จึงไม่อยากเปลี่ยนสถานะของกันละกัน

“บอกกับฉันได้ไหม ว่ามันเป็นความจริงหรือว่าฉันคิดมาก ใจฉันเริ่มจะ
หวั่นไหว กับคำถามที่ยังไม่ได้คำตอบ

บอกความในใจกับฉัน อยากจะรู้ว่าใจเธอจะคิดเช่นไร หรือว่าเธอคิดจะ
แกล้งกัน เธออยากเห็นน้ำตาของฉันใช่ไหม

อยากจะบอกให้เธอรู้อว่ใจฉันนั้นมันกังวลแค่ไหน ก่อนจะพูดอะไรออกมา
อยากจะขอให้เธอสัญญา ว่าเธอจะไม่ทำให้ฉันต้องเสียใจ

ก็ความรักของเราอยู่ใช่ไหม ในความฝันเรายังมีกันใช่ไหม ใจเธอนั้นมัน
ยังไม่ได้เปลี่ยนไป และความรักของเรายังคงเหมือนเดิม

อยากจะขอให้เธอได้พูดเช่นนี้ บอกกับฉันว่าใจเธอคิดเช่นนี้ บอกกับฉันให้
ฉันมั่นใจสักที ว่าความรักของเรายังคงเหมือนเดิม ใช่หรือเปล่า”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างเนื้อเรื่องกับบทเพลงที่ประกอบในภาพยนตร์ บรรยายเรื่องราวของคนที่แอบรักกันแต่ไม่ยอมสารภาพทำให้อีกฝ่ายคิดไปเอง ซึ่งตรงกับเนื้อเรื่องเหมือนเป็นตัวแทนในการบรรยายเนื้อเรื่องทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าเพลงประกอบมีบางเพลงจะมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องทั้งหมด แล้วบางเพลงบรรยายตามบรรยากาศเหตุการณ์ของเรื่อง

เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* เพลง “พี่ไม่หล่อลวง” ของ BamBam เพลงนี้ปรากฏตอนท้ายในภาพยนตร์ ซึ่งเป็นเรื่องที่จบไปด้วยความสุขเพราะตัวละครทั้งสองคนรู้จักกันแล้วเข้าใจกันคบกันเป็นแฟน ซึ่งในท้ายเรื่องเพลงนี้ปรากฏออกมา เหมือนบอกว่าความรักที่ท้าวเวอร์มีให้กับอينا เป็นเรื่องจริงใจไม่ใช่หลอกลวงเพราะเขาไม่หลอกลวงใจใคร

“ถ้าเธอยังไม่เชื่อว่ารักที่บอก จะทำให้เธอได้เห็นว่ฉันไม่ได้หลอก Oh
baby read my mind อ่านใจของฉันสักที ฉันไม่ได้ดีแค่หน้าตา

เพราะทุกครั้งที่พูดว่ารักตลอด ถ้าไม่รู้สึกรักกับเธอแบบนั้น คงไม่พูดหรอก

“*พี่ไม่ใช่คนหลอกลวง พี่ไม่ใช่คนหลอกลวง คำว่ารัก มีความหมายตามที่
หมายความว่า*”

(อ้าย..คนหลอกลวง, 2563)

จากตัวอย่างของเนื้อเรื่องกับบทเพลง ซึ่งเหมือนเป็นตัวแทนบรรยายความรู้สึกของพระเอกที่มีต่อนางเอก ว่าเขารักเธออย่างจริงจัง ซึ่งเพลงปรากฏตอนท้ายเนื้อเรื่อง เหมือนเป็นพยานยืนยันความรู้สึกนั้นให้ผู้ชมได้รับรู้ แสดงให้เห็นว่าบทเพลงจะช่วยบรรยายความรู้สึกของตัวละครได้อย่างชัดเจนพร้อมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องด้วย

การนำเสนอความรักผ่านบทเพลงที่แสดงความรัก เป็นการถ่ายทอดความรักผ่านบทเพลงที่ประกอบด้วยในภาพยนตร์ บทเพลงช่วยบรรยายความรู้สึกรักได้อย่างดีเหมือนเป็นสิ่งที่ยืนยันความรักของตัวละครในเนื้อเรื่อง โดยบางเพลงทำหน้าที่เป็นตัวแทนบรรยายเนื้อหาความรักทั้งหมดของเรื่อง และบางเพลงทำหน้าที่บรรยายเหตุการณ์หรือฉากตอนที่เพลงปรากฏ ยังมีหน้าที่ช่วยส่งเสริมการอธิบายความรักที่ตัวละครไม่ได้เล่าในเรื่องด้วย

จากการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอความรักผ่าน โครงเรื่อง โดยมีการนำเสนอความรักผ่านการเปิดเรื่องแบบความรักจำนวน 2 เรื่องที่นำเสนอความรักในลักษณะเพื่อนและครอบครัว การนำเสนอความรักผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบ โดยการเจอกันหรือพูดคุยกันครั้งแล้วเกิดความประทับใจขึ้นมา การนำเสนอผ่านเหตุการณ์ซ้ำรอย โดยเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นหลายครั้งแล้วเป็นแนวคิดหลักของเรื่อง นำเสนอความรักผ่านความขัดแย้ง ซึ่งเห็นได้ถึงความขัดแย้งในลักษณะคู่รักเกิดจากความหึงหวง ความขัดแย้งของครอบครัวเกิดจากความห่วงใยและความหวังดี ส่วนความขัดแย้งของเพื่อนเกิดจากความหวังดี ซึ่งความรู้สึกพื้นฐานของความขัดแย้งนั้นคือเกิดจากความรัก และการนำเสนอความรักผ่านการปิดเรื่องด้วย 3 ลักษณะ ปิดเรื่องโดยให้ผู้ชมเดาเอง ปิดเรื่องโดยอารมณ์สุขและเศร้าพร้อมกัน และปิดเรื่องโดยความสุขสมหวัง นอกจากนี้ความรักของภาพยนตร์ได้นำเสนอผ่านตัวละครเป็นส่วนหนึ่งที่ยืนยันการนำเสนอความรักและความสัมพันธ์ของตัวละครที่ชัดเจนมากที่สุด ทั้งจากคำพูดโดยใช้คำพูดถ่ายทอดความรู้สึกและคำพูดที่อ่อนหวานผ่านพฤติกรรมโดยการโอบกอดไหล่ การกอดหรือจูบกัน และการจับมือและงูมมือกันเป็นการยืนยันความสนิทสนมของตัวละคร ผ่านสีหน้าของตัวละคร โดยการจ้องตาด้วยสีหน้าอบอุ่นและรอยยิ้มแห่งความสุขของตัวละคร และการสร้างลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร ใช้ตัวละครที่มีความแปลกแยกหรือต่อต้านกับสังคม และตัวละครที่สังคมไม่ยอมรับ นอกจากนี้ฉากก็เป็นส่วนหนึ่งในการถ่ายทอดความรู้สึกรักเช่นกันโดยผ่านสถานที่ต่างๆ และอาศัยกับความสัมพันธ์ของแต่ละแบบด้วย เช่นความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวนำเสนอผ่านฉากภายในบ้าน ความสัมพันธ์ลักษณะ

เพื่อนหรือคู่รักจะนำเสนอผ่านสถานที่นอกร้าน และความสัมพันธ์แบบคู่รักนำเสนอผ่านสถานที่แห่งความทรงจำ และกลวิธีสุดท้ายที่ใช้ร่วมประกอบของการนำเสนอความรักคือการนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์ โดยมีทั้งเพลงรักแบบเศร้ากับเพลงที่บอกความรักในใจ การนำเสนอทำให้ผู้ชมทราบถึงความรักในเนื้อเรื่องชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

แนวคิดในภาพยนตร์แนวรัก เป็นข้อคิดภายในภาพยนตร์แนวรักที่นำเสนอความรักในรูปแบบ คู่รัก ครอบครัว และเพื่อน โดยมอบแนวคิดหลักเกี่ยวกับความรักและแนวคิดในด้านต่าง ๆ เนื่องจาก ภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด นำเสนอทำให้เห็นว่าความรักไม่ใช่ทุกอย่างของชีวิต ในภาพยนตร์จึงได้ถ่ายทอดแนวคิดในสังคม ชีวิต กับวัฒนธรรม ให้มีบทบาทควบคู่กับแนวคิดความรัก ที่มีในภาพยนตร์แนวรักทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง.พี.ที่รัก* 4) *โสมสเดย์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้ เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* พบว่ามีแนวคิดต่าง ๆ ดังหัวข้อต่อไปนี้

- 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก
 - 4.1.1 แนวคิดความรักระหว่างคู่รัก
 - 4.1.2 แนวคิดความรักระหว่างครอบครัว
 - 4.1.3 แนวคิดความรักระหว่างมิตรภาพ
- 4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง
 - 4.2.1 ความมุ่งมั่นเพื่อความฝัน
 - 4.2.2 การเป็นตัวของตัวเอง
- 4.3 แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยในสังคมเมือง
 - 4.3.1 สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นขวัญและกำลังใจ
 - 4.3.2 พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจ
 - 4.3.3 วัดเป็นที่พึ่งเสมอ
- 4.4 แนวคิดด้านคุณธรรมในสังคม
 - 4.4.1 ความกตัญญู
 - 4.4.2 ความสามัคคี
- 4.5 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม
 - 4.5.1 ปัญหาการหลอกลวงในสังคมไทย
 - 4.5.2 การยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

โดยมีรายละเอียดผลการวิจัยดังนี้

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก

แนวคิดเกี่ยวกับความรัก คือข้อคิดในการดำเนินชีวิตในด้านความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง ซึ่งได้มอบแนวคิดเกี่ยวกับความรัก ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับคู่รัก แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว และแนวคิดเกี่ยวกับมิตรภาพ เพื่อเป็นแนวทางการใช้ชีวิตร่วมกันกับคนที่เรารักรอบตัว ดังหัวข้อต่อไปนี้

4.1.1 แนวคิดความรักระหว่างคู่รัก

แนวคิดความรักระหว่างคู่รัก เป็นแนวคิดที่นำเสนอผ่านเหตุการณ์เกี่ยวกับความรัก บทสนทนา และพฤติกรรมของตัวละคร ที่มีความสัมพันธ์เป็นสามีภรรยา หรือคู่รัก ในภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรักของคู่รักไว้หลายแนวคิด ได้แก่ ความรักคือความห่วงใย ความรักคือการให้เกียรติกัน ความรักคือการให้อภัย ความรักคือความซื่อสัตย์ต่อกัน ความรักคือการเสียสละ ความรักคือความเชื่อใจ และความรักคือการรักโดยไม่คาดหวัง โดยแนวคิดต่าง ๆ ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 6 เรื่อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ความรักคือความห่วงใย

ความรักคือความห่วงใย เป็นการเอาใจใส่ทุกรายละเอียดไม่ว่าเป็นเรื่องที่เล็กน้อย และเป็นการห่วงกังวลความเป็นไปของคนที่เราไม่อยากจะเห็นเขาต้องลำบาก แนวคิดนี้จะทำให้คู่รักเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวปรากฏในภาพยนตร์แนวรักที่เกี่ยวกับความรักของคู่รัก ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *น้อง.พี.ที่รัก* 3) *โหมสเดีย* 4) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* และ 5) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* เด่นชัยปลอมตัวเป็นคนรักของนุ้ย ตอนที่นุ้ยความจำเสื่อมหนึ่งวัน นุ้ยซึ่งเป็นคนที่เด่นชัยแอบรักมาตลอด เธอได้นอนหลับบนรถเมล์ระหว่างทางไปเที่ยวด้วยกัน เด่นชัยได้ดึงนุ้ยมานอนซบไหล่เพราะเห็นนอนลำบาก และตอนนั้นมีแสงแดดส่องเข้ามาที่หน้าของนุ้ย เด่นชัยจึงเอากระดาษขึ้นมาบังแดดให้นุ้ย ดังภาพ

ภาพที่ 29 เด่นชัยและนุ่นนั่งรถเมล์ไปเที่ยวเทศกาลหิมะ

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2559). แฟนเดย์...แฟนกันแค่วันเดียว. ค้นคืนจาก <https://www.nung2hdd.com/fanday>

จากภาพตัวอย่าง ทำให้เห็นพฤติกรรมของตัวละครที่เอาใจใส่ด้วยความเป็นห่วง เนื่องจากเห็นแสงแดดส่องตัวละครหญิงเวลานอนหลับ กลัวว่านอนหลับไม่สบายและร้อน แสดงให้เห็นว่าความรักคือความห่วงใยทุกรายละเอียดของคนที่รัก เพื่ออยากเห็นเขามีความสุข แม้ว่าบางเรื่องต้องเจอกับความลำบากก็ตาม

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* เจนไปผ่าตัดตาแล้วขอให้ ชัชพี่ชายมารับ แต่หลังจากผ่าตัดเสร็จ พี่ชัชไม่มา เจนจึงโทรศัพท์ขอให้โมจิที่เป็นคนรักให้มารับแทน โมจิเป็นห่วงเจนจึงมารับทันที ทั้งที่ก่อนหน้านี้โมจิน้อยใจเจนที่ปฏิเสธการขอแต่งงานของตน ดังความว่า

เจน : “โมจิ ขอขอบคุณนะที่มารับเจน เจนนัดที่ขอยไว้แล้วแต่สงสัยว่าเขา ลืมนะ เลยต้องรบกวนโมจิ ขอโทษนะ”

[...]

เจน : “เดี๋ยวก่อน คือเจนไม่อยากให้โมจิเข้าใจผิดนะ เจนรักโมจินะ แต่เจนแค่เป็นห่วงคนที่นี่ เจนเป็นห่วงแม่ เป็นห่วงป้า ไหนจะบ้านแล้วพี่ขอยอีก โมจิพูดอะไรหน่อยสิ หน้าบึ้งอยู่หรือเปล่า เนี่ย เจนมองไม่เห็นนะ”

โมจิ : “ไม่ ผมไม่ได้โกรธอะไรเจนเลย”

เจน : “จริงหรือเปล่า”

โมจิ : “เพราะผมรู้ว่า การต้องจากครอบครัวไปอยู่ไกล ๆ เนี่ยมันเป็นอย่างไง ผมเลยตัดสินใจแล้วว่า ผมจะลาออกจากชิรุกุ มาหางานใหม่ที่เมืองไทยแทน”

เจน : “โมจิไม่ต้องทำเพื่อเจนขนาดนั้นหรอก”

โมจิ : “เจนครับผมเนี่ยอยู่ที่ไหนก็ได้ ขอให้ม่ีเจนก็พอ เราไม่ต้อง
แต่งงานกันตอนนี้ก็ได้เนะ”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่าง ผู้สร้างสื่อถึงแนวคิดความรักคือการห่วงใยผ่านบทสนทนาของตัวละครพระเอกและนางเอกที่เป็นแฟนกัน แม้ว่าทะเลาะน้อยใจกันแต่ถ้ารักกันจริงเมื่อคนรักต้องการความช่วยเหลือหรือมีปัญหาที่เข้ามาโดยไม่มีข้อแม้ใด เพื่อรักษาความรักให้มั่นคงและเห็นคนรักพ้นจากปัญหา เมื่อมีปัญหาพร้อมจะอยู่เคียงข้างและแก้ปัญหาไปด้วยกัน เหมือนบทสนทนาที่พระเอกพยายามปรับเปลี่ยนแผนชีวิตเพื่อจะได้อยู่ด้วยกันกับนางเอก เพราะเป็นห่วงความรู้สึกของนางเอก ซึ่งยิ่งถ่ายทอดให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของคู่รักคือความห่วงใยทั้งเรื่องเล็ก เรื่องใหญ่ และเป็นห่วงความรู้สึกซึ่งกันและกัน

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* หลังจากกิ้งคุยโทรศัพท์กับเท็ดเรียบร้อย เห็นเท็ดเดินลงจากออฟฟิศขึ้นรถไปกับผู้หญิง กิ้งจึงกลับมาโรงแรมที่เท็ดอยู่เพื่อมาเซอร์ไพรส์เท็ดและอยากรู้ว่าเท็ดจะพาผู้หญิงคนนั้นมาด้วยไหม แต่รอมานานไม่เห็นเท็ดกลับมาจึงพยายามโทรไปหาเท็ดหลายครั้งแต่ไม่มีใครรับสาย กิ้งที่กำลังสงสัยว่าเท็ดแอบมีคนอื่น กลับเป็นห่วงกลัวว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับเท็ด ดังความว่า

กิ้ง : “เขาบอกกว่าเขาจะกลับโรงแรมอะ นี้นานไปเปลววะ กูแจ้ง
ตำรวจดีเปลวมีง”

ปาล์ม : “หายไปกับผู้หญิงสองสามชั่วโมงอะตำรวจไม่รับแจ้งความ
หรือมึง”

กิ้ง : “กว่าต้องเกิดอุบัติเหตุอะไรแนว ๆ เลยอะมึง บอกตำรวจดีเปลว
อย่างน้อยจะได้รู้ว่าเกิดเรื่องอะไรขึ้นบ้าง”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างเห็นว่า ผู้สร้างภาพยนตร์ได้นำเสนอแนวคิดความรักคือการห่วงใยผ่านบทสนทนาตัวละครที่ห่วงใยคนรักจนลืมข้อสงสัยที่ตนตั้งไว้ กลับกลัวว่าจะมีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นกับคนรักของตน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักคือความห่วงใย โดยเฉพาะเวลาไม่ได้อยู่ใกล้กัน ไม่ได้รับข่าวสารหรือข่าวสารทุกข์สุขดิบกัน มักจะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นห่วงกันเป็นพิเศษ เพราะไม่ยอมให้คนรักประสบปัญหาหรือไม่มีความสุข

2) ความรักคือการให้เกียรติกัน

ความรักคือการให้เกียรติกัน เป็นการเคารพการตัดสินใจที่เป็นสิทธิ์ของแต่ละฝ่าย ไม่บังคับ หรือสั่งให้คนรักทำสิ่งที่ไม่เต็มใจ หรือขัดขวางความสุขส่วนตัวของอีกฝ่ายหนึ่ง แนวคิดดังกล่าวปรากฏในภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักของคู่รักจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเคย..แฟนกัน*

แคว้นเดียว 2) น้อง.พี่.ที่รัก 3) โทมัสเตย์ 4) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 5) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ และ 6) อ้าย..คนหล่อลวง ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ มีเป็นคนรักของเอ็ม ยีนรอเอ็มคุยกับจิ้นที่เป็นอดีตคนรักเรื่องในอดีตของพวกเขาสองคนที่เคยติดใจกัน มีได้ยินเรื่องบางเรื่องที่ไม่เคยรู้มาก่อนหน้านี้ จิ้นเห็นมีได้ยินจึงมาปรับความเข้าใจกับมี มีพยายามเข้าใจและเคารพการตัดสินใจของเอ็มที่ไม่ได้เล่าเรื่องที่เธอไม่เคยรู้ให้เธอฟัง ดังความว่า

จิ้น : “มี คือเมื่อก็ เราไม่ได้อะไรเลยนะ คือเราไม่ยากให้มีเข้าใจ...”

มี : “เฮ้ย เรื่องนั้นเราเข้าใจ ไม่เป็นไรเลย แต่ก็... เหมือนเราไม่รู้จักเขาเลยอะ อย่างเรื่องที่คุยกันเมื่อก็บางเรื่องเราก็ไม่รู้ เพราะเขาบอกว่า เหมือนเขาไม่มีใครเลย เราเลยรู้สึกแบบ เหมือนเราช่วยอะไรเขาไม่ได้เลยบางที แต่เราเข้าใจนะ คือทุกคนก็มีเรื่องแบบนี้กันทั้งนั้นนะ เขาก็มี เราก็มีย จิ้นเองก็มีเหมือนกันนะ”

(ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างเสนอแนวคิดความรักคือการให้เกียรติกัน ความรักคือการปล่อยให้คนที่เรารักมีความสุขได้ทำสิ่งที่ตัวเองอยากจะทำ พร้อมทั้งจะเข้าใจและเคารพตามความคิดของคนที่เรารัก อย่างเช่นตัวละครปล่อยให้คนรักของตัวเองพูดคุยปรับความเข้าใจกันกับคนรักเก่า แม้แอบบ่นอยใจในเรื่องที่ได้ยินมาแต่ไม่ได้ขัดขวางหรือโทษพระเอก โดยคิดว่ำนั่นสิทธิ์ของแต่ละคน

เรื่อง Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน ก็เสียใจมากหลังจากไปตามเท็ดคนรักที่ประเทศจีนแล้วพบว่า เขาแอบมีคนอื่นแล้วพยายามปิดบังก็ กิ่งจึงชวนปาล์มเพื่อนสนิทที่เธอรู้ว่าเขาแอบรักเธอไปกระบี่เพื่อให้สบายใจขึ้น ก็ได้ชวนปาล์มมาลงอ่างอาบน้ำที่มีเบียร์ด้วยกัน ในตอนนั้นกิ่งคิดจะจูบปาล์มแต่เธอกลับทำไม่ได้ ปาล์มเริ่มเข้าใจและน้อยใจ เพราะรู้ว่าเธอยังตัดใจจากเท็ดไม่ได้ แต่ปาล์มก็เคารพการตัดสินใจของเธอ ดังความว่า

ปาล์ม : “มีงมาเปลววะ”

กิ่ง : “ที ไม่ได้มาอะ กูทำไม่ได้วะ”

ปาล์ม : “เฮ้ยมีง ไม่เป็นไรนะเว้ย คือกูเข้าใจ เป็นเพื่อนกันมานาน เรื่องแบบนี้มันต้องใช้เวลาเว้ย ค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไปนะอะ”

กิ่ง : “ทำไมเขาทำได้ แต่กูทำไม่ได้วะ”

ปาล์ม : “มีงไปเคลียร์กับเขาก่อนไหม มาอ่อยกูประชดแฟนแบบนี้ มันใช้หรือวะ เหี้ยไปเปลว”

[...]

ปาล์ม : “เออ ไม่ต้องเป็นเพื่อนกันแล้ว จะเอาแบบนี้ใช่ไหม มึงลงมาสิ
มึงลงมาสิ”

กิ้ง : “มึงอย่ามาประชดกวนนะ อีปาล์ม”

ปาล์ม : “เพราะมึงงี่เง่าอย่างนี้ไง กูเป็นพี่ที่เท่กูก็มีคนอื่น มึงจะเอาแบบนี้
ใช่ไหม”

กิ้ง : “มึงจะเอาแบบนี้ใช่ไหม มึงเอาเลย”

ปาล์ม : “มึงรู้ว่ากูรักมึง มึงเลยจะทำอะไรก็ได้ใช่ไหม”

กิ้ง : “ปาล์ม ปาล์ม กูขอโทษ กูพาลเองอะ”

ปาล์ม : “เวลามึงทำอะไร มึงก็คิดเยอะ ๆ หน่อยดีวะ คือถ้ามึงไม่รู้สักจริง
มึงอย่าทำแบบนี้ได้ไหม”

กิ้ง : “ใครบอกว่าคุณไม่รู้สัก เดี่ยวกูไปเลิกกับพี่ที่เท่”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครทั้งสองคน ภาพยนตร์ได้นำเสนอแนวคิด
การให้เกียรติสำหรับคนรัก โดยการเคารพซึ่งกันและกัน ไม่ฝืนทำสิ่งที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วย
เช่นพระเอกเคารพการตัดสินใจของนางเอก เธอได้ไปช่วยวนพระเอก แต่สุดท้ายก็ทำไม่ได้ พระเอก
เห็นเช่นนี้เขาก็ไม่ได้ขัดใจเธอหรือบังคับเธอ เขายอมที่จะเข้าใจ

เรื่อง โทมัสเตย์ มินเห็นพายคนรักของตนเองมีเพศสัมพันธ์กับครูสอน ทั้งสอง
ทะเลาะกันเพราะพายยอมให้ครูล่วงเกินเพื่อได้ไปแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ แต่มินไม่อยากให้พายไป
สอบต่อ ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของพาย หลังจากเหตุการณ์นี้ พายไม่สดใสเหมือนเดิม เมื่อครู
ประกาศชื่อตัวแทนที่ไปแข่งขันโอลิมปิกที่ประเทศจีน ครูให้พายมาเล่าถึงประสบการณ์การศึกษาของ
ตัวเอง แต่เมื่อกำลังพูดพายเห็นมินยืนฟัง เธอจึงพูดไม่ออกและหนีจากเวทีไป มินตามไปและพยายาม
พูดให้พายทำสิ่งที่ตัวเองตั้งใจไว้ ดังความว่า

พาย : “พายไปสอบไม่ได้แล้ว ทำไมอะ พายต้องอยากไปสอบสิ”

มิน : “พาย”

พาย : “มิน ช่วยพายหน่อยนะ มินช่วยฆ่าพายหน่อย”

มิน : “พาย”

พาย : “พายมันน่าขยะแขยงอะ พายทนตัวเองไม่ไหวแล้วอะ”

มิน : “พายจำวันที่แดดฟ้าได้เปล่า วันนั้นเราโกรธพายมากเลยนะ
โกรธจนเราอยากกระโดดลงไปจริง ๆ เลย แต่วันนี้เราไม่รู้สัก
แบบนี้แล้ว เราไม่โกรธพายแล้ว”

พาย : “มินไม่เกลียดพายหรือ”

มิน : “เราอยู่ตรงนี้แล้วนี่ไง แล้วพายุไม่ต้องกลัวนะ เราไม่มีทางปล่อย
มือพายุหรอก แล้วพายุต้องไปสอบนะ มินบนไว้ให้แล้ว”

(โสมสเตอร์, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างเสนอแนวคิดการให้เกียรติและเคารพความคิดซึ่งกันและกัน โดยการให้คำปรึกษากันเพื่อความสบายใจของคนทั้งสองฝ่าย เช่นนางเอกถึงเลที่จะไปแข่งขันเพราะคนรักไม่เห็นด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเคารพการคิดของคนรัก ส่วนพระเอกเมื่อคิดได้ว่าตนเป็นสาเหตุทำให้คนรักไม่กล้าที่จะทำตามความฝัน จึงกลับเข้าใจคนรักและสนับสนุนให้ทำตามความฝัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักไม่ใช่การให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องลำบากใจในการตัดสินใจในการทำตามความฝันของตน หรือทำเรื่องที่ตนอยากทำ ความรักคือให้เกียรติและเคารพการตัดสินใจกัน ความรักจึงเดินไปด้วยกันอย่างสวยงาม

3) ความรักคือการให้อภัย

ความรักคือการให้อภัย เป็นการยกโทษให้คนที่เรารัก แต่ไม่ใช่การให้อภัยกับทุก ๆ เรื่อง แต่เป็นการให้อภัยโดยสมเหตุสมผล และมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจว่าควรหรือไม่ควรให้อภัย แนวคิดดังกล่าวปรากฏในภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับความรักของคู่รักจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) แพนเดย์...แพนกันแค่วันเดียว 2) น้อง.พี.ที่รัก 3) โสมสเตอร์ 4) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 5) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ และ 6) อ้าย..คนหล่อลวง ดังมีตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง น้อง.พี.ที่รัก ตอนที่เจนปฏิเสธการขอแต่งงานของโมจิ ทำให้โมจิน้อยใจ เพราะเขารักเจนมากจนอยากใช้ชีวิตร่วมกับเธอ นอกจากนี้โมจิได้รับคำสั่งให้กลับไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่นด้วย ซึ่งเรื่องนี้ทำให้ทั้งสองคนลำบากใจ แม้ว่าโมจิน้อยใจเจนมากแค่ไหนเขาก็ยังรักเธอเสมอ ตอนที่เจนไปผ่าตัดตาไม่มีใครไปรับ โมจิเป็นผู้ไปรับ แล้วตอนนั้นทำให้รู้ว่าโมจิรักเจนอย่างแท้จริง พร้อมจะให้อภัย และยอมทุกอย่างเพื่อเจน ดังความว่า

เจน : “ขอบใจนะ มันเป็นวิธีขอแต่งงานที่น่ารักมาก ๆ แต่ ขอโทษนะโมจิ
เจน...”

โมจิ : “คุณทำให้ผมจึก”

[...]

เจน : “เจนไม่ยอมให้โมจิเข้าใจผิดนะ เจนรักโมจินะ แต่เจนแค่เป็นห่วง
คนที่นี่ เป็นห่วงแม่ เป็นห่วงป้า ไหนจะบ้าน แล้วพี่ช้อยอีก ... โมจิ
พูดอะไรหน่อยสิ หน้าบึ้งอยู่หรือเปล่าเนี่ย เจนมองไม่เห็นนะ”

โมจิ : “ไม่ ผมไม่ได้โกรธอะไรเจนเลย”

เจน : “จริงหรือเปล่า”

โมจิ : “เพราะผมรู้ดี ว่าการต้องจากครอบครัวไปอยู่ไกล ๆ มันเป็นอย่างไง ผมเลยตัดสินใจแล้วว่า ผมจะลาออกจากชิรุกุ มาทำงานใหม่ในเมืองไทยแทน”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครสองคน ผู้สร้างให้แนวคิดความรักคือการให้อภัยต่อกัน พร้อมทั้งหาสาเหตุของปัญหาเพื่อแก้ไขด้วยกัน อย่างเช่นในตัวอย่างพระเอกยอมที่จะให้อภัยกับการปฏิเสธของนางเอก และทั้งสองคนปรับความเข้าใจและให้อภัยกัน แสดงให้เห็นว่าความรักที่แท้จริงต้องเข้าใจซึ่งกันและกัน แล้วยอมที่จะให้อภัยกับเหตุผลของคู่รักอย่างสมเหตุสมผล

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* กิ่งไปตามเท็ดคนรักที่ไปทำงานต่างประเทศเพราะอยากรู้ความจริงว่าทำไมเขาไม่รับสายของกิ่ง แต่ทำไมเมื่อใช้หมายเลขอื่นโทรกลับรับสาย เมื่อทั้งสองพบกัน กิ่งถามเหตุผลที่เท็ดไม่รับสาย เท็ดจึงได้เล่าเรื่องที่ตนทำผิดให้กิ่งฟัง แม้กิ่งไม่ชอบคนทีนอกใจ แต่เนื่องจากเท็ดสารภาพความจริง เธอจึงให้โอกาสเท็ดอีกครั้ง ดังความว่า

เท็ด : “ใจเย็นก่อนคุณ พีไปกินข้าวกับปูเป้”

กิ่ง : “ปูเป้ไหน”

เท็ด : “ปูเป้ที่เป็นนิวจิวกับกิ่งไง พอดีเบ้มันบินมาเที่ยวก็เลยออกไปกินข้าวกัน แล้ว...”

กิ่ง : “แล้วทำไมตอนแรกบอกกิ่งว่าจะกลับโรงแรมแล้วไม่กลับ แล้วทำไมถึงไม่รับโทรศัพท์กิ่ง”

เท็ด : “คือพีกับปูเป้ เคยชอบ ๆ กันตอนมหาวิทยาลัย แล้วพอดิกลับมาเล่นดนตรีด้วยกันที่งานแต่งงานวันนั้น ก็คุยกันมาเรื่อย ๆ แล้วที่กิ่งไม่ได้มาอัดเสียงกับพี ปูเป้เขาก็บินมาหา ก็แค่ว่าจะออกไปเที่ยวด้วยกันเฉย ๆ แต่มันก็เกินเลยกันไป”

[หลังจากคุยกับพีเท็ดจบกิ่งได้บินมาหาปาล์มเพื่อตอบตามคำสัญญาว่าจะคบกับเท็ดต่อหรือเริ่มต้นคบกับปาล์ม]

ปาล์ม : “พีเท็ดไม่ได้มีกิ๊กหรือ”

กิ่ง : “กุอยากลองให้โอกาสที่เขาดูอะ”

(*Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน*, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ผู้สร้างได้ให้แนวคิดว่าความรักคือการให้อภัยแล้วทำให้เห็นว่าฝ่ายที่ยกโทษให้ คือคนที่รักมากหมัดใจและยังเชื่อว่าการให้ออกาสจะสามารถรักษาความรักให้ดำเนินต่อไป เช่นในตัวอย่างที่นางเอกให้ออกาสกับคนรักของเธอ ยอมเชื่อใจเขาอีกครั้ง เนื่องจากคนรักสารภาพความจริง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการนอกใจในความสัมพันธ์คู่รักเป็นการทำผิดใน

ความสัมพันธ์ของคู่รักอย่างร้ายแรง แต่เมื่อมีการให้อภัยของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นแสดงว่าฝ่ายนั้นรักมากจนมองข้ามความผิดของอีกฝ่ายหนึ่งและยอมที่จะให้อภัย

เรื่อง *อ้าย..คนหลอกลวง* ตอนที่ภารกิจหลอกลวงเพชรกำลังจะจบสิ้นอนิษาเขียนใบสัญญาให้กับทาวเวอร์ เพื่อเป็นข้อตกลงกันก่อนที่จะเริ่มเปลี่ยนสถานะความสัมพันธ์กัน เพราะอนิษาไม่ชอบที่เห็นทาวเวอร์เดินทางที่ผิดทำงานไม่สุจริต ถ้าทาวเวอร์ยอมทำตามสัญญา เธอก็จะยอมให้อภัยกับเรื่องที่ทาวเวอร์เคยทำมา และยอมตกลงเปิดใจให้ทาวเวอร์ตั้งข้อความให้สัญญาว่า

“ข้อ 1 ข้าพเจ้า นายทเวา สุพรรณไพศาล ขอสัญญาว่าเมื่อจบภารกิจ CBP - Check Bill Petch ข้าพเจ้าจะเลิกตุ๋นคน และใช้ความสามารถที่มีอยู่ไปทำงานสุจริต”

“ข้อ 2 หากนายทเวาทำตามสัญญาข้อ 1 ข้าพเจ้านางสาว อนิษา จิตอิมเอม ยินดีที่จะลงคุย ๆ กันดูกับนายทเวา สุพรรณไพศาล ต่อไป”

(อ้าย...คนหลอกลวง, 2563)

จากตัวอย่างข้อความในใบสัญญาของตัวละคร ที่ว่าถ้าพระเอกยอมทำตามข้อตกลงของนางเอก นางเอกจะยกโทษให้กับเรื่องที่ผ่านมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การให้อภัยครั้งนี้เกิดขึ้นจากความรักที่มีให้กัน จึงทำให้มองผ่านเรื่องไม่ดีให้อภัยกับความผิดในอดีตได้เพื่อเริ่มต้นใหม่ เพราะการให้อภัยเป็นสิ่งที่ทำให้จิตใจโปร่งใสขึ้นไม่ยึดติดกับอดีต และความรักนั้นสามารถนำทางให้คนทำผิดได้มีโอกาסקแก้พฤติกรรมของตนให้เดินไปในทางที่ดี หรือให้ออกสคนกลับตัวกลับใจ

4) ความรักคือความซื่อสัตย์ต่อกัน

ความรักคือความซื่อสัตย์ต่อกัน คือการไม่โกหกหลอกลวง หรือนอกใจกัน ยอมบอกความจริงในทุก ๆ เรื่องให้คนที่รักรับรู้ เพื่อให้ความรักนั้นเดินไปด้วยดีและทำให้คนสองคนมีความมั่นใจต่อกัน แนวคิดดังกล่าวปรากฏในภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักของคู่รักจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *น้อง.พี.ที่รัก* 3) *โสมสแตย์* 4) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 5) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 6) *อ้าย..คนหลอกลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* ท็อปแอบภรรยาคบกับนุ้ยที่เป็นพนักงานในบริษัท โดยท็อปเคยสัญญาหลายครั้งกับนุ้ยว่า เขาจะหย่ากับภรรยาแล้วมาแต่งงานกับนุ้ยแต่หลายครั้งเขาทำไม่ได้ ต่อมาภรรยาเขากำลังตั้งครรภ์ลูกคนที่สอง สุดท้ายสองคนก็เดินหน้าต่อไปแบบรักสามเส้าไม่ได้ นุ้ยจึงเป็นฝ่ายเดินจากไปและไม่เชื่อท็อปอีกต่อไป ดังความว่า

นุ้ย : “นุ้ยมาเข้าห้องน้ำคะ ไม่เป็นไรคะ ไปโตเกี่ยวกับพี่ๆ เกอะคะ หนูอยู่ต่อคนเดียวได้ แต่งไม่แต่งไม่สำคัญหรอกคะ หนูรอได้คะ ก็รอมาตั้ง 3 ปีแล้วนี่ หนูไม่ได้ประชดคะ นี่นุ้ยก็พูดจริง ๆ หนูโอเค”

[...]

ท๊อป : “นุ้ย นุ้ย เป็นอะไร”

นุ้ย : “ไม่เป็นไรค่ะ”

ท๊อป : “นุ้ยโกรธที่อยู่หรือ ท๊อป เดียวปีหน้าเราค่อยไปเที่ยวกันใหม่นะ
นุ้ยยังไม่ได้ไปเที่ยวเทศกาลหิมะเลย ไซ้ใหม่ คราวหน้าเรากลับกัน
แค่สองคน ดีไหม ท๊อป”

นุ้ย : “ไม่เป็นไรค่ะ นุ้ยไปมาแล้ว”

ท๊อป : “หมายความว่าไงอะ”

นุ้ย : “โทษนะค่ะ” [นุ้ยก็เดินจากไป]

(แฟนเดย์...แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดว่าการมีความสัมพันธ์คู่สาวไม่เคยมีผล
ตอบกลับที่ดี นอกจากผิดศีลธรรมไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมแล้ว ถ้าเมื่อครอบครัวคนที่แอบคบได้
รับรู้เรื่องราวนั้นก็ยิ่งทำให้ทุกอย่างพังทลาย ในตัวอย่างที่ตัวละครชายทั้งโกหกไม่ซื่อตรงไม่ซื่อสัตย์ต่อ
คนที่เขารัก คนที่รักเขาก็ทนอยู่กับการโกหกไม่ได้อีกต่อไป ซึ่งความรักแบบนี้เป็นการนำเสนอในแง่ลบ
ของความรักแต่สอนให้รู้ว่า การสร้างความสัมพันธ์แบบนี้นอกจากทำให้ชีวิตวุ่นวายแล้ว คนที่เป็นมือที่
สามยังเป็นคนที่ไร้ค่าและสังคมไม่ยอมรับการกระทำเช่นนี้เช่นกัน

เรื่อง โทมัสเตย์ แม่ของมินแอบไปมีครอบครัวใหม่ที่ระยองโดยไม่ให้พ่อของมินรู้
แต่บังเอิญมินตามไปที่ระยองและเห็นครอบครัวใหม่ของแม่ มินจึงบอกเรื่องนี้ให้พ่อรู้ หลังจากทีพ่อ
ของมินรู้ ครอบครัวของมินก็แตกแยกกัน ดังความว่า

แม่มิน : “มินแม่ขอโทษ”

มิน : “ละเอียดใจหรือ ต้องให้โดนจับได้ก่อนใช่เปล่า ถึงจะยอมพูด คิด
ว่าจะเป็นคนดีกว่านี้”

แม่มิน : “มินคุยกับแม่ก่อน มิน แม่รู้นะที่แม่ทำอย่างนี้มันเห็นแก่ตัว
แต่แม่เลิกกับเขาแล้วนะ แม่จะกลับไปอยู่กับมินที่กรุงเทพ
อย่างที่แม่ว่าไง”

มิน : “บ้านนี้แม่ น่าขยะแขยงจริง ๆ ด้วย”

[...]

แม่มิน : “มิน แม่คุยกับพ่อแล้วนะ จากนั้นไป เราสี่คน คงไม่ได้อยู่ด้วยกัน
เหมือนเดิมแล้วนะ มินจะอยู่กับพ่อก็ได้”

(โทมัสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนาระหว่างแม่และลูก ผู้สร้างแสดงแนวคิดว่าการไม่ซื่อสัตย์ระหว่างคู่รักจะทำให้ความสัมพันธ์จบลงได้ เช่นในตัวอย่าง แม่ตัวละครชายได้ไปมีคนอื่นและลูกจับได้สามีก็รู้ สุดท้ายครอบครัวก็แยกทางกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของหญิงชายไม่ว่าอยู่วัยไหนก็ตามหากไม่ซื่อสัตย์ต่อกันจะนำไปสู่จุดสิ้นสุดของความสัมพันธ์ได้

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* เท็ดคนรักของกิ้งแอบนอกใจกิ้งเมื่อไปทำงานที่ต่างประเทศ เมื่อกิ้งจับได้ เท็ดก็สารภาพทุกอย่างให้กิ้งฟัง กิ้งเสียใจกับการกระทำของเท็ดโดยในใจลึก ๆ ของเธอไม่ยอมให้เท็ดตอบเช่นนี้ เพราะกิ้งไม่ชอบคนที่นอกใจ เนื่องจากกิ้งรักเท็ดมาก เธอได้ให้อภัยเท็ดครั้งนั้น แต่สุดท้ายสองคนก็ไม่สามารถไปต่อได้ ดังความว่า

เท็ด : “ใจเย็นก่อนคุณ พี่ไปกินข้าวกับปูเป้”

กิ้ง : “ปูเป้ไหน”

เท็ด : “ปูเป้ที่เป็นนิวจิวกับกิ้งไง พอดีเบิร์นบินมาเที่ยวก็เลยออกไปกินข้าวกัน แล้ว...”

กิ้ง : “แล้วทำไมตอนแรกบอกกิ้งว่าจะกลับโรงแรมแล้วไม่กลับแล้วทำไมถึงไม่รับโทรศัพท์กิ้ง”

เท็ด : “คือพี่กับปูเป้ เคยชอบ ๆ กันตอนมหาวิทยาลัย แล้วพอดิกลับมาเล่นดนตรีด้วยกันที่งานแต่งงานวันนั้น ก็คุยกันมาเรื่อย ๆ แล้วที่กิ้งไม่ได้มาอดเสียดกับพี่ ปูเป้เขาก็บินมาหา ก็แค่ว่าจะออกไปเที่ยวด้วยกันเฉย ๆ แต่มันก็เกินเลยกันไป”

กิ้ง : “ทำไมพี่เท็ดถึงไม่บอกกิ้งว่า กินข้าวเสร็จก็แยกย้าย แล้วพี่เท็ดก็กลับห้องไม่ไหวเลยนอนโฮสเทลแถวนั้น แล้วก็ พี่ไม่รับโทรศัพท์กิ้งเพราะว่าเมาแล้วหลับอยู่ หรือว่าปวดฉี่ไงก็เลยตื่นมารับสายโทรศัพท์คนอื่น แก่ตัวไม่เป็นหรือ”

เท็ด : “พี่ไม่ยอมทำผิดกับกิ้งไปมากกว่านี้”

กิ้ง : “กิ้งเคยบอกว่า กิ้งไม่ชอบคนแบบนี้ กิ้งไม่ทนนะ”

เท็ด : “พี่เข้าใจ...”

(*Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน*, 2562)

จากบทสนทนาของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดว่าการซื่อสัตย์ต่อกันเป็นสิ่งสำคัญของความรักระหว่างคู่รัก แม้ว่าได้รับการให้อภัย แต่ความสัมพันธ์หรือความรู้สึก ๆ ที่มีให้กันเริ่มลดลง เช่นตัวละครชายนอกใจนางเอก แม้ว่าได้รับการให้อภัย แต่สุดท้ายก็ไปกันต่อไม่ได้ เพราะความรักที่มีให้กันเริ่มไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ซึ่งความซื่อสัตย์เป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างสัมพันธ์ให้มั่นคง

5) ความรักคือการเสียสละ

ความรักคือการเสียสละ เป็นการยอมเสียผลประโยชน์และเวลาส่วนตัวเพื่อคนรัก เพื่ออยากให้ความรักเป็นไปด้วยดีหรืออยากเห็นคนรักมีความสุข เป็นการแสดงให้เห็นความรักของฝ่ายที่เสียสละว่ารักมากน้อยแค่ไหน ในบางกรณีการเสียสละเป็นการแก้ปัญหา แต่สำหรับบางคู่เอา การเสียสละช่วยแก้ปัญหาคู่รักไม่ได้ เพราะความรักต้องเป็นการยินยอมทั้งสองฝ่ายในการมอบให้และรับเอา แนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *น้อง.พี.ที่รัก* 3) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* และ 4) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว* นัยความทรงจำเสื่อมทำให้เด่นชัยที่แอบชอบ นัยมานาน มีโอกาสได้เป็นแฟนนัยหนึ่งวัน นัยได้ถามที่มาของการเป็นแฟนกัน เด่นชัยได้เล่าถึงเรื่องราวการแอบช่วยเหลือนัยโดยการเสียสละเรื่องต่าง ๆ จึงทำให้นัยรักเด่นชัยที่เสียสละหลายอย่าง เพื่อนัย ดังความว่า

เด่นชัย : “ที่ผมทำก็แค่...ผมรู้ว่าคุณนัยชอบมาสาย เพราะต้องวนหาที่จอดรถนานนะครับ ผมก็เลย ตื่นแต่เช้าแล้วก็...แอบไปจองที่จอดรถให้คุณนัยครับ แล้วก็คุณนัยติดเกมปลูกผักมากเลยครับ ผมก็เลยแอบแหย่แอดแคตคุณนัยครับ แล้วก็คอยเก็บพวกไม้ พวกตะปู อะไรอย่างนี้ให้คุณนัย โต๊ะทำงานคุณนัยรักมากเลยครับ ผมก็เลยแอบไปช่วยจัดโต๊ะให้คุณนัย ตอนหลังเลิกงานนะครับ คุณนัยชอบฟังเพลงเก่า ๆ ครับ บางเพลง...มันเก่าขนาดที่คุณนัยไม่รู้ว่าเป็นชื่อเพลงว่าอะไร ผมก็คอยไปหาเพลงเก่า ๆ พวกนี้ มาแอบใส่ไว้ในคอมพิวเตอร์ของคุณนัยทุกวัน วันละเพลงนะครับ”

(แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างการอธิบายของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดที่ความรักบางครั้งต้องมีการเสียสละของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เพื่อแลกกับความสัมพันธ์ที่ดีและความสุขของคนรัก เช่นพระเอกทำทุกอย่างเพื่อคนที่เขารัก เพื่ออยากเห็นความสุขของเธอ ซึ่งทำให้เห็นว่าคนที่ยอมเสียสละเพื่อใครสักคน เป็นการบ่งบอกถึงความรู้สึกที่เขามีให้กับคนที่เขารัก โดยหวังว่าคนที่เขารักมีความสุข

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* โมจิถูกปฏิเสธการขอแต่งงาน เพราะเจนนัยรักไม่ยอมทิ้งครอบครัวของตนไปใช้ชีวิตที่ประเทศญี่ปุ่นกับคนรัก โมจิจึงเสียสละยอมลาออกจากงานของตัวเองเพื่อจะได้ใช้ชีวิตด้วยกันกับเจนนัยและเพื่อความสบายใจของคนที่เขารัก ดังความว่า

โมจิ : “ไม่ ผมไม่ได้โกรธอะไรเจนเลย”

เจน : “จริงหรือเปล่า”

โมจิ : “เพราะผมรู้ดี ว่าการต้องจากครอบครัวไปอยู่ไกล ๆ เนี่ย มันเป็นอย่างไรงี้ ผมเลยตัดสินใจแล้วว่า ผมจะลาออกจากชิรุกุ มาหางานใหม่ที่เมืองไทยแทน”

เจน : “โมจิไม่ต้องทำเพื่อเจนขนาดนั้นหรอก”

โมจิ : “เจนครับ ผมเนี่ยอยู่ที่ไหนก็ได้ ขอให้ผมมีเงินก็พอ เราไม่ต้องแต่งงานกันตอนนี้ก็ได้ล่ะ”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนาตัวละคร ผู้สร้างได้ให้แนวคิดว่าการเสียสละเป็นการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพในบางกรณีของคู่รัก และเป็นการแสดงความจริงใจของฝ่ายที่เสียสละต่อคนรักด้วย เช่นพระเอกที่สละงานเพื่อได้ใช้ชีวิตอยู่กับนางเอก ซึ่งทำให้รู้ว่าการเสียสละเป็นการแสดงความรักและการแก้ปัญหาอย่างหนึ่งของคู่รัก เพื่อให้ความสัมพันธ์เดินไปอย่างราบรื่นและยั่งยืน

เรื่อง *อ้าย...คนหล่อลวง* อีนาได้ใช้ชื่อของตัวเองเพื่อกู้เงินจากธนาคารเพื่อให้เพชรคนรักของตนเอาไปจ่ายค่าเทอม แต่เพชรกลับไม่รับผิดชอบและโยนความรับผิดชอบทุกอย่างให้อีนาอีนาโกรธมาก แต่เมื่อเพชรขอเลิก อีนาจึงต้องเสียสละทุกอย่างเพื่อไม่ให้เพชรเลิกกับตนแต่สุดท้ายเพชรก็ไม่ยอมยังเดินจากอีนาไป ดังความว่า

เพชร : “ที่อีนา ถ้าเป็นพี พีจะคืนเงินที่พีไม่ได้ยืมหรอก ผมอยากจะทำคุณพีไปเรื่อย ๆ นะ แต่พอเห็นพีใช้กำลังแบบนี้แล้ว ผมว่าเราคงไปด้วยกันไม่รอดหรอก”

อีนา : “เพชร พีไม่ทวงแล้วไม่ต้องคืนเงินพีแล้ว แต่เราอย่าเลิกกันได้ไหม”

เพชร : “พีไม่เลิกก็ได้ แต่เพชรขอเลิกนะ”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ผู้สร้างได้ให้แนวคิดการเสียสละเพื่อคนรักบางคู่คือไร้ประโยชน์ แม้ว่าเสียสละแค่ไหนแต่สุดท้ายก็ไม่มีค่าเพราะคนที่เราเสียสละให้เขาไม่ได้รักเหมือนกับเรารักเขา อย่างที่นางเอกยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อความรักของตัวเองแต่สุดท้ายเขาก็ไม่เห็นค่า ซึ่งทำให้เห็นว่าการเสียสละเป็นการบ่งบอกความรักที่มีในใจ แต่การเสียสละไม่ใช่เหมาะสำหรับการแก้ปัญหาของทุก ๆ คู่รัก การเสียสละอย่างเดียวไม่ใช่การแก้ปัญหาต้องมีอีกฝ่ายที่ยอมรับการเสียสละนั้นด้วยเช่นกัน จึงทำให้ความรักนั้นดำเนินต่อไปได้

6) ความรักคือการเชื่อใจ

ความรักคือการเชื่อใจ เป็นการไว้วางใจและมั่นใจซึ่งกันและกัน ทั้งในเรื่องการทำงานหรือการสร้างชีวิตคู่ไปด้วยกัน โดยเฉพาะการมองข้ามในเรื่องมือที่สาม เชื่อมั่นคนที่เรารัก แต่ความเชื่ออย่างเดียวไม่ใช่แนวทางนำไปหาความสำเร็จของคู่รักยังต้องประกอบกับปัจจัยหลายอย่างร่วมกัน ซึ่งความเชื่อใจและไว้วางใจนอกจากใช้อารมณ์รักแล้วต้องมีสติคิดไตร่ตรองปัญหา อย่างคำว่า “*รักอย่างมีสติ*” เมื่อเชื่อใจโดยไร้ความคิดความรักอาจจะล้มเหลวกลายเป็นถูกหลอกหลวงได้ ซึ่งแนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 3) *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว* นั้รักที่อุปมากเชื่อใจทุกอย่างที่ที่อุปพูด แม้ว่าสิ่งนั้นยังไม่เกิดขึ้นก็ตาม ที่อุปได้สัญญาว่าตัวเองจะหย่ากับภรรยามาแต่งงานกับนั้ที่แอบคบกันเป็นแฟน แม้ว่าที่อุปสัญญาหลายครั้งแต่เขาก็ยังทำไม่ได้ แต่นั้เลือกที่จะเชื่อใจที่อุปต่อไปเพราะความรักดังความว่า

ที่อุป: “นั้ แต่งงานกับพี่นะ พี่รู้ว่านั้ซัพเพอร์ แล้วพี่ก็พูดเรื่องนี้มาหลายทีแล้วด้วย แต่กลับไปคราวนี้พี่จะพยายามเสกแหวนวงนี้ให้มันหายไปให้ได้”

[...]

นั้ : “นั้มาเข้าห้องน้ำคะ ไม่เป็นไรคะ ไปโตเกี่ยวกับพี่ๆเถอะคะ หนูอยู่ต่อคนเดียวได้ แต่งไม่แต่งไม่สำคัญหรอกคะ หนูรอได้คะ ก็รอมาตั้ง 3 ปีแล้วนี่ นั้ไม่ได้ประชดคะ นี่นั้ก็พูดจริง ๆ นั้โอเค”

(แฟนเดีย...แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดในเรื่องการเชื่อใจโดยไร้ความคิดพิจารณาใช้แค่ความรู้สึกอย่างเดียวในการตัดสินใจ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้รับมาคือความล้มเหลวในความรัก เช่นตัวละครหญิงเชื่อใจคนรักของตัวเองทั้งที่เขามีภรรยาแล้ว ตามคำพูดของตัวละครเขาเคยสัญญาหลายครั้งแต่เขาไม่เคยทำได้ แต่ตัวละครหญิงยังเลือกที่จะเชื่อในความรักของเธอ ทั้งที่ผิดศีลธรรมและสังคมไม่ยอมรับ สุดท้ายความรักความเชื่อใจก็ไร้ค่า ความรักไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความเชื่อใจคือความรักที่ต้องควบคู่กับความคิดพิจารณา

เรื่อง *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* มีแฟนของเอ็ม ปลอมใจเอ็มอยู่กับอดีตคนรักเก่าคือจิ้นสองต่อสอง โดยจิ้นขอมาหารูปเก่าในฮาร์ดดิสก์เก็บรูปของเอ็ม มีก็ปลอมใจให้ทั้งสองคนค้นหารูปอยู่ด้วยกัน เหมือนเป็นการระลึกถึงอดีตของทั้งสองคน แต่มีก็ไม่ได้ว่าอะไรแค่เดินมาทักทายแล้วก็เดินไปนั่งฟังเพลง ปลอมใจให้ทั้งสองทำธุระต่อ ดังความว่า

มี : “โห รูปอันชิน ไร่วันหลังมาเปิดดูดีกว่า ล้อเล่น ๆ ตามสบายนะ”

จิน : “เราว่าเดี๋ยวเรารีบหารีบไปดีกว่า เกรงใจ”

เอ๋ม : “จริง ๆ จะเอาอะไรก็ถือไปได้เลยนะ เดี่ยวสักพัก เราต้องย้ายไปสิงคโปร์แล้วอะ”

จิน : “ย้ายแบบ... ย้ายไปเลยอะหรือ”

เอ๋ม : “ฮือ”

จิน : “ทำไมอะ”

เอ๋ม : “พอดีไปรอนขวนหลายทีแล้ว”

จิน : “แล้วมีอะ”

เอ๋ม : “ก็ไปด้วยกันสิ”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดการไว้วางใจคนรัก ยิ่งทำให้คนรักเข้าใจกันแล้วความสัมพันธ์ยิ่งเข้มแข็งไม่มีใครทำลายความสัมพันธ์นั้นได้ เช่นตัวละครหญิงเห็นคนรักตัวเองอยู่กับคนรักเก่า เธอก็เข้าใจคนรักเธอและปล่อยให้ทั้งสองคนอยู่ด้วยกัน โดยไม่ว่าอะไร ตัวละครหญิงที่เป็นคนรักเก่าเห็นเช่นนี้ก็เกรงใจ ซึ่งแสดงให้เห็นความไว้วางใจของตัวละครหญิงที่พยายามบอกว่า เพราะรักจึงไว้วางใจและเชื่อใจแฟน ซึ่งแสดงให้เห็นความไว้วางใจทำให้ความสัมพันธ์ยิ่งเข้มแข็งไม่มีใครทำลายความสัมพันธ์นั้นได้

เรื่อง *อ้าย..คนหล่อลวง* อีนาไวใจเพชรที่เพ่งคบกันเป็นแฟนไม่นาน ให้เอาชื่อของตัวเองไปกู้เงินที่ธนาคาร เพื่อเอาเงินไปจ่ายค่าเทอมที่ค้างชำระ แต่หลังจากได้รับเงินก้อนนั้นมาเรียบร้อยเพชรไม่ได้เอาเงินไปคืนธนาคาร เงินที่กู้ธนาคารมาอีนาต้องรับผิดชอบทุกอย่าง เพราะเธอเอาชื่อของตัวเองไปกู้เงินจากธนาคาร และเพชรก็ขอลีกอีนาเพื่อเอาตัวรอด ดังความว่า

เพชร : “แค่ใบทรานสคริปต์เองไม่มีก็ไม่ใช่ไรหรอกเนอะ เพราะยังไงเพชรยังมีความรู้ติดตัวอยู่แล้ว”

อีนา : “แต่สมัครงาน ยังไงก็ต้องใช้ทรานสคริปต์นะเพชร ไม่งั้นใครจะไปเชื่อว่าเราเรียนจบมาจริง ๆ เอาอย่างนี้ เดี่ยวพี่จะไปกู้ธนาคารให้เพชรยืมไปจ่ายหนี้ค่าเทอมก่อน”

เพชร : “ไม่เป็นไรพี่ เพชรไม่ยากให้พี่ต้องลำบาก เงินตั้งห้าแสนเลยนะพี่”

อีนา : “แต่พี่อยากทำเพชรจริง ๆ นะ”

[...]

เพชร : “พี่อึนา ถ้าเป็นพี่ พี่จะคืนเงินที่พี่ไม่ได้ยืมหรือ ผมอยากจะดูแล พี่ไปเรื่อย ๆ นะ แต่พอเห็นพี่ใช้กำลังแบบนี้แล้ว ผมว่าเราคงไปด้วยกันไม่รอดหรอก”

อึนา : “เพชร พี่ไม่ทวงแล้วไม่ต้องคืนเงินพี่แล้ว แต่เราอย่าเลิกกันได้ไหม”

เพชร : “พี่ไม่เลิกก็ได้ แต่เพชรขอเลิกนะ”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ไม่เห็นความจริงจังของตัวละครชาย แต่ตัวละครหญิงยังไวใจและอ่อนน้อมไม่ให้เลิกกัน ผู้สร้างได้ให้แนวคิดความเชื่อใจต้องใช้ต้องควบคู่กับความคิดพิจารณาต้องรู้ทันคู่รักของตน เพราะเมื่อเชื่อใจกับคนที่ไม่ได้รักเราอย่างจริงใจ จะทำให้ความเชื่อใจที่เราทำให้กลายเป็นสิ่งไร้ค่า และเสียเวลาเปล่า

7) ความรักคือการรักโดยไม่คาดหวัง

ความรักคือการรักโดยไม่คาดหวัง เป็นการที่ได้รักคนที่ชอบโดยไม่หวังสิ่งใดตอบกลับหรือไม่หวังผลลัพธ์ที่ได้กลับมา หรือไม่ได้อยากครอบครองคนรัก แค้ได้มอบความรักที่ทำให้คนที่ชอบมีความสุขและเห็นคนรักมีความสุข ซึ่งแนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอสห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* และ 2) *Friend Zone ระวัง...สิ้นสุดทางเพื่อน* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว* เด่นชัยสารภาพความจริงที่เขาแอบอ้างเป็นแฟนของนุ้ย ส่วนนุ้ยที่ความจำเสื่อมได้โทรไปหาแฟนตัวจริงแต่กลับรู้ว่าคนที่เธอรักมีครอบครัวแล้วเธอกลับมาหาเด่นชัยอีกครั้งเพื่อถามความจริง เด่นชัยเล่าชีวิตของนุ้ยที่นุ้ยลืมให้เธอฟัง เธอไม่นึกชีวิตจริงที่เธอลืมเป็นเช่นนี้ หลังจากที่รู้เรื่องชีวิตของตัวเองแล้วนุ้ยถามถึงสาเหตุที่เด่นชัยปลอมตัวเป็นแฟนเธอ ถึงรู้ว่าเด่นชัยอยากอยู่ดูแลเธอในวันที่เธอมีปัญหา แต่ไม่หวังว่าจะครอบครองเธอ ดังความว่า

นุ้ย : “ตอนนั้นคุณคิดอะไรอยู่ ทำไมถึงกล้าโกหกกว่าเป็นแฟนฉัน”

เด่นชัย : “อืม คือผมไม่รู้เกี่ยวเปล่า นะครับ แต่มันจะมีระฆังนะครับ ที่เขาไปขอพรเกี่ยวกับความรักกันนะครับ ผมก็ไปขอบ้างครับ ว่าให้ได้เป็นแฟนของคุณนุ้ยวันหนึ่งครับ แล้วอยู่ ๆ คุณนุ้ยก็ความจำเสื่อม ผมก็เลยคิดว่า อืมผมได้วันนี้มา จริง ๆ ครับ”

นุ้ย : “แล้วทำไมขอแค่วันเดียวเอง”

เด่นชัย : “แค่วันเดียวระฆังก็เหนื่อยแยะแล้วครับ”

นุ้ย : “แล้วเป็นแฟนฉันแค่วันเดียวมันได้อะไรขึ้นมา พรุ่งนี้ฉันก็ลืมหมดแล้ว”

เด่นชัย : “แต่ผมไม่ลืมใครครับ”

นุ้ย : “คุณรู้เปล่า สิ่งที่คุณทำเสียมาก”

เด่นชัย : “ครับ ผมขอโทษจริง ๆ นะครับคุณนุ้ย”

นุ้ย : “ไม่เป็นไรไม่ต้องขอโทษหรอก จะว่าไป วันนี้นั้นก็ดีเหมือนกัน
เปลว ๆ อาจจะดีกว่าชีวิตจริง ๆ ของฉันด้วยซ้ำไป”

(แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดความรักคือการไม่คาดหวังหรืออยากครอบครองใคร แต่ได้มอบความสุขให้คนที่เรารัก เช่นตัวละครชายที่ทำทุกอย่างเพื่อคนที่เขารัก แม้ว่าเขาเคยขอพรให้เป็นแฟนเธอ แต่ความหวังของเขาไม่ได้ทำร้ายคนที่เขารักขอแค่มีโอกาสได้ดูแลเธออย่างใกล้ชิดและให้เธอมีความสุข ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักคือการมองเห็นคนที่เรารักมีความสุข โดยไม่ได้หวังสิ่งใดตอบกลับ แม้ว่าเป็นความรักที่ไม่สมหวังแต่เป็นความรักที่มีความสุขใจ

เรื่อง *Friend Zone ระวัง...สิ้นสุดทางเพื่อน* ปาล์มแอบรักกิ้งเพื่อนสนิทมาตลอด แต่เขาไม่เคยบอกความจริงให้กิ้งรู้เพราะกลัวเสียเพื่อนไป ทุก ๆ เวลาที่กิ้งมีปัญหาปาล์มไม่เคยที่จะทิ้งกิ้งให้อยู่คนเดียว สิ่งที่เขาหวังไว้คืออยากเห็นกิ้งมีความสุข และอยู่กับเขาไปนาน ๆ เหมือนกับที่เขา ร้องเพลง ดังความว่า

ปาล์มเล่าให้เพื่อนที่อยู่ในกลุ่ม “Friend Zone” ด้วยกันฟัง : “เป็นเพื่อนกันมันก็ดีอยู่แล้ว ทำไมฟังประโยคนี้อันนี้แล้วมัน... เจ็บจิตขึ้นมาซะงั้นก็ไม่รู้ นะครับ ความรู้สึกนั้นมันก็ฟ้องเลยอะ ว่าผมหึงมัน ทั้ง ๆ ที่ผมเป็นเพื่อนกับมันเองแท้ ๆ”

[...]

ปาล์มร้องเพลงให้กิ้งฟัง : “มึงชอบขี่ในป่าไซไหม ...ไซไหม โดดเกาะป้าย มึงเป็นเงินหลงหรือไง ตกลงมา มึง ... เป็นอีเป้เหมือนเดิม ไม่อยากเห็นมึงเป็นแบบนี้ ...อย่างนี้ มึงช่วยหาผ้าให้มันดี ๆ สักที แต่ถ้าหาไม่เจอก็อยู่กับกู ไปก่อนได้หรือเปล่า”

(*Friend Zone ระวัง...สิ้นสุดทางเพื่อน*, 2562)

จากคำพูดและเนื้อเพลงของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดความรักคือการได้รักโดยไม่คาดหวังสิ่งใด แค่มองเห็นคนรักมีรอยยิ้มและมีความสุข เช่นคำพูดที่ตัวละครแสดงให้เห็นความรักที่เขามีให้คนที่เขารัก แต่ไม่สามารถเกินเลยได้เพราะเป็นเพื่อนกัน ในเมื่อคนที่เขารักมีปัญหาเขาไม่เคยลืมหึงเธออยู่คนเดียวคอยอยู่เคียงข้าง ทำทุกอย่างเพื่อให้เธอมีความสุข เหมือนเนื้อเพลงที่เขา ร้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักคือไม่ใช่หวังที่จะครอบครอง แต่ได้มอบความรู้สึกรักให้เขามีความสุข

สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับความรักระหว่างคู่รัก ในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรักไว้ 7 ข้อคิด เพื่อให้เห็นว่าคู่รักสามารถอยู่ด้วยกันอย่างยั่งยืน ได้แก่ ความรักคือความหวังใยไม่ว่าเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก ความรักคือการให้เกียรติกันให้สิทธิ์ในการตัดสินใจโดยไม่บังคับกัน ความรักคือการให้อภัยอย่างมีเหตุผลพร้อมที่จะเปิดโอกาสให้ ความรักคือความซื่อสัตย์ต่อกันปราศจากความไม่ซื่อตรงต่อกัน ความรักคือการเสียสละยอมเสียผลประโยชน์ของตนเองเพื่อคนที่รัก ความรักคือความเชื่อใจกัน มั่นใจและไว้วางใจในทุกเรื่องไม่ว่าการงานหรือความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก และความรักคือการได้รักโดยไม่คาดหวังสิ่งใด ไม่หวังที่จะครอบครอง แต่ได้มอบความรู้สึกรักให้เขามีความสุข ซึ่งแนวคิดทุกข้อเป็นแนวทางเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตคู่ให้ประสบความสำเร็จและมีความสุข

4.1.2 แนวคิดความรักระหว่างครอบครัว

แนวคิดความรักระหว่างครอบครัว เป็นข้อคิดในด้านความรักในครอบครัว โดยแนวคิดนี้ นำเสนอผ่านบทสนทนาและพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น พ่อแม่ ลูก พี่น้อง คนที่มีสายเลือดเดียวกัน หรือคนที่ยอมรับนับถือกันเป็นพี่น้อง ในภาพยนตร์ของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรักในครอบครัวมีหลายแนวคิด ได้แก่ ความรักคือการใส่ใจ ความรักคือการให้กำลังใจ ความรักคือการให้อภัย และความรักคือการเสียสละ โดยมีในภาพยนตร์ของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง เนื่องจากทุก ๆ เรื่องมีการนำเสนอความรักในครอบครัวโดยมีรายละเอียดแนวคิดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ความรักคือการใส่ใจ

ความรักคือการใส่ใจ เป็นความกังวลเป็นห่วงในการกระทำของสมาชิกครอบครัว ด้วยกลัวว่าต้องเจอเรื่องไม่ดีหรือตัดสินใจทำเรื่องที่ไม่ดีไป โดยความรักที่แสดงออกมีลักษณะแตกต่างกัน บางคนในครอบครัวใช้คำพูดตรงไปตรงมาจากใจอย่างชัดเจน และบางคนในครอบครัวไม่กล้าแสดงความรู้สึกจริงใจให้รู้ใจ แนวคิดนี้มีในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง เนื่องจากทุกเรื่องเล่าถึงความสัมพันธ์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง เพื่อน...ที่ระลึก บ่อมเป็นนักธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีชื่อเสียง เธอยุ่งกับงานมาก แต่เธอไม่เคยที่จะละทิ้งเบลลูกสาวคนเดียว เวลาลูกเลิกเรียนเขาจะให้คนอื่นไปรับให้มาที่บริษัทไม่ให้ลูกไปอยู่คนเดียวในบ้าน ดังความว่า

เลขาคุณบ่อม : “คุณบ่อมคะ รถตู้ที่รับคุณเบลมาแล้ว ตอนนี้อยู่กับ
ผู้จัดการรออยู่ที่รถแล้วค่ะ”

บ่อม : “อ้อ เดี่ยวจะลงไปเดี๋ยวนี้”

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ทำให้เห็นการใส่ใจของแม่ที่มีให้ลูกแม้ว่าต้องรับผิดชอบหลายเรื่อง มีงานมากมาย แต่ไม่เคยลืมลูกของตน เช่นตัวละครแค้ได้รับข่าวแจ้งว่าลูกมาถึง เธอก็เตรียมตัวลงไปทันที ซึ่งแสดงให้เห็นความใส่ใจของแม่มีต่อลูก แม้ว่ายุ่งแค่ไหนก็ยังคิดถึงลูก แสดงให้เห็นแนวคิดหน้าที่ความรับผิดชอบของพ่อแม่ และความรักที่พ่อแม่มีให้ลูก

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* ชัชได้เจอกับเดียร์อดีตน้องคนสนิทในบริษัทที่เคยร่วมงานด้วยกัน มาพบกันอีกครั้งในบริษัทแห่งหนึ่งโดยบังเอิญ เธอได้เล่าเรื่องราวเหตุการณ์วันที่เดียร์ไปส่งชัชที่บ้าน แล้วเจนได้เล่าเรื่องในอดีตระหว่างชัชและเจนตอนเด็ก ๆ ที่ชัชถูกไม่เบสบอลตีแล้วสลบตอนนั้นเจนเป็นห่วงมาก หลังจากเล่าเรื่องนี้เสร็จเจนเริ่มเช็ดตัวพี่ชายที่เมาหนักไม่รู้ตัว เธอเป็นห่วงชัชมาก แค้ไม่เคยบอกความรู้สึกในใจต่อกันว่าเป็นห่วงกัน ดังความว่า

เดียร์ : “ถามจริงเหอะ พี่เคยไปเยี่ยมพี่เจนบ้างหรือเปล่า ไม่คิดจะไปเยี่ยมหลานตัวเองหรอ นี่มันก็ปีมาแล้วพี่ พี่ไม่เจอพี่เจนนานแค่ไหนแล้วหา โหพี่ชัช พูดตรง ๆ เลยนะ ถึงพี่จะเป็นพี่ชายที่โคตรห่วย แต่เดียร์ว่า พี่เจนก็อยากเจอพี่ขอยของเขานะ”

[ย้อนกลับวันที่เดียร์ส่งชัชกลับบ้าน เจนเช็ดตัวให้ชัชและเล่าเรื่องราวในอดีตตอนเด็กระหว่างชัชกับเจน และทำไมเรียกชัชว่าพี่ขอย]

เจน : “ตอนที่พี่โยนไม่ไปโดนพี่ขอยอะ เชื่อกันไหม ว่าพี่ไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ ตอนแรก ๆ ก็ขำอยู่นะ แต่ตอนที่ปลุกแล้วไม่ตื่นนะ พี่ก็ตกใจนะใจนึกก็คิดว่า ถ้าพี่ขอยตายไปจริง ๆ มันจะเป็นยังไง จริง ๆ พี่ขอยแค้คงแตกเองนะ แต่วันนั้นนะ พี่ร้องไห้ตั้งแต่โรงเรียนไปถึงโรงพยาบาลเลยนะ น่าจะเป็นการร้องไห้ที่หนักที่สุดในชีวิตแล้วมั้ง” (เล่าเรื่องเสร็จเจนคลุมเสื้อให้ชัช)

เดียร์ : “ห่อเป็นขนมโตเกียวเลย”

เดียร์ : (คุยกับชัช) “เดียร์อิจฉาคนที่มียีน้องนะ”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา ทำให้รู้ความรู้สึกของน้องที่เป็นห่วงพี่ชาย แค้ไม่เคยแสดงความจริงใจ ซึ่งผู้สร้างใช้คนที่สามเพื่อช่วยในการบอกความรู้สึกจริงของน้องมีต่อพี่ เช่นน้องคนสนิท เล่าเรื่องที่น้องสาวเคยเล่าเรื่องในอดีตให้ตนฟัง แล้วเธอเล่าเรื่องนี้ให้คนที่พี่ชายฟังต่อ แสดงให้เห็นว่าความรักคือการใส่ใจแค่ใช้วิธีการถ่ายทอดความรู้สึกที่แตกต่างกัน รักแต่ไม่แสดงออกกับคนใน

ครอบครัวแต่เลือกที่จะบอกผ่านคนอื่น หรือการใส่ใจโดยไม่แสดงออก นอกจากนี้การช่วยเหลือเช็ดตัวให้พี่ชาย เพราะกลัวว่าไม่สบายเนื่องจากเมามาก ก็เป็นการแสดงถึงความใส่ใจโดยไม่ทิ้งกัน

เรื่อง *โฮมสเตย์* มินไปเยี่ยมแม่ที่ได้รับบาดเจ็บหนักหลังจากอุบัติเหตุรถชน เม่นพี่ชายของมินก็ได้เดินเข้ามาแล้วได้เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมด พร้อมกับบอกความจริงให้มินเข้าใจว่าทุกคนเป็นห่วงและรักเขามาก ดังความว่า

เม่น : “พ่อบอกกูเรื่องแม่แล้วนะ มึงรู้มานานแล้วใช่ปะ กูเข้าใจแล้วนะเว้ย ว่าทำไมมึงต้องทำอย่างนั้นนะ ทำไมมึงไม่บอกวะ มึงเก็บไว้คนเดียวทำไมวะ”

มิน : “มึงอยากทำอะไรก็ทำเถอะ อยากไปเรียนต่อก็ไปนะ เดี่ยวกูก็ไม่อยู่แล้ว”

เม่น : “มึงพูดอย่างนั้นทำไมวะ มึงรู้ปะ พ่อแม่ไม่ได้บังคับกูไม่ให้ไปเรียนนะเว้ย กูไม่ไปเองเว้ย ตอนนั้นกูรู้สึกโคตรห่วยเลยรู้เปล่า ที่กูทิ้งทุกอย่างแล้วมึงยังฆ่าตัวตายอะ มึงเลิกคิดได้แล้วนะเว้ย ว่าทุกคนเขาไม่รักมึง”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างการเล่าเรื่องที่ตัวละครเล่ามา ผู้สร้างให้แนวคิดในมุมมองของลูกที่เขาเข้าใจผิดว่าไม่มีใครรัก ทั้งที่ครอบครัวเป็นห่วงเขามาก และคิดว่าเขาเป็นตัวปัญหาในครอบครัว แต่หลังจากพี่ชายบอกความรู้สึกจริงของคนในครอบครัวแล้ว ทำให้เขารู้ว่าทุกคนเป็นห่วงเขามาตลอด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความห่วงใยในบางครอบครัวเลือกที่จะไม่แสดงออกความรู้สึกจริงให้รู้ ซึ่งการไม่แสดงออกความรู้สึกจริงสามารถทำให้คนในครอบครัวเข้าใจผิดว่าไม่มีใครรักหรือคนต้องการ แต่ที่จริงแล้วไม่มีใครที่เป็นห่วงและรักมากกว่าครอบครัว

2) ความรักคือการให้กำลังใจกัน

ความรักคือการให้กำลังใจกัน เป็นการมอบแรงบันดาลใจและปลอบใจให้สมาชิกครอบครัว เพื่อสร้างความมั่นใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือทำให้กล้าเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนมากขึ้น แนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) เพื่อน..ที่ระลึก 2) น้อง..พี่..ที่รัก 3) โฮมสเตย์ 4) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 5) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ และ 6) อ้าย..คนหล่อลวง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง เพื่อน..ที่ระลึก เนื่องจากเบลลูกสาวของบุ่มพบเพจเจอร์ที่บุ่มเคยใช้กับ อี๊บเพื่อนสนิทที่เสียชีวิตไปแล้ว และมีเหตุการณ์แปลก ๆ เกิดขึ้นกับเบล บุ่มคนเป็นแม่จึงได้เล่า เรื่องราวในอดีตระหว่างตนกับอี๊บเพื่อนสนิทตอนที่เข้าอายุ 15 ปี บุ่มได้ชวนอี๊บฆ่าตัวตายไป ด้วยกันที่ตาตฟ้า แต่บุ่มเมื่อเห็นเพื่อนเสียชีวิตไปแล้วกลับกลับไปกล้าฆ่าตัวตายตาม บุ่มเล่า เหตุการณ์นี้ให้เบลลูกสาวฟัง เบลฟังแล้วกลัวมาก กลัวว่าจะมีเหตุการณ์เหมือนกันเพราะตอนนี้อายุ เบลเท่ากับอายุแม่ตอนนั้น บุ่มจึงได้ปลอบใจลูกสาว ดังความว่า

บุ่ม : “ตอนนั้นแม่จำได้ว่า แม่อายุครบ 15 ปีพอดี แม่กับอี๊บคิดกันแบบ ชั่ววูบว่า เราอยากฆ่าตัวตายไปด้วยกัน มันจะได้จบ ๆ สักที แต่พออี๊บลงมือ แม่ก็กลัว แม่ก็เลยหนีออกมา แล้วก็ไม่ต้องบอกเรื่องนี้ให้ใครรู้สักเลย แม้แต่แม่ของอี๊บ”

เบล : “แม่ เสาร์นี้เบลจะอายุ 15 แล้ว เบลอายุเท่าแม่ในตอนนั้นแล้ว”

บุ่ม : “เบล เรื่องนี้มันไม่เกี่ยวกับเบลเลยนะ เบล เบลมองแม่ ฟังแม่นะ เบลจะไม่มีวันเป็นอะไร แม่อยู่ตรงนี้ เบล มองแม่”

เบล : “เบลกลัวแม่”

บุ่ม : “เบลใจเย็น ๆ ก่อน”

เบล : “เบลจะได้อยู่กับแม่ไหม”

บุ่ม : “เบลไม่ต้องร้องลูก เบล”

เบล : “เบลจะตายแล้วหรือแม่”

บุ่ม : “แม่จะไม่มีวันยอมให้ใครมาทำอะไรเบลเด็ดขาด”

เบล : “แม่ช่วยเบลด้วย”

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดการให้กำลังใจคนใน ครอบครัว เป็นสิ่งสำคัญเพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการเผชิญกับปัญหาหรือเหตุการณ์ไม่ดี เช่นลูกต้องเผชิญกับปัญหาวิญญูณเพื่อนแม่ที่ตามมาหลอกเพราะสัญญาที่แม่เคยให้กับเพื่อนไว้ในอดีต คนเป็นแม่ เห็นเช่นนี้ได้แต่ให้กำลังใจและปลอบลูกให้สู้เพื่อเดินหน้าต่อไปด้วยกัน แสดงให้รู้ว่าความรักคือการให้กำลังใจ คอยปกป้องสนับสนุนและให้กำลังใจเราเสมอ เพื่อมีแรงใจสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ จีนอยากขายเปียโนของพ่อ เพราะเธอ รู้สึกว่าถ้าตั้งทิ้งไว้ทำให้พื้นที่ในอพฟิศที่กำลังสร้างไม่สวย แต่แม่ของจีนปฏิเสธไม่ให้จีนขายเปียโน

ของพ่อ ทำให้แม่กับจิ้นโต้เถียงกัน หลังจากแม่เดินจากไป เจย์พี่ชายของจิ้นได้แต่ปลอบใจและให้กำลังใจเธอ ดังความว่า

เจย์ : “เซี่ยจิ้นมีงใจเย็น ไอ้เหี้ยจิ้น เคลียร์ของเราไปก่อนก็ได้มีง ของใช้
ที่ง่าย ของส่วนตัวแหม่งยากวะ เดี่ยวกูช่วย”

จิ้น : “อีโมกันจิงเว้ย” (จิ้นเดินออกไปโดยไม่ได้เถียงอะไรต่อ)

(ฮาวทูทิง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างคำพูดปลอบใจของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดที่ว่า ความขัดแย้งในครอบครัวมีอยู่เสมอไป แต่แค่ต้องเข้าใจซึ่งกันและกัน เหมือนพี่ชายในเรื่องเป็นคนที่อยู่กลางเพื่อช่วยเกลี้ยกล่อมทั้งสองฝ่ายแม่กับน้องสาว โดยการให้กำลังใจอยู่เคียงข้างน้องและจะช่วยพูดเกลี้ยกล่อมแม่ไม่ให้โกรธน้อง ทำให้รู้ว่าการให้กำลังใจเป็นการช่วยทำความรู้สึกของคนในครอบครัวให้ดีขึ้น และคอยอยู่เคียงข้างเพื่อให้เขามีกำลังใจทำสิ่งที่ตัวเองอยากทำต่อไป

เรื่อง *อ้าย...คนหล่อลวง* แผนการหลอกลวงเพชรของทาวเวอร์มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 4 คนโดยมี อีนา ทาวเวอร์ ครูนงนุช และพีโจรพี่ชายที่ทาวเวอร์นับถือตั้งแต่เด็กเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน พีโจรมาถึงสถานที่นัดหมายแล้วรับหน้าที่เป็นคนขายของโรงแรม ก่อนออกไปทำหน้าที่ที่พีโจรได้พักทนายทาวเวอร์อย่างสนิทสนม พร้อมกับตรวจงานของทาวเวอร์ แล้วได้พูดชมการทำงานของทาวเวอร์ต่อหน้าคนอื่น หลังจากที่พักการชมจากพีโจรแล้วทาวเวอร์ยิ้มอย่างมีความสุข ดังความว่า

ทาวเวอร์ : “พี่ชายที่เองชื่อโจร”

อีนา : “อ้อ โจนส์ภาษาอังกฤษนะหรอ”

โจร : “โจรภาษาไทยนี่แหละขโมยชื่อโจรนะ”

ทาวเวอร์ : “สบายดีป่ะ”

โจร : “ไอ้โฮ วัลรุ่นเดี๋ยวนี้หักกันเฉยแบบนี้เลยหรอ กูสบายดี ...
มีงจะอายุอะไร กูอ้อมมีงตั้งแต่ห้าเท่าจิ้งจก”

ทาวเวอร์ : “ตอนนี้มันเท่าตุ๊กแกแล้ว”

โจร : “อายนะครี๊บ จริง ๆ ชอบให้อ้อมตั้งแต่เด็กแล้วครี๊บ เขย่าที่ไร
ก็หลับทุกที งานเนี้ยบมี detail ผมสอนมากับมือครี๊บ”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดการชมคนในครอบครัวต่อหน้าคนอื่น เป็นการสร้างกำลังใจในการทำงานและเป็นการสร้างความสุขให้คนที่ได้รับคำชม เหมือนน้องชายหลังจากได้ฟังพี่ชมตนเองรอยยิ้มเต็มไปด้วยความสุขปรากฏออกมา เพื่อแสดงความรู้สึกดีใจที่พี่ชาย

ชอบงานของตัวเอง ซึ่งทำให้เห็นว่าความรักคือการสร้างรอยยิ้มให้กันโดยการให้กำลังใจ การชมคนในครอบครัวเดียวกัน เป็นการให้แรงบันดาลใจในการทำงานต่อไป

3) ความรักคือการให้อภัย

ความรักคือการให้อภัย เป็นการยกโทษกับการกระทำผิดของคนในครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวอยู่อย่างสงบสุขและมีความสุข เพราะเมื่อคนในครอบครัวมีปัญหาจะให้ทำทุกฝ่ายลำบากใจหรือเสียใจไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ซึ่งการยกโทษให้เป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดจะทำให้ทุกคนรู้สึกไม่กังวลใจกับเรื่องที่เคืองใจกัน และครอบครัวจะอยู่อย่างมีความสุข โดยแนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) เพื่อน..ที่ระลึก 2) น้อง.พี่.ที่รัก 3) โทมัสเตย์ 4) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 5) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ และ 6) อ้าย..คนหล่อลวง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *น้อง.พี่.ที่รัก* ชัชคิดว่าเจนน้องสาวของตัวเองถูกจิ้งจอกธนี้องสาวมาก หลังจากเจนน้องสาวไปอยู่ที่ญี่ปุ่นชัชได้ปรับปรุงตัว พร้อมกับทบทวนเรื่องที่ผ่านมา สุดท้ายชัชตัดสินใจไปเยี่ยมเจนน้องสาวที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อเห็นหลานครั้งแรกเขาดีใจมาก เขาเรียกหลานมาสอนให้รักน้องให้มาก ๆ เหมือนอยากบอกความรู้สึกของตัวเองต่อหน้าน้องสาว แต่ไม่กล้าเผชิญหน้า ส่วนเจนน้องสาวบังเอิญได้ยินทำให้เธอรู้ความรู้สึกที่แท้จริงของพี่ชายที่มีต่อเธอ ทั้งสองคนปรับความเข้าใจกัน ให้อภัยต่อกัน ดังความว่า

ชัช : “ทำอย่างนี้รู้สึกดีใช่เปล่า ไหนจะโอบนบ้านให้ ไหนจะหางานให้ จะดูถูกกันไปถึงไหนวะ โอ้ยคนอย่างพี่ขอยหางานเองไม่ได้หรอก ใช่เปล่า กูอายุเขาเว้ยที่ต้องมีน้องสาววิ่งโร่ไปขอคนอื่นเขาอะ มึงเก่งกว่ากูทุกอย่างแหละ ใครก็รู้ ไม่ต้องพยายามทำขนาดนี้หรอก อ้อ กูมันกระจอก กูมันห่วย กูรู้ แล้วไงละ พอมีไปแล้ว กูจะไปนอนข้างถนนที่ไหนมันก็เรื่องของกูเว้ย ”

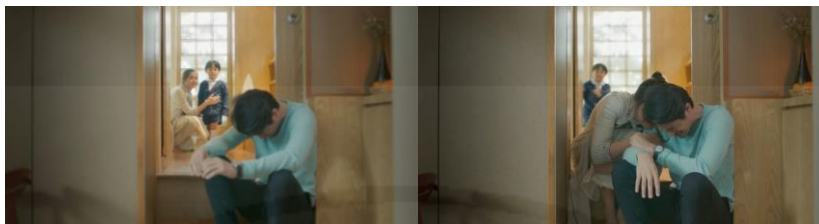
(หลายปีผ่านไป)

ชัชบอกหลานว่า : “เรียวยังใช่ไหม เป็นพี่แล้วนะ รักน้องให้มาก ๆ นะ ”

[พูดเสร็จชัชร้องไห้แล้วเจนน้องสาวอดพี่ชาย]

(น้อง.พี่.ที่รัก, 2561)

ภาพที่ 30 ซักกับเงินปรับความเข้าใจกันโดยการให้อภัยซึ่งกันและกัน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). น้อง.พี่.ที่รัก. ค้นคืนจาก
<https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากตัวอย่างบทสนทนาและภาพ ผู้สร้างให้แนวคิด ความรักคือการให้อภัย จึงทำให้จิตใจไม่ติดค้าง และการให้อภัยเป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของการทะเลาะกันในครอบครัว ดังตัวอย่างที่พี่น้องทะเลาะกัน สุดท้ายการให้อภัยเป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักครอบครัวคือการให้อภัย โดยการใช้เวลาหรือหันหน้ามาคุยกัน การให้อภัยนอกจากเป็นการแสดงความรักแล้วยังเป็นวิธีการแก้ปัญหาเมื่อทะเลาะกับคนในครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่อง *โฮมสเตย์* แม่กับมินทะเลาะกัน มินโกรธแม่มากที่แม่แอบไปสร้างครอบครัวใหม่ ตอนนั้นแม่กำลังขับรถ การทะเลาะกันนั้นทำให้แม่เสียใจร้องไห้อย่างหนักเพราะรู้สึกผิดต่อลูก จึงหยุดรถกลางทางทำให้รถถูกรถบรรทุกชน แม่ได้รับบาดเจ็บสาหัสอยู่ในห้อง ICU หลายวัน มินครุ่นคิดเรื่องราว หลังจากที่เขาได้รู้คำตอบ มินได้กลับมาหาแม่ที่ฟื้นจากอาการโคม่าและให้อภัยกับเรื่องทุกอย่าง ดังความว่า

แม่มิน : “มินแม่ขอโทษ”

มิน : “ละลายใจหรือ ต้องให้โดนจับได้ก่อนใช่เปล่า ถึงจะยอมพูด คิดว่าจะเป็นคนดีกว่านี้”

แม่มิน : “มินคุยกับแม่ก่อน มิน แม่รู้นะที่แม่ทำอย่างนี้มันเห็นแก่ตัว แต่แม่เลิกกับเขาแล้วนะ แม่จะกลับไปอยู่กับมินที่กรุงเทพฯ อย่างที่แม่ว่าไง”

มิน : “บ้านนี้แม่ น่าขยะแขยงจริง ๆ ด้วย”

[...]

แม่มิน : “วันที่มินนอนไม่หายใจแล้ว แม่ทำอะไรไม่ถูกเลย ได้แต่คิดอยู่อย่างเดียว ถ้ามินไม่อยู่แล้วจริง ๆ ขอให้มินกลับมาเกิดเป็นลูกแม่ แต่ตอนนี้แม่ไม่เอาแล้ว แม่ขอให้มินไปเกิดเป็นลูกคนอื่น คนที่ดีกว่าแม่ คนอย่างแม่ ไม่สมควรจะเป็นแม่ใครทั้งนั้น แม่ขอโทษนะมิน”

มิน : “ผมไม่อยากเป็นลูกคนอื่น ยิ่งไงผมก็เป็นลูกแม่ เป็นลูกแม่มาตลอด”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดการให้อภัยคือการถ่ายทอดความรักที่มีในครอบครัว และการให้อภัยจะทำให้จิตใจสงบสุข เช่นตัวละครเป็นลูกตอนแรกโกรธกับการกระทำของแม่ จิตใจเขามีแต่ความโกรธ แต่เมื่อเขาเข้าใจทุกอย่าง เขาได้ให้อภัยกับเรื่องที่แม่แอบมีคนอื่น ยอมรับการตัดสินใจของแม่ แล้วทำให้เขากับแม่ยิ่งรักกันมากขึ้นเพราะได้คลี่คลายความขัดแย้งระหว่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักคือการให้อภัยคนที่เรารัก โดยยอมเข้าใจซึ่งกันและกัน จึงทำให้ความรักที่มีระหว่างกันในครอบครัวดีขึ้น การให้อภัยเป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดเมื่อมีความขัดแย้งหรือทะเลาะ น้อยใจกันในครอบครัว

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ จินน้องสาวกับเจย์พี่ชายคุยกันเรื่องเก็บของเพื่อเอาไปทิ้ง แต่บังเอิญไปเจอภาพครอบครัวที่ทำให้พวกเขานึกถึงอดีต เพราะพ่อแม่ของทั้งสองแยกทางกัน ทั้งสองคนจึงเกลียดพ่อของตัวเองเพราะเขาเป็นคนทิ้งครอบครัวไป แต่เมื่อเห็นภาพครอบครัวที่พวกเขาเก็บได้พี่ชายนึกถึงพ่อ และเจย์ก็ไม่โกรธพ่ออีกแล้ว เมื่อนึกถึงความทรงจำดี ๆ ที่พ่อมีให้กับครอบครัว ดังความว่า

เจย์ : “เออกูเจอรูปนี้ตกอยู่หลังตู้วะ จับแล้วแม่งสปาร์คจอยดี ขอเก็บไว้หน่อยนะไม่กินที่”

จิน : “รูปนี้ตอนไหนวะ”

เจย์ : “มีงจำไม่ได้จริง ๆ หรือวะ กูยังจำวันนั้นได้อยู่เลย วันนั้นวันเกิดมึงไง ป้าเล่นเพลงแฮปปี้เบิร์ธเดย์ให้มึงร้องอะ ป้าเพ็ญเขาถ่าย”

จิน : “บ้านเราเคยรักกันขนาดนี้เลยหรือวะ กูลืมไปแล้วอะ”

เจย์ : “เอาน่า อย่างน้อยแม่งก็ความทรงจำดี ๆ นะเว้ย แต่กว่า ตอนนั้นที่บ้านเราทะเลาะกัน ถ้าเราจำภาพนี้ได้แม่ง อาจจะไม่ทะเลาะกันขนาดนั้นก็ได้นะเว้ย พอได้เห็นภาพนี้ก็คิดถึง ๆ คู่อีกที กว่าป้าไม่ได้แยะขนาดนั้นวะ เราแคล้มภาพนี้ไป บางวันกูก็นั่งมองเปียโนนะเว้ย กว่ากูคิดถึงเขาวะ ตกลงมึงจะทิ้งจริง ๆ หรือวะ เปียโนอะ”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดการให้อภัยในครอบครัวบางครั้งต้องใช้เวลาเพื่อลืมเรื่องราวที่เลวร้าย เช่นตัวละครเมื่อก่อนเคยไม่ชอบพ่อ แต่เมื่อโตขึ้นเริ่มลืมเรื่องราวเก่า ๆ และให้อภัยกับอดีต ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้ว่าเคยทะเลาะกันแค่ไหนครอบครัวมักจะยกโทษให้กันเสมอ

โดยเฉพาะความผูกพันระหว่างพ่อแม่กับลูก และความสัมพันธ์พี่น้อง แต่การให้อภัยนั้นแต่ละครอบครัวจะให้อภัยได้โดยเหตุใด อาจจะเป็นเพราะกาลเวลาทำให้ลืมความเลวร้ายในอดีต หรือการปรับความเข้าใจกัน

4) ความรักคือการเสียสละ

ความรักคือการเสียสละ เป็นการยอมเสียประโยชน์ของตัวเองเพื่อคนในครอบครัว มีความสุข ความปลอดภัย เช่น การหาเงินเลี้ยงดูครอบครัว การสละเวลาและความเหน็ดเหนื่อย แม้กระทั่งสามารถเสียชีวิตแทนกันได้ โดยแนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ *เพื่อน..ที่ระลึก* และ *น้อง..ที่รัก* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *เพื่อน..ที่ระลึก* หลังจากบ่มกับเบลลูกสาวไปอาคารสาธิต ที่เป็นอาคารเก่าที่บ่มเคยมีอดีตสัญญาจะฆ่าตัวตายพร้อมกันกับอ๊อบเพื่อนสนิท แต่ตอนนั้นบ่มไม่ได้ลงมือทำ ซึ่งหลังจากที่กลับมาจากอาคารสาธิต เบลมีอาการแปลก ๆ เพราะวิญญาณของอ๊อบมาทวงชีวิตของลูกสาวบ่มที่อายุย่างเข้า 15 ปี คือเท่ากับช่วงอายุของบ่มและอ๊อบตอนที่ฆ่าตัวตาย เบลใช้ชีวิตลำบากเพราะวิญญาณของอ๊อบมาวนเวียนและพยายามเอาชีวิตของเธอไป บ่มเห็นเช่นนี้พยายามหาทุกวิธีเพื่อปกป้องลูกของตัวเองจากวิญญาณของอ๊อบ จนกระทั่งเอาชีวิตไปแลกโดยพยายามจะฆ่าตัวตายเพื่อทดแทนคำสัญญาที่เคยให้ไว้กับอ๊อบ และป้องกันลูก ดังความว่า

บ่ม : “พอเจออ๊อบ เราเคยโกรธกันจะตาย ตอนที่รู้ว่าจะต้องมารับกรรมที่พ่อเราล้มละลาย ทั้งที่เราไม่มีอะไรเกี่ยวข้องด้วยเลย เธอจำไม่ได้หรือวะ แล้วทำไมตอนนี้เธอมาทำลูกฉันอย่างนี้วะ ฉันเป็นคนที่ดีดีสัญญากับแก แกก็ควรที่จะมาจบกับฉันดิ ...”

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ตัวละครแม่ไปฆ่าตัวตายเพื่อช่วยชีวิตของลูกสาวจากวิญญาณเพื่อนรักของเธอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในครอบครัวโดยเฉพาะพ่อแม่ สามารถเสียสละเพื่อลูกได้เสมอ ความรักส่วนมากที่พ่อแม่มอบให้ครอบครัวคือการเสียสละ เพื่อให้ลูกอยู่มีความสุข

เรื่อง *น้อง..ที่รัก* เจนน้องสาวของซัช แต่งงานกับโมจิแล้วต้องย้ายไปอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น แต่เธอยังนึกถึงซัชพี่ชายที่ทะเลาะกันทุกวันต้องอยู่ตัวคนเดียว เจนจึงแอบช่วยหางานให้ซัชและมอบบ้านในเมืองให้พี่ แต่พี่เมื่อรู้ทุกอย่างกลับน้อยใจ ดังความว่า

แม่ซัช : “หายไปไหนมา เมื่อคืนทำไมไม่ไปงานแต่งงานน้อง เนี่ยน้องมัน
อุตส่าห์โอนบ้านที่กรุงเทพฯให้ แล้วคุณึงทำซี”

[ซัชหันไปพูดกับเจนน้องสาว]

ซัช : “ทำอย่างนี้รู้สึกดีใช่เปล่า ไหนจะโอบนบ้านให้ ไหนจะหางานให้ จะดูถูกกันไปถึงไหนวะ โอ๊ยคนอย่างพี่ช้อยหางานเองไม่ได้ หรือก ไข่เปล่า กล้วยเขาเว้ย ที่ต้องมีน้องสาววิ่งโร่ไปของานคนอื่นเขาอะ มึงเก่งกว่ากูทุกอย่างแหละ ใครก็รู้ ไม่ต้องพยายาม ทำขนาดนี้หรือก อ้อ กูมันกระจอก กูมันห่วย กูรู้ แล้วไงล่ะ พอมีงไปแล้ว กูจะไปนอนข้างถนนที่ไหนมันก็เรื่องของกูเว้ย”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ทำให้เห็นการเสียสละเพื่อคนในครอบครัวคือการแสดงถึงความรักที่มีให้กัน ในเรื่องนี้ตัวละครน้องเป็นผู้เสียสละให้พี่ แต่พี่ไม่สบายใจกับการเสียสละที่น้องมีให้ เช่นการให้บ้าน เขาคิดว่าเป็นการดูถูกผู้ที่เป็นพี่ แม้ว่าทะเลาะกันแต่น้องก็ยังรัก และพร้อมที่จะมอบสิ่งดี ๆ ให้คนที่เขารักไว้เสมอเพื่อให้อีกคนในครอบครัวมีความสุข ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรักของครอบครัวเป็นการเสียสละให้กัน การเสียสละทำให้เห็นความรักของฝ่ายที่เสียสละ อย่างตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้

สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับความรักระหว่างคนครอบครัว คือการมอบความรักที่ใส่ใจต่อกัน เป็นห่วงซึ่งกันและกัน แต่ใช้การถ่ายทอดความรักที่แตกต่างกันบางครอบครัวเลือกที่จะไม่แสดงออกความรู้สึกจริง แต่ที่จริงแล้วไม่มีใครที่เป็นห่วงและรักเรามากกว่าครอบครัว การให้อภัยสำหรับคนในครอบครัวนอกจากที่บ่งบอกให้เห็นถึงความรักให้กันแล้วยังเป็นการแก้ปัญหาการทะเลาะกันในครอบครัวด้วย และการเสียสละเป็นการแสดงความรักในครอบครัวโดยแต่ละคนในครอบครัวมีความเสียสละที่แตกต่างกัน ซึ่งคนที่เสียสละมากที่สุดในครอบครัวคือพ่อแม่ พร้อมที่จะมอบให้เสมอแนวคิดที่ภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอมาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตด้วยกันในครอบครัว เพื่อให้เข้าใจคนในครอบครัวมากขึ้น

4.1.3 แนวคิดความรักระหว่างมิตรภาพ

แนวคิดความรักระหว่างมิตรภาพ เป็นความผูกพันและความหวังดีต่อเพื่อนอยากเห็นเพื่อนมีความสุข ภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอแนวคิด ความรักคือการช่วยตักเตือนกัน ความรักคือการไม่ทิ้งกันเวลามีทุกข์ และความรักคือการสนับสนุนกัน แนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์รักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่อง เนื่องจากเพื่อนมีบทบาทความสัมพันธ์ในทุก ๆ เนื้อหาของเรื่องเพื่อสร้างแนวคิดรองจาก คู่รัก และครอบครัว โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1) ความรักคือการช่วยตักเตือนกัน

ความรักคือการช่วยตักเตือนกัน การเป็นห่วง คอยบอกตักเตือนเพื่อน คอยเป็นที่ปรึกษาในเรื่องความคิด และช่วยในการตัดสินใจของเพื่อน ด้วยความหวังดีไม่ยอกเห็นเพื่อนต้องพบกับปัญหา แนวคิดความรักนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) แพนเคย..แพนกันแค่วันเดียว 2) เพื่อน..ที่ระลึก 3) น้อง.พี่.ที่รัก 4) โสมสเดย์ 5) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน 6) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ และ 7) อ้าย..คนหล่อลวง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง เพื่อน..ที่ระลึก อี๊บเพื่อนสนิทบุ่มเสียใจเพราะบ้านต้องตกในสถานการณ์ลำบาก เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจ แล้วพ่อของอี๊บได้ทำร้ายเธอ อี๊บร้องไห้เสียใจอย่างหนักและ คิดสั้นอยากจะทำตัวตาย เมื่อบุ่มเพื่อนสนิทรู้เรื่องได้ห้ามไม่ให้เธอทำและพยายามปลอบใจอี๊บ ดังความว่า

อี๊บ : “พ่อเหี้ย”

บุ่ม : “เขาทำกับแกขนาดนี้เลยหรอวะ” [...]

บุ่ม : “แล้วนี่พ่อแกยังคิดจะทำตัวตายอยู่หรือเปล่าวะ”

อี๊บ : “คนแม่งกระจอกทำอะไรก็ไม่สำเร็จ จะฆ่าตัวตาย โคนแม่เอาปืนไปซ่อน ยังหาไม่เจอเลย คิดดูสิ แต่ฉันรู้ว่าแม่เอาปืนไปซ่อนไว้ที่ไหน”

บุ่ม : “แล้วไล่แกจะฆ่าพ่อแกหรือไง”

อี๊บ : “ไม่อะทำไม่งอะ ฆ่าตัวเองง่ายกว่า”

บุ่ม : “พูดบ้า ๆ ถ้าแกตายแล้วฉันจะอยู่กับใครวะ”

อี๊บ : “ไม่มีแกแล้วฉันจะอยู่ยังไงวะ”

[...]

บุ่ม : “ไอ้เวอร์ ถ้าแกมีอะไร เพจมาหาฉันได้ตลอดเลยนะ ไม่ร้อง”

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดความรักคือการตักเตือนเพื่อนเวลากำลังเดินทางที่ผิด ดังการห้ามเพื่อนไม่ให้คิดสั้น ปลอบใจโดยไม่ให้เขาอยู่โดดเดี่ยวให้รู้สึกว่ามีคนที่คอยอยู่เคียงข้าง และให้เพื่อนมองเห็นความสำคัญของตัวเองมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพื่อนที่ดีไม่ปล่อยให้เพื่อนเดินทางที่ผิด ห้ามและตักเตือนเมื่อคิดสิ่งไม่ถูกต้อง เพื่อยกให้เพื่อนใช้ชีวิตอย่างมีความสุขไปด้วยกัน

เรื่อง Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน หลังจากก๊อ๊กหักเพราะคนรักนอกใจ กิ่งกับปาล์มเพื่อนสนิทไปเที่ยวที่ทะเลด้วยกัน ปาล์มได้พากิ่งไปไหว้ศาลเจ้า และได้ขอพรให้กิ่งโดยพูด

เป็นภาษาจีน กิ่งเมื่อขึ้นเขาจึงถามปาล์มเรื่องขอพรเพราะได้ยินชื่อของตนอยู่ในนั้น เมื่อตอบเสร็จ ปาล์มก็ถามกลับ ถึงรู้ว่ากิ่งได้ขอพรให้ปาล์มเช่นกัน โดยขอให้ปาล์มหยุดเป็นคนเจ้าชู้เพราะสงสาร ผู้หญิงที่ปาล์มทิ้งจะต้องเสียใจ ดังความว่า

กิ่ง : “ตะกี้ขอว่าอะไร ทำไมไม่มีชื่อกูด้วย”

ปาล์ม : “ขอให้อยู่ด้วยกันนาน ๆ”

กิ่ง : “โอ้ มึงท่องมาประโยคเดียวเหอะ ไข่มุกนี่จับหญิงอะสิ”

ปาล์ม : “แล้วมึงอะ ขอว่าอะไรอี”

กิ่ง : “มึงไม่รู้หรอ บอกพรคนอื่นมันจะไม่เป็นจริงนะ เป็นไงอะ
ขอให้อยู่ด้วยกันนาน ๆ ได้จริงสักคนไหม”

ปาล์ม : “แล้วมึงเหลือบมองกูทำไม มึงแข่งกูหรอ”

กิ่ง : “กูขอให้มึงเลิกเป็นเสื่อใจ นี่ไง บอกพรมึงแล้ว ไม่เป็นจริงเลย”

ปาล์ม : “แล้วทำไมมึงถึงอยากให้กูเลิกเป็นเสื่ออะ”

กิ่ง : “กูก็สงสารสาว ๆ ที่ต้องเป็นเหยื่อมึงไง”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดความรักคือการตกเดือนเพื่อนเมื่อเพื่อนทำสิ่งไม่ดี เช่นตัวละครชายที่เจ้าชู้จนเพื่อนสนิทเขาขอพรให้เขาหยุดเป็นเพราะไม่อยากจะเห็นเขาทำร้ายจิตใจคนอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เพื่อนที่ดีไม่ยอมมองเห็นเพื่อนทำสิ่งไม่ถูกต้อง คอยพูดเตือนใจในเวลาเพื่อนทำผิดพลาด โดยไม่ปล่อยให้เพื่อนทำสิ่งที่เกินเลย

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ พิงค์เป็นเพื่อนสนิทจิน เห็นจินกำลังทิ้งของเก่า และบังเอิญไปเห็นของขวัญที่ตัวเองเคยให้ถูกทิ้งทำให้พิงค์โกรธและเสียใจเพราะเพื่อนไม่เห็นคุณค่าของขวัญที่มอบให้แล้ว จินจึงโทรไปขอโทษพิงค์ และพิงค์ได้สอนจินให้เข้าใจความรู้สึกของคนอื่นบ้างไม่ใช่เอาความคิดของตัวเองเป็นหลัก ดังความว่า

จิน : “ฮัลโหลพิงค์ พรุ่งนี้มึงว่างเปล่าวะ หออะไรกินไหม”

พิงค์ : “มึงนี่นะ มันเหมือนเดิมเลยรู้เปล่า มึงแม่ง ทำเป็นปล่อย ๆ
เนียน ๆ ลืม ๆ ไป มึงเคยถามคนอื่นปะวะ ว่าเขาลืมไปกับมึง
ด้วยหรือเปล่า”

จิน : “แล้วมึงจะให้กูทำอะไรวะ”

พิงค์ : “มึงก็รู้ว่ามึงควรจะทำอะไร แต่มึงไม่พูดอะ มึงหัดมีความรู้สึก
เหมือนคนอื่นบ้างได้หรือเปล่าวะ มึงพูดเดี๋ยวนี้เลยนะไอ้...”

จิน : “เฮอ กูขอโทษ”

พิงค์ : “เออ ก็แค่นี้แหละ เรื่องบางเรื่องอะมึงทำเป็นลืมไปคนเดียว แม่่ง
ก็ไม่ว่าไปหรอกเว้ย อีกคนหนึ่งมันต้องลืมด้วย มันถึงจะจบ”

(ฮาวทูทึง... ทุ่งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครทั้งสองคน ผู้สร้างให้แนวคิดการตักเตือนเพื่อน ให้พิจารณาทำสิ่งที่ถูกต้อง เช่นการกระทำของเพื่อนสนิทที่ทุกอย่าง แม้กระทั่งของที่ระลึกที่เพื่อนให้ โดยไม่คิดถึงความรู้สึกของเจ้าของ เห็นเช่นนี้เพื่อนจึงสอนให้รู้จักการเห็นการเอาใจเขามาใส่ใจเรา ซึ่งทำให้รู้ว่าเพื่อนสนิทกันไม่ปล่อยให้เพื่อนทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง คอยช่วยปรับปรุงด้านลบของเพื่อนให้ดีขึ้นอย่างหวังดี ทั้งหมดนี้เกิดจากความรักความห่วงใย

2) ความรักคือการไม่ทิ้งกันเวลามีทุกข์

ความรักคือการไม่ทิ้งกันเวลามีทุกข์ ในคำว่ารักของเพื่อนสนิทคือการอยากมองเห็นเพื่อนมีความสุข เป็นห่วงกันไม่อยากจะเห็นเพื่อนต้องเสียใจ เวลาที่เพื่อนมีปัญหาอยากจะช่วยแบ่งปันความทุกข์กับเพื่อน แนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) เพื่อน..ที่ระลึก 2) น้อง..พี่..ที่รัก 3) โหมสแตย์ 4) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน และ 5) ฮาวทูทึง.. ทุ่งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *น้อง..พี่..ที่รัก* ชซถูกให้ออกจากโปรเจกต์ที่ทำ โดยน้องสาวเป็นผู้เขียนประกาศไล่ออกจากทีม แล้วเพื่อนร่วมงานพากันนินทาซซในกลุ่มไลน์ด้วยคำพูดไม่ดี เหมือนซ้ำเติมซซ ซซโกรธและน้อยใจมาก เขาเห็นเดียร์จึงชวนเดียร์เด็กฝึกงานคนสนิทไปเที่ยวด้วยกัน ซซเมามากเดียร์จึงไปส่งซซที่บ้าน ดังความว่า

ซซ : “ยุ่งหรือ”

เดียร์ : “ไม่ยุ่งพี่ ไม่ดูซีรีส์ก็ต้องซีรีส์อกซ์เนี่ย”

ซซ : “งั้นไปแดนซ์หรือเปล่า เดี่ยวเลี้ยงเอง”

เดียร์ : “โอเค ไปดิ”

[...]

เดียร์ : “เออนี้พี่ น้องสาวพี่นี่โคตรสวยเลยนะ แต่พูดจานี้โคตรโหดเลย
นี่เดียร์มองแล้วคิดว่าพี่เกลียดกันเลยนะเนี่ย”

ซซ : “เอาจริง ๆ พี่ไม่เคยเกลียดเจนเลยนะ แคร์รู้สึกแบบ เกลียด
ตัวเองเวลาอยู่กับมัน”

เดียร์ : “เนี่ย ไปบอกน้องแบบนี่สิ”

ซซ : “บอกอะไร”

เดียร์ : “อ้าว ก็บอกว่า เจนน้องรัก พี่นะ ไม่ได้เกลียดเธอเลยนะ sis
แค่เกลียดตัวเองเวลาที่อยู่กับเธอ เลิฟยูนะ sis อย่างนี้”

ซัช : “แค่ฟังก็จะอ้วกแล้ว”

[...]

เจน : “ขอโทษนะคะ เลยต้องลำบากน้องเดียร์ จริง ๆ อย่างพี่ช้อยทิ้งไว้ในร้านก็ได้นะ”

เดียร์ : “ที่ร้านก็ขอร้องให้เดียร์เอากลับมาให้แหละคะ”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ผู้สร้างทำให้รู้ว่าเพื่อนที่ดีจะไม่ทิ้งกันเวลามีปัญหา เช่นตัวละครชายที่ถูกให้ออกจากทีม น้องคนสนิทอยู่ในที่ทำงานเดียวกันเห็นเช่นนี้ก็ไปเที่ยวเป็นเพื่อนเพื่อปลอบใจ และคอยส่งกลับบ้านเวลาเขาเมา แสดงให้เห็นว่า เพื่อนเป็นคนที่หวังดีที่คอยอยู่เคียงข้างเราเสมอ ไม่ว่าจะมีความสุขหรือลำบากก็ตาม

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* กิ่งเสียใจที่เห็นที่คนรักของเธอทำท่าทางเหมือนกำลังนอกใจ กิ่งเสียใจมากจึงตัดสินใจจะไปเที่ยวปลอบใจตัวเองที่ภูเก็ตโดยเธอได้ขอให้ปาล์มเพื่อนชายที่สนิทของเธอไปด้วยกัน ปาล์มติดงาน แต่หลังจากเลิกงานเขาก็รีบบินไปหากิ่งทันทีด้วยความเป็นห่วง ดังความว่า

ปาล์ม : “ขอบคุณนะครับเที่ยวให้สนุกนะครับผม”

กิ่ง : “มีงลงไปกับกูเลยไม่ได้หรอ”

ปาล์ม : “เดี๋ยวกูเป็นอีกแลนด์หนึ่งแล้วจะรีบกลับมาหานะ”

กิ่ง : “กูขอบคุณมีงคะ ขอขอบคุณคะ”...

ปาล์ม : “ไอ้กิ่งกินข้าวด้วยนะมีง”

(*Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน*, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ทำให้เห็นว่าเพื่อนที่ดีจะไม่ทิ้งกันเวลาเพื่อนมีปัญหา เช่นตัวละครชายแม้ว่างานมากแค่ไหน เขาก็พยายามจัดการงานให้เรียบร้อยเพื่อไปหาเพื่อนไม่ให้เขาอยู่คนเดียว แสดงให้เห็นว่าเพื่อนไม่ทิ้งกันเวลากำลังรู้สึกแยหรือตอนที่ท้อแท้ เพื่อนที่ดีจะอยู่เคียงข้างเราเสมอเวลาทุกข์ พร้อมทั้งจะเสียสละเวลาของตัวเองเมื่อเพื่อนต้องการ

เรื่อง *โหมสเดย์* มินไม่ได้ไปโรงเรียนหลายวัน ลีเพื่อนสนิทเขาเป็นห่วงมินมาก จึงไปหามินที่บ้าน เพื่อให้รู้ว่าสบายดีหรือเปล่า แต่กลับถูกมินที่กำลังน้อยใจคนรอบข้างคิดว่าลีก็เป็นคนหนึ่งที่ไม่จริงใจกับเขา มินจึงตะโกนไล่ลีและบอกไม่อยากจะคบเพื่อนกับลีต่อไป แต่ลีไม่ได้โกรธแค่น้อยใจและร้องไห้เดินจากไป เพราะไม่อยากทะเลาะกับเพื่อน ดังความว่า

ลี : “มีงเป็นเหี้ยอะไร ทะเลาะกับพี่พายหรอ”

มิน : “มีงอย่ามายุ่งได้เปล่า”

ลี : “มีงเป็นอะไรวะ เฮ้ยมีงบอกกูสิ กูเพื่อนมีงนะเว้ย”

มิน: “แต่กูไม่ใช่เพื่อนมึง และไอ้มินก็ไม่เคยเห็นมึงเป็นเพื่อนด้วย อ้อ แล้วมึงเลิกเคลียร์แหม่งได้แล้วนะ เพราะแหม่งไม่เคยชอบมึงเลย”

ลี่ : “มึงพูดห่วยอะไรวะ”

มิน: “มึงรู้เปล่าว่า ที่ไอ้มินมันหายไปอะ มันไปฆ่าตัวตายมาแล้วเว้ย มันตายตรงที่มึงยืนเนียแหละ และไม่ชอบแหม่งมากใช้ไหม ห๊ะ มึงรู้อะไรไหม ขนาดจดหมายลาตาย แหม่งยังไม่เขียนถึงชื่อมึงเลยเว้ย”

ลี่ : “มึงทำแบบนั้นทำไม”

มิน: “มันทุกคนแหม่งห่วยกับกูไง”

ลี่ : “กูอะ เคยห่วยกับมึงไหมอะมิน”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา ทำให้เห็นว่าความรักคือการไม่ทิ้งกันเมื่อเพื่อนกำลังมีปัญหา เช่นตัวละครที่เป็นห่วงเพื่อนเพราะไม่เห็นไปโรงเรียนหลายวัน หลังจากเธอไปหาเพื่อนกลับไม่สนใจ เอาความโกรธมาระบายกับเธอ แต่เธอก็ไม่ได้โกรธเพื่อนแค่ร้องไห้และน้อยใจกับเพื่อน ซึ่งแสดงให้เห็นความใส่ใจไม่ทิ้งเพื่อนในเวลาเพื่อนมีปัญหา เพื่อนที่ดีจะไม่ซ้ำเติมแต่จะให้อภัยอยู่เคียงข้าง

3) ความรักคือการสนับสนุนกัน

ความรักเป็นการสนับสนุนกัน คือการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คอยช่วยเหลือยกย่องสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้เพื่อนทำสิ่งที่อยากจะเป็น ซึ่งแนวคิดนี้มีในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช หัวห้าเก้า จำกัด จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) เพื่อน..ที่ระลึก 2) น้อง.พี.ที่รัก 3) โฮม สเตย์ 4) Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน และ 5) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง เพื่อน..ที่ระลึก อีบเพื่อนสนิทบุมมีปัญหาการเงิน บุมจึงเอาเงินค่าเทอมของตัวเองไปให้อีบเอาไปใช้จ่ายก่อนดังความว่า

บุม : “เอานี้ไปใช้ ค่าเทอมฉันไง แต่เอาจริง ๆ โรงเรียนช่วย ๆ แบบนี้นะ ฉันก็ไม่ได้อยากเรียนอยู่แล้วแหละ”

อีบ : “ไม่มีแกแล้วฉันจะอยู่ยังไงวะ”

บุม : “ไอ้เว่อร์ ถ้าแกมีอะไร เพจมาหาฉันได้ตลอดเลยนะ ไม่ว่าง”

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่างคำพูดและการกระทำของตัวละคร ที่เสียสละเงินของตัวเองเพื่อช่วยเหลือเพื่อนให้มีกำลังใจในการใช้ชีวิตต่อ แสดงให้เห็นถึงแนวคิดเพื่อนที่ดีช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อนเวลามีปัญหาเสมอ เพื่อทำให้เพื่อนมีกำลังใจไม่รู้สึกลำบากเดียว

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* ชัชถูกไล่ออกจากงาน เดียร์คนสนิทที่ทำงานที่กำลังโกรธกับชัช เพราะชัชเคยคิดเกินเลยกับเดียร์ แม้ว่าโกรธแต่เธอก็ยังช่วยเพราะเห็นแก่มิตรภาพ เธอได้ให้นามบัตรของบริษัทใหม่กับชัชเพื่อติดต่อกัน ดังความว่า

เดียร์ : “เดียร์ส่งเบอร์พีใจ รุ่นพีเดียร์ให้ ออฟฟิศเขากำลังหาเออี

คูสิ ถือเป็นของขวัญอำลาแล้วกัน”

ชัช : “แต่จี้ว”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครหญิง ทำให้เห็นแนวคิดเพื่อนที่ดีจะช่วยเหลือเวลาเห็นเพื่อนประสบปัญหา เช่นตัวละครหญิงแม้ว่ากำลังโกรธ แต่ก็ช่วยแนะนำงานใหม่ให้ แสดงให้เห็นว่าเพื่อนที่ดีเวลาเพื่อนมีปัญหาจะไม่มองโดยตาเปล่า แต่จะช่วยสนับสนุนเพื่อนให้พ้นจากปัญหา

เรื่อง *ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ตอนที่จินนางเอกในเรื่องต้องการปรับบ้านให้เป็นออฟฟิศสไตล์ มินิมอล พิงค์เพื่อนสนิทเห็นว่าราคาค่อนข้างสูงมาก เพราะของที่ใช้ตกแต่งบ้านราคาค่อนข้างสูง พิงค์จึงได้คำนวณราคาให้และพยายามช่วยปรับราคาให้จिन ดังความว่า

พิงค์ : “แต่อย่างไรก็ตาม กูว่า มึงต้องลดบางอย่างลงวะ ราคาตอนนี้

แม่งโคตรแรงเลย กูก็พยายามประหยัดงบให้แล้วนะ”

จिन : “พิงค์ บ้านอะมึงอย่าลด ทำสิ่งที่แม่ง เอาให้ดีที่สุดไปเลยเว้ย

เดี่ยวเรื่องเงินกูจัดการเอง”

(*ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ*, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครทั้งสองคน ผู้สร้างให้แนวคิดการช่วยเหลือเพื่อนเวลาเพื่อนจะเจอกับปัญหา เช่นตัวละครที่ช่วยนางเอกในการปรับแต่งออฟฟิศ เห็นว่าราคาเครื่องตกแต่งค่อนข้างสูง เพื่อนก็พยายามปรับราคาให้ประหยัดมากขึ้น พร้อมกับช่วยสนับสนุนในเรื่องอื่น ๆ อีกมากมายเพื่อให้ออฟฟิศที่เพื่อนอยากได้ออกมาตามความฝันเพื่อน แสดงให้เห็นว่าเพื่อนที่ดีเป็นผู้ที่สนับสนุนความคิดของเพื่อน เพื่อให้เพื่อนได้ตามสิ่งที่ปรารถนา

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับความรักระหว่างเพื่อน เป็นการช่วยเหลือกันในเวลามีปัญหา ความรักคือการช่วยตักเตือนกันเวลาเพื่อนกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การไม่ทิ้งกันเวลามีทุกข์คอยอยู่เคียงข้างกันให้กำลังใจกัน และการช่วยสนับสนุนกันเวลาเพื่อนลำบาก เพราะนอกจากครอบครัว สามีภรรยาหรือคนรัก เพื่อนคือส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจสำหรับหลาย ๆ คนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องมิตรภาพ แนวคิดที่เสนอในภาพยนตร์ทำให้เห็นความสำคัญของเพื่อนที่ดีหรือเพื่อนที่รักเราอย่างจริงใจ

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง

แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง เป็นวิถีการใช้ชีวิตของคนที่อยู่ในเมืองที่มีความคิดแตกต่างจากคนที่อาศัยอยู่ชนบท ซึ่งแนวคิดการดำเนินชีวิตมีบทบาทสำคัญในชีวิตควบคู่กับแนวคิดความรัก เพื่อให้ชีวิตยังมีเป้าหมายและให้คุณค่ากับชีวิตมากขึ้น ซึ่งมี 2 แนวคิด คือ ความมุ่งมั่นเพื่อความฝัน และการเป็นตัวของตัวเอง ภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ความมุ่งมั่นเพื่อความฝัน

ความมุ่งมั่นเพื่อความฝัน เป็นการพยายามผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อทำตามสิ่งที่ตัวเองอยากเป็นหรือใฝ่ฝันไว้ให้เป็นจริง แม้ว่าต้องปัญหาในเรื่องความรักก็ตาม ซึ่งในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอแนวคิดนี้ผ่านภาพยนตร์ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่

1) *โฮมสเตย์* และ 2) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *โฮมสเตย์* หลังจากมินเห็นพายกับครูพัฒนาทำสิ่งที่ผิดศีลธรรม มินได้เข้าไปในห้องเรียนของพายและต่อครูของพาย มินพาพายมาคุยที่ตาดฟ้า แล้วทะเลาะกันอย่างหนัก เพราะพายคิดสั่นยอมเสียตัวให้กับครูสอนเพื่อได้ไปสอบแข่งขันโอลิมปิกที่ต่างประเทศ มินเห็นว่าเป็นการเสียสละที่ไม่ถูกต้อง ดังความว่า

มิน : “กับครูพัฒน์นี่ยังงี้อะ พายตอบสิ คือยังงี้อะพาย พายชอบมันหรือ”

พาย : “ไม่ใช่ ไม่ใช่ไหนะ มันไม่ใช่อย่างที่มินคิด”

มิน : “แล้วมันเป็นแบบไหนวะ”

พาย : “ครูดีกับพายมาก จริงๆ นะมิน เขาสอนพายทุกอย่าง มิน ที่พายไปโอลิมปิกได้ก็เพราะครูเขาอะ”

มิน : “พายโง่งเปล่าเนี่ย พายไม่รู้หรือว่าพายโดนแม่หลอกอยู่”

พาย : “มินไม่เป็นพาย มินไม่เข้าใจหรอก พายนี้สายวิทย์ กว่าพายจะมาถึงตรงนี้ได้ก็กว่าพายจะ พายไม่... มิน มินเข้าใจพายนะ อีกแค่นิดเดียว พายก็ได้ไปสอบแล้วอะ ให้เรื่องมันจบไปก่อนได้ไหม”

มิน : “ไอ้การสอบนี่แม่สำคัญมากเลยหรือ”

พาย : “มันเป็นทุกอย่างของพายเลยนะ พายพยายามตั้งเท่าไรอะ มินไม่เข้าใจพาย”

มิน : “งั้นแปลว่าไม่ต้องมีเรากก็ได้ใช่เปล่า”

พาย : “ไม่ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ มิน มินจะทำอะไร มินเดินเข้ามาก่อนมิน มิน มินหยุด มิน มิน ๆ คุกกันก่อน มิน จะให้พายทำยังไง”

มิน : “กลัวหรือ เราไม่โอดลงไปหรอก เพราะคนที่ควรจะโอดลงไป
คือพยายมากกว่า พายทนอยู่กับตัวเองแบบนี้ได้ไงวะ”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากบทสนทนาของพระเอกและนางเอกผู้สร้างได้ให้แนวคิดความมุ่งมั่นในความฝัน
ของตัวเอง แต่ความพยายามนั้นต้องอยู่ควบคู่กับการคิดพิจารณาให้รอบคอบ เช่นนางเอกที่พยายาม
ดิ้นรนหาทางเพื่อได้ไปสอบโอลิมปิกวิชาการ เนื่องจากไม่มั่นใจกับความสามารถตัวเอง เธอจึงเผลอตัด
ตัดสินใจใช้ตัวเองแลกกับผลประโยชน์เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตัวเอง แล้วยังทำลายจิตใจของคนรัก
ของตัวเองด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนในเมืองมีความมุ่งมั่นกล้าทำทุกอย่างตามความฝันของตัวเอง
แต่ความมุ่งมั่นต้องควบคู่กับความมั่นใจเชื่อมั่นกับตัวเอง แม้ว่าการเดินตามความฝันของแต่ละคนต้อง
ผ่านอุปสรรคมากมาย ความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นทำตามความฝันต้องมีสติปัญญาในการแก้ปัญหา

เรื่อง ฮาวทูทิ่ง.. ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ เปิดเรื่องกับความสำเร็จของจินที่
ตั้งเป้าหมายสร้างออฟฟิศใหม่ในสไตล์มินิมอลได้สำเร็จ แล้วเนื้อเรื่องก็ดำเนินไปตามแต่ละขั้นตอน
ในการนำเสนอวิธีการทิ้งของในบ้าน เพื่อปรับให้เป็นบ้านใหม่ และอุปสรรคที่จินต้องเจอมากมาย
ไม่ว่าการไม่เห็นด้วยของแม่ในการสร้างบ้านใหม่ การขายเปียโนของพ่อ ปัญหาการเงิน และ
ความรู้สึกต่าง ๆ ที่ต้องพบคนรักเก่าอีกครั้ง ซึ่งกระบวนการในการทิ้งของและการสร้างออฟฟิศ
ใหม่ของจินประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังตัวอย่าง

จิน : “สไตล์มินิมอลมันก็ พุทธ ๆ นะคะ เหมือนกับปล่อยวาง
คือตอนทำงานอยู่ที่สวีเดนชอบสไตล์พวกนี้มากเลยนะคะ
พอกลับมา เลยกะว่าจะมาปรับใช้กับที่นี่”

นักสัมภาษณ์ : “แล้วที่นี่แต่ก่อนเป็นอะไรหรือคะ”

จิน : “เป็นบ้านค่ะ”

นักสัมภาษณ์ : “ฮือ”

จิน : “ตอนนี้แม่กับพี่ก็คือไปอยู่ชั้น 2 ด้านล่างนี้เราก็กทำเป็น
ออฟฟิศทั้งหมดเลย”

นักสัมภาษณ์ : “ฮือ แล้วพวกเขาทำไงอะ”

จิน : “ทิ้งไปหมดเลยคะ”

นักสัมภาษณ์ : “ทิ้งไปหมดเลยหรือ แล้วแบบไม่เสียดายหรือคะ”

จิน : “ส่วนตัวเรารู้สึกว่า ก็อะไรที่มันไม่ใช่แล้วมันไม่จำเป็นนะ
เราก็คงจะทิ้งมันออกไป ส่วนอะไรที่ยังต้องใช้แล้วยังดี ๆ
อยู่ เราว่า มันก็จะอยู่ที่นั่นนะคะไม่ได้ไปไหนอยู่แล้ว”

นักสัมภาษณ์ : “งั้น... คุณจินช่วยแนะนำวิธีการทิ้งของให้คนอื่นหน่อยได้ไหมคะ”

[...]

ขั้นที่ 1 : ตั้งเป้าหมาย หาแรงบันดาลใจ

ขั้นที่ 2 : อย่าโทษหาอดีต

ขั้นที่ 3 : อย่ารู้สึกเยอะ

ขั้นที่ 4 : อย่าหวั่นไหว อย่ามีหัวใจ

ขั้นที่ 5 : อย่าเพิ่มของเข้ามา

ขั้นที่ 6 : อย่ามองกลับไป

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดความมุ่งมั่นเพื่อความฝันของตัวเองทำให้ประสบความสำเร็จ เช่นตัวละครเอกให้สัมภาษณ์ความสำเร็จในการสร้างออฟฟิศใหม่จากบ้านที่เต็มไปด้วยของกลายเป็นแบบมินิมอล โดยเธอพยายามผ่านอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อทำมันให้สำเร็จ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนในเมืองให้ความสำคัญต่อความฝันของตัวเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จ แล้วทุก ๆ ความสำเร็จมักจะมีอุปสรรคมากมาย ความมุ่งมั่นในแก้ปัญหาทำให้ความฝันเป็นจริงได้

จากการวิเคราะห์แนวคิดความมุ่งมั่นเพื่อความฝันของคนไทยในสังคมเมือง เป็นการพยายามฝ่าฟันอุปสรรค ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ทำให้ถึงที่สุด ถ้าต้องเสียสละเขาจะยอมเสียสละสิ่งนั้นเพื่อความฝันประสบความสำเร็จ ดังสำนวนสุภาษิตไทยกล่าวว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” ความมุ่งมั่นกล้าทำทุกอย่างตามความฝันของตัวเอง แต่ความมุ่งมั่นต้องควบคู่กับความมั่นใจ เชื่อมมั่นกับตัวเอง ความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นทำตามความฝันต้องมีสติปัญญาในการแก้ปัญหา ถ้าไม่คำนึงถึงให้ชัดเจนอาจจะแก้ปัญหาในทางที่ไม่ถูกต้อง

4.2.2 การเป็นตัวของตัวเอง

การเป็นตัวของตัวเอง คือการยอมรับธรรมชาติที่เรามีหรือสิ่งที่เรามีอยู่ในตัว เพื่อมีความเฉพาะตัวโดยไม่ทำตามใคร หรือทำให้ตัวเองลำบากใจเพราะการตัดสินใจของคนอื่น แม้ว่าคนที่รักเราก็ต้องยอมรับสิ่งที่เป็นตัวของเราเอง ซึ่งในภาพยนตร์ของ บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้สร้างตัวละครที่มีความเป็นเอกลักษณ์พร้อมกับถ่ายทอดให้รู้ถึงความสวย ความหล่อ หรือความดิงามไม่มีขีดจำกัด โดยเฉพาะคนในสังคมเมือง มีในภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่องได้แก่ *แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว* และ *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง แพนเดย์..แพนกันแค่วันเดียว เต็มชัยพระเอกของเรื่องมีสไตล์การแต่งตัวที่ทำให้ทุกคนมองไม่เห็นเขาในสายตา แต่เขาก็ไม่ได้สนใจกับความเห็นของคนอื่น ยังทำตัวปกติเป็นตัวเอง ตัวเอง ดั่งเด่นชัยเล่าแนะนำตัวเองว่า

“มองเห็นผมหรือเปล่า แต่ผมไม่ได้มีพลังพิเศษอะไรหรอก ผมจะเล่าให้ฟังว่าผมเป็นมนุษย์ล่องหนยังไง ผมชื่อเด่นชัยครับ ทำงานฝ่ายไอทีที่นั่นมาตั้งหลายปี แม้แต่พี่มายังจำผมไม่ได้เลยบางทีผมก็สงสัยว่า ชื่อผมอะมันจำยากขนาดนั้นเลยหรือ ป้าร้านข้าวก็จำเมนูของผมไม่ได้เลย วันเกิดผมทุกปีคนที่จำได้ก็มีแค่คนเดียว แต่จริง ๆ จะเรียกว่าคนก็คงไม่ถูกเท่าไรหรือนาน ๆ ที่ถึงจะมีคนชวนผมไปไหนมาไหนบ้าง แต่ชวนก็ด้วยเหตุผลเดียว เสียไม่ได้เวลาเดียวที่ผมจะฮอตก็คือ..(ช่วยแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์ให้คนในบริษัท)..คนที่ผมคุยมากที่สุดก็มีแต่คอมพิวเตอร์นี่แหละครับมันเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของผม สิ่งอะไรไปก็ได้อย่างนั้น กดคอนโทรลพีคี่ปริ้นท์ คอนโทรลเอสกีเซฟ ถ้าทำอะไรผิดไป ก็แค่กดคอนโทรลแซดยกเลิกได้”

(แพนเดย์..แพนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่างการเล่าแนะนำตัวของตัวละคร ทำให้เห็นว่าการเป็นตัวของตัวเองจะทำให้มีเอกลักษณ์ เช่นตัวละครเอกในเรื่องแม้ว่าถูกวิจารณ์ หรือมองว่าเขาเหมือนไม่มีตัวตนในสังคม แม้ว่าโดนตำหนิแค่ไหนเขาก็ยังรักษาสิ่งในตัวของตัวเองสม่ำเสมอ เชื่อมมันกับสิ่งที่ตัวเองทำพร้อมกับเชื่อมมันกับสิ่งที่ตัวเองคิด แสดงให้เห็นว่าคนในสังคมเมืองมีความเป็นตัวของตัวเองสูงเพื่อให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตัวเองโดยไม่สนใจกับความคิดหรือคำพูดที่ทำให้ลำบากใจ แนวคิดนี้ทำให้คนมีความสุขในแบบของตัวเองและรักตัวเองมากขึ้น

เรื่อง ฮาวทูทิง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ จีนชอบในแบบเรียบง่ายสไตล์มินิมอล ทั้งการแต่งตัว จนกระทั่งเธออยากแต่งงานในรูปแบบมินิมอล หลังจากกลับจากต่างประเทศ เธอได้ตั้งเป้าหมายมุ่งมั่นสร้างออฟฟิศสไตล์มินิมอล แต่เป้าหมายของเธอไม่เห็นด้วย เธอจึงทำทุกอย่างเพื่อสิ่งที่ชอบ จนประสบความสำเร็จและมีนักข่าวมาสัมภาษณ์ ดังความว่า

จีน : “มินิมอลมันก็ พุทธ ๆ นะ嘛 เหมือนการปล่อยวาง”

แม่จีน : “ทำบ้านโล่ง ๆ อย่างนี้บ้าเปล่า”...

[...]

จีน : “สไตล์มินิมอลมันก็ พุทธ ๆ นะคะ เหมือนกันปล่อยวาง คือตอนทำงานอยู่ที่สวีเดนชอบสไตล์พวกนี้มากเลยนะคะ พอกลับมา เลยกะว่าจะมาปรับใช้กับที่นี่”

นักสัมภาษณ์ : “แล้วที่นี่แต่ก่อนเป็นอะไรหรือคะ”

- จิ้น : “เป็นบ้านค่ะ”
- นักสัมภาษณ์ : “ฮือ”
- จิ้น : “ตอนนี้แม่กับพี่ก็คือไปอยู่ชั้น 2 ด้านล่างนี้เราก็ทำเป็นออฟฟิศทั้งหมดเลย”
- นักสัมภาษณ์ : “ฮือ แล้วพวกของทำไงอะ”
- จิ้น : “ทิ้งไปหมดเลยคะ”
- นักสัมภาษณ์ : “ทิ้งไปหมดเลยหรือ แล้วแบบไม่เสียดายหรือคะ”
- จิ้น : “ส่วนตัวเรารู้สึกว่า ก็อะไรที่มันไม่ใช่แล้วมันไม่จำเป็นนะ เราก็คงจะทิ้งมันออกไป ส่วนอะไรที่ยังต้องใช้แล้วยังดี ๆ อยู่ เราว่า มันก็จะอยู่ที่นั่นคะไม่ได้ไปไหนอยู่แล้ว”
- นักสัมภาษณ์ : “จิ้น... คุณจิ้นช่วยแนะนำวิธีการทิ้งของให้คนอื่นหน่อยได้ไหมคะ”

(ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดการทำตามความชอบของตัวเองทำให้ตัวเองมีเอกลักษณ์เป็นตัวของตัวเอง และถ้าเป็นสิ่งใหม่ก็ทำให้เปิดโลกกว้างขึ้น เช่นตัวละครที่ชอบความเป็นมินิมอลตั้งใจมุ่งมั่นสร้างออฟฟิศแบบมินิมอล แม้ว่าใครพูดไม่เห็นด้วยก็ไม่มีอะไรมาเปลี่ยนแปลงความคิดเขาได้ ซึ่งแสดงให้เห็นการที่เป็นตัวของตัวเอง และมุ่งมั่นกับความคิดของตัวเองทำให้เรามีเอกลักษณ์ มีตัวตนชัดเจนในสังคม และทำให้เห็นคุณค่าของชีวิตตัวเองมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ให้แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง ได้แก่ การมุ่งมั่นเพื่อความฝันของตัวเอง พยายามผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ จนทำให้ความฝันเป็นจริง ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ทำให้ถึงที่สุด ถ้าต้องเสียสละสิ่งนั้นเพื่อความฝัน และการเป็นตัวของตัวเองคือการยอมรับสิ่งที่เป็นอยู่ของตัวเอง ไม่ว่าจะความคิด ความชอบ การแต่งตัว จะไม่ให้ใครมาตัดสินความเป็นตัวเรา เชื่อมั่นกับความคิดนั้นจะทำให้ตัวเองประสบความสำเร็จได้ และทำให้เห็นคุณค่าของชีวิตตัวเอง

4.3 แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยในสังคมเมือง

แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยในสังคมเมือง คือความศรัทธาศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ที่เชื่อว่าจะช่วยในด้านจิตใจ เช่น การไหว้สิ่งศักดิ์ดีเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจของมนุษย์ และวัดยังเป็นที่พักเสมอ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเมืองที่ประสบปัญหาด้านจิตใจหรือเสียใจจากความรัก โดยแนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ทั้ง 7 เรื่องดังหัวข้อต่อไปนี้

4.3.1 สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นขวัญและกำลังใจ

สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นขวัญและกำลังใจ เป็นขนบธรรมเนียมความเชื่อของคนไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่มีใจศรัทธาเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตัวเองเชื่อ เพื่อช่วยเยียวยาจิตใจและเป็นแรงบันดาลใจให้ทำสิ่งที่ต้องการให้สำเร็จ ในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า เสนอแนวคิดนี้จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *โหมสแตร์* และ 4) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* เด่นชัยรักนุ้ยมาก เขาไม่หวังอะไรจากเธอแค่อยากเห็นเธอมีความสุข แต่วันหนึ่งบริษัทที่เด่นชัยทำงานได้นำพนักงานไปเที่ยวที่ฮอกไกโดประเทศญี่ปุ่น แล้วนุ้ยก็ไปเที่ยวกับท็อปเจ้านายและเป็นคนรักเธอแต่ท็อปมีภรรยาแล้ว เด่นชัยไม่มีหวังที่จะกลายเป็นคนรักของนุ้ย และเด่นชัยก็สงสารนุ้ยที่เป็นแบบนี้เช่นกัน เขาหวังว่าจะมีโอกาสได้ดูแลใกล้ชิดเธอหนึ่งวัน บังเอิญบริษัทได้พาไปเที่ยวที่ภูเขามิยะแห่งหนึ่งที่มีเสาชิงช้าขึ้นชื่อในการขอพรในเรื่องความรัก เพื่อนร่วมงานรู้จึงเล่าเรื่องความเชื่อของเสาชิงช้าให้เด่นชัยฟัง หลังฟังจบเด่นชัยเดินไปตีระฆังทิ้งสีหน้าเศร้า ๆ และขอให้ได้เป็นแฟนของนุ้ยหนึ่งวัน ดังความว่า

ดี : “เฮ้ย ภูเคยดูรายการ ดีก็ ก็ญูญรัตน์นะ เขาบอกว่าใครสั่นระฆัง
ใบนี้ จะขอพรในเรื่องความรักได้นะเว้ย มึงลองสิ เพื่อได้เมีย”

[เด่นชัยเดินไปตีระฆัง]

เด่นชัย : “แค่วันเดียวก็ยงดี”

(แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว, 2559)

จากตัวอย่าง ทำให้เห็นว่าความศรัทธาเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเป็นกำลังใจ และเป็นความหวังให้เราเวลาหมดหวังได้ เช่นพระเอกไม่รู้หาวิธีใดเพื่อเข้าใกล้คนที่เขารัก ไม่มีแม้กระทั่งความหวัง แต่เมื่อได้รู้เรื่องความเชื่อนั้นความหวังเล็ก ๆ ก็กลับมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความศรัทธาในความเชื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการให้กำลังใจตัวเองเมื่อหมดหนทาง เป็นการให้ความหวังเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเรื่องความรัก เพื่อให้ชีวิตที่ไร้ความหวังมีกำลังใจมากขึ้นในการเดินทางต่อไป

เรื่อง *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* หลังจากก๊อกรักเธอได้ชวนปาล์มเพื่อนสนิทไปทะเลด้วยกันเพื่อปลดปล่อยความรู้สึกที่เจ็บปวด เพื่อนของเธอก็ได้พาเธอไปไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้รู้สึกดีขึ้นและมีกำลังใจในการสู้กับปัญหาต่อ แต่พวกเขาได้ขอพรให้กัน เพื่อให้ตัวเองกับเพื่อนมีชีวิตที่ดีขึ้น ดังความว่า

ปาล์ม : “ไปเที่ยวกัน”

ก๊อ : “ไม่ก๊อจะนอนตรงนี้ ก๊อจะแควนไปเรื่อย ๆ ”

ปาล์ม : “ออกไปข้างนอกหน่อยมันช่วยได้นะเว้ย เชื่อภูสิภูเล็กกับแฟน
บ่อย”

- กิ้ง : “มึงดูสภาพกูไฉนวะ นี่แหละสภาพสาว ๆ เวลาโดนมึงเท”
- ปาล์ม : “แต่งหน้าศพ ภาวะกูจริง ๆ”
- กิ้ง : “กูให้มึงชดใช้กรรมที่ทำไว้กับหญิงอะ”
- ปาล์ม : “มาเลยครับ นี้อูไม่เคยห่วงมนุษย์คนไหนเท่ากับมึงแล้ว”
- กิ้ง : “พอ กูสวยแล้วมึงจะพาไปไหนล่ะ”
- [...]
- กิ้ง : “พูดภาษาจีนเป็นด้วยหรือ ตะกี้ขอว่าอะไรทำไมไม่มีชื่อกูด้วย”
- ปาล์ม : “ขอให้อยู่ด้วยกันนาน ๆ”
- กิ้ง : “โธ่ มึงท่องประโยคเดียวเหอะ ใช้มุกนี้จับหญิงอะสิ”
- ปาล์ม : “แล้วมึงล่ะ ขอว่าอะไรอี”
- กิ้ง : “มึงไม่รู้หรือ บอกพรคนอื่นมันจะไม่เป็นจริงนะ เป็นไงขอให้อยู่ด้วยกันนาน ๆ ได้จริงสักคนใหม่”
- ปาล์ม : “แล้วมึงเลอบมองกูทำไม มึงแข่งกูหรือ”
- กิ้ง : “กูขอให้มึงเลิกเป็นเสื่อเิง บอกพรมึงแล้วไม่เป็นจริงเลย”
- ปาล์ม : “แล้วทำไมมึงถึงอยากให้กูเลิกเป็นเสื่ออะ”
- กิ้ง : “กูก็สงสารสาว ๆ ที่เป็นเหยื่อมึงไง”

(Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดความเชื่อหรือการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการมอบกำลังใจให้กับตัวเอง และจะทำให้จิตใจดีขึ้น เช่นตัวละครที่เศร้าไม่ยอมทำอะไรหรือออกไปไหนเพื่อนจึงพาไปไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อทำให้จิตใจดีขึ้นและเพื่อเป็นกำลังใจให้เพื่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยทำให้จิตใจสงบสุขแล้วเป็นการให้กำลังใจ และแรงบันดาลใจในการผลักดันให้ชีวิตเดินหน้าไปอย่างมีความสุข

เรื่อง *โสมสเดย์* หลังจากที่เห็นพายวิตกกังวลในเรื่องการสอบ มินจึงพาพายไปเที่ยวงานเทศกาลลอยกระทงในมหาวิทยาลัย หลังจากที่ทำกิจกรรมที่มีในเทศกาลจบพายและมินเดินเล่นในบริเวณมหาวิทยาลัยด้วยกัน แล้วก็เห็นศาลพ่อปู่พายชวนมินไปขอพร เพื่อสร้างความมั่นใจ ตั้งความว่า

- พาย : “ไปบนพ่อปู่กัน”
- มิน : “พาย”
- พาย : “หือ”
- มิน : “บนเรื่องอะไรอะ โอลิมปิกหรือ”
- พาย : “เปล่าอะ เรื่องอื่น”

มิน : “แล้วมินล่ะ จะบ่นอะไร”

พาย : “ไม่บอกเดี๋ยวไม่ศักดิ์สิทธิ์”

(โฮมสเตย์, 2561)

จากตัวอย่างของบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิดการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการมอบกำลังใจ และเพิ่มความเชื่อมั่นในการทำสิ่งที่ตัวเองอยากทำ เช่นตัวละครไปขอพรที่ศาลในมหาวิทยาลัย เพื่อให้สอบผ่าน และเพิ่มกำลังใจในการเตรียมสอบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการให้แรงบันดาลใจในการทำสิ่งที่เราคาดเดาผลไม่ได้ และเพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับตัวเอง

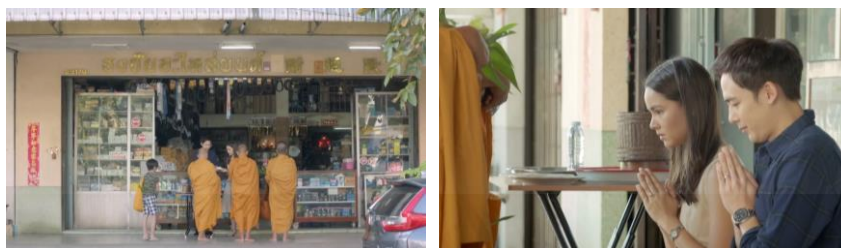
สรุปได้ว่าภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอความเชื่อในการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานต่าง ๆ ที่ตัวเองอยากทำ และเพิ่มความหวังกำลังใจในเรื่องความรักสำหรับคนที่รักฝ่ายเดียว พร้อมกับเสริมความมั่นใจในการทำงาน ความเชื่อในการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยบรรเทาจิตใจกระวนกระวายในการทำงาน และเป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต

4.3.2 พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจ

พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจ คือสิ่งที่คนไทยส่วนใหญ่เชื่อกันว่าจะทำให้จิตใจสงบสุข พร้อมกับทำให้จิตใจผ่องใสมากขึ้น หลังจากที่มิโจศรธาทำบุญรู้สึกดี เช่น ตักบาตรเพื่อขอสิริมงคล หรือการช่วยเหลือคนอื่น นอกจากนี้คำสอนของพุทธศาสนาทำให้เราเดินทางในทางที่ถูกต้องและสอนให้ทำสิ่งที่ดี ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ *น้อง.พี.ที่รัก* และ *ฮาวทูทิง...ที้อย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ตัวอย่างดังต่อไปนี้

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* หลังงานแต่งงานแต่งงานของเจนและโมจิจบเรียบร้อย เข้าขึ้นมาเจนได้ตักบาตรกับโมจิสามีเพื่อขอความสิริมงคลในครอบครัว และช่วยเยียวยาจิตใจเนื่องจากน้อยใจ เมื่อวานพี่ชายแท้ ๆ ไม่ได้เข้าร่วมงานแต่งงานของตัวเองด้วย ดังภาพ

ภาพที่ 31 เจนกับโมจิทำบุญตักบาตรหลังจากแต่งงาน

ที่มา: ผลงานของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). *น้อง.พี.ที่รัก*. ค้นคืนจาก

<https://www.nung2hdd.com/2018-brother-of-the-year/>

จากตัวอย่างเนื้อหาและภาพ ทำให้เห็นว่าคนไทยมีความเชื่อในการทำบุญเพื่อให้จิตใจสงบสุข และเพื่อให้เกิดสิริมงคล เช่นในภาพเป็นสามภรรยาใหม่ จึงตื่นมาตักบาตร เนื่องจากเมื่อวานน้อยใจพี่ชายไม่มาเข้าร่วมงานแต่งของน้องด้วย แสดงให้เห็นว่าศาสนาพุทธช่วยเยียวยาจิตใจของผู้คนที่กำลังเศร้าใจหรือลำบากใจ

เรื่อง *ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* ตอนเปิดเรื่องเงินได้ให้สัมภาษณ์ถึงที่มาในการสร้างบ้านแบบมินิมอลหรือการปรับปรุงแต่งออฟฟิศใหม่ในลักษณะสีขาวเรียบง่าย ซึ่งเงินได้ให้สัมภาษณ์ว่าตัวเองได้แรงบันดาลใจจากการไปศึกษาที่ต่างประเทศ และการแต่งบ้านแบบนี้ถ้าเทียบกับไทยคือสำหรับคนนับศาสนาพุทธ ดังความว่า

เงิน : “สไตล์มินิมอลมันก็ พุทธ ๆ นะคะ เหมือนกับการปล่อยวาง คือตอนที่ทำงานอยู่ที่สวีเดน ชอบสไตล์พวกนี้มากเลยนะคะ พอกลับมาเลยกะว่าจะมาปรับใช้กับที่นี่”

(*ฮาวทูทิ้ง...ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ*, 2562)

จากตัวอย่างคำพูดของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดศาสนาพุทธช่วยให้ผู้นับถือปล่อยวางสิ่งไม่ดี เป็นยาช่วยให้เราไม่ติดอยู่กับสิ่งต่าง ๆ เช่นในคำพูดของตัวละครที่เอาพุทธศาสนามาอธิบายความเป็นมินิมอลว่าเป็นการปล่อยวาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการนับถือศาสนาพุทธเป็นการปล่อยวางไม่ติดใจกับสิ่งใด ซึ่งแม้ว่าเป็นการอธิบายสไตล์การแต่งบ้านแต่เหมือนเป็นการบ่งบอกให้รู้ถึงการเอาศาสนาพุทธเป็นหลักคำสอนเพื่อช่วยให้จิตใจสงบสุข

สรุปได้ว่าภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอความเชื่อพุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจของมนุษย์ ทำให้จิตใจที่เศร้าให้กลับมาดีได้ เนื่องจากที่เชื่อว่าทำบุญทำให้จิตใจโปร่งใส นอกจากนี้ศาสนาพุทธทำให้เข้าใจการปล่อยวางไม่ติดอยู่กับสิ่งไม่ดี ช่วยให้จิตใจสงบสุข

4.3.3 วัดเป็นที่พึ่งเสมอ

วัดเป็นที่พึ่งเสมอ คือความเชื่อของคนไทยกับพุทธศาสนา โดยยังเชื่อว่าวัดเป็นสถานที่ที่ช่วยเหลือคนเสมอ เช่นเป็นสถานที่จัดพิธีทางศาสนา เป็นที่พักอาศัยชั่วคราว หรือเลี้ยงอาหารคนที่ไม่มีที่ไป ซึ่งภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มี 1 เรื่องที่เล่าถึงวัดยังเป็นที่พึ่งเสมอคือ *อ้าย..คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างดังนี้

ทุกคนในกลุ่มไม่มีที่ไปทาวเวอร์ได้พาทุกคนมาที่วัดเพื่อเข้าร่วมงานศพ ซึ่งเป็นงานศพคนที่ไม่รู้จัก เพื่อกินอาหารเย็นและพักในวัดหนึ่งคืน ดังความว่า

ทาวเวอร์ : “เอาชุดดำกันมาใหม่...เสียใจด้วยนะยังหนุ่มยังแน่นอยู่เลย ถ้วยนี้ไม่เอาเลือดนะครับ”

ผู้จัดงานศพ: “อ้อ ไม่เอาเลือด”

ทาวเวอร์ : “ก๊วยจี๋ศาลาสอง”
 อีนา : “เนี่ยนะดินเนอร์ นึกว่าจะพาไปเลี้ยงหรุ ๆ”
 ทาวเวอร์ : “ถ้าอยากกินหรุ ๆ นะ เชิญทั้งนั้นเลย สำหรับชาววัง”
 อีนา : “วังเวงนะสิ”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนา ทำให้เห็นว่าเมื่อคนไม่มีที่ไปวัดยังเป็นที่นึกถึงของคนไทยเสมอ เช่นตัวละครไม่รู้จะไปไหนจึงตัดสินใจไปอาศัยที่วัด แสดงให้เห็นว่านอกจากเป็นสถานที่ช่วยรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีแล้ว วัดยังเป็นสถานที่ช่วยเหลือผู้คนเสมอ เมื่อมีปัญหาหรือไม่มีที่ไปคนไทยยังนึกถึงวัด แม้ว่าโลกจะพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมากแค่ไหนคนไทยก็เห็นวัดเป็นที่พึ่ง ทำให้เห็นความสำคัญของวัด และวัดยังเป็นสถานที่ที่พึ่งพาได้เวลามีปัญหา

4.4 แนวคิดด้านคุณธรรมในสังคม

แนวคิดในด้านคุณธรรมในสังคม เป็นการกระทำความดี ที่สังคมเห็นว่าประโยชน์มากกว่าผลเสียต่อสังคมและครอบครัว โดยในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอแนวคิดในด้านคุณธรรมในสังคม 2 ด้าน ได้แก่ ความกตัญญู และความสามัคคี โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

4.4.1 ความกตัญญู

ความกตัญญู เป็นการรู้ถึงบุญคุณของคนที่มีพระคุณต่อเรา เช่น พ่อและแม่ ครูอาจารย์ ญาติพี่น้อง มิตรสหาย เป็นต้น เป็นคุณธรรมที่ควรยึดถือและปฏิบัติในสังคมและครอบครัว โดยแนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) เพื่อน..ที่ระลึก 2) น้อง.พี่.ที่รัก 3) โหมสเตย์ และ 4) ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง เพื่อน..ที่ระลึก บุ่มทำทุกอย่างเพื่อปกป้องลูกจากวิญญูณอาฆาตของเพื่อนสนิท จนกระทั่งเอาชีวิตแลก ส่วนลูกสาวเห็นแม่ตัดสินใจฆ่าตัวเองเพื่อรักษาชีวิตของตน เบลลูกสาวทนไม่ไหวที่เห็นแม่ลำบากอดนอนและพยายามหาทุกวิธีเพื่อช่วยลูก เบลจึงตัดสินใจวางยานอนหลับให้แม่กินแล้วตัวเองเรียกวิญญูณให้เข้าสิงเพื่อทำตามสิ่งที่ฝอยอยากได้คือได้ชีวิตของเบล ดังความว่า

บุ่ม : “เบล อย่าทำอย่างนี้ อย่าทำอย่างนี้ เบล เบลอย่าทำอย่างนี้”

เบล : “แม่รู้ใช่ไหมว่าเบลรักแม่มากแค่ไหนอะ แม่อย่าโกรธเบลนะ”

บุ่ม : “แต่ผ่านคืนนี้ไปอาจจะรอด ลูกอาจจะรอด”

เบล : (พูดกับวิญญูณ) “อยู่นี่ใช้เปล่า ไม่ต้องขู่อำนาจ อยากได้ฉันก็เอาไป แล้วห้ามยุ่งกับแม่ฉันอีก”

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิด ความกตัญญูต่อผู้ที่มีพระคุณต่อเรา โดยเฉพาะพระคุณของพ่อแม่ ในเมื่อแม่ทำเพื่อลูกได้ทุกอย่าง ลูกจึงสามารถทำได้ทุกอย่างเช่นกันเพื่อทดแทนบุญคุณของแม่ เช่นเดียวกับตัวละครที่เป็นลูกเห็นแม่ต้องวิ่งหาวิธีเพื่อช่วยเหลือลูก จากวิญญานอาฆาตจนไม่ได้หลับไม่ได้นอน และพยายามเอาตัวเองไปแลกเพื่อลูกด้วย ลูกเห็นเช่นนี้ทนไม่ได้ จึงยอมที่จะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง แล้วให้แม่ได้พักผ่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้ว่าเป็นการแก้ปัญหาและทดแทนบุญคุณไม่ค่อยถูกต้องแต่ทำให้เห็นความรักที่ลูกมีต่อแม่ และการทดแทนบุญคุณที่แม่ทำให้มาตลอด เพื่อให้แม่ได้พักผ่อน เนื่องจากที่เห็นแม่ลำบากเพื่อตัวเองมากมายมาแล้ว

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* วันที่เจนแต่งงานพิธีกรให้เจ้าสาวอ่านจดหมายที่เขียนถึงครอบครัวก่อนออกเดินทางไปสร้างชีวิตครอบครัวในประเทศญี่ปุ่น เธออธิบายความในใจที่เขารักแม่ ป้า และพี่ชายของเธอที่ทะเลาะกันตลอดแต่เธอไม่เคยที่จะลืม ถึงแม้ว่าพี่ชายไม่ได้มาเข้าร่วมงานแต่เธอก็ยังเล่าถึงความรู้สึกในใจที่เขามีต่อพี่ชาย ดังความว่า

“ก่อนที่เจนจะอ่านจดหมาย เอ้อ เจนอยากจะบอกทุกคนตรงนี้เลยนะคะว่า ถึงแม้เราจะคบกันแค่สองสามเดือน เจนไม่ได้ท้องนะคะ จดหมายจากเจนถึงครอบครัว เจนรู้ว่า ครอบครัวของเจนไม่ใช่ครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ เจนเกิดมาก็ มีแต่แม่ ซึ่งก็เหนื่อย ๆ กับป้า ที่ไม่ยอมแต่งงานหนีแม่ไปอยู่ไหนสักที่เลย ... แม่กับป้าเป็นหญิงแกร่งค่ะ ที่เลี้ยงดูเด็กดี ๆ สองคนจนโตมาได้ถึงทุกวันนี้ เจนไม่เคยต้องสร้างครอบครัว เจนไม่รู้ว่ามีมันจะยากแค่ไหน แต่เดี๋ยวมันคงจะยากมาก ๆ ...แม่คอยช่วยเหลือเจนเสมอ ไม่ว่าเส้นทางไหนที่เจนจะเลือก แม่ก็คอยสนับสนุนตลอด แต่เจนอยากให้ทุกคนที่นี้รู้ค่ะ ว่าทุกคนที่นี้คือครอบครัวของเจน เจนจะเป็นลูกของแม่ เป็นหลานของป้าแล้วก็ พี่ช้อย พี่ช้อยเป็นคนที่มียุทธพลในชีวิตเจนมาก ๆ ตั้งแต่เด็ก ๆ เลยค่ะ ชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นก็เพราะพี่ช้อย โตขึ้นมาก็ชอบแต่ของที่เป็นญี่ปุ่น ไปเรียนที่ญี่ปุ่น ไม่เว้นแม้กระทั่งมีแฟนเป็นลูกครึ่งญี่ปุ่น จนกระทั่งแต่งงานแล้วก็ย้ายไปอยู่ญี่ปุ่น ทั้งหมดนี้...เป็นเพราะพี่ช้อยนั่นแหละค่ะ แล้วดูสิงานแต่งงานของน้องสาวแท้ ๆ ไม่รู้ไปเมาอยู่ที่ไหน เลิกเป็นน้องสาวมันได้ไหมเนี่ย แต่ถึงแม้พี่ช้อยจะเป็นพี่ชายที่ห่วยแตกแค่ไหน เราก็เลิกเป็นพี่น้องกันไม่ได้หรอกค่ะ”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างการอ่านจดหมายของตัวละคร ผู้สร้างให้แนวคิดการรู้จักคุณค่าผู้ที่ได้ช่วยเหลือและเลี้ยงดูเรามาตลอดโดยไม่เคยลืมพระคุณของพวกท่าน เช่นตัวละครที่อ่านเรื่องราวของตัวเอง

บอกความรักต่อคนในครอบครัว การบอกความรักในใจก็เป็นการรู้ถึงคุณของผู้ให้กำเนิดและผู้ที่ได้เลี้ยงดู ซึ่งแสดงให้เห็นคุณธรรมที่มีในตัวของตัวเองที่ไม่ทิ้งคนที่ได้ช่วยเหลือหรือผู้มีพระคุณต่อเรา

เรื่อง ฮาวทูทิง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ จีนห่วงสุขภาพของแม่ เพราะสุขภาพไม่ค่อยดีโดยเฉพาะเวลานอนแม่นอนบนเก้าอี้ไม่ยอมเปลี่ยนที่ทำให้ปวดหลัง จีนไม่ยอมให้แม่นอนบนเก้าอี้ อีกรจึงขอแม่ปรับแต่งบ้านใหม่ แต่แม่ไม่ยอมแม่ยังติดอยู่กับของเก่า ๆ ดังความว่า

จีน : “ไม่เห็นหอรอของมันเต็มไปหมด ไม่ได้นั่ง ก็ใช้ทุกวันนี้ เดี่ยวทุกคนก็ขึ้นกันหมดใจ เดี่ยวจีนทำห้องส่วนตัวให้ กว้างขึ้นนอนได้ อะไรบอกเลย เดี่ยวทำให้”

แม่จีน : “อยากขึ้น ขึ้นไปเองสิ”

จีน : “ไม่ได้สิมันจะนอนเก้าอี้ บ้า ไม่ได้มา ตลก”

แม่จีน : “ทำไมตลกยังงั้น ก็นอนทุกที่ก็นอนได้”

จีน : “มันนอนไม่ได้”

แม่จีน : “ทำไมจะนอนไม่ได้ ก็นอนมาเป็นปีแล้วไหม”

จีน : “แล้วตื่นมาเป็นไงปวดหลังตลอดนอนไม่ได้”

แม่จีน : “รองเท้ามันไม่ดี”

จีน : “นอนมันเกี่ยวอะไรกับรองเท้าอะม้า ไม่เกี่ยวแล้วม้าไม่ฟังเลย”

แม่จีน : “ก็บอกแล้วว่าจะทำอะไรก็ทำไป แต่ห้องนั่งเล่นมันต้องอยู่ตรงนี้”

จีน : “ไม่ได้ม้ามันไม่มีนิมอล”

แม่จีน : “นิมอลอะไร นีมันบ้านฉัน”

(ฮาวทูทิง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ, 2562)

จากตัวอย่างบทสนทนา ทำให้เห็นว่าผู้แต่งให้แนวคิดผ่านตัวละครที่เป็นลูกที่ตั้งใจปรับเปลี่ยนบ้านใหม่ เพื่อให้แม่อยู่ในสภาพอากาศที่ดีและมีสุขภาพที่ดีขึ้น เพราะแม่อยู่กับบ้านเก่าๆ นอนลำบากทำให้เสียสุขภาพ แสดงให้เห็นว่าลูกมีความห่วงใยแม่ ได้ตอบแทนแม่ด้วยความกตัญญูไม่ยอมเห็นแม่ลำบากและเจ็บปวด เนื่องจากที่แม่เลี้ยงดูมาตลอด

สรุปได้ว่าความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้เสนอผ่านภาพยนตร์จำนวน 4 เรื่อง โดยให้ข้อคิดในการรู้บุญคุณของผู้ที่ได้เลี้ยงดูและเสียประโยชน์ของตัวเองเพื่อเรา โดยการตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณโดยการให้สิ่งดี ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อท่าน และมอบความรัก และความสุซต่อท่าน

4.4.2 ความสามัคคี

ความสามัคคี เป็นการร่วมมือ ความพร้อมเพรียงกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกัน ปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ เพื่อทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ แนวคิดนี้ปรากฏในภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) *น้อง.พี.ที่รัก* 2) *โฮมสเตย์* และ 3) *อ้าย...คนหล่อลวง* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง *น้อง.พี.ที่รัก* ชัชกับทีมต้องไปเสนองานให้กับบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่ง ก่อนนำเสนอ งานที่ทีมงานก็ถามชัช เพราะเห็นงานที่เสนอลูกค้ามีข้อผิดพลาด แต่ชัชไม่ฟัง ชัชเชื่อว่าสิ่งที่เขาทำดีแล้ว สุดท้ายลูกค้าก็ไม่ให้ผ่าน ดังความว่า

ทีมงานชัช : “นี่พี่จะขายงานลูกค้าแบบนี้จริง ๆ เหรอ”

ชัช : “แค่นี้ก็ต่างแล้ว ไอ้ไลน์ไควจะมันซื่ออยู่แล้ว”

[...]

เจน : “เจนรักทั้งสามบอร์ดเลยคะ คือมันดีเหมือนกันไปหมดเลย เลือกไม่ถูกจริง ๆ เลยคะ”

ชัช : “สำหรับคุณเจน อาจจะคิดว่าเหมือนกันนะครับแต่จริง ๆ แล้วมันต่างนะครับ”

เจน : “อ้อคะ ถ้าลดค่าเพิ่มค่าแล้วบอกว่าต่าง มันก็ต่างหรอคะ คราวหน้าไม่ต้องทำข้อยส์มาแล้วนะคะ ทำใหม่ดี ๆ อันเดียว เลยดีกว่าคะพี่ช้อย”

(น้อง.พี.ที่รัก, 2561)

จากตัวอย่างบทสนทนา ทำให้เห็นว่าการทำงานเป็นกลุ่ม ต้องเข้าใจซึ่งกันและกัน ต้องฟังความเห็นและปรึกษาสมาชิกกลุ่ม จึงทำให้งานประสบความสำเร็จได้ ถ้าสมาชิกกลุ่มไม่เห็นด้วยควรมีการพิจารณา เช่นตัวละครที่ไม่ยอมปรึกษาใครจนกระทั่งทำให้งานไม่ผ่าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทำงานเป็นกลุ่มต้องปรึกษาซึ่งกันและกัน และร่วมมือช่วยเหลือกันจึงทำให้งานประสบความสำเร็จได้

เรื่อง *โฮมสเตย์* งานเชียร์กีฬาของทุก ๆ ปีต้องมีหลาย ๆ คนช่วยงานกันเพื่อสร้างเป็นภาพแปรรักษ์ขึ้นมาโชว์ในสนามกีฬา โดยมินกับลิเพื่อนสนิทที่มีส่วนในโชว์นี้ด้วย โดยรับหน้าที่วาดรูป หลังจากพยายามมาด้วยกันงานออกมาตามที่คาดหวัง ทั้งสองคนนั่งชมผลงานภาพที่ปรากฏมาสวยงามอย่างภูมิใจ ดังภาพ

ภาพที่ 32 การซุ่มโฉบภาพแปรอักษรในสนามกีฬาโดยต้องใช้คนจำนวนมาก

ที่มา: ผลงานของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด. (2561). โฮมสเตย์. ค้นคืนจาก
<https://www.nung2hdd.com/homestay-2018>

จากตัวอย่าง ภาพแปรอักษรขนาดใหญ่ ที่ปรากฏออกมาอย่างสวยงามเหมือนภาพเคลื่อนไหว คือต้องใช้คนจำนวนมากเพื่อยกภาพแต่ละภาพมาประกอบอยู่ด้วยกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่างานที่ต้องการคนจำนวนมาก เมื่อได้รับความสามัคคีงานจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

เรื่อง *อ้าย...คนหล่อลวง* แผนการหลอกลวงเพชรมีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 4 คนซึ่งแต่ละคนได้รับหน้าที่มอบหมายอย่างชัดเจน เมื่อภารกิจใกล้จะจบสิ้นกลับต้องเปลี่ยนแผนกะทันหัน ซึ่งถ้าทำตามแผนเดิมต่อไปจะทำให้แผนถูกเปิดเผย อีนาจึงได้แสดงความคิดเห็น ทาวเวอร์เห็นด้วยแล้วจึงจัดวางแผนใหม่ทันที โดยให้อีนาเล่นห้กหลังกลุ่มและทำเป็นเชื่อใจเพชรเพื่อให้เพชรได้ใจ ด้วยความร่วมมือจากทั้ง 4 คนจึงทำให้งานประสบความสำเร็จได้ ดังความว่า

อีนา : “เพชร เพชรไม่ต้องมายุ้มเลยนะ เพราะคนที่ยืมมันต้องเป็นที่คิดจริง ๆ หรือ ว่าพี่จะโกงเชื่อคนชั่ว ๆ แบบเพชรอีก”

(ย้อนกลับตอนวางแผน)

ทาวเวอร์ : “แผนคือ ครูนงนุชจะต้องไปชวนเพชรลงทุน ซื้อรถสปอร์ตในราคาพิเศษ”

อีนา : “แผนนี้ไม่เวิร์ก เพชรหลอกผู้หญิงสบาย ๆ จะมาเล่นเกมลงทุนทำไม”

ทาวเวอร์ : “เราไม่เหลือแคะแล้วนะ”

อีนา : “น้องเงิ เรายังเป็นแคะของเพชรอยู่ พี่หาทางใส่น้องลงไปแผนได้ไหม”

ทาวเวอร์ : “ถ้าฉันน้องต้องเล่นเป็นคนห้กหลังพวกเรานะ”

[...] (กลับมาปัจจุบัน)

อีนา : “ที่แนะนำให้รีวความโกง ความโกงของเพชรนั่นแหละ เชื่อบิลเพชร”

(อ้าย..คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนา ทำให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันนอกจากทำหน้าที่แต่ละคนให้ดีแล้ว แต่ก็ต้องฟังความเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยพัฒนาให้งานประสบความสำเร็จได้ เช่นตัวอย่างที่ทุกคนในกลุ่มฟังความคิดเห็นกัน แม้ว่าเป็นงานไม่ดีแต่ทำให้มองเห็นความสามัคคีกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทุก ๆ งานที่ต้องการคนจำนวนมาก ต้องได้รับความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเข้าใจทำหน้าที่ของแต่ละคนให้ดี พร้อมกับฟังความเห็นผู้อื่นเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่าความสามัคคีกันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ในภาพยนตร์ของบริษัท จิตีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้เสนอผ่านภาพยนตร์จำนวน 3 เรื่อง โดยให้ข้อคิดว่าเมื่อทำงานในกลุ่มต้องทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ต้องเข้าใจซึ่งกันและกัน และการฟังความเห็นช่วยพัฒนางานให้สำเร็จ เมื่องานต้องการคนจำนวนมากความสามัคคีเป็นสิ่งที่สำคัญที่พาให้งานบรรลุเป้าหมาย

4.5 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยช่วงที่ผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์ได้แสดงเรื่องราวในช่วงนั้น ๆ เพื่อถ่ายทอดให้คนในสังคมได้รู้ และให้แนวคิดเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาให้กับสังคม ซึ่งแนวคิดนั้นมีปัญหาการหลอกลวงในสังคม และการยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ดังหัวข้อต่อไปนี้

4.5.1 ปัญหาการหลอกลวงในสังคมไทย

ปัญหาการหลอกลวงในสังคมไทย เป็นการโกหก ฉ้อโกงทรัพย์สินของผู้อื่น ซึ่งในประเทศไทยมีมานานหลายรูปแบบ การหลอกลวงนี้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยการพัฒนาตลอดทุก ๆ ปี การหลอกลวงนั้นทำให้มีผลกระทบต่อสังคมเป็นอย่างมาก เพราะคนที่ถูกหลอกจะต้องเสียของอันมีค่าไปโดยความเชื่อใจ ปัญหาการหลอกลวงในสังคมมีภาพยนตร์ 1 เรื่อง คือ *อ้าย...คนหลอกลวง* ที่นำเสนอผ่านตัวละครที่ผู้สร้างให้แนวคิดควรระมัดระวังกับคำพูดคนไม่รู้จัก และการพิจารณาให้รอบคอบก่อนตัดสินใจเชื่อใครสักคน

เรื่อง *อ้าย...คนหลอกลวง* ทาวเวอร์เห็นคลิปวีวของอนาโปสตีในยูทูปที่มีเบอร์โทรศัพท์และเลขบัญชีธนาคาร ทาวเวอร์ปลอมตัวเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานเก็บภาษี เพื่อหลอกว่ามีคนมาบริจาคเงินให้เธอแต่เธอต้องโอนเงินสิบเปอร์เซ็นต์ไปก่อน โดยไหวพริบของอนารู้ทันว่าไม่ใช่คนจากสำนักงานจริง เธอได้ให้เพื่อนร่วมงานช่วยเช็คตัวจริงคนที่โทรมา จึงรู้ว่าเป็นมิจฉาชีพ ดังความว่า

อนา : “ฮัลโหลคะ”

ทาวเวอร์ : “สวัสดิ์ครับผม ขอรบกวนเวลาสักครู่นะคะ คุณอนา จิตอิม
เอม ที่เปิดรับบริจาคไว้ในยูทูปใช่ไหมครับ”

อนา : “ใช่ค่ะ”

ทาวเวอร์ : “ผมวิชัย เชื้อนขาว เจ้าหน้าที่จากสำนักงานจัดเก็บภาษี พื้นที่
บุรีรัมย์ เขต 14 นะครับ”

อينا : “สำนักงานจัดเก็บภาษี”

ทาวเวอร์ : “ใช่ครับ คุณสามารถเอาเบอร์ที่โทรเข้านี้ ไปตรวจสอบได้ จาก
ทางอินเทอร์เน็ตเลยนะครับ”

อينا : “สักครู่ละคะ ค่ะ มีอะไรหรือเปล่าคะ”

[...]

อينا : “คิดว่ามันเป็นปลิงเกาะเลยนะ นายท้าว สุภไพศาล บ้านเลขที่
4111 ถนนนิเวศ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัด
บุรีรัมย์”

ทาวเวอร์ : “รู้ได้ไงวะ”

อينا : “คุณช่วยแล้ว โทรมาหลอกอดีตสาวแบงก์อย่างฉัน จี๊ก็เลยสิ
ฉันจะโพสต์คลิปเสียงคุณลงโซเชียล คุณดั่งแน่ว เปิดทีวีรอดูได้
เลย จอมขวัญ จิตดี น้ำเน่ก อ่านข่าวคุณแน่ว แค่นั้นนะ”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้สร้างให้แนวคิด ต้องระมัดระวังกับข้อมูลส่วนบุคคลที่เรา
เอาไปเผยแพร่ อย่ารีบเชื่อกับคำพูดของคนอื่นง่ายเกินไป ต้องคิดพิจารณาให้รอบคอบ และสิ่งที่ได้มา
ง่าย ๆ ไม่มีอยู่จริง อย่างเช่นตัวละครผู้หญิงที่โดนคอลเซ็นเตอร์โทรมาหลอกลวง เพราะเอาข้อมูล
ไปเผยแพร่ ตอนแรกเธอเกือบจะหลงเชื่อกับคำพูดของคนโทรมา แต่เมื่อเขาให้ออนเงินค่าเก็บภาษี
ก่อน แล้วตัวเลขและชื่อบัญชีเป็นส่วนบุคคลธรรมดา จึงรู้ทันว่าไม่ใช่คนจากสำนักงานจริง ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่าปัจจุบันการลวงลวงมีหลายรูปแบบ ซึ่งสามารถปลอมได้โดยเราไม่รู้ทัน แค่เราต้อง
ระมัดระวังและคิดพิจารณาให้รอบคอบ อย่าเพิ่งเชื่อคำพูดใครง่าย ๆ และควรระมัดระวังข้อมูลส่วน
บุคคลที่จำเป็นไม่ควรเอามาเผยแพร่ต่อสาธารณะ เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีพัฒนาไปไม่หยุดนิ่งนักต้ม
ตุ๋นก็พยายาม มากขึ้น เพื่อหาวิธีหลอกผู้คน

4.5.2 การยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

การยอมรับกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นการเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะ
วิกฤตต่าง ๆ ที่ทำให้เศรษฐกิจแย่ลง ยอมรับมันเชื่อมั่นว่าทุกอย่างจะมีทางออก ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่
เป็นแนวคิดทำให้คนในสังคมมีแรงสู้กับวิกฤตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและไม่คิดสั้นเพื่อแก้ปัญหา ซึ่งปรากฏใน
ภาพยนตร์จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เพื่อน...ที่ระลึก และอ้าย...คนหล่อลวง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่อง เพื่อน...ที่ระลึก ใน พ.ศ. 2540 ครอบครัวบูมและอ๊อบที่กำลังเติบโตกลับล้มละลายเพราะวิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง ทำให้ทั้งครอบครัวตกต่ำ จากเศรษฐีเป็นคนจน ซึ่งคนที่ย่ำแย่ในช่วงนั้นมีบางคนตัดสินใจจบชีวิตมากมายเพราะทนกับเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ไม่ไหว ดังตัวอย่างการประกาศข่าว

“ความฝันของคนไทย ที่เป็นเสือเศรษฐกิจตัวที่ห้าของเอเชียจบลงแล้ว เมื่อวันนี้รัฐบาลได้ประกาศลอยตัวค่าเงินบาท ทำให้ดัชนีหุ้นไทยดิ่งเหวมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ประเทศไทยเข้าสู่ภาวะเกือบจะล้มละลาย ทั้งฝันผวน ทั้งย่ำแย่บริษัทเจ๊งกันระนาว โดยทางการได้สั่งระงับกิจการบริษัทเงินทุน 16 แห่ง และตอนนี้ หัวใจของเศรษฐกิจไทยหยุดเต้นไปแล้ว ไม่มีโลหิตที่จะสูบฉีดได้ ประมาณการกันว่าปีนี้มีคนตกงานกว่าสามล้านคน และมีแนวโน้มจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ... ค่าเงินบาทตกลงอย่างต่อเนื่อง จาก 25 บาทต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐกลายเป็น 56 บาท เจ้าของธุรกิจกลายเป็นหนี้โดยทันที หมดเนื้อหมดตัวในชั่วข้ามคืน...ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นทันตาเห็นก็คือ คนฆ่าตัวตาย ประชาชนได้รับความเดือดร้อนกันทุกคน...เงินเกือบสองแสนล้านบาทจมนิ่งในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ บ้านจัดสรรและตึกสูงเสียดฟ้ากลายเป็นสินค้าสต็อก ที่สังคมปฏิเสธ”

พนักงานที่ไม่มีงานทำให้สัมภาษณ์ : “พอดีบริษัทเขาปิดนะค่ะก็เลยต้องมาขายของ”

(เพื่อน...ที่ระลึก, 2560)

จากตัวอย่างข่าว ทำให้เห็นว่าเมื่อเศรษฐกิจตกไปกะทันหัน ผู้ที่เสียหายมหาศาลมีผลกระทบต่อจิตใจอย่างหนัก สิ่งที่ทำคือการต้องยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น และพยายามหาทางแก้ปัญหา เช่นที่นักข่าวเล่ามากับปัญหาที่เกิดขึ้น จนมีคนฆ่าตัวตาย ซึ่งการจบชีวิตไม่ใช่การแก้ปัญหา แสดงให้เห็นว่าวิกฤตเศรษฐกิจทำให้ผู้คนลำบาก แต่ทุกคนต้องยอมรับกับปัญหาที่เกิดขึ้น ทำใจและพยายามหาทางแก้ปัญหาดีกว่าการจบชีวิตเพื่อหนีทุกอย่าง

เรื่อง อ้าย...คนหล่อลงในปลายปี พ.ศ. 2563 โครonavirus-19 เริ่มเกิดขึ้นในประเทศไทย โครonavirusนี้ทำให้ประเทศไทยต้องปิดประเทศ ไม่อนุญาตนักท่องเที่ยวเข้าประเทศ ซึ่งวิกฤตนี้นอกจากทำให้มีผลกระทบทางสุขภาพแล้ว แต่ยังทำให้ประชาชนต้องมีปัญหาในเรื่องการใช้จ่ายด้วย เนื่องจากไม่สามารถออกไปไหนได้เพราะกักตัวอยู่ในบ้าน ดังความว่า

อينا : “สวัสดิ์คะคุณท้าว”

ท้าวเวอร์ : “ใครพูดครับ”

อينا : “ดิฉัน อينا จิตอิมเอม พนักงานเร่งรัดหนี้สินศรีสวัสดิ์ค่ะ
ฮัลโหล เออ ยัง ยังอยู่ไหมคะ”

ทาวเวอร์ : “อยู่ ๆ”

อينا : “จะโทรไปแจ้งว่าผู้กู้เลยกำหนดจ่ายเงินของเดือนนี้ไป 1 อาทิตย์
แล้วค่ะ”

ทาวเวอร์ : “ทราบครับ แต่ช่วงนี้ไม่มีจ่ายเลยครับ ขอเลื่อนไปก่อนได้ไหมครับ”

อينا : “ผู้กู้มีปัญหาเรื่องการเงินหรือคะ”

ทาวเวอร์ : “พอดีเอาเงินที่นำไปลงทุนทำทัวร์ เจอล็อกดาวน์ไป 2 เดือน
เพิ่งกลับมามีลูกค้าเนี่ย”

อينا : “งั้นช่วยเอาหลักฐานการทำธุรกิจมายืนยันที่บริษัท แล้วก็มา
หาทางประนีประนอมกันนะคะ”

(อ้าย...คนหล่อลวง, 2563)

จากตัวอย่างบทสนทนาของตัวละคร ทำให้เห็นว่าวิกฤตโรคระบาดทำให้ผู้คนต้องประสบปัญหาทางการเงิน แต่ทุกคนก็ต้องยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วค่อย ๆ แก้ปัญหาไปด้วยกัน เช่นในเรื่องตัวละครได้ไปกู้เงินธนาคาร เพื่อทำธุรกิจแต่เพราะโควิดจึงไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย ส่วนธนาคารที่อนุญาตให้ยืมเงินได้ช่วยเหลือ โดยการเลื่อนเวลาคืนเงินให้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อมีปัญหาสังคมไม่ว่ามีวิกฤตทางด้านสุขภาพ หรือมีวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจประชาชนต้องยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันในการแก้ปัญหา ความร่วมมือกันจะช่วยทำให้ผ่านพ้นวิกฤตทุกอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมได้

สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม ในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ได้นำเสนอ 2 ปัญหา ได้แก่ ปัญหาการหลอกลวงในสังคมที่ปรากฏใน 1 เรื่องที่นำเสนอรูปแบบการหลอกลวงเพื่อให้คนระมัดระวังและคิดพิจารณาให้รอบคอบ ไม่หลงเชื่อกับคำพูดใครง่าย ๆ และควรระมัดระวังกับข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นไม่ควรเอามาเผยแพร่ต่อสาธารณะ และยอมรับกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมประชาชนต้องยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันในการแก้ปัญหา ความร่วมมือกันจะช่วยทำให้ผ่านพ้นวิกฤตทุกอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมได้

จากการวิเคราะห์แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด จำนวน 7 เรื่อง ผู้วิจัยได้เห็นว่าผู้สร้างได้นำเสนอภาพยนตร์ในแนวคิด 5 ด้าน ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับความรัก ได้แก่ แนวคิดความรักเกี่ยวกับคู่รัก พบว่า ความรักคือการห่วงใย ความรักคือการให้เกียรติกัน ความรักคือการให้อภัย ความรักคือการซื่อสัตย์ต่อกัน ความรักคือการเสียสละ ความรักคือความเชื่อใจ และความรักคือการรักโดยไม่คาดหวัง ส่วนแนวคิดความรักเกี่ยวกับครอบครัว พบว่าความรักคือการใส่ใจ ความรักคือการให้กำลังใจ ความรักคือการให้อภัย และความรักคือการเสียสละ

และแนวคิดความรักเกี่ยวกับมิตรภาพ พบ ความรักคือการช่วยตักเตือนกัน ความรักคือการไม่ทิ้งกัน
เวลามีทุกข์ และความรักคือการสนับสนุนกัน 2) แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในเมือง
พบว่า แนวคิดคือความมุ่งมั่นเพื่อความฝัน และการเป็นตัวของตัวเอง 3) แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของ
คนไทย พบว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นขวัญและกำลังใจ พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจ และวัดเป็นที่พึ่งให้คน
ไทยเสมอ 4) แนวคิดในด้านคุณธรรมในสังคม พบว่า ความกตัญญูต่อผู้ที่มีพระคุณ และความสามัคคี
จะนำไปสู่ความสำเร็จ และ 5) แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม พบปัญหาการหลอกลวงให้สังคม และ
การยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นแนวทางการใช้ชีวิตในเรื่องความสัมพันธ์
และสามารถนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวเคราะห์กลวิธีและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัทจีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด และเพื่อวิเคราะห์แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ตั้งแต่ พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2563 จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ 1) *แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว* 2) *เพื่อน..ที่ระลึก* 3) *น้อง..พี.ที่รัก* 4) *โอมสแตร์* 5) *Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน* 6) *ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ* และ 7) *อ้าย..คนหล่อลวง* ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวเคราะห์เรื่องกลวิธีการนำเสนอความรักและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1.1 กลวิธีการนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

การวิเคราะห์การนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แบ่งได้เป็น 4 วิธีการนำเสนอ ได้แก่ การนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่อง การนำเสนอความรักผ่านตัวละคร การนำเสนอความรักผ่านฉาก และการนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์ โดยมีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การนำเสนอความรักผ่านโครงเรื่องสามารถแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) การนำเสนอความรักผ่านการเปิดเรื่อง คือเปิดเรื่องโดยการนำเสนอความรักระหว่างเพื่อนและครอบครัวมีจำนวน 2 เรื่อง นอกจากนั้นผู้สร้างใช้การเปิดเรื่องโดยการแนะนำตัวละครโดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับความรัก 2) การนำเสนอผ่านการสร้างเหตุการณ์รักแรกพบ 3) การนำเสนอผ่านเหตุการณ์ซึ้งโรแมนติกสำคัญเดิม 4) การนำเสนอผ่านความขัดแย้ง โดยมีความขัดแย้งระหว่างคู่รัก คนในครอบครัว และเพื่อน ทำให้ผู้ชมเห็นความรักจากความขัดแย้งในความรักทั้ง 3 แบบ และ 5) การนำเสนอผ่านการปิดเรื่องโดยมี การปิดเรื่องโดยให้ผู้ชมคาดเดาความสัมพันธ์ของตัวละคร การปิดเรื่องที่ทำให้ผู้ชมได้รับอารมณ์สุขและเศร้าพร้อมกัน และการปิดเรื่องโดยความสุขสมหวังในแบบ Happy Ending

2. การนำเสนอความรักผ่านตัวละคร แบ่งเป็น 4 วิธี ได้แก่ 1) การนำเสนอผ่านคำพูดของตัวละคร โดยใช้คำพูดถ่ายทอดความรู้สึก ได้แก่ การบอกรัก ความรู้สึกหึงหวง ความรู้สึกติดค้างกับเรื่องความรัก การปลอบใจหรือการโน้มน้าวใจ และใช้คำพูดที่อ่อนหวานในการแสดงความรัก เช่น การชมการพูดเอาใจ หรือการจิบกัน 2) การนำเสนอผ่านการกระทำของตัวละคร โดยมีการโอบกอด

ไหล่ของตัวละคร ถ่ายทอดเมื่อตัวละครให้กำลังใจหรือปลอบใจ และการกอดหรือจูบกัน เพื่อให้ผู้ชมรู้ความสัมพันธ์ของคู่รัก หรือจับมือและจูมมือกันเป็นการยืนยันความสนิทสนมของตัวละคร

3) การนำเสนอผ่านสีหน้าของตัวละคร ใช้วิธีนำเสนอผ่านการจ้องตาด้วยสีหน้าบอุนและรอยยิ้มแห่งความสุขของตัวละคร เพื่อบ่งบอกถึงความรู้สึกภายในใจ 4) การนำเสนอผ่านการสร้างลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร ผู้สร้างใช้ตัวละครที่มีความแปลกแยกหรือต่อต้านกับสังคม และตัวละครที่สังคมไม่ยอมรับ

3. การนำเสนอความรักผ่านฉาก แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การนำเสนอผ่านสถานที่ภายในบ้าน โดยนำเสนอเฉพาะความรักของครอบครัว ที่ตัวละครครอบครัวอยู่รับประทานอาหารร่วมกัน นั่งปรึกษาหารือกัน หรือแบ่งปันเรื่องราวซึ่งกันและกัน 2) การนำเสนอผ่านสถานที่นอกบ้าน ที่ตัวละครใช้ชีวิตประจำวัน เช่น โรงเรียน ที่ทำงาน และสถานที่ต่าง ๆ โดยนำเสนอความสัมพันธ์คู่รักและเพื่อน และ 3) การนำเสนอผ่านสถานที่แห่งความทรงจำ ผู้สร้างใช้เพื่อสร้างความประทับใจให้กับผู้ชม เช่น ฉากโรมแมนติกที่ตัวละครมองตากัน หรือฉากสารภาพความรัก

4. การนำเสนอความรักผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์ มีเพลง 2 ลักษณะ 1) การนำเสนอผ่านเพลงรักแบบเศร้า ช่วยส่งเสริมการนำเสนอความรักเมื่อมีฉากโศกเศร้า 2) การนำเสนอผ่านเพลงรักบอกความในใจ ช่วยส่งเสริมการถ่ายทอดความรักและยังสร้างบรรยากาศให้ตัวละครถ่ายทอดความรู้สึกที่น่าสนใจ และทำให้ผู้ชมยังได้สัมผัสอารมณ์ที่ผู้สร้างนำเสนอชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5.1.2 แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

จากการวิเคราะห์แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แบ่งได้เป็น 5 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับความรัก แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทย แนวคิดในด้านคุณธรรมในสังคม และ แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม โดยมีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรัก ปรากฏอยู่ในความสัมพันธ์ 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ผู้สร้างให้แนวคิด ความรักคือความหวังใจไม่ว่าเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก ความรักคือการให้เกียรติกันให้สิทธิ์ในการตัดสินใจโดยไม่บังคับกัน ความรักคือการให้อภัยอย่างมีเหตุผลพร้อมที่จะให้อีกโอกาส ความรักคือความซื่อสัตย์ต่อกันคือการปราศจากความไม่ซื่อตรงต่อกัน ความรักคือการเสียสละยอมเสียผลประโยชน์ของตัวเองเพื่อคนที่รัก ความรักคือความเชื่อใจกันมั่นใจและไว้วางใจในทุกเรื่องไม่ว่าการทำงานหรือความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก และความรักคือการรักโดยไม่คาดหวัง การที่ได้รักคนที่ชอบโดยไม่ได้หวังสิ่งใดตอบกลับหรือไม่หวังผลลัพธ์ที่ได้มา หรือไม่ได้อยากครอบครองคนรัก แค่ได้มอบความรักที่ทำให้คนที่ชอบมีความสุขและเห็นคนรักมีความสุข ซึ่งแนวคิดทุกข้อเป็นแนวทางที่สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตคู่ให้ประสบความสำเร็จและทำให้ความรักมีความสุข 2) แนวคิดเกี่ยวกับความรักระหว่างครอบครัว คือการมอบความรักที่ใส่ใจต่อกันเป็นห่วงซึ่งกันและกัน แต่ใช้การถ่ายทอด

ความรักที่แตกต่างกันบางครอบครัวเลือกที่จะไม่แสดงออกความรู้สึกจริง แต่ที่จริงแล้วไม่มีใครที่เป็นห่วงและรักเรามากกว่าครอบครัว การให้อภัยสำหรับคนในครอบครัวนอกจากบ่งบอกให้เห็นถึงความรักให้กันแล้วยังเป็นการแก้ปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว และการเสียสละเป็นการแสดงความรักในครอบครัวโดยแต่ละคนในครอบครัวมีความเสียสละที่แตกต่างกัน ซึ่งคนที่เสียสละมากที่สุดในครอบครัวคือพ่อแม่ที่พร้อมจะเสียสละให้เสมอ ตั้งแต่การเลี้ยงดูจนกระทั่งชีวิต แนวคิดนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตครอบครัว เพื่อให้เข้าใจคนในครอบครัวมากขึ้น และวิธีการแก้ปัญหาของคนในครอบครัวเวลาที่มีปัญหา 3) แนวคิดเกี่ยวกับความรักระหว่างเพื่อน เป็นการช่วยเหลือกันในเวลามีปัญหา ความรักคือการช่วยตักเตือนกันเมื่อเพื่อนกระทำการที่ไม่ถูกต้อง การไม่ทิ้งกันเวลามีทุกข์คอยอยู่เคียงข้างกันให้กำลังใจกัน และการช่วยสนับสนุนกันเมื่อเพื่อนลำบาก เพราะนอกจากที่ครอบครัว สามิภรรยาหรือคนรัก เพื่อนคือส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจสำหรับหลาย ๆ คนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องมิตรภาพ แนวคิดที่เสนอในภาพยนตร์ทำให้เห็นความสำคัญของเพื่อนที่ดีหรือเพื่อนที่รักเราอย่างจริงใจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนไทยในสังคมเมือง แบ่งเป็น 2 แนวคิด

1) แนวคิด ความมุ่งมั่นเพื่อความฝันของคนไทยในสังคมเมือง เป็นการพยายามฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อให้ความฝันประสบความสำเร็จ แต่ความมุ่งมั่นต้องควบคู่กับความมั่นใจเชื่อมั่นในตัวเอง ความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นทำตามความฝันต้องมีสติปัญญาในการแก้ปัญหาควบคู่ไปด้วย 2) แนวคิดการเป็นตัวของตัวเองทำให้มีเอกลักษณ์ คือการยอมรับสิ่งที่เป็นอยู่ของตัวเอง ไม่ว่าจะความคิด ความชอบ การแต่งตัว จะไม่ให้ใครมาตัดสินความเป็นตัวเอง เชื่อมกับความคิดนั้นจะทำให้ตัวเองมีความสุขกับชีวิต ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า

3. แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทย แบ่งเป็น 3 แนวคิด ได้แก่ 1) ความเชื่อในการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานต่าง ๆ ที่ตัวเองอยากทำ พร้อมกับเสริมความมั่นใจในการทำงาน ความเชื่อในการไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยบรรเทาจิตใจกระวนกระวายในการทำงาน และเป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต 2) พุทธศาสนาช่วยเยียวยาจิตใจ อาจทำให้จิตใจที่เศร้ากลับมามีชีวิต เนื่องจากเชื่อว่าทำบุญทำให้จิตใจโปร่งใส นอกจากนี้ศาสนาพุทธทำให้เข้าใจการปล่อยวางไม่ติดอยู่กับสิ่งไม่ดี ช่วยให้จิตใจสงบสุข 3) วัดยังเป็นที่พักพิงเสมอ ทำให้เห็นความสำคัญของวัดนอกจากเป็นสถานที่ช่วยรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีแล้ว วัดยังเป็นสถานที่ช่วยเหลือผู้คนเสมอ และวัดยังเป็นสถานที่ที่คนนึกถึงเมื่อมีปัญหา

4. แนวคิดในด้านคุณธรรมในสังคม แบ่งเป็น 2 แนวคิด 1) ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ให้ข้อคิดในการรู้บุญคุณของผู้ที่ได้เลี้ยงดูและเสียประโยชน์ของตัวเองเพื่อเรา โดยการตอบแทนบุญคุณและมอบความรัก และความสุขต่อท่าน 2) ความสามัคคีจะนำไปสู่ความสำเร็จ เมื่อทำงานในกลุ่มต้องทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ต้องเข้าใจซึ่งกันและกัน และฟัง

ความเห็นเพื่อพัฒนางาน เมื่องานต้องการคนจำนวนมากความสามัคคีเป็นสิ่งที่สำคัญที่พาให้งานประสบความสำเร็จได้

5. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม แบ่งเป็น 2 แนวคิด 1) ปัญหาการหลอกลวง ผู้สร้างให้แนวคิดความระมัดระวังและคิดพิจารณาให้รอบคอบกับคำพูดของคนอื่น อย่าเพิ่งเชื่อใจใครง่าย ๆ และควรระมัดระวังข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นไม่ควรเอามาเผยแพร่ต่อสาธารณะ เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีพัฒนาไปไม่หยุดนิ่งนักต้นทุนก็พยายามมากขึ้นเพื่อหาวิธีหลอกลวง 2) การยอมรับกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น วิกฤตทางสุขภาพโรคระบาดโควิด 19 หรือมีวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจประชาชนต้องยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันในการแก้ปัญหา ความร่วมมือกันจะช่วยทำให้ผ่านพ้นวิกฤตทุกอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมได้

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ทฤษฎีการนำเสนอความรักและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยการศึกษาทฤษฎีการนำเสนอและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีวัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่ง คือ เพื่อวิเคราะห์ทฤษฎีนำเสนอความรักในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด พบว่า จุดเด่นของทฤษฎีแต่งคือการนำเสนอความรักผ่านตัวละคร แบ่งเป็น โดยนำเสนอผ่านคำพูดของตัวละคร ที่ทอดความรู้สึก และใช้คำพูดที่อ่อนหวาน นำเสนอผ่านการกระทำของตัวละคร การโอบกอดไหล่ การกอดหรือจูบกัน และจับมือหรือจูมมือกัน นำเสนอผ่านสีหน้าของตัวละคร การจ้องตาด้วยสีหน้าอบอุ่น และรอยยิ้มแห่งความสุขของตัวละคร และนำเสนอผ่านการสร้างลักษณะบุคลิกและนิสัยของตัวละคร ผู้สร้างใช้ตัวละครที่มีความแปลกแยกหรือต่อต้านกับสังคม และตัวละครที่สังคมไม่ยอมรับ เพื่อบ่งบอกถึงความรู้สึกภายในใจ และตัวละครทำให้ผู้ชมมองเป็นความรักที่ผู้สร้างอยากถ่ายทอดให้ผู้ชมอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม (2547) ตัวละครเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเหตุการณ์ในเรื่อง เพื่อดึงดูดผู้ชมผ่านการกระทำ พฤติกรรม ทำให้ผู้ชมหลงใหลตาม แล้วได้รับสิ่งที่ผู้สร้างอยากมอบให้ และสอดคล้องกับบทความวิจัยของ ปรัชญา เปี่ยมการุณ (2559) ที่ศึกษา พัฒนาภาพยนตร์รักของไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2555 ผลวิจัยในจุดประสงค์แรกพบว่า ตัวละครมีบทบาทสำคัญมากในภาพยนตร์แต่ละเรื่องเป็นตัวดำเนินเรื่องราวต่าง ๆ ทำให้ผู้ชมเข้าใจผ่านการกระทำลักษณะนิสัยของตัวละครบทบาทการแสดง สีหน้า การกระทำ ตลอดจนจนถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นกับตัวละครในบทบาทต่าง ๆ และตัวละครทำหน้าที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้ชมได้อย่างชัดเจน

2. งานวิจัยเรื่องทฤษฎีการนำเสนอและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีวัตถุประสงค์ข้อที่สอง คือ เพื่อวิเคราะห์แนวคิดในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า

จำกัด พบว่า แนวคิดสำคัญที่ผู้สร้างนำเสนอคือแนวคิดเกี่ยวกับความรักระหว่างคู่รัก ได้แก่ ความรักคือความห่วงใยไม่ว่าเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก ความรักคือการให้เกียรติกันให้สิทธิ์ในการตัดสินใจโดยไม่บังคับกัน ความรักคือการให้อภัยอย่างมีเหตุผลพร้อมที่จะให้โอกาส ความรักคือความซื่อสัตย์ต่อกันคือการปราศจากการนอกใจหรือโกหกกัน ความรักคือการเสียสละยอมเสียผลประโยชน์ของตนเองเพื่อคนที่รัก ความรักคือความเชื่อใจกันมั่นใจและไว้วางใจในทุกเรื่องไม่ว่าการทำงานหรือความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก การที่ใครสักคนที่ชอบโดยไม่ได้หวังสิ่งใดตอบกลับ ไม่หวังผลลัพธ์ที่ได้มา หรือไม่ได้อยากครอบครองคนรัก ซึ่งแนวคิดทุกข้อเป็นแนวทางที่สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตรู้สึกให้ประสบความสำเร็จและทำให้ความรักมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ ภทรนันท์ ไชยยะสิน (2561) ได้อธิบายไว้ว่า ความคิด (Thought) หรือแก่นเรื่อง (Theme) เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ภาพยนตร์ต้องการจะบอกแก่คนดูโดยมักจะเป็นข้อคิดบางอย่างซึ่งคนดูจะได้รับจากการชมภาพยนตร์ ส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับมนุษย์สังคม สภาพแวดล้อม เช่น ความรัก ความพลัดพราก ความอาฆาตพยาบาท ความเอื้ออาทร ความเสียสละ ความอดทน ความฝัน ความพยายาม เป็นต้น

นอกจากนี้ผลงานวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชโลธร โปยมยล (2552) ศึกษาวิจัยเรื่องความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในภาพยนตร์ไทย ผลการวิจัยพบว่า ความหมายความรักมีมากมาย ความรักคือการครองรักและการดูแลซึ่งกันและกัน ความรักคือการเรียนรู้และเป็นสิ่งที่สามารถเริ่มต้นใหม่ได้เสมอ ความรักคือการยอมรับในตัวตนของกันและกัน ความรักคือการเสียสละและการให้โดยการตอบแทนใด ๆ ความรักคือการมองเห็นคุณค่าของอีกฝ่ายหนึ่ง ความรักคือการยอมทำทุกอย่างเพื่อปกป้องคนรัก กล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกของตนเองและแสดงความรักต่อกัน ความรักเป็นเรื่องของจิตใจมากกว่ารูปร่างหน้าตาภายนอก ความรักคือเป็นเรื่องของความผูกพันของคนสองคน ความรักเป็นสิ่งที่ผสมได้จากความรู้สึก ความรักคือการประนีประนอมและการให้อภัยซึ่งกันและกัน ความรักเป็นสิ่งที่เติบโตในจิตใจมนุษย์ ความรักเป็นเรื่องของการสำรวจความรู้สึกภายในจิตใจตนเอง ความรักที่เรื่องของการสื่อสารระหว่างกันทางด้านร่างกายและจิตใจ แม้ว่าภาพยนตร์ได้นำเสนอความหลากหลายมุมมองเกี่ยวกับความรัก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการนำเสนอความรักในแง่บวก เพื่อทำให้มองเห็นความสำคัญของความรักมีต่อภาพยนตร์และชีวิตมนุษย์ ผลวิจัยที่สอดคล้องคือการมองเห็นข้อคิดการให้อภัยสำหรับคนที่เรารัก และความรักคือการเสียสละ แต่ผลวิจัยแตกต่างคือความรักไม่ใช่การครอบครอง และความรักไม่ใช่แง่บวกเสมอไปต้องใช้ความรักอย่างมีสติ ไม่หมกมุ่นกับความรักมากจนเกินไป

ผลการวิจัยที่สอดคล้องเพราะว่า กลวิธีการนำเสนอในภาพยนตร์แนวรักต้องผ่านกระบวนการทฤษฎีของการสร้างภาพยนตร์พร้อมกับเป็นการยืนยันคุณภาพในวิธีการนำเสนอภาพยนตร์ การถ่ายทอดความรู้สึก และแนวคิดที่มีลักษณะสอดคล้องเพราะว่าแนวคิดความรักมีบทบาทสำคัญชีวิตของมนุษย์ทุกคนพร้อมกับแนวคิดที่ช่วยทำให้มองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อค้นหาวิธีการ

แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ซึ่งทำให้รู้ว่าภาพยนตร์นอกจากเป็นสาระบันเทิงแล้วยังทำหน้าที่ในการนำเสนอความรู้ และแนวคิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเพื่อความบันเทิงหรือแนวคิดในด้านสังคม แล้วสามารถนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับคนและสังคม

1) ควรนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้กับกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย เยาวชน เช่น นักศึกษาในมหาวิทยาลัยไทย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ให้รู้จักแนวคิดความรักของคนในวัยเดียวกัน การดำเนินชีวิตและแนวคิดของคนในสังคมเมือง เข้าใจแนวคิดที่แตกต่างกันของคนต่างวัย ความเชื่อในเรื่องศาสนา และปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

2) ควรนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้กับกลุ่มบุคคลทั่วไป เพื่อให้เห็นความสำคัญของการใช้ชีวิตคู่และครอบครัว พร้อมแนวคิดในการแก้ปัญหาทุกช่วงชีวิตไม่ว่า เยาวชน คนทำงาน หรือคนภายในครอบครัว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาวิเคราะห์กลวิธีนำเสนอความตลกเศร้าในภาพยนตร์แนวรัก หรือซีรีส์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

2) ควรศึกษาภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

3) ควรศึกษาวิเคราะห์กลวิธีในภาพยนตร์แนวต่าง ๆ ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด เช่น ภาพยนตร์แนวตลก ภาพยนตร์แนวสยองขวัญ หรือ ภาพยนตร์แนวแฟนตาซี

บรรณานุกรม

- กฤษดา เกิดดี. (2547). *ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์คำ.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2545). *สื่อบันเทิง: อำนาจแห่งความไร้สาระ*. กรุงเทพมหานคร: ออลอะแบ้าท์ปรีน.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). *การวิเคราะห์สื่อ แนวคิด และเทคนิค*. พิมพ์ครั้งที่ 4 . กรุงเทพมหานคร: ไฮเอจเพรส.
- กาญจนา ปราบปัญจะ. (2553). *การศึกษาลีลาการใช้ภาษาและกลวิธีการเขียนของ ว.วชิรเมธี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- กัจจกร หลุยยะพงศ์ และ สมสุข หินวิมาน. (2552). *หลอน รัก สับสน ในหนังไทย*. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร: ศยาม.
- กัจจกร หลุยยะพงศ์. (2548). *ผู้คนบทฝันในใจในแผ่นดิน*. ใน *เรื่องผู้คนแผ่นดิน และพื้นน้ำในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง*. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, เชียงราย.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2543). *วรรณคดีวิจารณ์*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จำเริญลักษณ์ ธนะวงน้อย. (2544). *ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ไทยตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชฎารัตน์ สุนทรธรรม. (2544). *เรื่องสั้นและนวนิยาย*. ใน *ทักษะการใช้ภาษาไทย*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงราย.
- ชโลธร โปยมยล. (2552). *ความรักและกระบวนการสร้างความหมายความรักในตระกูลภาพยนตร์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ฐณยศ โล่ห์พัฒนานนท์, วรลักษณ์ กล้าสุคนธ์ และศักดิ์สิทธิ์ ทวีกุล. (2561). *ภาพยนตร์กับทฤษฎีแห่งความบันเทิง*. *วารสารนิเทศศาสตร์ธุรกิจบัณฑิตย์*, 12 (1), 121-157.
- ณัฐปคัลภ์ อัครภูริณาคินทร์. (2563). *กลวิธีการเล่าเรื่อง และการใช้ภาษาภาพยนตร์ ในภาพยนตร์ที่กำกับโดย หม่อมหลวงพันธุ์เทวนพ เทวกุล*. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 24(3), 207-219.
- ณัฐพร พวงเกตุ. (2559). *ผลของการชมภาพยนตร์สั้นไทยที่มีต่อความใส่ใจของวัยรุ่นตอนปลาย: การศึกษาค้นคว้าเพื่อสัมผัสพันธ์กับเหตุการณ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยบูรพา.ชลบุรี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ณิชาภัทร ศรีสุคนธ์. (2560). *การวิเคราะห์ด้านการสื่อสารของสื่อภาพยนตร์ตัวอย่างที่มีรายได้สูงสุดตลอดกาล* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). *วรรณคดีปัจจุบัน*. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ดิสนีย์ อธิธิรัฐวงศ์. (2553). *การรับรู้ทัศนคติและความตระหนักเรื่องปัญหาสังคมของผู้ชมภาพยนตร์เพื่อสังคม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *เรื่องสั้นและการเขียนเรื่องสั้น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : ธารอักษร.
- ทรงเกียรติ จรัสสันติจิต. (2563). การวิเคราะห์ความเป็นตระกูลภาพยนตร์วัยรุ่นของภาพยนตร์ไทย. *Walailak Abode of Cultural Journal*, 20(1), 92-103.
- ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. (2556). *เขียนบทหนังชัดคนดูให้อยู่หมัด*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ไบโอสโคป.
- นพพร ประชากุล. (2542). “คำ นำ เสนอ” *สัญศาสตร์โครงสร้างกับการวิจักษณ์ภาพยนตร์ ในแง่เนื้อถ้อยหนัง เล่ม 2*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ธรรมสาร.
- นพมาส แววหงส์. (2558). *ปริทัศน์ศิลปะการละคร*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. (2551). *คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตะวันออก.
- ประกายกาวิล ศรีจินดา. (2554). ภาพยนตร์ไทยยุคหลังหนึ่งร้อยปีกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 1(2), 150-158.
- ปรัชญา เปี่ยมการุณ. (2559). พัฒนาการภาพยนตร์รักของไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2545- 2555. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ*, 17(2), 141-148.
- ปรัชญา เปี่ยมการุณ. (2560). การประกอบสร้างสุนทรียะแห่งรัก และภาพสะท้อนสังคมในภาพยนตร์รักของไทย พ.ศ. 2548-2552. *วารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม*, 1(9), 62-71.
- พรพิมล อาชายุทธ. (2561). *การถ่ายทอดความหมายและความรักผ่านละครซีรีส์ชุด Reply* (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ. (2555). *ภาพยนตร์ตลกกรณีศึกษาภาพยนตร์ตลกของไทยในช่วงปี 2548-2552* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ภัทรนันท์ ไททยะสิน. (2561). การวิเคราะห์บทภาพยนตร์: สุนทรียภาพในการสร้างสรรค์อุตสาหกรรม ภาพยนตร์. *วารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม*, 2(12), 268-276.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ภัทรวดี ไชยชนะ. (2562). *การสื่อสารผ่านตัวแทนสตรีในภาพยนตร์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- ภัทรวดี เสนา และฉลองรัฐ เณรมาลย์ชลมารค. (2564). การเล่าเรื่องและการสะท้อนสังคมในภาพยนตร์ไทยที่ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์ พ.ศ. 2553 – 2562. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 110-128, 25(1).
- ภัทรียา วิริยะศิริวัฒน์. (2558). *การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง LES MISERABLE* (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ภััสสร สังข์ศรี. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการของภาพยนตร์กับบริบททางสังคม. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 17 (2), 116-127.
- เมธญา ล้อมวงศ์. (2559). *การวิเคราะห์ตระกูลภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาวะความแปลกแยกในสังคม พ.ศ 2557-2559* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- เยาวนันท์ เขมฐรัตน์, วรณีย์ สำราญเวทย์ และ สมาน งามสนิท. (2544). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์และผลิภาพยนตร์เบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2546ก). *นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ*. กรุงเทพมหานคร: โครงการ ตำรา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2546ข). *ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ไทยของผู้ชมภาพยนตร์ไทยในกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2547). *เสกฝัน ปั่นหนัง : บทภาพยนตร์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บ้านฟ้า จำกัด.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2558). *การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง*. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). *พจนานุกรมศัพท์ วรรณกรรมอังกฤษ-ไทย*. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมศัพท์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วรชัย รังสิยานิช. (2552). *โครงการปรับปรุงเสนอแนะออกแบบสถาปัตยกรรมภายในศูนย์ภาพยนตร์ไทยย้อนยุคและภาพยนตร์นอกกระแส* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรัญญู วิจารณ์. (2561). *การวิเคราะห์เนื้อหาและบทบาทการขัดเกลาทางสังคมของภาพยนตร์โทรทัศน์ “ขบวนการยอดมนุษย์ 5 สี”* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- วิสิฐ อรุณรัตน์นันท. (ม.ป.ป). *เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชา 001224 ศิลปะในชีวิตประจำวัน 3(2-2-5) : ภาพยนตร์ ศิลปะแขนงที่ 7*. พิษณุโลก: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). *คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เรียนรู้ทุ่งสักอาศรม.
- สมาน งามสนิท. (2548). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 3 : ประเภทของภาพยนตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: เอส.อาร์.พรินติ้งแมสโปรดักส์.
- สุทัศน์ วงศ์กระบอกถาวร. (2550). *บันเทิงคดีประเภทเรื่องสั้น*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สุภา จิตติวิสุรัตน์. (2545). *การสร้างความหมายทางสังคมและการรับรู้ “ความเป็นจริง” ในภาพยนตร์อิงในเรื่องจริง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สุรศักดิ์ บุญอาจ. (2559). รูปแบบและความคิดหลักของเรื่องในภาพยนตร์ยอดเยี่ยม รางวัลออสการ์ พ.ศ. 2553- 2559. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 2(10), 81-91.
- หทัยวรรณ ไชยะกุล. (2544). *วรรณกรรมศึกษา*. เชียงใหม่: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารยา ทองเพชร. (2550). *ศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน ของ นางไฉน ปริญญาธวัช* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- อัญชลี ชัยวรพร. (2556). *เรื่องเล่าในภาพยนตร์: ทฤษฎีและการวิจารณ์ภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 7*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อิงอร สุพันธ์ุณี. (2547). *เลื่อมลายสายรุ้ง : ภาพสะท้อนสังคมในนวนิยายปัจจุบัน*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิรวดี ไตลังคะ. (2543). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- James J. Dowd and Nicole R. Pallotta. (2000). The End of Romance: The Demystification of Love in the Postmodern Age. *sociological perspective*, 43(4), 549-580.
- James Thomas. (2014). *script Analysis for Actors, director, and Designers*. United Kingdoms: Focal Press.
- Li Zijuan. (2558). การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีต่างและแนวคิดในวรรณกรรมบันเทิงคดีสำหรับเด็กของ ชมัยภร แสงกระจ่าง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, สมุทรปราการ.
- Yan Hanle. (2558). กลวิธีการแต่งและแนวคิดในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ประจำปีพ.ศ. 2556 – 2557 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, สมุทรปราการ.

ฐานข้อมูลออนไลน์

- เบ็ญจวรรณ รัตนวิจิตร. (2563). เปิดอาณาจักร GDH-นาดาว ส่งความสุขทุกคน ทุกแพลตฟอร์ม. ค้นคืนจาก <https://forbesthailand.com/>
- พจนานุกรมแปล อังกฤษ-ไทย อ. สอ เสถบุตร. (2564). *Genre ความหมายจาก พจนานุกรมแปล อังกฤษ-ไทย อ. สอ เสถบุตร*. ค้นคืนจาก <https://dictionary.sanook.com/search/dict-en-th-sedthabut/genre>
- BIZ & MARKETING NEWS. (2563). ความท้าทาย “GDH – นาดาว” สร้างโมเดลธุรกิจได้อย่างยั่งยืน ต้องเป็น มากกว่าผู้ผลิตหนัง-ซีรีส์-คูแกล็คิปปิน. ค้นคืนจาก <https://www.marketingoops.com/news/biz-3 news/gdh-and-nadao-bangkok-busienss-model-sustainable-growth/>
- GDH. (2559). *พวกเรา GDH 559*. ค้นคืนจาก <https://www.youtube.com/watch?v=y8kwJesil18>
- GDH 559. (2561). *บริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด*. ค้นคืนจาก <https://www.gdh559.com/>
- GDH. (2563). *จากเรื่องจริงในข่าวดัง สู่ฉากตมตุนในหนัง / อ้าย..คนหล่อลวง วันนี้ ในโรงภาพยนตร์*. ค้นคืนจาก <https://www.youtube.com/watch?v=6OE0lc2wUlc>
- JSL Global Media. (2559). *perspective EP 33: Jina Osothsrip soon*. ค้นคืนจาก <https://www.youtube.com/watch?v=lmGiH1w5JuU>

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก
เอกสารรับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

(Certificate of Exemption)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 9 มกราคม 2565

ชื่อเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอและแนวคิดในภาพยนตร์แนวรัก
ของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ MS. CHOUR SEREYLYFA

คณะวิชา/หลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
ประกาศเสลชิ่งก จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(อาจารย์ ดร.วิรัตน์ ทองรอด)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 9 มกราคม 2565

เลขที่รับรอง

อ.1179/2565

วันที่ให้การรับรอง: 9 มกราคม 2565

วันหมดอายุใบรับรอง: 8 มกราคม 2567

ภาคผนวก ข

เรื่องย่อภาพยนตร์

เรื่อง แฟนเคย..แฟนกันแค่วันเดียว (พ.ศ 2559)

เด่นชัยแนะนำตัวเองให้รู้ว่าเป็นคนที่เข้าสังคมยากและไม่อยู่ในสายตาของผู้อื่น เป็นพนักงานไอทีประจำบริษัทแห่งหนึ่ง และเป็นคนที่ชอบความตรงไปตรงมาแต่เขาเจอแต่คนชอบโกหก เด่นชัยชอบคอมพิวเตอร์มากเพราะคอมพิวเตอร์ไม่เคยโกหก เขาสิ่งอะไรก็ได้สิ่งนั้นกลับ จนกระทั่งวันที่เขาได้ไปซ่อมพริ้นเตอร์ให้นุ้ย เขาประทับใจเธอตั้งแต่แรกเห็น นอกจากนี้เธอได้เรียกชื่อของเด่นชัยทำให้เขายิ่งรู้สึกชอบเธอเพราะเธอทำให้เขาเหมือนมีตัวตนขึ้นมา แต่เด่นชัยไม่กล้าที่จะจีบเธอได้แต่มองและดูแลเธออยู่ห่าง ๆ ส่วนนุ้ยมีคนที่เธอรัก คือท็อปที่เป็นประธานบริษัทเขาเองเขาหล่อมมีครบทุกอย่าง แต่เขามีครอบครัวแล้วเช่นกัน นุ้ยก็ยังหวังในใจลึก ๆ ว่าเขาจะหย่าและมาแต่งงานกับเธอ ท็อปได้จัดงานฉลองแล้วประกาศพาพนักงานไปเที่ยวที่ประเทศญี่ปุ่น เพราะนุ้ยอยากไปเที่ยวที่นั่นแล้วหวังว่าจะได้อยู่เที่ยวด้วยกัน แม้ว่าพนักงานมาด้วยก็ตาม ท็อปและนุ้ยอยู่ด้วยกันอย่างสนุกสนานและใกล้ชิดกันโดยมีเด่นชัยแอบตามมองตลอดเวลา แต่เมื่อเจอพนักงานจะกลับแยกห่างกัน ไม่นานภรรยาของท็อปได้พาลูกชายมาด้วยและได้ประกาศให้รู้ว่ามีลูกคนที่สอง นุ้ยเสียใจมากเพราะความหวังที่ท็อปเคยสัญญาไว้ว่าจะหย่ากับภรรยากลับไปอยาก ส่วนเด่นชัยเขาได้ขอพรกับพระขังนั้นตามคำแนะนำของเพื่อนขอให้เขาได้เป็นแฟนกับนุ้ยแค่วันเดียวก็ยังดี นุ้ยเสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นเธอได้ไปเล่นสกีน้ำแข็งเพื่ออยากจะทำชีวิตของตัวเองแต่แค่หมดสติ พอนุ้ยฟื้นก็มีอาการโรคความจำเสื่อมชั่วคราว ซึ่งเป็นโรคความจำเสื่อมที่จะมีอาการอยู่เพียงแค่ 1 วันเท่านั้น เมื่อนุ้ยถามเด่นชัยว่าเขากับเธอเป็นอะไรกัน เด่นชัยคิดว่านี่เป็นโอกาสเดียวที่คนอย่างเขาจะได้ใกล้ชิดกับนุ้ย เขาตัดสินใจปลอมตัวเป็นท็อปหลอกนุ้ยว่าทั้งสองเป็นแฟนกันและอยู่เที่ยวต่อกันเพียงสองคน ตอนแรกนุ้ยก็ไม่เชื่อสิ่งที่เด่นชัยบอกว่าเป็นแฟน หลังจากเด่นชัยได้เล่าเรื่องราวของนุ้ยให้เธอฟัง นุ้ยก็เริ่มเชื่อ สองคนมีเวลาดี ๆ ต่อกันเด่นชัยตั้งใจว่าจะพานุ้ยไปเที่ยวในทุก ๆ ที่ ที่เธออยากไปในฮอกไกโด ใช้เวลาสุดพิเศษของเขากับเธอในฐานะแฟน แม้ว่ามันจะเป็นการเป็นแฟนกันเพียงแค่วันเดียวก็ตาม จนกระทั่งหนึ่งวันเกือบจะหมดไป เด่นชัยได้ตัดสินใจสารภาพความจริงต่อนุ้ย นุ้ยที่จำเสื่อมรู้เรื่องของตัวเองแล้วเสียใจมากที่ตัวเองรักคนมีเจ้าของแล้วยังหวังให้เขาหย่ากัน แล้วมองข้ามคนดี ๆ อย่างเด่นชัยไป เธอขอให้เด่นชัยบอกเหตุการณ์ทุกอย่างวันนี้ให้เธอรู้อันวันพรุ่งนี้ แต่เด่นชัยไม่ได้บอก หลังจากตื่นขึ้นมานุ้ยกลับจำเรื่องทุกอย่างได้ยกเว้นเรื่องเมื่อวาน และเธอก็กลับไปทำงานตามปกติ ส่วนเด่นชัยลาออกจากที่ทำงาน

เรื่อง เพื่อน..ที่ระลึก (พ.ศ 2560)

บุ่มและอ๊อบอยู่ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวยและทั้งสองครอบครัวคนสนิทกันมาก พวกเขาได้ลงทุนสร้างตึกสาธิตด้วยกัน แล้วตอนที่บุ่มและอ๊อบไปเล่นที่ตึกนั้นได้สัญญาด้วยกันว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันอยู่ด้วยกันตลอดไป จนในปี พ.ศ. 2540 ที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับ “วิกฤตต้มยำกุ้ง”

โศกนาฏกรรมทางการเงินครั้งสำคัญที่ทำให้นักธุรกิจร้อยล้าน กลายเป็นคนล้มละลายในช่วงข้ามคืน เหมือนกับบุ่มและอ๊ิบที่ครอบครัวต้องพึ่งไปพร้อม ๆ กัน อาคารที่พ่อของพวกเขาลงทุนร่วมกันถูกระงับการก่อสร้าง บุ่มและอ๊ิบรับมือกับความล้มละลายของครอบครัวไม่ไหว จึงตัดสินใจจะฆ่าตัวตายพร้อมกัน แต่คนที่ตายกลับเป็นแค่อ๊ิบเพียงคนเดียวเพราะบุ่มหลังจากเห็นเพื่อนฆ่าตัวตายเธอกลับเมื่อถึงตาของเธอ เธอไม่กล้าลงมือทำ 20 ปีผ่านไป บุ่มกลายเป็นนักธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และได้กลับไปตีดินนั้นอีกครั้ง พร้อมกับเบล ลูกสาวสุดที่รักของเธอ หลังกลับจากตึกก็เกิดเรื่องประหลาดขึ้นกับเบล เมื่อบุ่มตื่นขึ้นมาพบเบลนั่งคุยกับใครบางคนเดี่ยวอยู่ตรงหน้าในความมืด บุ่มไปดูและเห็นว่าฝั่งตรงข้ามของเบลว่างเปล่า ทุกคืนเมื่อหลับตานอน เบลจะตื่นขึ้นมาด้วยอาการละเมอที่หนักขึ้นเรื่อย ๆ และที่ร้ายแรงที่สุดก็คือ เบลจะละเมอพูดหรือทำในสิ่งที่ทำให้บุ่มระลึกถึงอ๊ิบเพื่อนสนิทเธอที่ตายไป บุ่มได้พาเบลไปหาหมอสังเกตพฤติกรรมของเบลและให้กินยารักษา ก็ยังไม่ได้ผล ตอนที่บุ่มไม่อยู่เบลเกือบจะฆ่าตัวตายทั้งที่ตัวเองไม่รู้ตัว บุ่มพยายามหาทุกวิธีทางเพื่อแก้ปัญหาไม่ว่าไปขอขมาอ๊ิบ หรือให้เด็กที่มองเห็นวิญญาณให้ช่วยคุยด้วย หรือไปขู่และขอร้องแม่อ๊ิบก็ยังไม่ได้ผล จนบุ่มอยากจะทำชีวิตของตัวเองแทนลูกแต่ก็ทำไม่ได้เหมือนมีคนขัดขวาง บุ่มร้องเสียใจมาก ส่วนเบลเห็นแม่เสียใจนอนไม่ได้กินไม่ลงเบลได้วางยานอนหลับให้แม่แล้วตัดสินใจให้วิญญาณของอ๊ิบพาเขาไป เบลถูกวิญญาณเข้าสิงอย่างสมบูรณ์แล้ววิญญาณรอบบุ่มมาดู จนกระทั่ง 23 นาฬิกา 59 นาทีเบลได้ถึงตัวเองในวันเกิดครบ 15 ปีพอดี เหมือนตอนที่บุ่มสัญญาไว้ นั่นบุ่มก็มีอายุตรงกับเบล เบลอาการสาหัสแม่พาเบลไปรักษาที่โรงพยาบาล และสองคนกลับมาอยู่บ้านเก่าที่ครอบครัวบุ่มเคยอยู่ตอนล้มละลาย แม่เสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่หลังจากที่ได้ฟังเสียงของเบลที่แอบอัดไว้ให้กำลังใจแม่ก่อนที่เรื่องทุกอย่างเกิดขึ้น แม่ก็มีกำลังใจมากขึ้นเพื่อดูแลลูก

เรื่อง น้อง.พี.ที่รัก (พ.ศ 2561)

ซ้ซ้เต็นอย่างสนุกสนานกับผู้หญิงคนหนึ่งที่บ้าน และได้พาเธอกลับบ้าน แต่เมื่อกำลังมีอะไรกัน เจนน้องสาวที่ไปเรียนที่ญี่ปุ่นก็กลับมา ซ้ซ้จึงโดนลงโทษให้ออนนอกบ้าน ตั้งแต่เด็กซ้ซ้คิดมาตลอดว่า จะมีน้องชายพอถึงวันที่แม่คลอดกลายเป็นน้องสาว ซ้ซ้จึงไม่มีใครสนใจอีก ตั้งแต่เด็กจนโตซ้ซ้กับเจนนะทะเลาะกันบ่อย เพราะเจนน่าตัวเหมือนแม่แล้วยิ่งเก่งกว่าซ้ซ้ทุกอย่าง ส่วนซ้ซ้ก็ชอบทำตัวเป็นภาระมาตลอด ซ้ซ้ไม่ดีเท่าที่น้องเกือบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน กีฬา นิสัย เวลาเดียวที่ซ้ซ้จะเป็นพี่ คือตอนที่มีคนมาจีบเจนน ซ้ซ้จะคอยไล่หนุม ๆ ให้น้องไปหมด ซ้ซ้กับเจนนได้มาเรียนที่กรุงเทพฯ เจนนก็ได้ทุนไปเรียนที่ญี่ปุ่น ซ้ซ้มีอิสระเป็นอย่างมากจนกระทั่งเจนนกลับมา เจนนได้ไปสมัครงานกับบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งและได้เจอกับโมจิคุคเค็งญี่ปุ่น โมจิคุคเค็งเห็นเจนนก็หลงรักทันที สองคนเริ่มคบกัน จนวันหนึ่งซ้ซ้เสนอรูปโฉมมาให้บริษัทที่โมจิทำงานไม่ผ่าน จึงแอบตำและพูดไม่ดีลับหลังในห้องน้ำบังเอิญโมจิได้ยินแล้วอยากไปฟ้องประธานใหญ่ แต่กลับถูกซ้ซ้ขู่จะทำให้โมจิและเจนนเลิกกัน โมจิจึงทำใจเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ แต่บังเอิญท่านประธานบริษัทได้ยินทุกอย่างแล้วสั่งให้โมจิย้ายไปทำงานที่ญี่ปุ่น โมจิกับเจนน

คุยกันด้วยความเครียดเพราะสองคนอาจจะต้องคลาดกัน โมจิจึงได้ขอเงินแต่งงานเพื่อย้ายไปอยู่ด้วยกัน ตอนแรกเงินปฏิเสธเพราะไม่ยอมยกทิ้งครอบครัว แล้วรู้สึกว้าวุ่นใจไปเพราะเขาสองคนคบกัน โมจิแอบน้อยใจ ส่วนซัดโดนไล่ออกจากบริษัทแล้วย้ายตำแหน่ง แต่หลังจากเห็นความรักของโมจิที่มีให้เงิน เงินก็ตกลงแต่งงานกับโมจิและให้ผู้ใหญ่มาสู่ขอ ตอนแรกซัดมาเป็นตัวแทนให้พ่อ ซัดได้ปฏิเสธการแต่งงานของทั้งสองคน เงินโกรธมากแต่สุดท้ายโมจิและเงินก็ได้แต่งงานกัน ทุกอย่างกำลังไปด้วยดี แต่ซัดโดนไล่ออกจากบริษัทเพราะทำผิดกฎหลายครั้ง เงินรู้เรื่องได้ฝากงานให้ซัดผ่านเดียร์ ก่อนวันแต่งงานเงินและซัดนั่งปรับความเข้าใจกันที่โรงเรียนมหาสารคามที่สองเคยเรียนตอนเด็ก ในวันแต่งงานซัดบังเอิญเห็นแซ่ตของเงินกับเจ้าของบริษัทใหม่ที่ซัดต้องไปทำงาน ซัดไม่สบายใจและโกรธมากเพราะเห็นตัวเองเป็นภาระให้น้องไร่ประโยชน์จึงไม่เข้าร่วมงานแต่งงานของน้องสาว หนึ่งวันหลังจากวันแต่งงานเงินยังเสียใจกับซัดที่ไม่มาและซัดกลับมาบ้านก็ตะโกนใส่เงินด้วยความโกรธและน้อยใจ เงินร้องไห้หนักมาก เวลาผ่านไปเงินกับโมจิอยู่อย่างมีความสุขที่ประเทศญี่ปุ่น ส่วนซัดกลับไปทำงานและเรียนทำงานบ้านด้วยตัวเอง วันหนึ่งซัดได้ไปเจอกับเดียร์อีกครั้งเดียร์ได้บอกเรื่องของตัวเอง เคยคุยกับเงินให้ซัดฟังว่าเงินรักพี่ชายเขามาก เงินและซัดไม่ได้เจอกันนานมากเจอครั้งนี้เงินได้ลูกคนที่สองแล้ว สุดท้ายซัดกับเงินได้ปรับความเข้าใจกันอย่างจริงจัง

เรื่อง โทมัสเตย์ (พ.ศ 2561)

มินตื่นมาในโรงพยาบาล แล้วได้ยินคนพูดแปลก ๆ หลายคน จนได้ไปเจอกับผู้คุมเขาได้บอกมินว่าเขาได้รางวัล ในขณะที่ยื่นบนผนังตึกของโรงพยาบาลที่หมูนพลิก ผู้คุมอธิบายถึงรางวัลที่เขาได้ว่าเป็นรางวัลของมิน นั่นก็คือการได้กลับมามีชีวิตอีกครั้งในช่วงคราวเหมือนไปพักอยู่ในบ้านพักโฮมสเตย์ เพราะเขาต้องหาคำตอบให้ได้ภายใน 100 วันว่า มินที่ฆ่าตัวตายครั้งที่แล้วเพราะใคร ถ้าตอบได้นาฬิกาทรายเขาจะหยุดเดิน ถ้าตอบไม่ได้เขาต้องตายและจากร่างโฮมสเตย์นี้ไป มินสังเกตเห็นครอบครัวของเขาดูปกติ มีเพื่อนสนิทที่รักเขา และพายี่รหส์ทำให้หัวใจเขาเต้นแรงเมื่อเห็นเธอ เขาก็หลงรักทันที จึงพยายามหาคำตอบ มินเห็นว่าพี่ชายของเขาไม่ค่อยชอบหน้าเขา มินก็ตัดสินใจ ตามหาหลักฐานจากพี่ชาย มินได้ไปหาที่หอพักของพี่ชายแล้วเช็คคอมพิวเตอร์ เห็นข้อความพี่ชายกับแฟนที่ทะเลาะกัน ในข้อความเขาได้เห็นข้อความที่บอกถึงจดหมายลาตายของมิน มินรีบไปหาคอมพิวเตอร์ตามข้อความที่ว่านั่น พอดีพี่ชายเห็นมินเปิดดูคอมพิวเตอร์รู้ทันทีว่ามินกำลังหาจดหมายลาตาย จึงรีบโยนคอมพิวเตอร์ลงจากตึกทำให้เสียหาย แต่มินเอากลับมาแล้วเปิดดูยังเปิดอ่านได้ และได้รับรู้เรื่องราวทุกอย่างในอดีต คือสาเหตุมาจากครอบครัวเขา ไม่ว่าพ่อที่เอาแต่ยุ่งเรื่องงาน แมมีแฟนใหม่ที่ระยอง พี่ชายไม่ได้ไปเรียนต่อที่เยอรมันเพราะมิน ส่วนพายี่เขาแอบไปตามเห็นว่าโดนครูลวนลามแต่ไม่กล้าฟ้องเพราะครูคนนั้นเขาเป็นคนดูแลการไปสอบโอลิมปิกของพายี่ มินเสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นกับเขา เพราะทุกคนเป็นสาเหตุที่ทำให้มินฆ่าตัวตาย เขาจึงไปตอบกับผู้คุมตามสิ่งที่เขาคิดและเห็น แต่ปรากฏว่านาฬิกาทรายยังเดินอยู่ นั่นหมายความว่าคำตอบของเขาคือผิด มินไม่เข้าใจคิดว่าไม่มี

สาเหตุอื่นที่ทำให้มินในอดีตต้องฆ่าตัวตายอีกแล้ว มินมีเวลาเหลือแค่ 3 วัน เขาไปเอาคืนทุกคนด้วยการทำร้ายจิตใจ แม้กระทั่งว่าเพื่อนสนิทเขาที่เป็นห่วงเขามาตลอด และเขาตะโกนใส่แม่เสียงดังและโทษแม่เป็นสาเหตุเขาตายจนเกิดอุบัติเหตุ แม่มีอาการหนักพี่ชายที่มาเห็นน้องชาย จึงเริ่มบอกความจริงว่าทุกคนในครอบครัวรักเขาเป็นห่วงเขามาตลอด เขาจึงเริ่มเข้าใจและไปหาพยายแล้วมอบกำลังใจให้พยายไปสอบ แล้วไปหาเพื่อนเพื่อขอโทษในโอกาสสุดท้ายบังเอิญเห็นภาพที่เพื่อนสนิทเอาโชว์ใน แปรอักษรเหมือนภาพเขากำลังว่าพยายเริ่มเข้าใจทุกอย่างแล้ว ในนาทีสุดท้ายเขาก็รู้ว่าเขาเสียใจกับตัวเองจึงฆ่าตัวตายแล้วเขาคือมินนั่นเอง มินได้ไปหาแม่และให้อภัยแม่ แล้วมินรู้สึกเหมือนมีชีวิตใหม่ในร่างโฮมสเตย์

เรื่อง Friend Zone ระวัง..สิ้นสุดทางเพื่อน (พ.ศ 2562)

พอส่งกิ้งไปโรงเรียนตามปกติพูดคุยกันอย่างสนิทสนม ถึงโรงเรียนกิ้งเข้าโรงเรียนเหมือนเด็กทั่วไป แล้วหลังจากเห็นรถพ่อจากไปกิ้งได้ข้ามระเบียบโรงเรียนไปเจอกับปาล์มเพื่อนสนิท ให้ขับรถตามพ่อของตัวเอง พ่อบอกกิ้งว่าไปทำงานที่ชลบุรีแต่กลับเดินทางไปสนามบินเพื่อบินไปเชียงใหม่ เมื่อตามไปถึงกิ้งรู้ว่าพ่อมีผู้หญิงคนอื่นทำให้กิ้งโกรธมากไม่ชอบผู้ชายที่นอกใจ ปาล์มปลอบใจกิ้งเสมอตามหน้าที่เพื่อนที่ดีที่ทั้งที่ใจอยากจะเป็นมากกว่านี้ ในช่วงมัธยมปลายกิ้งก็มีแฟนแต่ก็ต้องเลิกกันเพราะแฟนนอกใจ แล้วปาล์มก็ต้องมาปลอบใจตามเคย ไม่นานสองคนเรียนจบต่างคนต่างมีงานทำ ปาล์มเป็นสจ๊วต ส่วนกิ้งเป็นผู้จัดการนักร้องแล้วกิ้งก็มีแฟนอีกรอบคือเท็ด ครึ่งนี้กิ้งจริงจังกับเขามากถึงขนาดวางแผนแต่งงานด้วยกัน ส่วนปาล์มมีคุยกับผู้หญิงมาแล้วหลายคนแต่ก็ยังไม่ถูกใจเพราะในใจเขามีแต่กิ้ง กลับมาอีกฉากที่ผู้ชาย 4 คนคุยกันเรื่องการอยู่ในสถานะเพื่อนสนิท หรือ Friend Zone ทั้ง 4 คนเล่าประสบการณ์เรื่องราวของตัวเอง ปาล์มได้เล่าเรื่องราวตัวเองกับกิ้ง ที่คอยทำหน้าที่ทุกอย่างเมื่อกิ้งมีปัญหาหรือทะเลาะกับแฟน แม้ว่ากิ้งจะอยู่ที่ไหน จะพม่า มาเลย์ หรือฮ่องกง แค่เพียงโทรมาปาล์มก็จะบินไปหาทันที เท็ดแอบไปเจอกับคนรักเก่าทำให้กิ้งเสียใจมาก เพราะเธอรักเท็ดมาก ปาล์มคิดว่าครั้งนี้อาจจะเป็นโอกาสในการบอกความรู้สึกจริง กิ้งได้บินไปเที่ยวที่ทะเลเพื่อปลอบใจ ปาล์มทำงานเสร็จก็ไปตามดูแลกิ้งทันที มาถึงโรงแรมปาล์มเห็นกิ้งกำลังนั่งร้องไห้ ปาล์มได้พากิ้งออกไปเที่ยวด้วยกันเพื่อทำให้จิตใจดีขึ้น ปาล์มและกิ้งได้ไปเที่ยวด้วยกันอย่างสนุกสนาน กิ้งรู้สึกดีขึ้นแล้วได้ชวนปาล์มให้ไปกินเปียร์ในห้องนอนของตน ปาล์มรู้สึกว่านี่คือโอกาสครั้งสำคัญที่เขาจะได้ใกล้ชิดกับกิ้งและอาจจะเป็นการเปิดโอกาสของกิ้งให้กับเขา กิ้งพยายามเปิดใจให้กับปาล์มแต่เธอก็เลยเพื่อนไป และเธอก็ยังลืมเท็ดไม่ได้ กิ้งสัญญากับปาล์มว่าเธอจะไปเคลียร์กับเท็ด เคลียร์เสร็จเธอจะเริ่มคุยกับปาล์ม แต่หลังจากนั้นกิ้งกลับไปคบกับเท็ด แต่ทุกอย่างไม่เหมือนเดิมกิ้งเริ่มคิดถึงความสุขที่เคยมีต่อกันระหว่างตัวเองกับปาล์มว่าคนที่เข้าใจเขาที่สุดแล้วคอยอยู่เคียงข้างกับเขาที่สุดก็มีแค่ปาล์มคนเดียว กิ้งจึงเลิกกับเท็ดและขอปาล์มแต่งงาน

เรื่อง ฮาวทูทิ้ง..ทิ้งอย่างไรไม่ให้เหลือเธอ (พ.ศ 2562)

จินให้สัมภาษณ์เรื่องราวการทำออฟฟิศใหม่สไตล์มินิมอล ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากตอนที่เธอไปอยู่ที่สวีเดน จึงย้อนไปอดีตตอนที่เริ่มทำออฟฟิศ จินไปเจอฟังก์เพื่อนสนิทที่เป็นคนที่รับผิดชอบปรับบ้านให้เธอ ในบ้านของจินมีสมาชิก 3 คน แม่จิน เจย์พี่ชาย และจิน การปรับบ้านใหม่ครั้งนี้จินต้องให้พี่ชายกับแม่ต้องเห็นด้วยก่อน โดยตอนแรกพี่ชายไม่เข้าใจสิ่งที่น้องสาวทำ แต่หลังจากที่เห็นแรงจูงใจของน้องสาวพี่ชายจึงช่วยทั้งแรงและใจสนับสนุนน้องเต็มที่ ส่วนแม่ของจินไม่ค่อยที่จะเห็นด้วยเพราะแม่จินยังเป็นห่วงของเก่า ๆ ในบ้าน จินจึงปรับบ้านทำตามขั้นตอนการทิ้ง 6 ขั้นตอน เพื่อให้การปรับบ้านเป็นไปตามคาด

ขั้นตอนที่ 1) “ตั้งเป้าหมาย หาแรงบันดาลใจ” จินได้ไปหาแรงบันดาลใจจากออฟฟิศในบริษัทที่เขาจะร่วมมือด้วย และเริ่มตั้งเป้าหมายอย่างมุ่งมั่น จินได้ไปซื้อถุงดำมากมายเพื่อมาเก็บของ

ขั้นตอนที่ 2) “อย่าโทษหาอดีต” จินกับเจย์ช่วยกันทิ้งของเก่า ๆ ทุกอย่าง จนเห็นเปียโนของพ่อจินก็อยากจะทิ้งแต่แม่มาเห็นสองคนจึงโต้เถียงเพราะแม่ไม่เห็นด้วยที่เอาของพ่อทิ้ง

ขั้นตอนที่ 3) “อย่ารู้สึกเสียใจ” จินมองดูสิ่งของที่เคยมีความทรงจำดี ๆ ด้วยสีหน้าลึกลับ แต่เธอก็ยังเอาไปใส่ในถุงดำ จนฟังก์เพื่อนสนิทมาดูจินเก็บของเห็นซีดีที่ตัวเองซื้อให้จินถูกเอาทิ้ง ฟังก์น้อยใจและโกรธมากที่เพื่อนสนิทไม่ให้ค่ากับสิ่งของที่ตัวเองซื้อให้ จินรู้ตัวว่าผิดก็โทรไปอ้อเพื่อนแล้วทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ฟังก์โกรธจินแต่ฟังก์ก็แค่อยากให้จินรู้จักรับผิดชอบแล้วขอโทษเท่านั้น แล้วฟังก์พยายามให้จินเข้าใจว่าสิ่งที่จินคิดว่าทิ้งทุกอย่างแล้วจะจบไม่ใช่ถูกเสมอไป

ขั้นตอนที่ 4) “อย่าหวั่นไหว อย่ามีหัวใจ” หลังจากนั้นจินขายของให้คุณตาเก็บของเก่าแต่เธอก็เอากลับมาหมด เธอกลับมาคิดใหม่กับสิ่งของพวกนั้นว่ามีความเกี่ยวข้องกับอดีตอย่างไรบ้าง หลังจากนั้นเธอนำของไปคืนคนอื่นที่ติดค้าง แล้วหนึ่งในนั้นก็มีของเอ็มคู่รักเก่าที่เธอเคยทิ้งเธอส่งของคืนผ่านไปรษณีย์แต่ของก็กลับคืนเพราะเขาไม่รับ จินจึงไปบ้านของเอ็มเอง จินขอโทษเอ็ม แล้วเอ็มก็ให้จินทำซูบข้าวโหดให้กิน แล้วจินก็ได้เจอกับมีแฟนใหม่เอ็ม

ขั้นตอนที่ 5) “อย่าเพิ่มของเข้ามา” เอ็มชวนจินไปกินข้าวและเอาคืนจิน ในนั้นมีการ์ดที่แม่ของเอ็มเขียนให้จิน เธอโทรหาเอ็มให้พาไปหาแม่แต่แม่ของเอ็มเสียไปหนึ่งปีแล้ว เอ็มได้เล่าความเจ็บปวดในใจของเขาให้จินฟัง จินรู้สึกผิดอย่างมากได้แต่ขอโทษเอ็ม ส่วนเจย์ไปเจอภาพของครอบครัวทำให้เขาคิดถึงพ่อที่ทิ้งพวกเขาไป จินก็เริ่มรู้สึกอย่างนั้นเช่นกัน

ขั้นตอนที่ 6) “อย่ามองกลับไป” จินโทรไปหาพ่อเพราะคิดถึงและอยากรู้อะไรเรื่องเปียโน แต่หลังจากคุยกับพ่อจบเธอร้องไห้อย่างหนักเพราะพ่อไม่คิดถึงพวกเขาแล้ว จินเอาเรื่องนี้ไปบอกแม่ แม่โกรธมากเพราะแม่อังสฤษดิ์เรื่องราวในอดีตไม่ได้ มีแฟนใหม่มาหาจินและเอาเสื้อผ้าของจินมาคืน แล้วมาบอกว่ามีเลิกกับเอ็มแล้ว จินคิดว่าเรื่องนี้อาจจะเพราะเธอ จินไปหาเอ็มแล้วอธิบายให้เอ็มฟัง แต่เอ็มกลับพูดเหมือนที่จินพูดกับเอ็มที่ว่าถ้าคนไม่ใช่แล้วอย่างไรก็ไม่ใช่ จินก็ได้แต่เดินจากไปเพราะเธอรู้ว่าเพราะเธอคนเดียวที่ทำให้ทุกอย่างเป็นอย่างเป็นเช่นนี้ จินกลับมา

แอบขายเปียโนพ่อทำให้ทะเลาะกับแม่ แล้ว unfriend เอ็มจากเฟซบุ๊ก สุดท้ายออฟฟิศออกมาตามคาดหมาย แต่เงินก็ยังเศร้ากับเรื่องอดีต

เรื่อง อ้าย..คนหล่อลง (พ.ศ 2562)

อินารีวิวความลำบากและวิถีชีวิตของตัวเอง โดยมีแฉงเบอร์โทรศัพท์และเลขบัญชีธนาคารของตัวเองลงไปใน YouTube เพื่อมีคนอยากจะบริจาคให้ อินาติดหนี้สินธนาคารจำนวน 500,000 บาท เพราะแฟนเก่าเด็กของเธอหลอกให้เธอไปยืมเงินธนาคารโดยเอาชื่อของเธอเป็นคนยืม ถึงเวลาคืนเพชรไม่รับผิดชอบ ให้อินาเป็นคนรับรองจ่ายทั้งหมดแล้วก็ทิ้งอินาไป วันหนึ่งตอนที่กำลังทำงานทาวเวอร์ นักต้มตุ๋นโทรมาหลอกอินา แต่พลาดถูกอินาจับได้ ทาวเวอร์จึงยื่นข้อเสนอให้อินาว่าจะช่วยใช้หนี้ให้เธอ อินาจึงยื่นข้อเสนอเพิ่มเพื่อแลกกับการไม่แจ้งตำรวจจับคือการให้ทาวเวอร์คิดแผนต้มตุ๋นเพชรที่เคยหลอกเงินของอินาหลายแสน หลังจากทาวเวอร์ได้ข้อมูลของเพชรครบเขาตัดสินใจตุ๋นเงินจำนวน 3 ล้าน แต่ต้องมีผู้ร่วมทีมเพิ่ม อินาแนะนำ ครูนงนุชที่กำลังเดือดร้อนเรื่องเงินให้ปลอมตัวเป็นนักธุรกิจสาว และพีโจรพี่ชายของทาวเวอร์มีฉายาชื่อเมื่ออาชีพ แผนดำเนินไปอย่างดีโดยทาวเวอร์และอินาได้ปลอมตัวเป็นพนักงานบริษัททัวร์ไปเจอกับหัวหน้าการตลาดในโรงแรมแห่งหนึ่ง แล้วเขาให้แพ็คเก็จเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ หลังจากนั้นให้ครูนงนุชปลอมตัวเป็นลูกค้ายรายใหญ่ และพีโจรมาเป็นตัวแทนทางการตลาดของโรงแรม แผนดำเนินไปด้วยดีโดยรอเงินจากการให้เพชรจ่ายเงินล่วงหน้าให้กับโรงแรม แต่เพชรไม่กล้าออกเงินของตัวเองจ่ายง่าย ๆ โดยยอมจ่ายเงินล่วงหน้าแค่ล้านเดียวเท่านั้น พีโจรและทาวเวอร์เห็นว่าแผนการของพวกเขา กำลังจะตันแล้ว เขาทั้งสองคนก็หักหลังสาวทั้งสองคนเอาเงินล้านหนึ่งแบ่งกันและแยกย้าย แต่ทาวเวอร์ที่เริ่มมีใจให้อินาก็รู้สึกสงสารเขาจึงกลับมาทำแผนหลอกเพชร 3 ล้านบาทต่อ ตอนที่ทาวเวอร์กลับมาอินาน้อยใจมากที่ตัวเองหลงรักที่หลอกลงและโดนคนหลอกแล้วหลอกอีก แต่เธอก็ยังให้อภัยทาวเวอร์และดำเนินแผนการต่อ อินาออกความเห็นให้ใส่เธอเข้าไปในแผนเพราะเห็นว่าแผนค่อนข้างยากแล้ว จึงแผนได้ปรับเปลี่ยนใหม่ โดยให้เพชรไปสนใจในเรื่องรถสปอร์ตและเปิดเผยทุกอย่างให้เพชรรู้ และให้อินาทำเป็นหักหลังกลุ่มเพชรหลงเชื่อตามการวางแผนทุกอย่างและคิดว่าอินานิ่งอีกเหมือนเคยที่เชื่อเขา สุดท้ายเพชรหมดเงินไป 3 ล้านตามจุดประสงค์ทั้ง 4 คน พวกเขาได้แบ่งเงินตามที่พูดกันไว้ แล้วทุกคนก็แยกย้ายกัน ส่วนทาวเวอร์และอินายังมีความรู้สึกที่ดีต่อกันแต่ไม่กล้าพูด อินาได้ให้กระดาศที่เธอทำสัญญาให้ทาวเวอร์เลิกเป็นนักต้มตุ๋น เธอจะคุยกับทาวเวอร์ต่อไป เวลาผ่านไปอินามีชีวิตที่ดีขึ้น แล้วก็มีโควิดเข้ามาตรงกับเวลาทาวเวอร์เปิดบริษัททัวร์เขาโดยยืมเงินของธนาคารเขายังไม่มีเงินคืนธนาคาร จึงอินาที่เป็นเจ้าหน้าที่ได้โทรไปหาให้มาจ่ายเงินที่กู้ไว้ เมื่ออินารู้เรื่องว่าทาวเวอร์เปลี่ยนแปลงตัวเองเธอดีใจมากหลังจากได้คุยกันทั้งสองคนก็คบกัน ส่วนพีโจรยังหลอกเงินของคนอื่นแล้วโดนตำรวจจับติดคุกให้ทั้งสองคนนั้นไปเยี่ยมและขอให้พีโจรเลิกต้มตุ๋น

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

หนังสือยินยอมการเผยแพร่ผลงานวิจัย
Letter of Consent for Publication of Research
论文发表同意书

เขียนที่ At 写于 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
วันที่ Date 日期 20/07/2565

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว Mr./Mrs./Miss 学生姓名 Chour SereyLyfa
รหัสนักศึกษา Student ID 学号 636079

ระดับ level 学位 ปริญญาโท Master's degree 硕士 ปริญญาเอก Ph.D. 博士
หลักสูตร Courses 课程 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา field of study 专业 การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
คณะ Faculty 学院 ศิลปศาสตร์

Email 电子邮件 : lyfachourserey@gmail.com

ชื่อเรื่อง (ดุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/การศึกษาคอิสระ Title (dissertation/Thesis/Independent study
(申请检查学位论文/毕业论文/选修)

(ชื่อภาษาไทย) (Thai Title) (泰文名称) การศึกษาวิเคราะห์ทฤษฎีการนำเสนอและแนวคิด
ในภาพยนตร์แนวรักของบริษัท จีดีเอช ห้าห้าเก้า จำกัด

(ชื่อภาษาอังกฤษ) (English Title) (英文名称) ANALYSIS OF THE PRESENTATION TECHNIQUES
AND IDEAS IN LOVE MOVIES OF GDH 559., LTD

- อนุญาต ให้ศูนย์บรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เผยแพร่งานวิจัยของ
ข้าพเจ้าสู่สาธารณะ เพื่อเป็นผลงานทางวิชาการ ผ่านระบบฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLIS
- Permit the Information Center at Huachiew Chalermprakiet University to publish
my research to the public as an academic achievement through the ThaiLIS
research database system
- 同意 同意华侨崇圣大学信息中心通过泰国文献数据库 ThaiLIS 面向
社会公开发表本人论文
- ไม่อนุญาต Not permitted 不同意

ลงชื่อ Sign.....ผู้วิจัย Researcher 作者签名
(Chour SereyLyfa)